

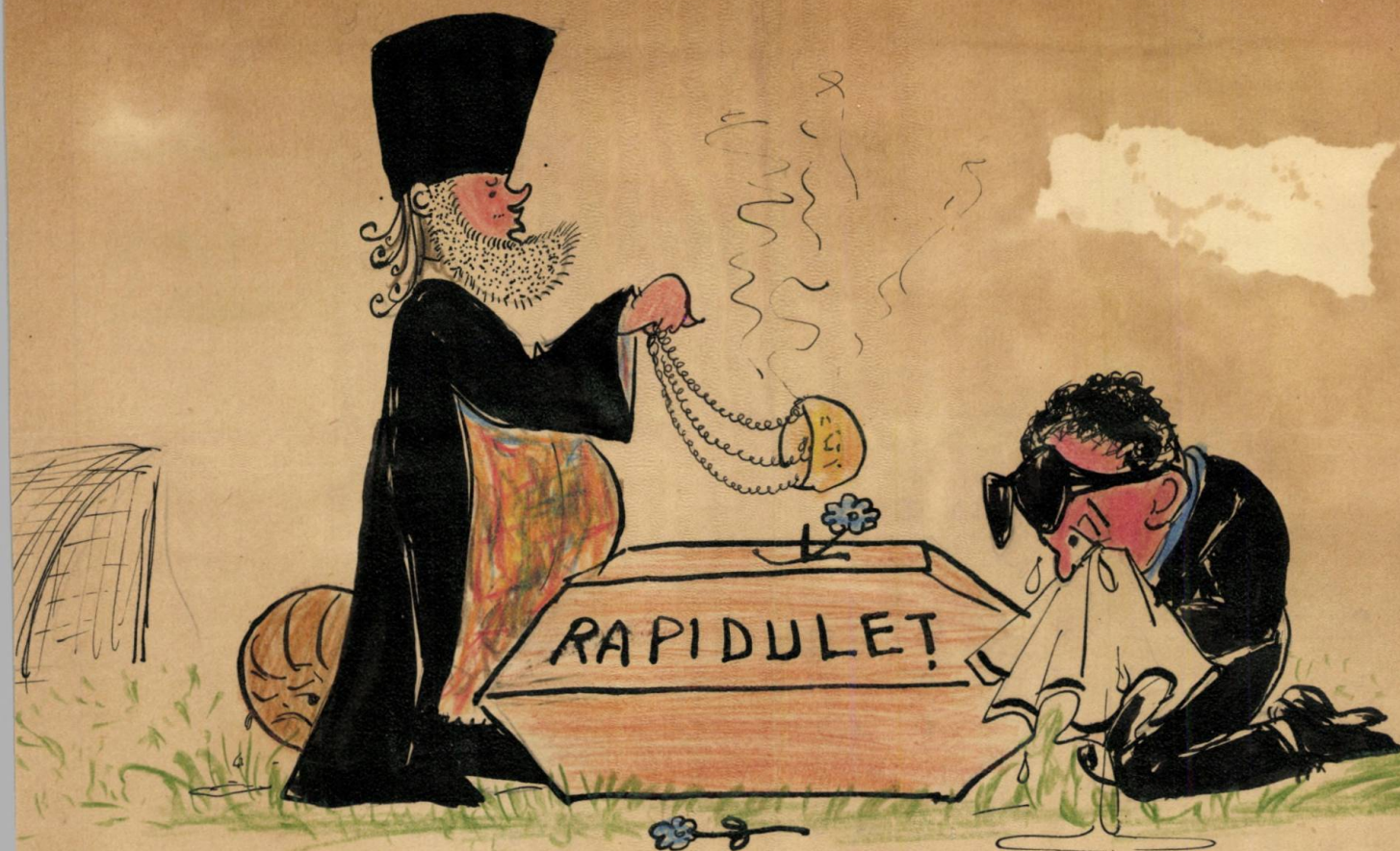
EXISTA UN BOGAT TEZAU FOLCLORIC

SCURTU e sportiv de clasă și....suporter la RAPID
Iar pentru echipa-i favorită de succes era avid.
Dar aseară se convinge, cu regret la urmă...flețuț,
Că degeaba răgușise cu HAI-HAI...RAPIDULETUL !!!
Căci echipa-i favorită, vă afirm..nu-s bazonii
Pe teren pierdut-a meciul, mingia și...pantalonii.
Cu acest final, lui Scurtu, o speranță i-a rămas..
Să participe la meciul cu RAPIDUL....PARASTAS
Iar în semn de prețuire pentru sufletul lui bun
Ii trimitem condoleanțe, frînghiută și...săpăr.

SERVICIUL PLAN IMPORT

Tovarășilor P.ARTINIAN și G.SCURTU,
perseverenți suporteri ai RAPIDULUI

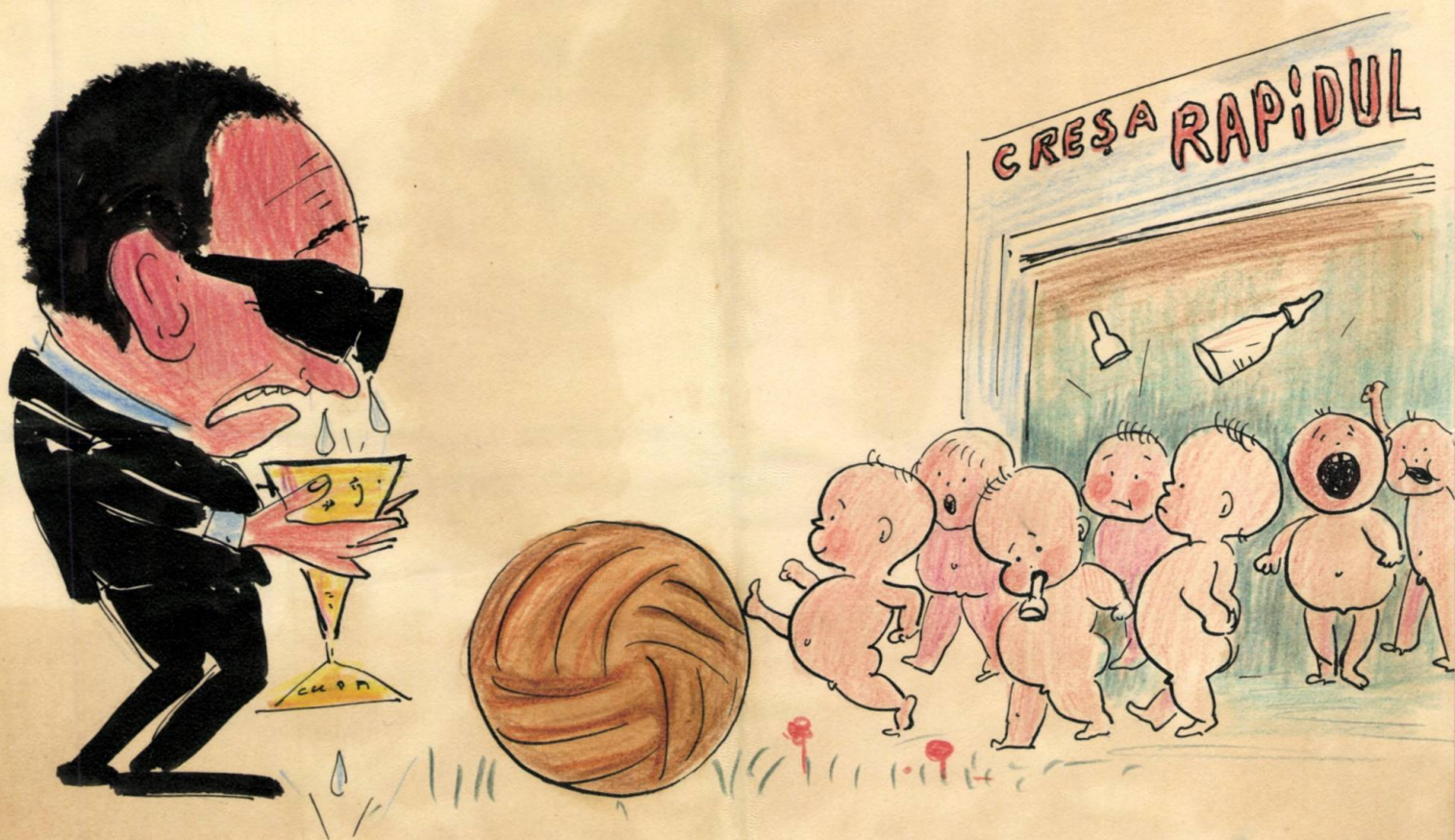
Stim că-n meciul de aseară, voi v-ați pus speranțe mari,
Fiind siguri că RAPIDUL o să-i bată pebulgari.
Adversarii voștri însă, au fost nostimi și cu haz,
Căci băgatu-v-au 3 goluri și se pare și un....praz.
Cu-acest ultim scor tovarăși, doar un lucru v-a rămas:
Să vă pregătiți RAPID colivă, popă, flori....și-un parastas.

SERVICIUL PLAN IMPORT

Tovarășului Ing.P.ARTINIAN neconsolat
suporter al echipei RAPIDUL

Ai fost fidel echipei tale, cu pasiune de ibovnic
Pînă-n clipa cînd funebru, a marcat un gol Tîrcovnic
De-atunci tu plîngi într-una și cupa veșnic o jelești
Regretînd că ți-au suflat-o dinamoviștii din Pitești
Drept consolare noi îți spunem - ca să eviți o nouă breșă
Să-ntiherești RAPIDUL vîrstnic, cu unsprezece....de la creșă.

Serviciul Plan Import,

ORA RAPIDULUI

- 1/ A fost odată ca-n povești,
Pe stadionul din Giulești,
O echipă ce credea
Fotbal bun că practica
- 2/ E Rapidul îngîmfatul,
Ce mereu se tot gîndea
Cum să facă ca să ia,
Cupa și Campionatul
- 3/ A făcut ce a făcut,
Nu-i aproape de crezut,
Ca-n retur lider să fie
Multe etape-n sir bătute
- 4/ Este din bătrîni, zicala,
Ce zice că socoteala
De acasă, nu-i minunea
Ce-o să țină cît îi lumea.
- 5/ Venit-a dar și ziua-n care
Cel Rapid să ia bătăie,
Dîndu-le Stegarilor frate
O papară ca la carte.
- 6/ Locul prim a fost pierdut
Ca la box, prin Knoucaut
Si fără vre-un drept de-apel,
A rămas doar challenger.
- 7/ O! Rapid, rapiduleț
Cît ai fost tu de isteț
Iată ți-ai găsit nănașul
"Steagul Roșu" buclucașul,
- 8/ Campionatul terminat,
Locul doi asigurat,
Are de doi bani speranțe
Cupa cum să o înhațe.
- 9/ Însă vezi că și Piteștii
Tot la fel ca Arieșul,
Doar macazul l-au schimbat
Si Rapidul- a deraiat.
- 10/ Locul unu a apus,
Cupa repede s-a dus.
A rămas să facă cheta,
Tudorică.... cu trompeta.

ÎNSĂ

ÎN GIULEȘTI REÎNCOLȚESC SPERANȚELE

Abia sosiți dintr-o scurtă vacanță, rapidiștii, grijulii ca înaintea oricărui start, și-au reinceput antrenamentele. Cum era și de așteptat înfocații suporterii și-au făcut și ei apariția la repetiții. L-am identificat, aici, pe „omul cu talanga”, pe aceia care purtau placardele pe care scria: „Pele din Giulești”, „Amarildo-Dumitriu” și pe mulți alții. Cu toții uitaseră că, în momentele cele mai grele, făcuseră jurământ că vor vedea „Realul-Giulești” numai la televizor. Asta-i soarta „microbiștilor”, să se autodezmință. Unul a spus-o pe șleau: „La urma urmei Brazilia a pierdut „Zeița de Aur” și cu toate astea Cariocas tot la loc de cinste va fi”.

Cu alte cuvinte, în Giulești încolțesc iarăși speranțe. Ne-o demonstrează comentariile aprinse ce se poartă în jurul echipei, interesul cu care sînt urmăriți „alb-vișinii” pe teren.

Profitînd de un scurt răgaz, după un exercițiu, am cerut cîteva amănunte antrenorului Valentin Stănescu.

— După cum se observă toată lumea e la datorie, în frunte cu Dan și Ionescu. Nimeni nu pleacă, nimeni nu vine. Spre liniștirea acelor care se interesează de noi. Nu vreau să dau nici un „avans”, dar intenționăm să începem bine, ca întotdeauna.

— Ce program aveți pînă la „primul gong” al campionatului?

— Între 2 și 10 august, inclusiv, continuăm pregătirile la Predeal. În această perioadă susținem primul joc al sezonului (la 7 august) pe stadionul Republicii cu Știința București, înțîlnire contînd pentru „Cupa de vară”. La 11 august este prevăzută o altă partidă

(de verificare) cu o echipă din Rîmnicul Vilcea, Moreni sau București.

— La ce date susțineți celelalte înțîlniri din „Cupa de vară”?

— La 14 august jucăm cu formația Progresul București, iar la 18 la Pitești cu formația locală Dinamo. În sfîrșit, cu trei zile mai tîrziu are loc „repetiția generală” înaintea deschiderii campionatului. Este prevăzută o partidă pe Giulești, cu o echipă din campionatul regiunii sau din categoria C. Atunci ne vom fixa asupra „unsprezecelui” definitiv care se va deplasa la Constanța, pentru a juca cu Farul în prima etapă a

campionatului din ediția 1966—1967.

— Care sînt obiectivele principale ale etapei pregătitoare pe care o parcurgeți?

— Mai întîi, repunerea în formă a jucătorilor în general și, în special, lucru intens cu cei care bat la poarta afirmării: Ștefan, Costea, Marian Popescu, Mitroi, Neagu și Adrian Popescu.

— Intenționați să-l preferați lui Dumitriu, Ionescu, Dan sau Greavu?

— Asta depinde de ambiția fiecăruia, de seriozitatea cu care vor munci. Un singur lucru dorim: să prezentăm pe teren o ECHIPĂ în adevăratul înțeles al cuvîntului.

S. T.

CUPA BALCANICĂ DIN NOU LA RAPID

După o comportare foarte înconștantă, atât în campionat, cât și în Cupa României, ceea ce a făcut să-i scape din mână ambele trofee, iată că Rapid București a oferit, în sfârșit, și o satisfacție fidelilor săi susținători, foarte decepționați la un moment dat: a cucerit „CUPA BALCANICĂ”, ediția 1965.

Dar nu înainte de a le da enofia și în această competiție!...

Intr-adevăr, în prima întâlnire a „finalei românești”, a Cupei, desfășurată la București, Rapid a ajuns să conducă în min. 31 cu 3-0 și a crezut, după un prost obicei al echipelor noastre, că meciul este terminat și victoria asigurată. Dar, lucrurile nu s-au întâmplat chiar așa. E drept că arbitrul Pădureanu le-a anulat, pe motiv de ofsaid, un gol care ar fi majorat scorul la 4-0 și poate că ar fi evitat surprinzătoarea (și, desigur, neplăcută pentru giuleșteni) răsturnarea de rezultat. În finalul meciului, Farul a reușit să

egalaze, astfel că pe bună dreptate rapidiștii așteptau cu nelinește returul finalei, iar constănțenii, dimpotrivă, cu mult optimism. Numai că de data aceasta „zodia” a fost favorabilă Rapidului. Bucureștenii și-au apropiat victoria cu 2-0 și o dată cu ea și Cupa, printr-un joc mai bine organizat, mai hotărât de data aceasta, atât în apărare, cât și în atac, triumfând asupra unui adversar care a dominat mai mult dar n-a reușit să fructifice vreuna din situațiile favorabile avute în repriza a doua.

Și astfel „Cupa Balcanică” și-a prelungit cu încă un an șederea în vitrina cu trofee a clubului Rapid, fotbalistii echipei din Giulești cucerind-o pentru a doua oară consecutiv.

PALMARESUL „CUPEI BALCANICE”

1960-61: Steagul roșu Brașov
1961-62: Olimpiakos Pireu
1963-64: Rapid București
1964-65: Rapid București

ȘI DEȘI TURUL

NU O PREVESTE A...

Golul victoriei în meciul cu Polonia, înscris spectaculos de Dan, cu capul : 4-3

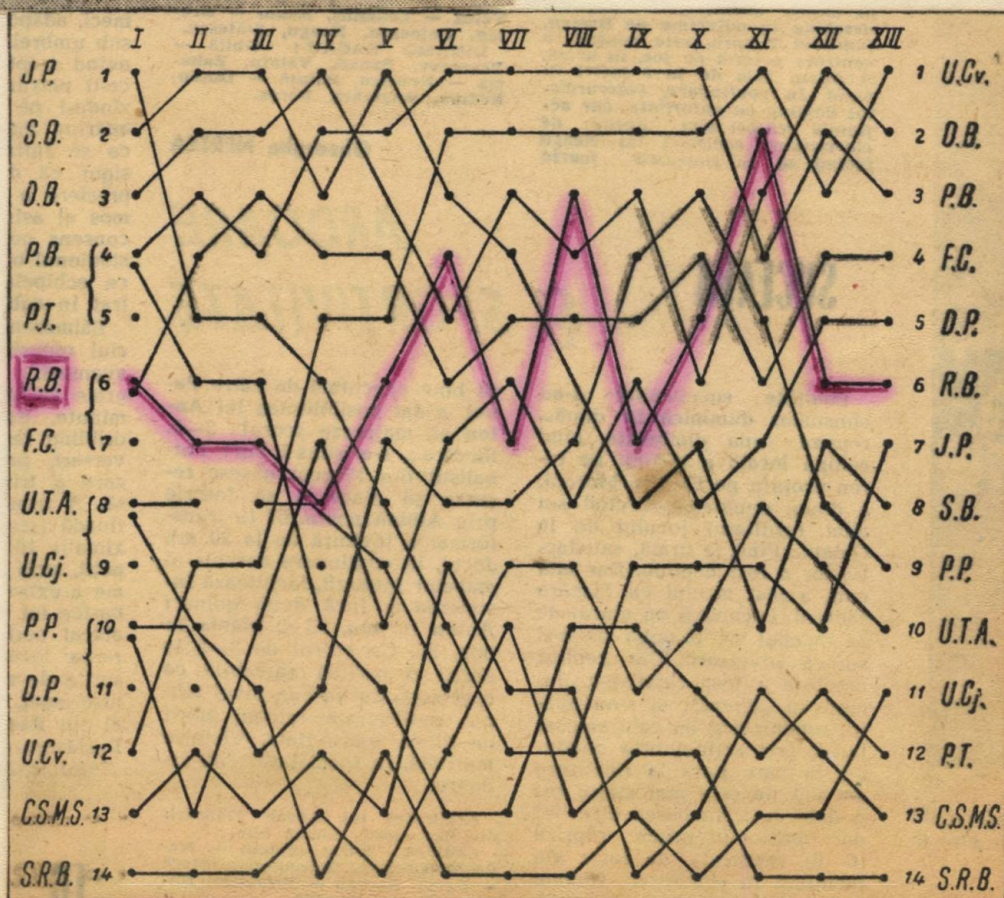
Foto : S. BRAȘOVEANU

**Drumul lor...
de la prima**

la ultima

etapă

Steaua București - C.S.M.S. Iași
 Rapid București - Farul Constanța
 Universitatea Cluj - U.T.A.
 Steagul roșu - Jiul
 Petrolul Ploiești - Politehnica Timișoara
 Dinamo Pitești - Progresul București
 Universitatea Craiova - Dinamo București

(7-1)
 (1-1)
 (0-0)
 (0-7)
 (0-1)
 (1-0)
 (1-4)

PREA PUȚIN FOTBAL, PREA MULTE GREȘELI DE ARBITRAJ

Întâlnirea de la Constanța, dintre Farul și Rapid, a fost așteptată cu un deosebit interes, mai ales că ambele echipe manifestaseră o bună dispoziție de joc în partidele de verificare premurgătoare deschiderii campionatului. Până la urmă însă, spectatorii au fost martorii unui meci de slabă factură tehnică, în care, pe primul plan, s-a situat lupta acerbă pentru balon.

Două aspecte ne-au atras atenția în mod deosebit:

I. O notă bună antrenorului echipei locale, Virgil Mărdărăscu, care a introdus în formație un talentat junior. Este vorba de mijlocășul Etem, în vîrstă de numai 15 ani, cel mai tînăr jucător al actualei ediții a campionatului. Fără a avea emoțiile debutului, Etem s-a achitat bine de sarcinile

încredințate, etalînd, în plus, reale calități tehnice. Demn de subliniat este faptul că noul colaborator al lui Pleșa este un „produs” local.

II. O notă de repetenție acordăm arbitrilor ploieștean Mihai Vasiliu. Deși jocul nu i-a ridicat probleme, sub aspect disciplinar, el nu a dovedit acea maturitate ce trebuie să caracterizeze un arbitru de categoria A. Tot timpul departe de faze, a dat decizii care au produs rumoare în tribune. De exemplu, în minutul 8, fundașul central rapidist C. Dan a făcut un hent în careu, pe care arbitrul l-a trecut cu vederea, pentru ca apoi să acorde un 11 metri imaginar echipei Farul, transformat de Tilvescu. Și pentru că veni vorba de acest penalți, să ne referim și la un alt aspect. Tilvescu a fost pus să repete lovitura — deși înscrisese

— pe motiv că... Răducana s-a mișcat de pe linia porții. Or, regulamentul precizează că, în asemenea cazuri, funcționează legea avantajului. Ca să nu mai vorbim că arbitrul în cauză și-a ignorat colegii de tușă, neținînd seama de semnalizările lor.

O explicație la golul marcat de Manolache și anulat de arbitru. În faza inițială, el a pasat lui Olegu care a fost fluierat în poziție vizibilă de ofsaid. După un vechi obicei al jucătorilor noștri, el s-a făcut însă că nu aude fluierul, a continuat să joace balonul, a pasat lui Manolache care a înscris, obligîndu-l pe arbitru să mai fluiera o dată pentru aceeași infracțiune.

Atît despre meciul de la Constanța al cărui rezultat este totuși echitabil. Gh. NERTEA

Dinamo București - Dinamo Pitești
 Politehnica Timișoara - Steaua București
 Jiul - Universitatea Craiova
 U.T.A. - Rapid
 Progresul - Universitatea Cluj
 Farul Constanța - Steagul roșu
 C.S.M.S. Iași - Petrolul

(3-1)
 (2-3)
 (2-3)
 (0-0)
 (1-0)
 (3-1)
 (0-0)

Steagul roșu - Politehnica
 Universitatea Craiova - U.T.A.
 Dinamo București - Steaua
 Dinamo Pitești - C.S.M.S.
 Petrolul - Jiul
 Rapid - Progresul
 Universitatea Cluj - Farul

(1-1)
 (1-1)
 (1-1)
 (2-1)
 (3-1)
 (1-1)
 (1-2)

JOC BĂRBĂTESC? NU, JOC NEREGU- LAMENTAR!...

A m așteptat cu interes, de altfel ca și spectatorii prezenți simbătă seară în tribunele Stadionului Republicii, inaugurarea seriei de „derbiuri bucureștene”, care dau meciurilor de campionat o notă în plus de culoare și atractivitate. Însăși pasiunea pe care o stîrnesc în tribune este un efect al acestei tradiționale rivalități sportive dintre formațiile bucureștene din categoria A.

Cele două echipe care au făcut această inaugurare, Progresul și Rapid, au pus multă ambiție și pasiune în joc; nu-i nimic rău în asta. O rivalitate bine înțeleasă duce la exprimări care servesc progresul fotbalistic, iar rezultatele obținute au valoare și durată. Dar, a urmări rezultatul doar pentru a împodobi un palmares, indiferent prin ce mijloace, aceasta înseamnă rivalitate rău înțeleasă. Și, ca să revenim la meciul de simbătă, jucătorii acestor echipe și în special apărătorii au greșit atunci imprimînd o notă de luptă crîncenă pentru balon, indiferent de mijloace: cu ridicarea piciorului pînă la înălțimea capului (cum a făcut Motroc într-un „duel” cu Oaidă), prin cosirea adversarului (Măndoiu asupra lui Ionescu), sau prin obstrucții freevente și grosolane (vinovați: majoritatea jucătorilor). Dacă jucătorii cred că aceasta înseamnă joc atletic, bărbătesc, de care vorbesc

textele oficiale pe marginea regulamentului, apoi ei se înșeală amarnic. Și acest lucru îl vor constata, la primele întîlniri internaționale, cu arbitrii care interpretează și aplică regulamentul în spiritul lui și al sportivității. Ceea ce au făcut ei și cu deosebire apărătorii, fără excepție, reprezintă nu o apărare bărbătească, ci una neregulamentară, deci sancționabilă cu pedeapsa maximă, eliminarea în caz de recidivă.

Petre GAȚU

Mindru a fost o stavilă de netrecut în fața atacanților rapidiști.

Foto: S. BACSI

4

Rapid - Universitatea Craiova
Farul - Progresul
U.T.A. - Petrolul
Steaua - Steagul roșu
Universitatea Cluj - Dinamo București
Politehnica - Dinamo Pitești
Jiul - C.S.M.S.

(0-1)
(1-3)
(0-1)
(0-0)
(0-4)
(0-2)
(1-2)

CRAIOVENII MUNCESC CU SPOR

Pe un stadion ticsit, încins ca o plită de acea parte dintre spectatori pentru care ospitalitatea e o noțiune decedată, studenții craioveni au învins la limită, dar meritat, echipa Rapid. Vigoarea lui Mihăilescu și Minică fac bună casă cu plasamentul lui Deliu și Marin Marcel. De la fundași, încep de obicei acțiunile de atac, dezvoltate prin pase scurte sau medii. Preocupări constructive caracterizează și pe Strimbeanu și Ivan, care știu mereu unde se demarcă Sfirlogea și cind trebuie schimbată de pe o parte pe alta, di-

și scurt, nu fuge de ciocnirile inerente cu adversarii, pătrunde iute, are privirea ageră, vede mereu coechipierul cel mai bine plasat. Toți jucătorii aleargă mult și se demarcă continuu. Aceasta este partea lor cea mai bună. Încolo, echipa mai are nevoie de lustru. În acțiunile ofensive aportul fundașilor de margine e aproape nul, iar jocul înaintașilor nu se susține și pe elemente neprevăzute.

Tabăra rapidiștilor are motive

să fie cernită. Dintr-un motiv sau altul (nu putem preciza), jucătorii par obosiți sau nepregătiți fizic, fapt tradus prin viteze scăzută și prin neputința efectuării unor repetate deplasări în viteză. Înainte, giuleștenii realizau o circulație de balon încântătoare și eficace, fiindcă se deplasau permanent, se susțineau reciproc, se grupau pe o parte și continuau acțiunea pe partea opusă. Ionescu și Dumitriu (aceste două nume adulate de unii și criticate de alții), cu repertoriul lor de fente și de automatisme greu de contracarați dădeau în final o lovitură grațioasă dar decisivă în plexul oricărei apărări.

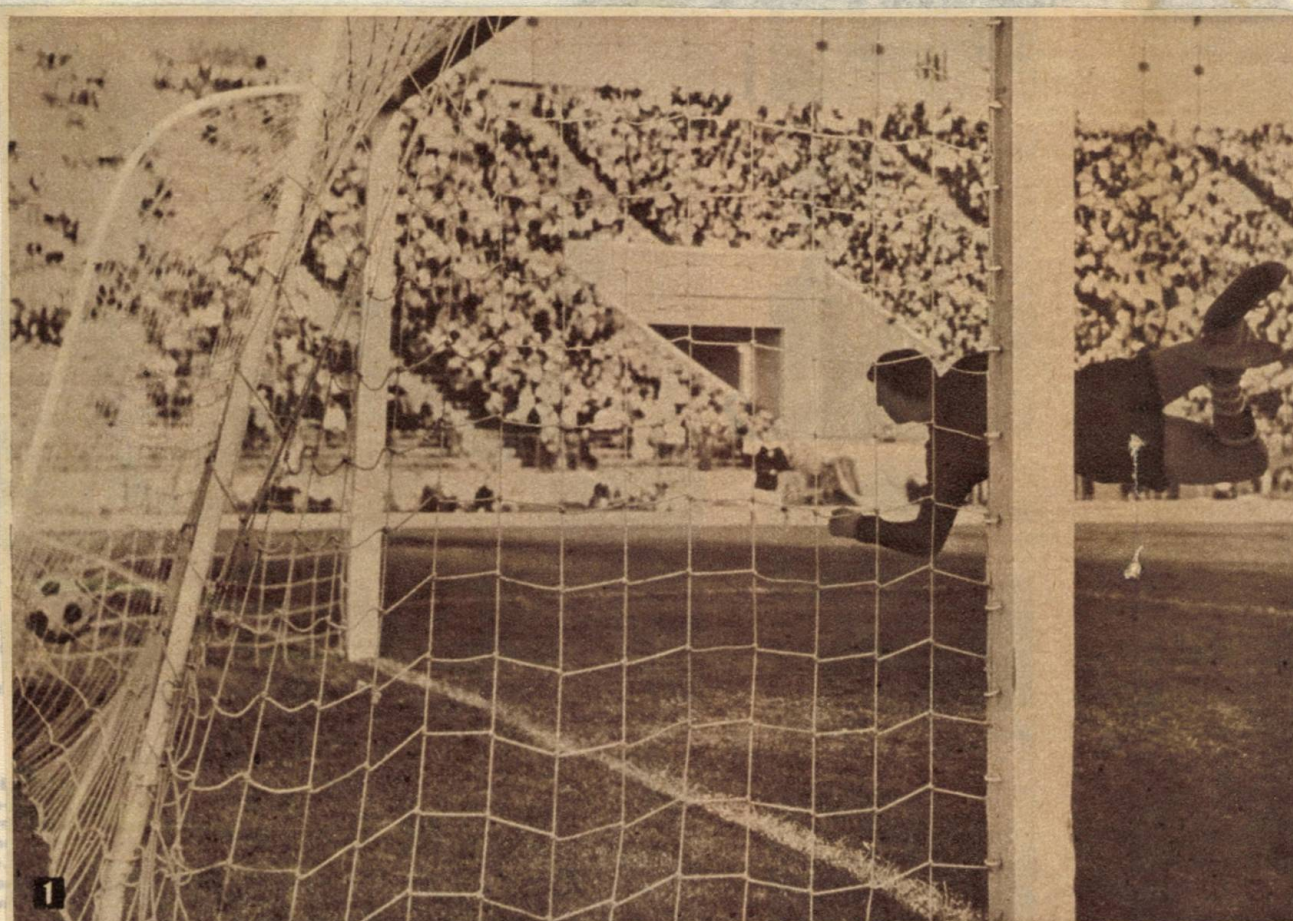
Acum lucrurile s-au schimbat. Apărarea Rapidului, cazemată pînă ieri tot așa de renumită ca și cea condusă de Nelu Nunweiller, dovedește în prezent slăbiciuni de domnișoară. Motroc și Dan joacă la distanțe prea mari unul de celălalt. Pe rînd se lasă atrași, scoși din dispozitiv și cel rămas singur devine ușor de încolțit. Ilie Greavu pare descumpănit și el. Nici linia mediană Dinu-Georgescu nu mai

reprezintă „cimentul” echipei. Mai util la mijlocul terenului, a devenit Codreanu, acest jucător micuț dar cu un mare suflet de coechipier. Toți jucătorii par izolați, intenția unuia e recepționată dificil sau de loc de către ceilalți. Conduc balonul mult, îl pierde, se enervează și se epuizează. În timpul jocului par zece „robinsoni”. Rapidul seamănă acum cu o echipă alcătuită de curînd, cu jucători aduși din... continente diferite. Maniera lor de joc sterilă e argumentată și de numai cele două goluri pe care le-au înscris în patru par-

tecții de circulație a balonului. Fostul rapidist Oblămenko scăpat de complexul de inferioritate de pe vremea cînd juca alături de Ionescu, Motroc sau Georgescu se află în progres. Calitățile și defectele lui nu-l recomandă să joace însă retras, să participe la recuperarea balonului și la inițierea acțiunilor ofensive. Ar fi mai bine să rămînă înfipt între ultimii apărători adversi, punct de unde fără prea multe complicații să tragă direct și cît mai frecvent la poartă. Nîu este aripa care dă multă vigoare atacului craiovean. Fentează variat

COMENTARIU ȘI IMAGINI

LA A ȘAPTEA ETAPĂ DE FOTBAL

...așteptă și-a înscris în echipa de juniori
...noul, de unde, datorită calităților
...a promovată în anul 1964 în prima
...leziuni echipelor joacă pe post de rez-

FLOREA (intermediu a sportului),
...serviciul de antrenor. Debutul în
...a formației 1964-65, de unde s-a
...a anul 1959. Activitatea serioasă și
...unită echipelor. Este căsătorit
...un băiețel, 4 ani, Vincențiu.

...a fost transferat în echipa de volei a J.C. Fotbal
...a pierdut o
...tanta a cu
...absenței de

6. ILEAN
...sport a petrecut
...generală. C
...Dinamo, iar din 1964 joacă în echipa Combinatului.
...lui. Soțul ei este antrenor emerit al sportului,
...la handbal, Ghe. Covaci.

**1. Plonjonul spectaculos al
portarului rapidist Răducanu
și unul din cele două goluri
ale lui Frățilă (DINAMO
BUCUREȘTI — RAPID
2—1).**

8. GRETA PĂRSCU, Plonjeră, în fotbal și Com-
...anța Păpescu. Grete joacă în echipa de volei
...Combinatului abia din acest an. S-a transferat
...la Poniștea Iasi. Foarte ambițioasă și, mai
...se încurajează, în primul timp se a lăsat
...des un randament sporit în compania celor
...le ecipe de sport.

Fotografia: PAUL ROMOSAN

Schimbări mari, dar...

Primele șapte etape ale campionatului, ceea ce înseamnă, practic, intrarea în al doilea sfert, au oferit o serie de rezultate cel puțin ciudate.

Progresul continuă să fie în frunte. Ciudat, dar adevărat și, mai ales, de... aplaudat.

Știința Craiova a devenit, brusc, o echipă a jocurilor în deplasare. Deci, o schimbare de 180°.

Dinamo și **Steaua** au luat un start lansat, dar au «galopat» după numai patru etape.

Rapid e sub imperiul dușurilor scoțiene.

Petrolul a rămas la start, dar «trage» puternic pe turnantă.

U.T.A. nu a reușit nici o victorie acasă, deși programul i-ar fi permis-o din plin.

Jiul, după un început spectaculos, a «clacat» în fața cavaleriei ușoare a Rapidului.

Brașovenii de la **Steagul roșu** luptă cu succes pentru titlul de campioni ai... contradicțiilor.

Studentii timișoreni și clujeii încheie plutonul.

Și așa mai departe...

Dar și mai ciudate sînt rezultatele de la o etapă la alta.

Steaua învinge **C.S.M.S.** cu 7—1 în deplasare, pentru ca imediat după aceea să lupte din greu pentru un 3—2 cu **Politehnica** acasă.

Dinamo surclasează **Universitatea** cu 4—0 și pierde pe același teren în fața **Steagului roșu**.

C.S.M.S., după 1—7 cu **Steaua** «acasă», pleacă cu un punct de la **Ploiești** (0—0).

U.T.A. obține un meritos 0—0 cu **Rapid**, la **București**, pierde în ultima secundă cu **Petrolul** la **Ploiești**, dar nu izbutește să dea un gol în plus acasă.

În sfîrșit, **Steagul roșu** pierde cu 0—7 la **Petroșani**, bate **Atletico Madrid** cu 2—0, oferă puncte acasă și își echilibrează bugetul la **București**, cu... **Dinamo**!

Deci, în cîteva cuvinte...

Doar trei echipe peste plan (**Progresul**, **Știința Craiova** și **Farul**), una singură la... plafon (**Dinamo Pitești**) și toate celelalte (exceptînd **Jiul**—deocamdată neconcludent) sub forma așteptată, culminînd cu **Universitatea** și **Politehnica**.

Cum se explică acest start cel puțin contradictoriu?

Totul pledează pentru insuficiența pregătirii în vederea începerii campionatului. Majoritatea echipelor sînt în situația asta.

Ultimele două jocuri, desfășurate în **București**, confirmă acest lucru. Lupta de cele mai multe ori oarbă dintre **Steaua** și **Progresul**, în care pot fi menționate doar tenacitatea liderului, duritățile bilaterale și lipsa oricărei idei directe în jocul atacanților de la **Steaua**, a fost urmată de palidul derby **Dinamo**—**Rapid**, în care lipsa de veleități a ambelor echipe a fost colorată de sprinteneala și oportunitatea lui **Frățilă**...

Cam atît despre acest prim «sfert» al campionatului, în care unele echipe par să-și fi planificat prelungirea perioadei de pregătire prin jocuri care atribuie și puncte.

E cel puțin ciudat ca turul să fie un prilej de pregătire pentru... retur.

IOAN CHIRILĂ

2. **Pircălab** a pătruns cu mingea în careul mare, dar **Motroc** nu-i va lăsa cale liberă și în cel mic.

3. **Frățilă** l-a depășit pe **Dan Coe** și șutează dezinvolt la poarta lui **Răducanu**. «**Știlpul**» apărării giuleștene nu-și poate ascunde teama unui gol. Și va fi gol!

5

Progresul - U.T.A. (1-1)
 Dinamo București - Petrolul (0-3)
 C.S.M.S. - Rapid (1-8)
 Dinamo Pitești - Farul (0-2)
 Jiul - Steaua (1-2)
 Steagul roșu - Universitatea Cluj (0-1)
 Universitatea Craiova - Politehnica (1-0)

6

Petrolul - Farul (1-3)
 U.T.A. - C.S.M.S. (0-1)
 Politehnica - Progresul (1-0)
 Steagul roșu - Dinamo București (1-0)
 Universitatea Craiova - Universitatea Cluj (0-1)
 Steaua - Dinamo Pitești (1-0)
 Rapid - Jiul

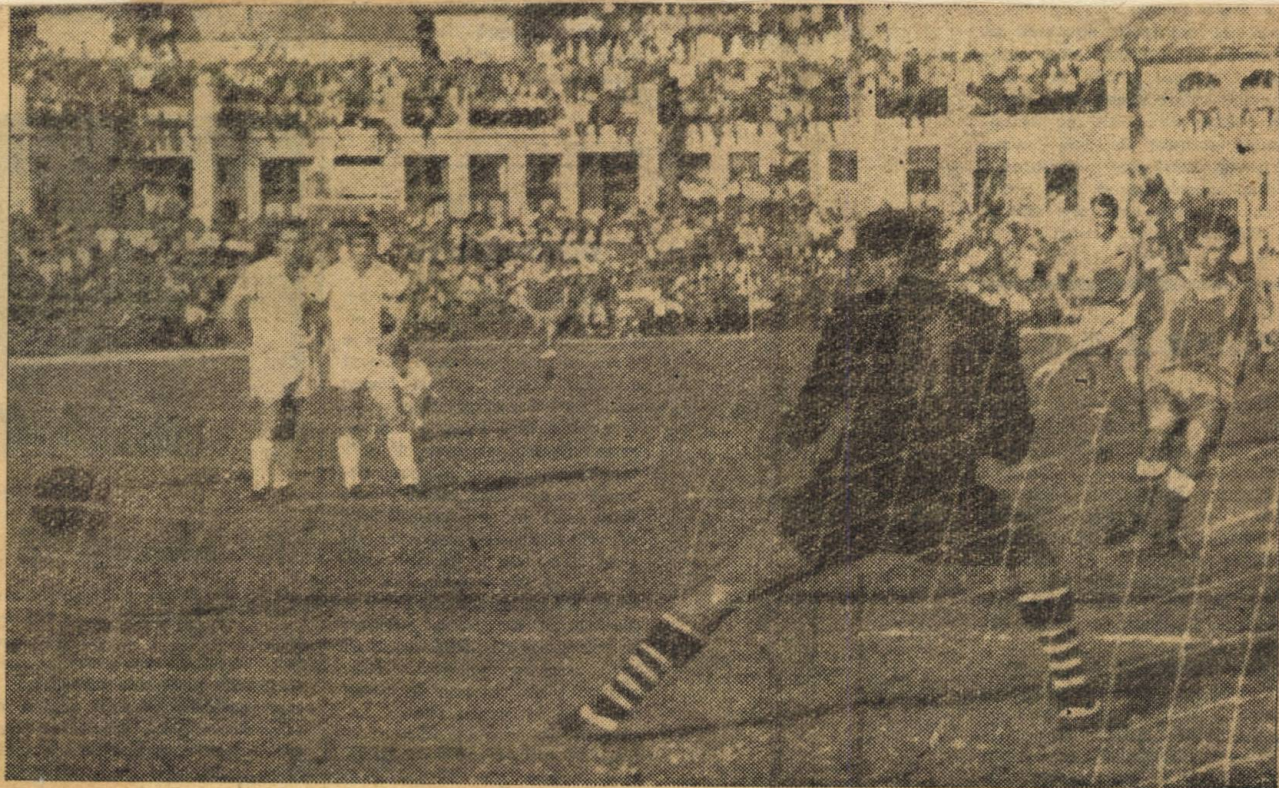
PETROȘENI

„VICLENILE“ ...RAPIDULUI

După două victorii cu ecou încă nestins, repute pe teren propriu, Jiul nu s-a mai „involburat” cu efect în fața barajului rapidist. A jucat meren numai cu „viteza întâia” de parcă urca la deal, a încercat să-și creeze ocazii de gol numai prin pase lungi și înalte. Dacă mijlocașii și înaintașii nu vor pasa iute, nu se vor demarca permanent, dacă balonul nu va circula în viteză pe direcții surprinzătoare, dacă acțiunile lor ofensive nu vor fi purtate în manieră colectivă și nu vor reuși să dezechilibreze apărarea adversă, atunci jucătorii din Petroșeni vor rămâne slab înarmați. Mai spuneam și altădată că valoarea lor individuală e situată undeva la limită. Numai jocul colectiv poate atenua carentele lor de ordin tehnic și fizic, vizibile în acest meci ca într-un material de analiză. Apărătorii au marcat cu întârziere, lăsându-i pe Dumitriu și Ionescu să preia balonul. Mijlocașul Sandu regretă parcă după ce depozitează și restituie mingea adversarilor, Stocker și Libardi au pasat târziu, iar Martinovici, Casandra și Peronescu, lenți ca un tangou argentinian, s-au luptat în forță cu adversari mult mai robuști decât ei.

Rapidiștii se dovedesc în progres, dar jocul lor nu poate fi apreciat integral. Prin pendularea celor două extreme, în apărare s-a constituit mereu o linie mediană de patru jucători, încât dispozitivul defensiv era format dintr-o „aglomerare” de opt, bine organizați în spațiu. Peste tot s-a detașat Dan, căpitanul acestei apărări, care a păzit atât de bine „plaiul” din fața porții lui Răducanu. Negativă a fost însă tendința de a respinge mingile haotic, de a nu iniția și construi ordonat acțiuni ofensive imediat după recuperarea balonului. Deseori îți făcea impresia că rapidiștii suferă de daltonism (mănerii purtau echipament roșu), atât de multe pase se îndreptau spre adversari. Nu-i vorbă, nici jucătorii echipei gazde nu distingeau mai bine culoarea albă (echipamentul rapidiștilor). Dar suita greșelilor era întreruptă de momente lucide, când balonul ajungea la Dumitriu și Ionescu. Ca doi fluturi care se jucau pe o păște verde cu o minge și păcăleau niște urmăritori, cei doi înaintași „virii”, secundați inteligent de Năsturescu, au năstărit permanent și străpuns din cind în cind prin execuții fine, prin fente și un-doi-uri, o apărare sensibilă la manevre false. Victorie meritată. Dar linia mediană (Dinu-Georgescu), marchează cam greoi și alimentează cu zgîrcenie înaintașii, linia de fundași distruge și nu construiește în continuare, extremele muncesc mult dar nu anticipează frecvent faza următoare. Răducanu prinde și boxează bine, dar degajează numai cu piciorul, fără adresă și face către public niște giubșlucuri ieftine.

R. B.

Penaltiul de la Craiova transformat de Oblemenco

Foto : S. BACSI

7

Jiul - Dinamo Pitești (2-4)
 Petrolul - Steagul roșu (2-2)
 Farul - U.T.A. (2-2)
 Universitatea Cluj - Politehnica (1-1)
 Dinamo București - Rapid (2-1)
 C.S.M.S. Iași - Universitatea Craiova (0-1)
 Steaua - Progresul (0-1)

8

U.T.A. - Steaua (1-0)
 Dinamo Pitești - Rapid (1-2)
 Universitatea Cluj - Petrolul (0-1)
 Progresul - C.S.M.S. (1-1)
 Farul - Jiul (0-0)
 Dinamo București - Politehnica (2-4)
 Steagul roșu - Universitatea Craiova (2-3)

CLEȘTELE RAPIDIST

„Îmbrățișarea” Rapidului, care a lăsat totuși piteștenilor multe momente de respirație în prima repriză, a devenit sufocantă în prima jumătate a celei de a doua.

Dumitriu II, care înainte de pauză îl tot căuta pe I. Ionescu, pitit în spatele fundașilor adversi, a renunțat la jocul „de-a baba oarba” și cu aplomb a semnat primul gol rapidist (cu cită zgîrcenie își folosește acest jucător capacitățile de finalizare!). Colaborarea sa cu Năsturescu a devenit mai intimă și acesta din urmă, în formă de zile mari, a răspuns cu recunoștință atenției ce i se acorda. Venind înapoi pentru a recupera baloane de la adversari, sprintînd lung, centrînd variat,

BUCUREȘTI

(cînd scurt la Dumitriu sau Ionescu, cînd în diagonală la Kraus, sau înapoi la Jamaïsch), Năsturescu a tras după el tot atacul rapidist. Codreanu, transformat ad-hoc, prin accidentarea lui Mitroi, în jucător de mijloc, și-a putut valorifica mai bine priceperea de căraș.

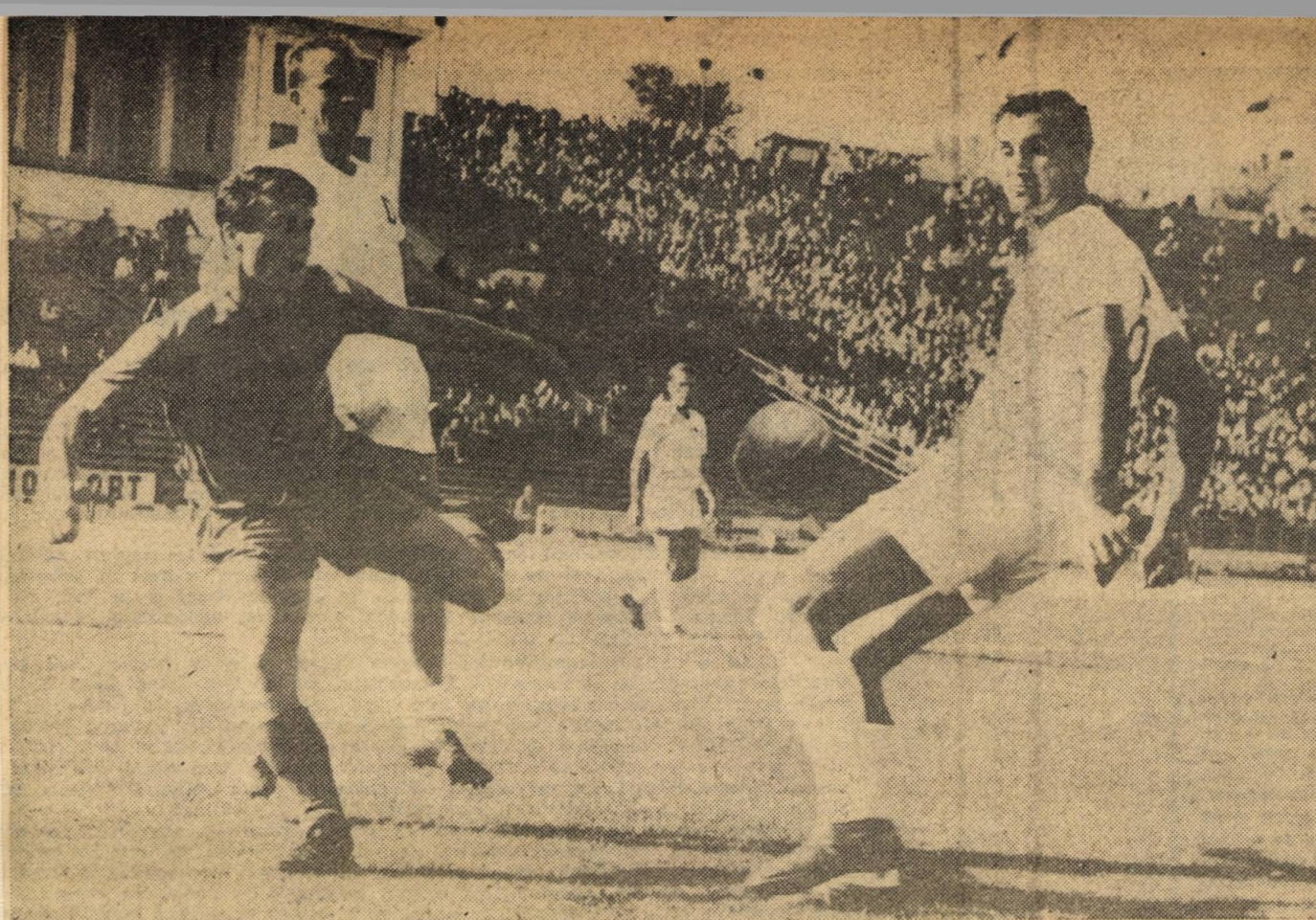
Jenat, probabil, de un asemenea vecin harnic, Jamaïsch, care în prima repriză greșise mult, a devenit mai insistent în atac, suțînd periculos din afara careului. El a și înscris al doilea gol cu un șut puternic, plasat, care a plimbat mingea în plasă dintr-o margine în cealaltă a porții.

Rezistența dinamoviștilor piteșteni fiind înfrîntă, pîrghiile cleștelui rapidist s-au relaxat. Și ultimul val dinamovist a reușit să stabilească punctul de sprijin al apărării rapidiste (fundașii centrali), dintre cei trei atacați piteșteni aflați doar cu Răducanu în față, Țircovnicu asumîndu-și șutul: 2-1.

Dominarea teritorială a giuleștenilor s-ar fi putut solda cu un scor categoric dacă „cleștele” lor ar fi folosit ambele pîrghii. De multă vreme însă, atacul Rapidului ca și liniile sale mediane folosite, nu mai prezintă o valoare omogenă. Într-un meci corespund unii jucători, în următorul alții. Această inconstanță (manifestă uneori chiar între reprize) grevează randamentul echipei. Iată de ce adversarul de duminică al Rapidului a putut ieși onorabil din înclăstare.

Dinamoviștii piteșteni, obosiți, au făcut un joc sub posibilitățile lor. Și pe acest fundal, unele carențe mai vechi au ieșit în evidență. Iată de pildă jocul liniei mediane — punct forte al echipei. Dobrin, care prin clarviziunea sa contribuie la orientarea jocului echipei, nu mai deține în momentul de față (după cum singur a recunoscut-o), o bună condiție fizică. Duminică a avut multe „pauze” în timpul meciului, din care cauză venea tardiv în sprijinul atacului și mai ales al apărării sale. Lipsa vitezei nu și-a compensat-o printr-un plasament corespunzător. Preferința lui Dobrin pentruținerea mingii, apare astfel explicabilă, nu însă și tendința celorlalți apărători de a trimite majoritatea mingilor pentru „semnat” la Dobrin. Acesta, deși se debarasează lesne de adversari și poate pasa în adîncime cu mare precizie, preferă să conducă lent balonul sau să orienteze jocul lateral.

Cînd apărătorii dinamoviști au dat repede drumul la minge, contraatacurile prin care erau lanșați Naghi, Radu sau I. Popescu se dovedeau periculoase pentru adversari. Acest lucru s-a petrecut însă rareori, facilitînd astfel avansarea apărării adverse, închiderea cleștelui rapidist.

Rapidistul Ionescu s-a strecurat printre Badea și Ilie Stelian, dar nu reușește să controleze balonul

Foto: PETRE COZIA

9

Universitatea Craiova - Dinamo Pitești
Steaua - Universitatea Cluj
C.S.M.S. - Dinamo București
Politehnica Timișoara - Farul
Rapid - Steagul roșu
Petrolul - Progresul
Jiul - U.T.A.

(1-2)
(0-1)
(1-2)
(1-1)
(1-2)
(2-1)
(2-0)

FĂGĂRAȘ

Echipa Steagul roșu suportind o sancțiune în urma celor întâmplate la jocul cu Petrolul se prezenta pe terenul Chimiei din Făgăraș cu realități extrem de modeste în actualul campionat: o victorie la limită, obținută la Dinamo București din lovitură de la 11 m, trei meciuri egale și patru înfringeri, cu un total de șapte goluri înscrise și 17 primite! Dar, penultima evoluție, de la Craiova, lăsa să se întrevadă că echipa își recapătă din personalitatea care a consacrat-o, că jucătorii au început să redobândească încrederea în adevăratele lor posibilități.

La începutul jocului cu Rapid, Steagul roșu confirma parțial lucrurile bune realizate în etapa a 8-a. Compartimentul defensiv — cu excepția lui Campo — s-a aflat totdeauna la post. Năstănăilă, deși n-a mai fost „omul din față” care aduce goluri, a fost omniprezent la țesătura de pase din mijlocul terenului, de

unde se lansau atacurile vijelioase, mai ales pe partea lui Györfi care de la etapă la etapă joacă din ce în ce mai bine. Însă, lipsa de varietate din organizarea acțiunilor ofensive a ușurat într-o oarecare măsură sarcina apărării rapidiste. Mai mult, enervată de vechile deficiențe de finalizare, în care au „excelat” și de astădată Goran și Ganea, echipa a început să se تیمoreze, să manifeste dezorientare în anumite perioade de joc.

La aceasta a contribuit și replica neașteptat de bună a Rapidului care a jucat impetuos ca și pe terenul propriu, fără complexe, realizând un joc sigur în apărare (în repriza a I-a) și derutant în atac, ca urmare a „un-doi”-urilor efectuate de Dumitriu—Ionescu și Dumitriu—Năsturescu.

De relevat combativitatea lui Dumitriu, care joacă din ce în ce mai îndrăzneț în partidele din deplasare, a recuperat baloane și chiar și-a asumat răspunderea de a lua acțiuni pe cont propriu și de a le finaliza. Așadar când Dumitriu abordează jocul cu mai multă încredere în posibilitățile proprii, randamentul său este mai mare.

Golul Rapidului, căzut „pe nepusă masă”, a sporit și mai mult starea de derută a „stegarilor” care, având în față spectrul înfringerii, s-au năpustit peste adversar pentru a întoarce rezultatul în favoarea lor. Din avalanșa de atacuri, oprite de apărarea Rapidului prin aruncarea mingii afară, brașovenii au concretizat două, obținând ceea ce doreau: egalarea și victoria. Succesul lor este meritat întrucât au fost mai insistenți în partea a doua a jocului, mai ales din minutul egalării, care le-a conferit dominarea teritorială și o mai mare claritate în fazele decisive.

Fără îndoială că victoria gazdelor este de natură să aducă încredere în sinul echipei, acel reviriment de mult așteptat, dar nu trebuie uitat următorul lucru: multe carențe rămân de rezolvat. Antrenorul Silviu Ploiesteanu are încă de lucru pentru a-și aduce echipa pe vechia linie de plutire. Pentru că, trebuie să recunoaștem, tot atât de bine, putea pierde acest meci. (Ionescu a ratat majorarea scorului în min. 30), sau, putea termina la egalitate dacă feroviarul n-ar fi crezut prea mult în fragilul avantaj de 1-0.

Cîteva cuvinte despre golul anulat

în min. 48. A fost sau nu ofsaid? Cu certitudine, DA. Mingea centrată de Goran a fost trimisă în bară de Necula. La faza inițială Ganea se afla în ofsaid pasiv dar reluind în poartă balonul venit din bară, înaintașul central brașovean s-a reactivat în poziție de ofsaid, deoarece de data aceasta a luat parte direct la joc.

STEAGUL ROȘUGoran (min. 78) și Gane
(min. 87)

2 (0)

R A P I D

Ionescu (min. 24)

1 (1)

STEAGUL ROȘU: Pilca 7 — Ivăncescu 7, Jenci 6, Alecu 7, Campo 5 — Năftănăilă 7, Sighet 5 (min. 46: Pescaru 5) — Pescaru (min. 46: Necula 7), Goran 8, Gane 6, Györfi 9.

RAPID: Răducanu 6 — Lupescu 6, Motroc 5, Dan 9, Greavu 6 — Jamschi 6, Codreanu 6 — Năsturescu 8, Dumitriu 7, Ionescu 6, Kraus 5 (min. 55: Dinu 5).

ARBITRU: ZAHARIA DRĂGHICI (Constanța) 9.

Avind în spate povara locului 13 din clasament brașovenii își încheagă cu greu acțiunile de atac. Ei se precipită în fazele de finalizare, caută rezolvări simpliste, aruncind la infinit baloane înalte în mijlocul careului de 16 m unde apărarea adversă în frunte cu Dan spulberă totul. Extremul stînga Györfi, (cel mai bun) îi pune în câteva situații favorabile pe Gane, Goran și Pescaru, dar aceștia ratează. Rapidistii leagă mai bine jocul, combină spectaculos și lansează câteva contraatacuri irosite de Kraus, Jamschi și Ionescu. În min. 24 ultimul nu mai greșește și înscrie la o centrare a lui Năsturescu, în mare vervă de joc. După pauză feroviarii caută să mențină rezultatul. Steagul roșu atacă cu insistență și găsește resurse ca, în ultimele 12 minute de joc, să răstoarne rezultatul în favoarea sa. În acest joc ambele echipe au comis nenumărate infracțiuni penalizate prompt de arbitru. (s. t.).

10

Universitatea Cluj — Rapid (1-2)
C.S.M.S. Iași — Politehnica (1-2)
Progresul — Jiul (1-2)
U.T.A. — Steagul roșu (1-0)
Dinamo București — Farul (1-2)
Universitatea Craiova — Steaua (1-4)
Dinamo Pitești — Petrolul (0-1)

RAPID: Andrei 7 — Lupescu 7, Motroc 6, Dan 6, Greavu 6 — Dinu 7, Jamschi 5 — Năsturescu 7, Dumitriu 8, Ionescu 8, Codreanu 4 (min. 83 Neagu).

UNIVERSITATEA: Ringheanu 6 — Anca 5, Pexa 6, Grăjdeanu 6, Cimpeanu 6 — Mustețea 7, Bretan 5 (min. 84 Al. Vasile) — Marcu 8, Ivansuc 5, Adam 4, Uifăleanu 5.

ARBITRU: Al. Toth (Oradea) 6.

Rapidistii au știut să profite mai bine de greseliile apărătorilor adversi. În min. 11 Dumitriu primește o pasă de la Ionescu, îl dribleză pe Grăjdeanu și deschide scorul. Un minut mai târziu, Ivansuc pierde o bună ocazie de a egala, șutînd slab prin întoarcere de la 6 m. La rîndul lor, Ionescu în min. 17 și Jamschi în min. 27 ratează două bune ocazii. În minutele 30 și 37 Marcu îl depășește pe Greavu, dar centrările lui rămîn fără rezultat. După pauză același Dumitriu, în min. 48, majorează scorul, înscriind cu capul din apropiere. La 0-2 clujenii ies la atac, domină cu insistență, apărarea rapidistă dînd semne de oboseală. În min. 75 D. Coe a deviat în plasă mingea spre care ieșise Andrei. În min. 87 clujenii au posibilitatea să egaleze, dar Adam — singur cu portarul rapidist — șutează departe de poartă... (gh. n.)

R A P I D

Dumitriu (min. 11, 48)

2 (1)

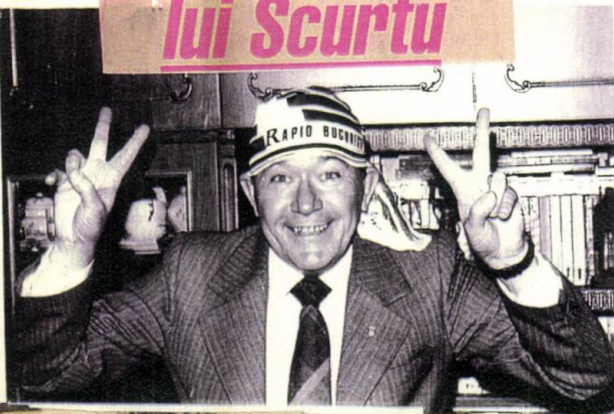
UNIVERSITATEA

Dan (min. 75) autogol

1 (0)

CADOURI ȘI ANIVERSĂRI...

Simbătă 5 noiembrie, Dumitriu II a împlinit 24 de ani. În meciul Rapid — Universitatea, Dan a înscris în proprie poartă.

**Antecedentele
lui Scurtu**

DUMITRIU? DA! DAR, MAI ALES, IONESCU...

Supporterii rapidiști nu pot fi mulțumiți de jocul echipei lor deoarece în meciul cu Universitatea formația, în ansamblul ei, nu a funcționat corespunzător. Ba mai mult, spectatorii nu au fost lipsiți de emoții, după ce Dan Coe a înscris în propria-i poartă. Studenților clujeni nu le-a lipsit mult să se întoarcă cu un punct în orașul de pe malul Someșului. Singurul care „s-a opus” acestei dorințe a fost... înaintașul central Adam, care, în min. 87, față-n față cu portarul rapidist, a șutat mult lateral. Rapid a câștigat, totuși, și aceasta datorită celor două goluri înscrise de Dumitriu, care, alături de Ionescu, s-a delășat de restul colegilor. Firește, Dumitriu are un mare merit, căci cel care duce echipa la victorie, înscriind goluri este întotdeauna mai apreciat și numele lui va fi rostit de mulți mai multe ori decât al celui care a creat faza. Nu putem trece însă cu vederea contribuția lui Ionescu la

inscrierea celor două goluri, el fiind omul care l-a căutat în permanență pe Dumitriu, uitând parcă de faptul că încă e lider în clasamentul golgeterilor. Ionescu a muncit foarte mult pentru victorie, a alergat neobosit, s-a demarcat în permanență și a pasat decisiv chiar în situații din care ar fi putut șuta și el. Pentru a întări cele spuse, vom descrie o fază din repriza secundă. Greavu a pornit cu o minge la atac, ca o veritabilă extremă, uitând de adversarul lui direct, Marcu. Jucătorii de la Universitatea au sesizat situația și contraatacând l-au lansat în adâncime pe Marcu. Ion Ionescu venit însă în sprijinul apărării a interceptat pasa. În acel moment el se găsea în postura de fundaș stînga!

La sfîrșitul meciului, în timp ce jucătorii plecau la vestiare, antrenorul V. Stănescu s-a îndreptat spre

Ionescu și stringindu-i mina l-a felicitat.

Exemplul lui Ionescu trebuie să fie urmat, pentru că în fotbalul modern posturile fixe au dispărut, numerele de pe tricouri rămînînd mai mult un indiciu pe foile de arbitraj, în ajutorul conducătorului de joc.

Și o curiozitate: în timp ce Rapid a câștigat cu 2-1, nu a beneficiat decât de un singur corner. În schimb, deși a pierdut partida, Universitatea a executat 9 lovituri de colț.

Gh. NICOARĂ

11

Codreanu a centrat precis și ION IONESCU a trimis mingea în plasă, înscriind al doilea gol. (Rapid-Steaua 3-0).

Farul - C.S.M.S.
Petrolul - Universitatea Craiova
Rapid - Steaua
Politehnica - U.T.A.
Jiul - Universitatea Cluj
Steagul roșu - Dinamo Pitești
Progresul - Dinamo București

(1-3)
(0-1)
(3-0)
(2-5)
(2-2)
(3-4)
(0-2)

STEAUA (ÎN PROGRES, TOTUȘI)

N-A REZISTAT RAPIDULUI

Se obișnuia, înainte vreme, ca în titlul cronicilor de fotbal, atunci cînd un jucător „făcea furori” într-un meci, detașându-se net dintre coechipieri și contribuind decisiv la victoria echipei sale, rezultatul partidei să apară astfel: Bindea — Venus 2—0 sau David — Ripensia 1—0... (Simple exemple). Desigur, era vorba de exagerări, de alunecare spre senzațional. O echipă rămîne totdeauna o echipă și meritele unui component al său nu pot fi niciodată exacerbate, absolutizate pînă la ignorarea aportului celorlalți. Cu toate acestea, la un moment dat, tare am fi fost și

noi tentați, aseară, să ne intitulăm prezenta cronică de o manieră asemănătoare. Cu diferența că noi am fi pus: Dumitriu + Ionescu — Steaua 3—0!

Am fi făcut-o sub impresia jocului de înaltă clasă demonstrat la mijlocul terenului de primul și a excepționalului simț al concretizării care l-a caracterizat ieri pe cel de-al doilea. Sau, mai exact, sub impresia admirabilului joc „în cuplu” al celor doi rapidiști, element care a atîrnat mult în balanța victoriei, în acest meci frumos, care a smuls meritate aplauze. Ar fi însă o greșeală a noastră dacă cititorul ar rămîne cu impresia că partida din „deschiderea” cuplajului a fost spectaculoasă numai prin contribuția atacanților centrali feroviar. Nu! Meciul a fost frumos și pentru că ceilalți rapidiști au fost în tonul celor doi coechipieri — ieri în „zi mare” — și pentru că Steaua s-a prezentat bine, oricît ar pleda contrariu înfrîngerea categorică suferită.

Mai mult chiar, în prima repriză, militarii ni s-au părut mai buni; au jucat organizat, ofensiv (de subliniat aici contribuția fundașilor), au acoperit bine terenul, au folosit bine aripile. Superioritatea lor a fost evidentă mai ales în duelurile corp la corp, unde statura atletică a celor de la Steaua și-a spus cuvîntul. După ce Ionescu a deschis scorul (Dinu a trimis lui Dumitriu, acesta a lăsat pasa „să curgă” și Ionescu a șutat tare, Eremia atîngînd mingea dar neputînd-o reține), Steaua a dominat. Rapid s-a apărut bine, calm, sigur, — uneori și cu cele două extreme — iar cînd a contraatacat, de preferință pe centru, militarii au avut de fiecare dată emoții.

Un asemenea contraatac le-a adus feroviarilor golul al doilea. Dumitriu a făcut o cursă splendidă pe mijlocul terenului, a pasat lui Codreanu, în

marginea careului, o centrare pe jos, Ionescu „pe fază” și gol! După acest punct, militarii încep să slăbească ritmul, rapidiștii se mișcă mult pe teren, mingea cîreulă rapid și derutant — mai ales sub comanda „baghetei magice” a lui Dumitriu — și golul al treilea (șut splendid, sub bară, din unghi dificil) pune capăt oricăror iluzii de egalare.

Rapid a învins pe merit, într-un meci în care jucătorii, săi au luptat mult, cu aprigă dorință de victorie. Steaua, deși învinsă, a făcut un joc remarcabil, mult mai bun decît în alte meciuri din acest campionat, pe care le-a și cîștigat. I-au lipsit însă concretizatorii (Soo a fost aproape inexistent ieri, iar Constantin, care a intrat accidentat, n-a fost suplinît nici pe departe de Negrea, într-un post pe care acesta n-a jucat niciodată).

Radu URZICEANU

STEUA — RAPID 3—0

(0—1)

AU MARCAT: Ion Ionescu

(min. 7, 47 și 83).

STADION: „23 August”;

teren alunecos

TIMPUL: noros, rece

SPECTATORI: 35.000

STEUA (Antrenor Ilie

Savu): Eremia 6 — Sătmăreanu 7, Hălmăgeanu 5, D. Nicolae 6, Chiru 7 — Jenei 7,

Vigu 8 — Pantea 6, Constantin 6 (min. 55 — Negrea 5),

Soo 4, Crălniceanu 7.

RAPID (Antrenor Valentin

Stănescu): Andrei 8 — Lupescu 7, Motroc 8, Dan 8, Greavu 8 — Dinu 7, Jamaischi 7

— Năsturescu 8, Dumitriu 11

9, Ionescu 9, Codreanu 8.

RAPORT DE CORNERE:

6—4 pentru Steaua

ARBITRI: Cornel Nițescu

— Sibiu (la centru), C. Marin și Gh. Retezan din București. Nota 8.

RAPIDUL NU REZISTĂ... LAUDELOR

Hotărât lucru, „copilul teribil” al fotbalului nostru — Rapidul — a rămas tot copil... După elogiul meci făcut miercuri de feroviar în compania echipei Steaua, îngrijorarea legitimă cu care era privit, dinainte, în orașul de pe malul Begăi jocul cu Rapid, s-a transformat într-un pesimism alifiat fără rezerve. „Dacă U.T.A. ne-a dat 5 goluri, ce șanse putem avea în fața lui Dumitriu și Ionescu care s-au jucat cu Steaua?” — iată refrenul care revenea cel mai des în discuțiile „microbiștilor” bănățeni înainte de partida de sâmbătă. Veți recunoaște că raționamentul lor avea destul temei: o echipă situată pe penultimul loc în clasament, și care în ultimul meci evoluase sub orice critică, întâlnea o formație alaltă pe locul II și care se prezenta după un joc excelent.

Așadar, pronosticurile, „calculule hirtiei” erau net în favoarea Rapidului. Ei bine, toate aceste calcule aveau totuși un viciu fundamental: făceau abstracție de legea de bază, nescrisă, a echipei Rapid: INCONSTANȚA. Echipa care după ce a pierdut acum cîțiva ani la Siderurgistul Galați, a învins peste trei zile selecționata olimpică iugoslavă, la Belgrad, formația, care după cum glumea un pronosportist giuleștean, își poartă sufletul între „agonie și extaz”, ei bine numai ea putea să se comporte altfel de contradictoriu în două jocuri consecutive.

Pentru că, acesta este adevărul, la Timișoara Rapid a fost umbra palidă a echipei care miercuri a smuls ropote de aplauze pe stadionul „23 August”. Dominată la mijlocul terenului, depășită în ritmul de joc, întrecută net la capitolul combativitate ca și la cel al ocaziilor de gol, echipa feroviară se putea foarte ușor întoarce de la Timișoara cu pasivul

dispărut din joc după 2-3 „replici” iar Ionescu, temutul golgheter, deși a fugit mult, n-a reprezentat un pericol pentru adversarii săi decît prin „nume, prezența sa în fața porții lui Popa fiind o simplă figurație. Ilustrativ și total edificator pentru jocul atacanților rapidiști este faptul că PRIMUL lor ȘUT pe spațiul porții a fost tras, în min. 73, de către Jamaischi...

Referindu-ne la învingători, trebuie să spunem că jocul lor n-a strălucit — în meciul cu Dinamo București, bunăoară, „Poli” a jucat

mult mai bine — dar a avut o notă evidentă de siguranță, de sobrietate, de decizie, consecințe ale unei atitudini volitive net superioare aceleia cu care Rapidul a abordat și a jucat acest meci. Timișorenii au luptat mult, cu un remarcabil spirit de sacrificiu, au VRUT mai mult decît adversarii lor victoria. Și au obținut-o cu depline merite.

Rapidul însă a dovedit, o dată mai mult, că este o echipă care nu „suportă” laudele ce au, de regulă, asupra ei efectul unui narcotic. Iar TREZIRILE sînt pe cît de violente pe atît de crude...

Marius POPESCU

POLITEHNICA

1 (1)

Surdan (min. 31)

RAPID

0

POLITEHNICA: Popa 7 — Bodrojan 6, Răcelescu 7, Lereter 8, Rotaru 9 — Mihăilă 6, Petrovici 8 — Regep 6, Surdan 7, Popanica 7, Mițaru 4.

RAPID: Andrei 6 (min. 80: Răducanu) — Lupescu 8, Motroc 6, Dan 7, Greavu 6 — Dinu 8, Jamaischi 6 — Năsturescu 5, Dumitriu 6 (min. 85 — Neagu), Ionescu 7, Codreanu 6.

ARBITRU: A. Alexa (Rm. Vilcea) 7.

La început, rapidiștii pasează elegant, atacă dezinvolt, dar ratează. Chiar în min. 2, Dumitriu ajunge singur în fața portarului Popa, golul pare iminent, stadionul a amuțit, dar atacantul bucurestean trimite alături. Urmează 15-20 de minute de vals rapidist, cu nelipsitele „piruete” ale aceluiași solist (Dumitriu), dar se pare că finalizarea nu-l preocupă pe oaspeții. Timorați la începutul partidei, timișorenii APAR în joc, la început timid, apoi cu progresivă convingere, exprimată printr-un ritm de acțiune din ce în ce mai accelerat. În min. 31, o dublă ezitare a lui Andrei și a lui Dan la o minge înaltă, în careul de 6 m., îl pune pe Surdan în situația de a împinge mingea în gol. Reținem pînă la sfîrșitul partidei rarissima ocazie ratată de Mițaru în min. 70 (timişoreanul a avut 2-3 secunde poarta goală în fața lui) și faza din min. 80, în care Surdan a înscris un gol pe care arbitrul l-a anulat pe motivul că în faza premergătoare inserierii Andrei a fost faultat de Mihăilă. (m.p.).

TIMIȘOARA

scorului pe care cu trei zile în urmă i-l administrase Stelei.

Ceea ce a surprins însă cel mai mult a fost evoluția cvartetului ofensiv rapidist. Atacanții giuleșteni nu numai că n-au avut nici o „scînteie” în jocul de sîmbătă dar s-au prezentat ca niște anonimi. Năsturescu, a cărui revenire de formă din ultimele săptămîni a fost remarcată de toată lumea, a fost total anihilat de Rotaru, un tînăr de 20 de ani, promovat în această toamnă; Dumitriu și Codreanu au

TREI JOCURI AU FOST AMÂNATE PENTRU LUNA FEBRUARIE A ANULUI VIITOR

Vremea, extrem de capricioasă în ultima perioadă (soare, ploaie, zăpadă), a jucat o festă tocmai etapei de încheiere a turului categoriei A. Ploaia s-a transformat în zăpadă și ambele au făcut ca terenurile să devină grele pentru joc. Mai mult chiar, la București terenul a fost impracticabil, determinând amânarea celor două meciuri, dintre care unul (Rapid-Petrolul) a început, dar după câteva minute arbitrul a decis întreruperea lui, pentru a pune capăt unui spectacol care numai fotbalistic nu putea fi. **Aceste restanțe, plus partida Farul-Petrolul, se vor disputa la primăvară, înainte de începerea returului.**

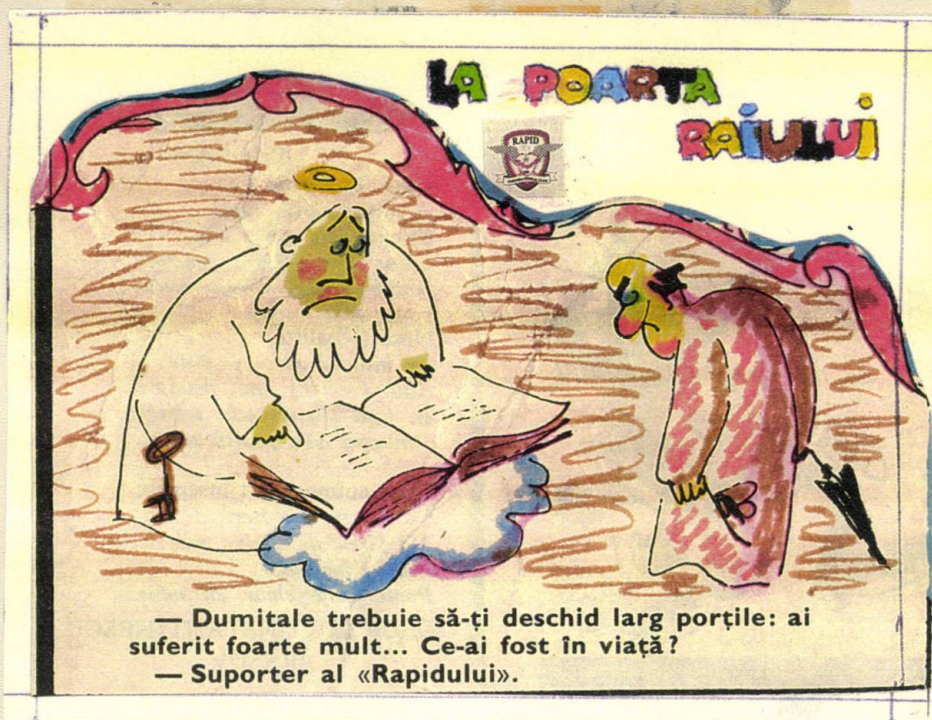
Așadar, ultima etapă s-a desfășurat incomplet, iar clasamentul nu

a putut lua formă definitivă care să dea sută la sută, „campionul de toamnă”. E drept însă, că Universitatea Craiova (noua sa titlatură) - imbatabilă pe teren propriu și oricum o adevărată revelație a acestui campionat - are cele mai multe șanse să păstreze până la primăvară acest titlu. Victoria sa asupra Progresului, în primul rînd, precum și celelalte rezultate - normale - de marți au avut darul să trieze lista candidaților la primul loc. Singurul concurent rămas în cursă și care stă la... pîndă este Farul Constanța, care - victorios în cele două partide restante - poate totaliza 18 puncte față de cele 17 ale studenților craioveni. Dar va reuși Farul să treacă de Steaua la București și chiar de Petrolul la Constanța? Rămîne de văzut.

Pînă atunci să mai consemnăm faptul că **echipele au dovedit în acest final de sezon o destul de bună rezistență** și că în ciuda stării terenurilor, jucătorii au oferit totuși faze de fotbal frumos; că arbitrajele - cu o excepție, la Arad - au satisfăcut și în această etapă și că stabilirea locurilor în clasament ale echipelor Rapid, Steaua și Petrolul a suferit o mică amîinare...

Și acum, în așteptarea returului (CARE VA ÎNCEPE LA 26 FEBRUARIE) echipele vor trece la o scurtă - și meritată - perioadă de odihnă și refacere, urmînd ca după aceea să-și reia pregătirile, cu forțe noi, pentru „campania de primăvară”.

Petre GAȚU

— Dumitale trebuie să-ți deschid larg porțile: ai suferit foarte mult... Ce-ai fost în viață?
 — Suporter al «Rapidului».

Pregătirile echipelor de categoria A în vederea reluării campionatului se intensifică pe măsură ce ne apropiem de ziua reluării activității oficiale. În cadrul acestor pregătiri, RAPID și PROGRESUL s-au întâlnit duminică, în Giulești, într-un meci din care prezentăm imaginea de mai sus, a foto-reporterului M. LASTNIC.

**CÎND
ÎȚI FACI
IARNA CAR**

Jucătorii Rapidului fac, concomitent, antrenamente de sală și teren. Iată-i într-o ședință de gimnastică, în sală.

NOUTĂȚI ÎN ANTRENAMENTUL RAPIDULUI

Pe podiumul sălii de gimnastică de la Giulești, în fața prof. Victor Stănculescu, antrenor al echipei Rapid, sînt aliniați Andrei, Motroc, Dan, Greavu, Ștefan, Costea, Dinu, Jamaischi, Georgescu, Mitroi, Codreanu, Kraus, Neagu și Pareșcurea, Lipsesc Răducanu — plecat în Africa cu lotul de tineret, Lupescu, Năsturescu, Dumitriu II și Ion Ionescu — componenți ai lotului olimpic, aflat în America de Sud. Se face prezența, se explică conținutul ședinței de pregătire, apoi se aude un semnal scurt de fluier. Odată cu primii pași făcuți de-a lungul sălii, rapidiștii inaugurează anul lor fotbalistic 1967, an în care speranțele giuleștene sînt mai mult ca oricînd nevoia de a se și planta pe terenul muncii fără compromisuri.

Antrenamentul decurge atît de firesc, de normal, de parcă ne-am afla în plin campionat. Senzația este cu atît mai evidentă cu cît, după minutele de pregătire fizică generală, apar... mingile.

— Nu e prea devreme?

— Deloc, ne răspunde antrenorul

Stănculescu, care de pe margine privește liniștit la lucrul individual al băleților lui. După un scurt răgaz de cîteva zile, impus de sărbătorile de An Nou, astăzi ne reluăm pregătirile. Primul antrenament din 1967 este de fapt continuarea celor efectuate pînă către sfîrșitul lui '66, ținta noastră principală din aceste zile fiind ridicarea treptată a efortului.

— Pînă la primele meciuri nu mai e mult. Totuși ni se pare prematur să discutăm despre unele inovații în jocul Rapidului. În schimb, poate că ar fi de amintit unele semne înnoitoare în maniera sa de pregătire.

— În această privință avem, într-adevăr, unele noutăți. Mai întîi faptul că de la bun început Rapidul va efectua antrenamente globale. Cu alte cuvinte, din prima zi a anului pregătirea echipei are în vedere toate capitolele. În al doilea rînd, acesta fiind de fapt cel mai important aspect, de acum încolo antrenamentul, gradul său de eficacitate, precum și urmările lui asupra randamentului jucătorului vor presupune responsabilitatea ambelor părți. Ca să fiu mai clar, precizez că de-acum înainte, la Rapid, antrenorii vor răspunde numai de pregătirea fizică generală a echipei, se vor îngriji de însușirea noțiunilor de tactică și, în general, vor răspunde de randamentul dat de echipă în joc. De partea cealaltă, jucătorului îi revine datoria de a se îngriji de sine, făcîndu-se răspunzător în fața clubului de pregătirea sa tehnică, de randamentul personal în antrenament și joc, și de recuperarea posibilităților sale fizice după eforturile depuse în întîlnirile susținute sau la pregătire.

— Trebuie înțeles că jucătorul va avea de-acum înainte o libertate absolută în pregătirea sa personală?

— Atît de absolută încît singurul răspunzător de nivelul său tehnic

va fi jucătorul însuși. Singur își va hotări prezența în formație.

— Constat că noul principiu de antrenament este aplicat începînd chiar de azi. Se poate trage cumva concluzia că în această parte a antrenamentului, cînd fotbalistul pare că face cu mingea sau fără ea ce-l taie capul, rolul antrenorului dispăre?

— Nicidecum. Cunoaștem slăbiciunile tehnice, și nu numai pe acestea, ale fiecărui jucător de-al nostru și în absolută cunoștință de cauză noi indicăm fiecăruia pe ce anume elemente să-și axeze eforturile personale. Cît de conștiincios o va face, asta îl privește.

— Am observat că, exceptînd pe cei plecați în loturile de tineret și olimpic, prezența este bună. Aveți eventuale neplăceri în legătură cu lotul echipei?

— Nu. Dispunem de același efectiv cu care am încheiat turul campionatului. Poate că, totuși, vom adăuga alți doi-trei tineri la cei pe care-i avem acum, dar aceasta, cum să spun, va depinde numai de ei înșiși.

— Cum ați periodizat răstimpul pînă la restanța cu Petrolul?

— De la 3 la 8 ianuarie, în București, apoi pînă la 19 ale lunii, vom face o cură de oxigenare, încheiată cu un joc în compania unei divizionare C. Vom continua preparativele în capitală pînă la 1 februarie, cînd vom întîlni o colegă de A, după care vom pleca, probabil, într-un scurt turneu peste hotare. După el, din nou pregătiri și apoi jocul, rămas din toamnă, cu marea noastră rivală, Petrolul, la 19 februarie.

— Apoi, peste o săptămînă — returul.

— În care noi ne punem multe speranțe.

— Vă dorim mult spor în pregătire!

N. S.

FOTBALIȘTII NOȘTRI ÎN AMERICA DE SUD

Cu 36 de ore înaintea sosirii Anului Nou, echipa olimpică de fotbal a țării noastre a plecat din București spre America de Sud, pe calea aerului, unde a sosit în seara Revelionului, după 33 de ore de călătorie.

În fotografia alăturată, echipa olimpică înaintea plecării: V. Stănescu (antrenor), Dragomir, dr. Tomescu (medicul echipei), Ion Lupuș (vicepreședinte al F.R. Fotbal, conducătorul delegației), Florea, R. Balaban (trimisul revistei noastre), Boc, Deleanu, B. Marian (antrenor), Moldoveanu, Dumitriu II, Sătmăreanu (în picioare, de la stînga la dreapta); Libardi, D. Nicolae, Constantinescu, Niculescu, Gyorfi, Năsturescu, Lupescu, Ion Ionescu, Frățilă și Surdan (în genunchi). Din fotografie lipsește Năftănăilă.

Pe aeroportul din Quito, ne imbarcăm pentru întoarcerea spre casă. În fotografie, în prim plan, Lupescu, Frățilă și Năsturescu

O amintire de pe meleagurile sud-americane. De la stînga la dreapta: Ionescu, Năsturescu, Frățilă, Moldoveanu, Dumitriu II și Gyorfi la sosirea pe aeroportul din Quito

FOTBALIȘTI

DISTINȘI CU ORDINUL

„MERITUL SPORTIV“

Pentru rezultatele deosebite obținute în competițiile sportive internaționale precum și pentru contribuția valoroasă adusă la dezvoltarea culturii fizice și sportului în țara noastră, antrenorul Ilie Oană și fotbalistii Cornel Popa și Ilie Greavu au fost distinși cu ordinul „Meritul Sportiv” clasa a III-a.

ILIE GREAVU

Născut la Sibiu în 1937, a făcut parte din reprezentativele de juniori și tineret ale țării și a jucat de 20 de ori în echipa națională A. Din 1957 a făcut în permanență parte din formația Rapid București. Este maestru al sportului.

Georgescu, Motroc, Ștefan și Kraus (în fund) la antrenament

CE AȘTEPTAȚI DE LA ECHIPA DV.

ÎN RETURUL CAMPIONATULUI?

Ionescu l-a driblat și pe Datcu, dar mingea, șutată cu efect, a ocolit poarta.
(Fază din întâlnirea Rapid - Dinamo, terminată la egalitate: 1-1)

Stirlogea n-a putut trece de Motroc și Andrei a... răsulit ușurat. (Fază din meciul amical Rapid - Universitatea Craiova)

V. STĂNCULESCU

Rapid

„GIULEȘTIUL E UN CARTIER DE OAMENI OPTIMIȘTI“

„Prin excelență, Giuleștiul este un cartier de oameni optimiști. În virtutea acestui fapt, necazurile pricinuite de echipa sa răsfățată au fost uitate. Acum, gândurile îi sînt din nou pline de speranțe.

Împreună cu ...Giuleștiul, și noi, antrenorii echipei, avem nădejtile noastre... omenești. Campionatul este o formă a luptei sportive deschise care, în cele din urmă, se va solda cu victoria celui mai bun. Socotesc că am da dovadă de o prea mare modestie, dacă printre cele aproximativ șase echipe ce vor asalta locul întâi, nu am include și pe Rapid. Dar tot așa de sincer afirm că nu acesta este marele nostru deziderat.

Ceea ce așteptăm, în principal, să se realizeze la formația feroviară este constanța unei evoluții de înalt nivel fotbalistic. În acest sens, dorim din partea jucătorilor noștri o încadrare totală și conștientă în concepția antrenamentelor și meciurilor pe care le vom susține, pentru că oricîteori au fost disciplinași tactic în joc, ei au realizat partide și rezultate satisfăcătoare. Ca antrenori ai echipei, tov. V. Stănescu și cu mine am înregistrat pînă acum un fenomen interesant: fotbalistii Rapidului, componenți ai loturilor republicane, au evoluat în general foarte bine în întîlnirile internaționale, în timp ce la club își permiteau o oarecare relaxare. Și pe viitor, așteptăm ca valoarea rapidiștilor și munca antrenorilor lor să se concretizeze în cît mai multe selecționări ale acestora în loturile naționale. Va fi una dintre cele mai mari bucurii ale noastre, o realizare cu care ne vom mîndri continuu, ea numărîndu-se printre principalele țeluri ale activității desfășurate de noi. Cu un amendament însă, pe care îl adăugăm pentru a pune în concordanță speranțele noastre actuale cu noile sensuri ale întregii activități de pregătire a echipei: dorim ca fotbalistii Rapidului să joace excepțional la loturi și... cel puțin foarte bine la club. Subliniez că realizarea acestor dorințe va fi subordonată și condiționată aproape în exclusivitate de efortul propriu al fiecărui jucător“.

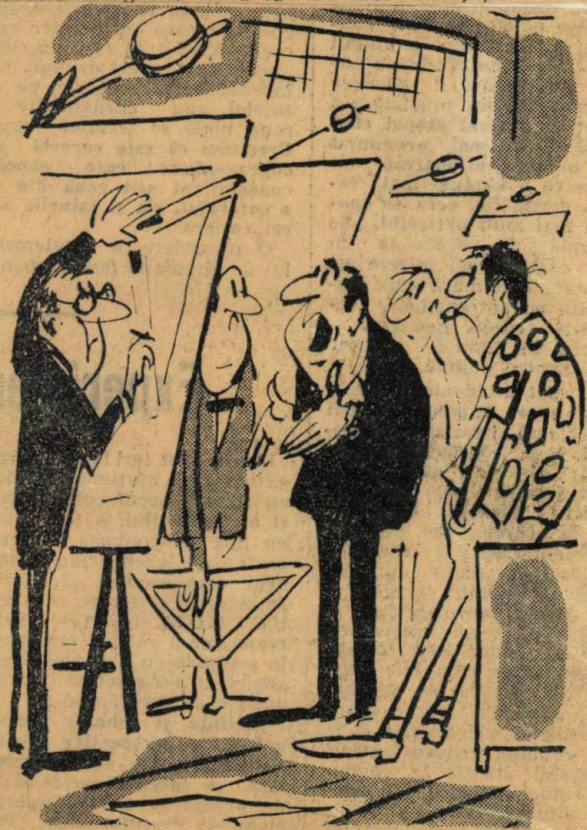
ATMOSFERA RELUĂRII CAMPIONATULUI SE SIMTE DIN PLIN

Stadioanele Dinamo și Giulești au trăit din plin, duminică, atmosfera apropierei campionatului. Mii și mii de spectatori, vrînd să-și vadă fotbaliștii favoriți, au asaltat casele de bilete (precum se constată din această fotografie luată la stadionul Giulești).

EMIL DUMITRIU

Din 1957, cînd figura la Locomotiva București, devenită mai tirziu Rapid, a mai jucat la Combinatul Poligrafic București, Jiul Petroșeni și Viitorul, după care a revenit la Rapid. În vîrstă de 24 de ani (născut la 5 noiembrie 1942 în aceeași zi ca Pircălab), a fost selecționat de 7 ori în reprezentativă de juniori, de 10 ori în cea de tîneret, de 2 ori în echipa olimpică și de 2 ori în prima națională.

PROBLEME „TEHNICE”

— ...Mișcarea continuă-discontinuu înainte și înapoi, de pe axul perpendicular, nu poate fi asigurată decît prin asamblarea a două piese bine sudate între ele și formînd un angrenaj perfect! Deci, numai Dumitriu Il-Ion Ionescu.

GOLUL LUI MOCANU

ȘI „GOLUL” DIN APĂRAREA PETROLULUI

NU S-AU PUTUT COMPENSA:

3-1 PENTRU RAPID

Petrolul a traversat această iarnă pe aripa sfidătoare a iluziei. Cu două restanțe și 12 puncte, ploieștenii se vedeau ajunși până la 19 februarie într-unul dintre cartierele cele mai elegante ale clasamentului. Dar a venit o miercuri și o duminică în care s-au adunat parcă toate „ceasurile rele” din câteva săptămâni de campionat și, de pe norul iluziei, echipa lui Cernăianu a căzut la 3 puncte (sau trepte), de ultimul loc.

În meciul cu Rapid, de pe stadionul 23 August, campionii anulului trecut au pierdut într-un mod mai onorabil decât la Constanța, cu Farul. Prima repriză începută în... decembrie (patru minute) și terminată abia... duminică trecută, a fost dominată de oaspeții din principalele puncte de vedere. Renunțând la betonul jucat cu patru zile în urmă la Constanța, unde postura de echipă venită să „ciupească” un punct a îndoișat pe toată lumea, la București, Petrolul s-a apărât și a întreprins acțiuni ofensive cu majoritatea efectivului. Prin puterea de muncă a depășit în această perioadă opoziția bucureștenilor, dominând timpul de joc și obligându-i să se preocupe mai mult de apărare.

Între jocul celor două echipe au existat destule asemănări. Și de o parte și de cealaltă, extremele s-au retras mult în ajutorul apărării (Codreanu îl marca pe Opreșan, în faza următoare se inversau rolurile, Năsturescu și Roman au procedat la fel etc.).

Ambele echipe au avut în linia de mijlocăși jucători în zi destul de bună, care „s-au lipit” pe linia de fundași când era necesar, dirijând apoi momentele de ofensivă și stimulând înaintașii cu mingi dirijate cu inteligență. Din ambele direcții am primit argumente despre coeficientul de eficacitate și de spectacol pe care îl pot aduce în fotbalul modern fundașii de margine prin participarea lor la atac. Mocanu a înscris un gol cu piciorul drept în colțul lung (deși „preferă” stîngul), de la aproximativ 25 de m., pe care nu l-ar fi putut evita nici doi ca Răducanu (poate unul mai atent decât el, da). Al doilea gol al rapidiștilor este în parte o reușită a lui Greavu. El a interceptat pe la 35-40 de metri o minge la care Pal și Pahonțu priveau indeciși, a condus, a centrat precis și oportun lui Ionescu, care știe să profite în asemenea ocazii. Cele două realizări ale fundașilor în atac n-au fost singurele. Subliniem că trebuie înțelese ca rezultat al unor intercalări prompte, raționale și permanente ale unor jucători care au învățat să escorteze prima linie a echipei pe timpul majorității acțiunilor ofensive.

Părăsind sfera trăsăturilor comune, să vedem prin ce s-au deosebit cele două rivale, și ce a decis în ultima instanță dezechilibrul dintre ele, aspectul contrastant al celor două reprize. Am numi una singură: comportarea liniilor de fundași. Petrolul a pierdut partida datorită greșelilor individuale sau

colective, întâmplătoare la nivelul ultimei sale linii de apărare. Structura ei neobișnuită (doar Mocanu pe locul de anul trecut), lipsa de omogenitate, prea puțină rutină în dreptul lui Dragnea. Toate acestea au făcut să nu mai poată fi salvate nici măcar aparențele în repriza secundă când Rapid aflat într-o zi obișnuită „s-a oprit” de trei ori în plasă. În schimb, fundașii Rapidului au făcut atacul ploieștean să pară din ce în ce mai „palid”. Decizie, legături de securitate între ei prin plasament inteligent, randament în deposeări și la jocul pe sus, iată atribuțiile celor patru giuleșteni în partida de ieri. Jocul lor mai trebuie slefuit numai atunci când încep să construiască, pasind. Persistă rezolvările simpliste prin șuturi puternice, fără adresă.

Calitatea meciului e greu de catalogat. Când erai gata să afirmi că nu-ți place, începea să fie frumos, și invers. Uneori echipele au adoptat o manieră simplistă, fiecare jucător încercând să scape cât mai repede de balon, fără să-l utilizeze și să-l păstreze în cadrul echipei. Alteleori, preocupările pentru un joc constructiv-colectiv reveneau pe primul plan și balonul circula de la un coechipier la altul în căutarea unui culoar liber. Majoritatea jucătorilor au dovedit o lăudabilă pregătire fizică acum la începutul sezonului.

Bucureștenii au cîștigat pe bună dreptate deși terenul desfundat nu le convine de obicei. Au fost ajutați de Lupescu (a respins o minge de pe linia porții

în min. 15) și de bara porții (a respins șutul lui Dragomir — excelent în acest meci — din min. 55). Au fost handicapați de jocul zgîrcit al lui Dumitriu (își consumă energia cu mare avarie). Și, fiindcă veni vorba de Dumitriu: știe fotbal, putem convinge pe oricine e de altă părere. N-are capacitatea de efort a lui Dan Coe. Nu e tipul de

jucător să alerge timp de 90 de minute, ca Ghergheli. Dar să joace măcar 30 de minute într-un meci, concentrînd în ele toată energia, cunoștințele și arta sa astfel încît să-i hotărască soarta, e obligat s-o facă. Dacă va merge pe linia actuală — comodă și superficială — îi prezicem că va pierde nu numai stima specialiștilor, ci și simpatia publicului. Or, fără ultima, un fotbalist devine sărac ca un paria. Meciul a fost presărat cu niște faulturi ce aminteau de placajele rugbiștilor. Între adversați fotbalisti de performanță, maniera este inadmisibilă.

R. B.

STADION: 23 August, ora 13.15.

TIMP: agreabil.

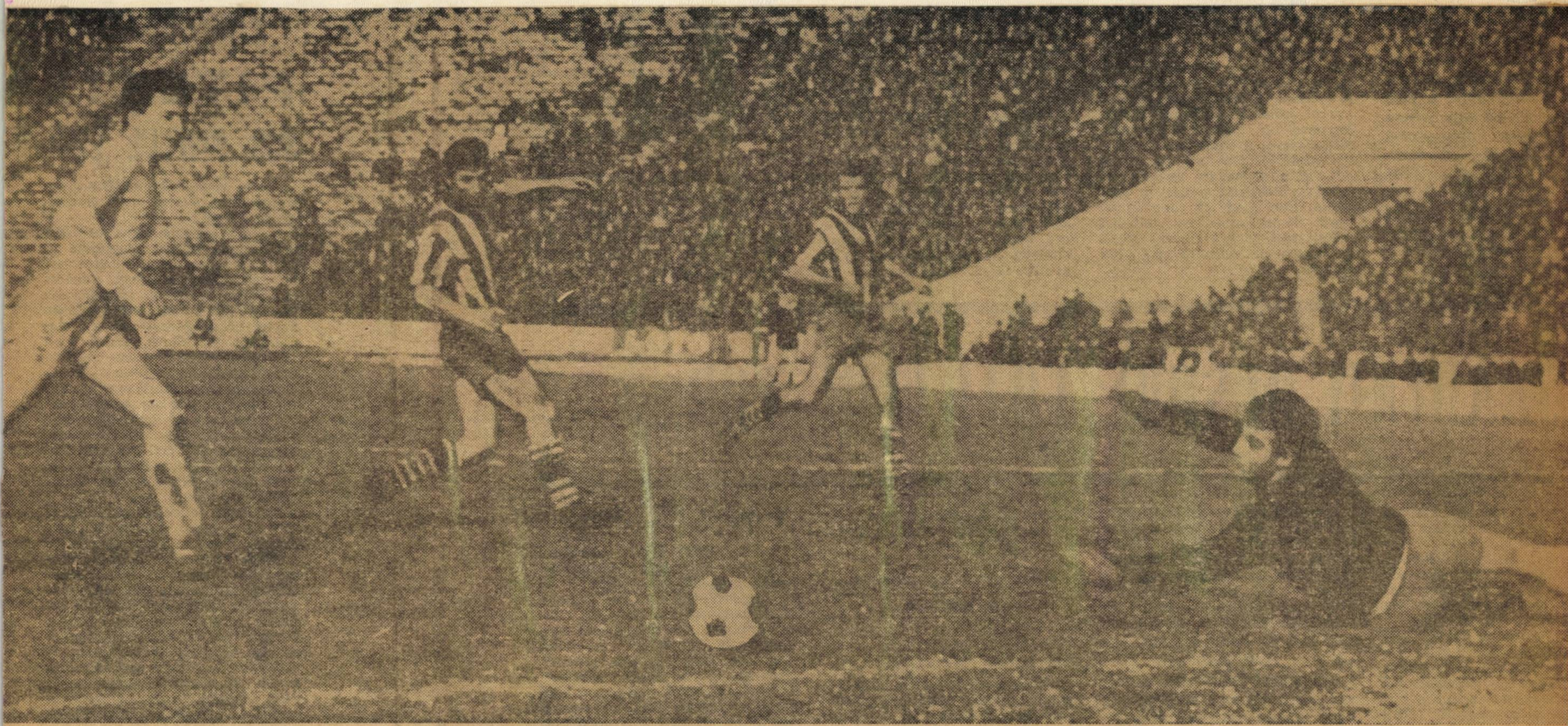
TEREN: moale, dar acceptabil pentru starea vremii.

AU ÎNSCRIS: Mocanu min. 25, Jambalschi min. 46, Ionescu min. 49, Dumitriu min. 78.

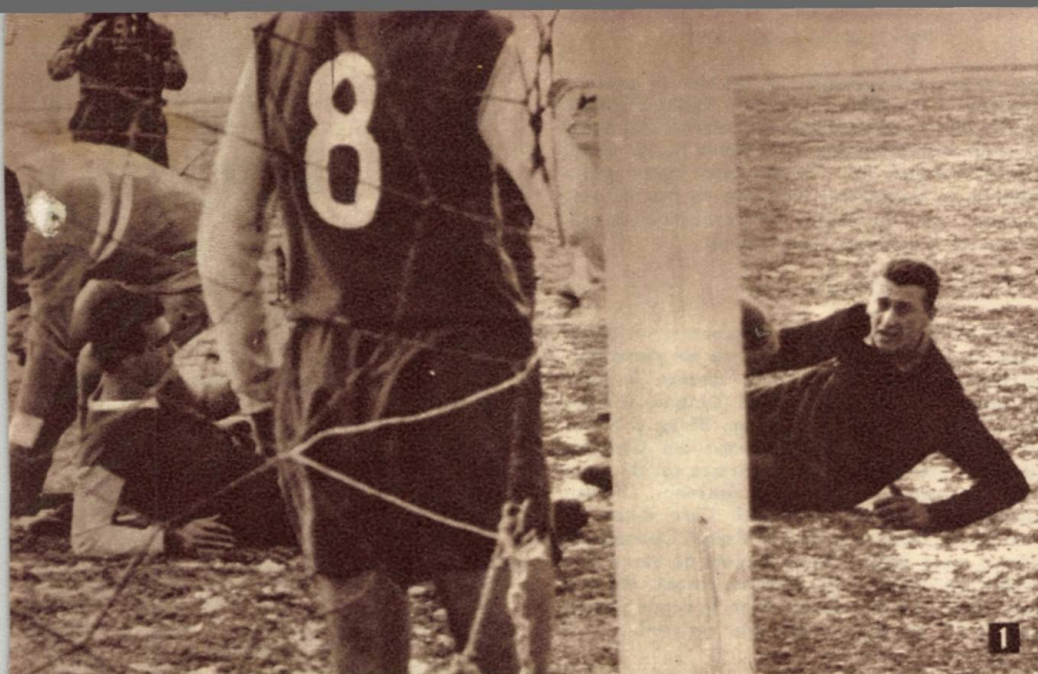
A ARBITRAT: Zaharia Drăghici (Constanța) 9.

RAPID: Răducanu 5 — Lupescu 9, Motroc 9, C. Dan 8, Greavu 7 — Dinu 7, Jambalschi 3 — Năsturescu 8, Dumitriu 6, Ionescu 8, Codreanu 7.

PETROLUL: Ionescu 7 — (din min. 49 Sfetcu 7), Pal 6, Pahonțu 6, Dragnea 5, Mocanu 7 — Iuhasz 8, Dragomir 9 — Roman 6, Drîdea 7, Badea 7, Opreșan 5.

Cu tot plonjonul portarului ploleștean, Dumitriu II marchează al treilea gol al rapidiștilor
Foto : N. ALEXANDRU

1

2

3

7 ECHIPE ÎN LUPTA PENTRU TITLU

Restanțele toamnei, îndelung așteptate, au complicat și mai mult lupta pentru titlu. Înainte de primul fluier, jumătatea superioară a clasamentului galopează la distanțe mici. Nu este exclus ca după prima etapă «registru de egalizare» al echipelor să se reducă la 2 puncte.

Și-acum, câteva cuvinte despre primii șapte: **UNIVERSITATEA CRAIOVA** a rezistat grație Petrolului (care a ratat ambele plecări) și a inegalității Farului (1-0 cu Petrolul, 0-5 cu Steaua). Craiovenii joacă astăzi o carte mare, la Craiova. Iată un joc într-adevăr decisiv, mai ales pentru debitul psihic al oltenilor.

DINAMO BUCUREȘTI a avut o iarnă calmă, a lucrat metodic, a renunțat la un turneu pentru a nu-și «vicia» graficul și așteaptă cu încredere returul. Să vedem...

FARUL nu trebuie condamnat după 0-5. Echipă masivă, fără demaraj puternic, ea poate reveni în trombă spre final. Și să nu uităm jocurile pe teren propriu...

RAPID, după ce a stat la «cutie» toată iarna, la adăpostul restanței cu Petrolul, a scos din nou capul afară. Dacă Dumitriu a învățat ceva din sobrietatea lui Spencer (admirată de toți «olimpicii»), nimic nu este imposibil...

PROGRESUL depinde de... start. În toamna trecută, startul rapid i-a menținut pe băieții lui «Peniță» Moldoveanu pe primul loc, multă vreme. Cu formația completă (și în primul rând cu Constantinescu), Progresul poate «torpila» toate asalturile «cuplajului» bucureștean. Ceea ce contează foarte mult în lupta pentru un loc fruntaș.

STEAUA a făcut să tremure tot clasamentul după 5-0! Dar memoria ne atrage atenția că în toamnă tot Steaua a dat 7 goluri la fași, pentru ca după aceea să contemple prea mult acel succes. Să sperăm că Steaua a depășit îndelungata ei perioadă de... pubertate. Ne e dor, tuturor, de **STEAUA**.

DINAMO PITEȘTI ia startul după un duș — într-un fel — binevenit. Suporterii piteștenilor consideră că înfringerea din jocul cu Zagreb, departe de a demobiliza echipa, o va face să cuteze și spre «Cupa Campionilor». Foarte bine...

În septetul de jos, lupta e mai puțin spectaculoasă. Cu o singură excepție: Petrolul, care poate pătrunde oricând în plutonul din față... Și, cine știe, poate că și Jiul...

START!

Ce vrem de la acest retur?

Vrem cit mai puține fluctuații de formă... Vrem cit mai puține «figuri» de dragul tri-bunelor.

Vrem cit mai mulți înaintași neînfricați în fața apărătorilor.

Vrem mișcare multă. Multă, foarte multă mișcare. Mișcare! Cu alte cuvinte, A-B-C-ul fotbalului mare.

În fotografii:

1. **FARUL—PETROLUL** 1-0. Primul gol oficial al anului 1967. Iancu, aplicat asupra balonului, savurează din plin momentul. Badea (8), Mocanu (căzut în poartă), Pahonțu și portarul Ionescu își văd «iluziile» pierdute.

2. **STEAUA—FARUL** 5-0, după numai patru zile. D. Popescu atacă în stil de... buldozer «șuș» Antonescu-Kozka.

3. **RAPID—PETROLUL** 3-1. Victorie! Ionescu jubilează la al doilea gol feroviar.

Paginile de fotbal:
IOAN CHIRILĂ
Fotografii:
PAUL ROMOȘAN

„MĂ GÎNDESC LA O REPROFILARE...”

Zilele trecute ne-a vizitat la redacție masivul fundaș al Rapidului și al reprezentativei naționale, Dan Coe; Dan Coe zis „Sfintul” (în perioada de vogă pe micul ecran a serialului lui Roger Moore), zis „copilul Giuleștiului”... Fără așteptări, această de a doua poreclă i se potrivește mai bine. Judecând: la Rapid joacă din 1952 („din aprilie 1952” — cum își amintește exact jucătorul feroviar, pe atunci copil de 11 ani, cu pantaloni scurți), mai întâi la pitici, apoi, urcând treptele următoare, la juniori și, din 1961, în prima echipă.

Dialog cu Dan Coe, fundașul Rapidului și al echipei naționale

În total, 15 ani sub culorile aceluiași club, apropiindu-se de cifra record (16 ani!) deținută de Fănică Filoti — și Tache Macri, ambii modele demne de urmat pentru generația de jucători care i-a succedat la... tricoul alb-vișiniu. O dată stabilită ierarhia, Dan Coe poate să-și facă la anticipări: „Cred că voi mai juca cel puțin 10 ani. Și atunci, recordul meu — un sfert de secol la Rapid București — va fi greu de bătut. Dacă nu chiar imposibil.

— Dragă Dane, te felicit de pe acum; dar, ce-a fost a trecut, ce va fi vom vedea. Să vorbim, dacă vrei, de „stagionca” lui 1966. Și să începem cu... prima sa parte.

— Cu multă plăcere! Mai ales că acesta a fost sezonul meu cel mai bun. Am „prins” jocuri bune cu Portugalia (la Porto), cu R. F. Germană, cu reprezentativa orașului Budapesta, cu Uruguay. Am căutat să mă descurc cât mai bine în fața lui Eusebio, Uwe Seeler și Rocha, stele de prima mărime în echipele lor. Toți băieții noștri au făcut meciuri reușite. Altfel, nu luptam de la egal la egal cu fotbalistii din R. F. Germană și din Portugalia, care, la puțin timp după aceea, urcau pe podium la Fembley, și nu câștigam, pentru prima oară în istoria fotbalului nostru, împotriva fotbalistilor unguri și uruguayeni.

— Parcă nu în tot sezonul de primăvară ți-a mers din plin. Mă gîndese la... campionat.

— Voiam să-l uit...

— Nu-l uită suporterii. Și pe bună dreptate: acum un an v-a luat-o înainte Dinamo, în 1966 Petrolul. Cum îți explici lipsa de finis?

— N-am știut să jucăm pentru victorie în deplasare sau măcar pentru un punct. Or, doar cu patru fundași bătaioși n-o poți scoate la capăt. Toată echipa trebuie „să-și dea sufletul” pe teren. Emil și cu Păiu (n.n. Dumitriu și Ionescu) au înțeles în ultima vreme acest adevăr, dar „cărăușii” Codreanu și Năsturescu au început să dea semne de oboseală. Înaintașilor noștri centrali nu mai are cine să le „care” baloanele. Ce vrei? Doi ani, mereu înainte-înapoi, nu-i lucru ușor.

— Ce propui?

— Eu știu? Nu m-am gîndit prea bine la asta, dar îmi dau totuși seama că ceva, ceva trebuie făcut. Conducerea tehnică a echipei noastre va găsi până la urmă remediu. Sunt convins de aceasta. În ce mă privește, m-am și gîndit la o reprofilare a postului.

— ? ! ?

— Ori „libero”, gen Picchi, ori fundaș ofensiv, gen Facchetti... Îmi place „golul”. Și acum — deși postul actual nu o recomandă — mă simt tentat, în anumite momente ale partidei, să dau o mîna de ajutor coechipierilor din atac; afit la fazele fixe, cit și pentru „intercalări”. Așa am reușit să înscriu 12 goluri în ultimii ani: 8 pentru Rapid, 4 pentru echipa națională.

— Este o ispravă, dar față de calitățile pe care le pozezi (detentă, putere de luptă etc.), parecă ar fi mai indicat postul de „libero”.

— Vă repet, mi-ar plăcea și cred că aș da randament. Ar mai fi o problemă jucînd rolul acesta la echipa de club. I-am putea încerca și la „națională”. Nu-i vorba aici doar de mine, ci și de Nelu Nunreiller, eventual Barbu... Unul din noi ar deveni „libero”, ceilalți și-ar păstra vechile posturi.

— Inșiști pentru „libero”?

— Absolut! Este o cerință a fotbalului actual. Valoarea mereu în creștere a înaintașilor a pus pe tapet această problemă. Jocul la „acoperire” în ultima linie este și nu este un antidot. Undeva, lasă o porțiță hazardului: ne înțelegem, nu ne înțelegem? Vin sau nu mijlocașii să te ajute la timp? Între noi fie vorba, la Neapole Dobrin a jucat fără om. Și

atunci? „Du-te Dane după Mazzola și... nimeni după Juliano și Corso, care se infiltrau după voie. Pe cînd cu „libero”... Avînd un Picchi stăpîn pe situație, dl. „H.H.” poate să dea pronosticuri: nu pierd la Torpedo, nu pierd nici la Vasas.

— Vorbînd despre Neapole, iată-ne ajunși cu discuția noastră la sezonul de toamnă. Bilanțul?

— În general cel scontat, deși echipa a suferit modificări structurale. Cu golaverajul nu mă prea impac, mai precis cu rubrica „goluri primite”...

— ...Care vorbește de anumite slăbiciuni ale ultimei linii.

— Și la care, cu regret trebuie să mărturisesc, m-am adus și eu „contribuția”, atît la echipa națională cît și la cea de club.

— Cum le explici?

— Cred că a fost vorba de o insuficiență sincronizare cu coechipierii apropiați și, într-o bună măsură, de o scădere de formă din partea mea. Suprasolicitările primului sezon le-am resimțit în această perioadă competițională. Poate și pentru motivul că noi, rapidiști, nu ne-am odihnit suficient între

campionate. După ultima etapă a returului ediției 1965—1966, Rapidul a mai jucat în „Cupa României” și în „Cupa Balcanică”. Acum, însă, sînt în plină refacere, gata să reia pregătirile pentru retur. În ceea ce mă privește vă promit... un Dan fără nervi, iar în numele întregii echipe a Rapidului, o bună comportare în returul campionatului.

— Cumva, din nou, locul 1?

— Nu mai avem... curajul unui asemenea pronostic. Dar nu uitați, totuși, că... Siderurgistul nu mai poate interveni cu nimic. Iar cu Universitatea Craiova jucăm „acasă”, la București...

G. NICOLAESCU

	1.	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14
1. UNIVERSITATEA-Craiova		1-4	1-4	1-0	1-0	1-4	1-2	3-2	*-0	1-1	1-0	2-0	1-0	3-2
2. DINAMO-București	4-1		1-2	2-1	2-0	1-1	3-1	1-0	0-3	0-0	4-0	2-4	2-1	0-1
3. FARUL-Constanța	4-1	2-1		1-1	1-3	0-5	2-0	0-0	1-0	2-2	2-1	1-1	1-3	3-1
4. RAPID-București	0-1	1-2	1-1		1-1	3-0	2-1	1-0	3-1	0-0	2-1	0-1	8-1	1-2
5. PROGRESUL-București	0-1	0-2	3-1	1-1		1-0	1-0	1-2	1-2	1-1	1-0	1-0	1-1	1-0
6. STEAUA-București	4-1	1-1	3-0	0-3	0-1		0-1	2-1	1-0	0-1	0-1	3-2	7-1	0-0
7. DINAMO-Pitești	2-1	1-3	0-2	1-2	0-1	1-0		4-2	0-1	3-1	0-2	2-0	2-1	4-3
8. JIUL-Petroșeni	2-3	0-1	0-0	0-1	2-1	1-2	2-4		3-1	2-0	2-2	3-1	1-2	7-0
9. PETROLUL-Plaijești	0-1	3-0	0-1	1-3	2-1	0-1	1-0	1-3		2-1	1-0	0-1	0-0	2-2
10. U.T. Arad	1-1	0-0	2-2	0-0	1-1	1-0	1-3	0-2	1-2		0-0	5-2	1-3	1-0
11. UNIVERSITATEA-Cluj	0-1	0-4	1-2	1-2	0-1	1-0	2-0	2-2	0-1	0-0		1-1	2-2	1-0
12. POLITEHNICA-Timiș.	0-2	4-2	1-1	1-0	0-1	2-3	0-2	1-3	1-0	2-5	1-1		1-1	1-1
13. C.S.M.S. Iași	0-1	1-2	3-1	1-8	1-1	1-7	1-2	2-1	0-0	3-1	2-2	1-1		0-5
14. STEAGUL ROȘU-Bv.	2-3	1-0	1-3	2-1	0-1	0-0	3-4	0-7	2-2	0-1	0-1	1-1	5-0	

DUPĂ DISPUTAREA RESTANȚELOR,

TURUL 1966-67	ACASA	DEPLASARE
1. UNIVERSITATEA Craiova	13 8 1 4 18-19 17	6 6 0 0 10- 4 12
2. DINAMO București	13 7 2 4 22-15 16	8 6 1 1 16- 5 13
3. FARUL Constanța	13 6 4 3 20-19 16	7 5 2 0 13- 5 12
4. RAPID București	13 6 3 4 23-12 15	8 5 2 1 20- 7 12
5. PROGRESUL București	13 6 3 4 13-11 15	8 5 1 2 9- 6 11
6. STEAUA București	13 6 2 5 23-13 14	8 4 1 3 15-10 9
7. DINAMO Pitești	13 7 0 6 20-19 14	7 6 0 1 17-10 12
8. JIUL Petroșeni	13 5 2 6 25-18 12	6 4 1 1 15- 4 9
9. PETROLUL Ploiești	13 5 2 6 13-14 12	6 4 1 1 7- 2 9
10. U.T. Arad	13 3 6 4 14-16 12	7 1 5 1 9- 8 7
11. UNIVERSITATEA Cluj	13 3 4 6 11-16 10	6 3 1 2 6- 4 7
12. POLITEHNICA TIMIȘOARA	13 3 4 6 15-22 10	7 3 3 1 9- 7 9
13. C.S.M.S. Iași	13 3 4 6 16-32 10	7 3 2 2 13-15 8
14. STEAGUL ROȘU Brașov	13 3 3 7 17-24 9	6 2 2 2 10- 7 6

Etapa de azi comentată de Dan Coe

Duminică dimineața pe ruta Constanța-București

Teatrul din Giulești este încă în renovare dar totuși astăzi, în apropiere de Podul Grand va fi premieră. Trompetele și talăngile vor însoți intrarea în scena verde a artiștilor stadionului. Fotbaliștii din Giulești primesc vizita jucătorilor conștanțeni. O formalitate? Un meci cu mari emoții?

Ieri dimineața i-am găsit pe jucătorii rapidiști la un ușor antrenament și la terminare, în cabină am cerut părerea cunoscutului fundaș al echipei naționale, Dan Coe, despre etapa care inaugurează sezonul de primăvară.

Sînt convins că vom cîștiga meciul cu Farul. Problema este cîte goluri vor reuși să înscrie atacanții noștri, pentru că în aparare s-au luat măsuri de siguranță. Farul nu are o mai mare forță de atac decît Petrolul, deci...

V-am ruga să comentați și celelalte jocuri ale primei etape a returului!

Cel de la Craiova este după părerea mea jocul nr. 1 al etapei. Cînd mă gîndesc că în acest sezon noi îi așteptăm pe oțtenii din Giulești cu fiori dar mai ales am vrea cu... goluri, încerc un sentiment de liniște. Dinamoviștii cred că vor reuși un joc egal. Colegii mei din echipa națională, Nunweiler III, va căușă să mătore totul din fața porții lui Datcu.

Credeți că studenții craioveni au să renunțe cu ușurință la primul loc în clasament?

Bineînțeles că nu, dar dacă în prima etapă vor folosi ceea ce se cheamă avantajul terenului, în etapa a doua cînd vor juca la Petroșeni, au să privească cu tristețe în urmă. Și dacă au să scape pînă în etapa a cincea, în Giulești cred că nu le va fi ușor.

Dar jocul Universitatea Cluj - U.T.A.?

Intrevîd o victorie a clujenilor pentru că situația lor nu este de loc promițătoare. Știu că de fiecare dată U.T.A. a jucat bine la Cluj, iar în sezonul de toamnă a făcut partide bune în deplasare. De data aceasta este mult prea precară poziția clujenilor că să le poată scăpa ocazia unei victorii.

Despre Petrolul am o părere foarte bună. Deși noi am obținut o victorie netă asupra lor, pentru că Jamalschi, Pulu Ionescu și Dumitriu au știut să spargă „betonul” lui Pahonțu. Cred că Petrolul va cîștiga ușor meciul cu Politehnica, aducînd melancolia pe malul Begăi.

La Brașov, „vîd” un singur învingător: Steagul roșu. Echipa brașoveană a ajuns pe ultimul loc în clasament datorită unui accident însă are mari resurse pentru a reface terenul pierdut. Și vor începe ascensiunea chiar din meciul cu Jiul. Am impresia că mulți dintre ziarisții sportivi s-au grăbit să elogieze Steaua. Dar trebuie să vedem mai întîl că a învins pe Farul, o formație care de fiecare dată cînd joacă la București uită tot ce a învățat. Și de data aceasta militarii vor obține cu siguranță victoria pentru că nici ieșenii nu au o forță mai mare decît cea a conștanțenilor. Să vedem cum se vor descurca la primul joc în deplasare, la Timișoara, și de-abia atunci să scrieți că Steaua este în revenire de formă.

Despre meciul Dinamo Pitești - Progresul? Cred totuși într-o victorie a piteștenilor, chiar dacă sînt afectați după înfrîngerea suferită cu o duminică în urmă în „Cupa orașelor tirguri”. La ora cînd apar aceste rînduri putem

constata că apreciatul nostru fotbalist a intuit bine rezultatul meciului de la Pitești. Rămîne să vedem în ce proporții se vor adevăra celelalte pronosticuri.

PETRE CRISTEA

Numeroși spectatori au urmărit ieri la Pitești pe o vreme favorabilă primul meci din cadrul returului campionatului cat. A de fotbal în care Dinamo din localitate a primit replica echipei Progresul București. În general partida nu a corespuns așteptărilor (joc lent fără orizont) și s-a încheiat cu scorul de 1-0 (0-0) în favoarea fotbaliștilor piteșteni. Unicul punct a fost marcat în minutul 48 de Nagy, care a primit o pasă de la Dobrin.

MECIUL NU SE ÎNCEPE ÎN REPRIZA A DOUA

RAPID : Răducanu 6 — Lupescu 8 (min. 82 Costea), Motroc 7, Dan 7, Greavu 6 — Dinu 10, Jamaichi 8 — Năsturescu 6, Dumitriu II 5, Ionescu 5, Codreanu 5.

FARUL : Uțu 9 — Georgescu 8, Tilvescu 7, Mareș 7, Dumbravă 6 — Antonescu 8, Koszka 9 — Zamfir 7, Tufan 7, Iancu 8, Kallo 4.

ARBITRU : C. Nișescu (Sibiu) 6.

Ultimele trei partide ale Rapidului au prezentat un simptom curios dar care, sintem siguri, n-a scăpat spectatorilor. Atît în meciul de verificare cu Dinamo București cît și în meciurile de campionat cu Petrolul (restanța) și cu Farul, Rapidul a jucat în prima repriză fără aplomb, fără convingere, fără idee tactică, LA INTIMPLARE. Consecință directă, comună tuturor acestor trei meciuri : la sfîrșitul primelor 45 de minute, echipa feroviară a fost, de fiecare dată, condusă cu scorul de

1-0. Fără a rămîne la nivelul prezumțiilor despre optica (poate greșită) cu care jucătorii au privit partidele, vrem să arătăm care a fost maniera concretă de joc a feroviarilor în această primă parte a meciurilor. De fiecare dată, rapidiștii au început partida lin, cu „schife” de atacuri, cu cîte o cursă, mai mult

sau mai puțin lipsită de pericol pe extremă, cu același joc „mărunțit” la mijlocul terenului, unde Dumitriu, Ionescu et. comp. se mulțumeau parcă cu delicia jocului de fluturi...

Din nefericire pentru ei, adversarii, realiști — ca orice fotbaliști care se iau în serios — au detectat, în ansamblul de volute estetice ale rapidiștilor, slăbiciunile și au punctat. Cu toată decizia. În meciul cu Petrolul, Rapidul a scăpat în prima repriză ca prin urechile acului. După golul lui Mocanu, extremul dreapta Roman a avut în vîrfu bocancului o mingegol. A reluat (ce șansă pentru rapidiști !) de la 2-3 m. de poartă la 2 m. peste ea. La 2-0 pentru Petrolul, meciul putea fi ca și jucat. Cu Farul, reeditarea aceleiași „piese”. 1-0 pentru constănțeni, urmat însă, după reacția, pripită și dezordonată a rapidiștilor de la începutul reprizei a doua, de un alt gol care părea să încheie „socotelile” acestui meci. Din fericire (iarăși) pentru rapidiști, la 6 minute după înscrierea golului s-a produs un fault în fața careului constănțean. Lovitura liberă executată magistral de către Dinu — mînea a fost parcă „pusă” la „pianjen” — a însemnat nu numai primul gol al feroviarilor, dar și oxigenul psihic pentru o echipă moralmente învinsă. Pînă la urmă și în meciul cu Farul, ca și în meciul cu Petrolul, Rapid a scăpat, într-un fel, „basma curată”. A luat un punct. Se pot, oare, considera rapidiștii mulțumiți cu punctul „ciupit” diminic ? De la o victorie supralicitată aprioric, și ale cărei dimensiuni aveau să întrecă — fără probleme — după părerea suporterilor, „rețeta” Farului din meciul cu Steaua, meciul s-a transformat la un moment dat într-o cursă disperată a Rapidului pentru egalare.

Lipsa de concentrare, de tratare cu seriozitate a jocului încă de la începutul primei reprize — care aduce Rapidul în situația de concurent „rămas în start” sau de boxer care, în disprețul oricărei prudențe, începe un meci fără nici o gardă, complet descoperit și ajunge să fie „numărat” — creează acestei formații un handicap considerabil. Este de neînțeles cum acum, cînd toate echipele tind să-și impună de la început punctul de vedere adver-

sarului, o echipă valoroasă ca aceea a Rapidului admite „sacrificii din deschidere”. Fotbalul însă nu este sah. După sacrificiu, cum a fost cazul și în meciul cu Farul, trebuie să ai o mare șansă și să muncești înzecit pentru a scoate o remiză... Deoarece spectatorii prezenți pe Giulești au fost martorii caznei cu care rapidiștii au obținut acel 2-2, vrem să subliniem că eforturile lor au fost cu atît mai crîncene cu cît ele nu exprimau soluția tactică corectă la problemele ridicate de echipa adversă.

Retrasă cu 9 oameni, în fața și în interiorul propriului careu, echipa constănțeană aducea cu o „gardă” care moare, dar nu se predă. Ce antidot au găsit rapidiștii aglomerării constănțenilor în fața porții lui Uțu ? De necrezut ! Zeci de centrări adresate lui Ionescu, Dumitriu și Dinu, pierduți în „pădurea uriașilor” Tilvescu, Mareș, Koszka, Iancu, oameni de 1,80 m. Era clar că toate „baloanele” trimise în zona careului erau adevărate ofrande pentru atleticii constănțeni. Ce șanse mai avea Rapidul în condițiile acestei „perseverări diabolice” ? Una singură. Șansa... norocului. A avut-o. Sub forma faultului providențial transformat de Dinu și al zvîcnirii disperate a lui Năsturescu într-un rarisim moment de uluială al constănțenilor. Fără aceste două întîmplări fericite, Rapidul ar fi cules roadele acestei maniere de joc contra-îndicate. Ca să nu mai vorbim de faptul că dacă constănțenii ar fi rămas, după 2-0, calmi, judicios așezați în mijlocul terenului, nerezumîndu-se la jocul de-a „reduta apărată”, victoria nu le-ar fi scăpat.

M. POP

START ÎN RETURUL CATEGORIEI A

FOTOGRAFIA PREMIATĂ

UTU (Farul) poate fi considerat „portarul etapei”.
Toate intervențiile lui, în meciul cu Rapid, au fost de
nota 9.

Foto : PETRE COZIA

Mețcas (min. 64)

RAPID

Dumitriu (min. 21) și
Neagu (min. 35)

U.T.A. : Gornea 5 (min. 46: Weichelt 7) —
Birău 6, Bacoș 5, Mețcas 5, Igna 7 — Jac 6
(min. 80: Dumitrescu), Chivu 6 — Schiopu 8,
Tr. Popescu 6, Moț 7, Axente 6.

RAPID : Răducanu 8 — Lupescu 7, Mo-
troc 8, C. Dan 7, Greavu 7 — Dinu 9,
Jamaischi 7 — Năsturescu 7, Dumitriu II 9,
Neagu 9, Kraus 7.

ARBITRU : N. Rainca (Birlad) 8.

Prudent în apărare și foarte calculat în atac, Rapid „a mers la rezultat” de la început, concepindu-și jocul în consecință. Mingile trimise de apărători și mai ales de mijlocași au avut adresă, iar Năsturescu, Neagu și Dumitriu le-au folosit construind împreună cu Dinu, acțiuni cu care au pus la grea încercare apărarea arădenilor. În două rânduri au și silit-o să cedeze. Atacurile gazdelor, în ciuda eforturilor făcute, n-au reușit să surprindă pe rutinarii apărători adversi, care au stăvilit cu regularitate o linie de înaintare fără prea multă experiență. Iar golul gazdelor, în urma unui sut prin surprindere de la aproximativ 35 m, n-a avut darul să schimbe esențial aspectul jocului sau să pună sub semn de întrebare soarta meciului, care s-a ridicat la un nivel tehnic bun.

La Arad n-a fost nici-o surpriză

Cînd în minutul 5 Kraus a expedit de la 16 m. o bombă din vole, finalizînd un atac inteligent țesut de Dumitriu II, publicul arădean a „simțit” că Rapidul este în mare... viteză și i s-a tăiat suflarea, încît i-a pierit și glasul! A prins puțină speranță totuși în următoarele 15 minute care au urmat, cînd UTA a dominat steril; dar, încet, încet, apoi pe teren lucrurile s-au limpezit, îndiscutabil în favoarea ceferiștilor.

Rapid a jucat la Arad mai clar și mai combinativ decît ar fi putut face acest lucru chiar în Capitală. Un neinițiat ar fi fost înclinat chiar să creadă că bucureștenii au „prins” o zi excelentă!

Dar succesul Rapidului a fost facilitat de către jucătorii arădeni într-o proporție atît de mare, încît ni se par necesare unele precizări pentru stabilirea adevărului.

La ora actuală echipa arădeană este atît de „întinerită” încît a fost intimidată chiar în fața echipei căreia i-a făcut în trecutul apropiat cele mai grele clipe!

UTA s-a evidențiat totdeauna prin calitatea ei de „echipă”. Azi a pierdut mult din acest atribut valoros. Jucătorii se străduiesc individual și azi dar aportul multora este neînsemnat în cadrul echipei de care vorbeam. Cele două goluri primite sînt exemple tipice de greșeli comise de toată apărarea textiliștilor, iar faptul că atacanții arădeni n-au putut străpunge niciodată linia defensivă a bucureștenilor, constituie de asemenea un indiciu că, cunoștințele lor despre o anumită elasticitate în cadrul dinamicii actuale sînt insuficiente. Or, e lucru știut că nu te poți înscrie la universitate cu studii medii... neterminate.

Diferența dintre cele două echipe, în etapa de ieri a fost atît de clară încît publicul arădean s-a lăsat convins de rapidiști. Mai ales de Dinu, Dumitriu II, Năsturescu, Răducanu și Neagu.

Dacă la bucureșteni am admirat jocul lor cursiv și elegant, la arădeni mi-a plăcut... publicul, obiectiv și disciplinat.

Dumitriu tentînd un nou adversar

in curtea pe ecran

un film
scris de
MIHNEA
GHEORGHIU

Zodia FECIOAREI

regia: MANOLE MARCUS

Program editat de Intreprinderea de exploatare a bazelor sportive

Tiparul: I. P. Informația — c. 8147

PREȚUL 1 LEU

1946—47: 1—0 și 3—0

STADIONUL „23 AUGUST,” 15 martie 1967

RAPID—PROGRESUL DINAMO—STEAUA

Ludovic SĂTMĂREANU (Steaua)

Sătmăreanu, fundașul dreapta (până nu de mult stînga) al echipei Steaua, este unul dintre fotbaliștii cărora șansa le-a suris mereu. El a cunoscut una dintre cele mai fulgerătoare ascensiuni. În... 64, juca încă în categoria B (la A.S.A. Tirgu Mureș) și nu-l știa aproape nimeni, iar astăzi tinde să ia locul lui Popa în prima echipă reprezentativă. O „opțiune” a luat-o la Atena, la meciul de miercură trecută, în care, de fapt, s-au întîlnit selecționatele României și Greciei. Gazetarii care au văzut această partidă și-au spus părerea: Sătmăreanu a fost unul dintre oamenii de bază ai echipei noastre.

Ludovic Sătmăreanu s-a născut la Salonta, regiunea Crișana, la 21 februarie 1944. El are deci 23 de ani. Prima sa legitimare: la Stăruința-Salonta.

Care sînt „armele” lui Sătmăreanu? Ni le-ar putea numi înaintașii adversari. Ne permitem să spunem și noi: tehnica (finisată pe vremea cînd juca înaintaș central), concepția tactică modernă, excepționala pregătire fizică (forță, viteză

de reacție, viteză de deplasare). Sătmăreanu este un fundaș căruia îi plac golurile marcate în poarta... adversarilor. Și cînd acest lucru nu-l fac colegii lui de la înaintare, îl face el. De aceea „pleacă” uneori la atac. Și uneori „aventurile” sale se încheie cu succes. De pildă, în prima etapă a returului, în meciul cu C.S.M.S., a deschis scorul...

Constantin FRĂȚILĂ (Dinamo)

Unul dintre fotbaliștii care s-au afirmat puternic în ultimul timp este Constantin Frățilă, înaintaș central la Dinamo București. Aprecierea noastră ar putea să apară ca... întîrziată. Frățilă evoluînd de mai mulți ani într-o echipă care cuprinde, în general, jucători consacrați.

Adevărul este că, dacă multă vreme Frățilă s-a menținut în pluton, de o bună bucată de timp s-a impus atenției publicului și selecționeților datorită în special eficacității sale. Unde e Frățilă, acolo este și... golul. Și nu este aceasta principala calitate a unui înaintaș?

Constantin Frățilă este bucureștean. S-a născut la 1 octombrie 1942, ceea ce înseamnă că trebuie să mai așteptăm 7 luni pentru a-l felicita cu ocazia împlinirii vîrstei de 25 de ani. Ținînd seama de timpul de cînd joacă la Dinamo București — din 1960, unii ar fi tentați să creadă că Frățilă ascunde un an sau doi. El n-avea însă decît 18 ani cînd a trecut de la Sirena — ați auzit de ea... echipă din campionatul orașenesc la renumitul Dinamo București. Iar debutul și-l făcuse tot la o echipă fără „nume”: Recolta București.

Ambițios, cu un excelent simț al porții, foarte mobil. Frățilă este astăzi un element de bază al echipei sale. Iar reprezentativa țării speră, de asemenea, să conteze pe el. Începutul a fost promițător...

Constantin DINU (Rapid)

„cu carnet” la Rapid București.

Aci, la clubul giuleștean, a urcat toate treptele cunoașterii în fotbal: pitici, juniori, seniori. Dinu s-a impus în formația Rapidului, în fotbalul nostru, prin vitalitatea sa debordantă, care îi îngăduie să alerge „din 16 în 16 metri”, cum se spune, toate cele 90 de minute ale meciului.

Prima performanță a lui Dinu se află marcată în fișa sa personală de la sectorul „legitimări” al Federației române de fotbal: nu a făcut nici un transfer de la data cînd a devenit jucător

Fin tehnician, posesor al unui șut puternic, Dinu se „mișcă” tactic după toate regulile artei. Mijloc modern în adevăra-

tul sens al cuvîntului, el joacă un rol de prim ordin atît în apărarea feroviarilor cît și în atacul lor. Unul din antrenorii săi, V. Stănculescu, ne declara recent: „Costel (Dinu) — „Uriașul”, cum îi spun colegii de echipă — este un exemplu în ceea ce privește atitudinea sa față de fotbal: conștiincios la antrenamente și jocuri, deosebit de corect în viața sa personală”.

Dinu este bucureștean și s-a născut la 14 mai 1943. Deci, peste două luni împlinește 24 de ani

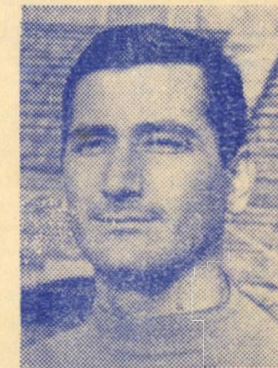
Petre MÎNDRU (Progresul)

De la începutul... începutului numele lui Mindru se confundă cu cel al echipei Progresul, încît cei mai mulți dintre dv. nici nu-și imaginează că în... era noastră el ar fi jucat și în altă parte. Știți însă unde a evoluat întîi? La... Rapid! A fost unul dintre „piticii” clubului din Giulești, apreciat ca un bun fundaș și mijloc de Ghiurițan și Steinbach. Ceva mai tîrziu, la „Constructorul” București, antrenorul acestei echipe, „Ciuș” Bacinski, fostul portar al Juventusului, avea să-l formeze pe același profil. De aici, Petre Mindru a trecut la Steagul roșu Brașov, în categoria B. Iar în 1955 a evoluat în „B” dar la Știința București.

Apoi a întîlnit marea dragoste: Progresul...

Petre Mindru (născut la București, la 13 aprilie 1935) este unul dintre cei mai buni portari din ultimii ani. Unii spun că Mindru e un portar cu... noroc. Să știți însă că aceasta nu constituie un... defect, ci o calitate. Dar norocul are limite. Se obișnuiește însă a se spune „noroc” la ceea ce, în fond, este plasament, intuiție, simț de anticipare. Acestea sînt calitățile care l-au adus de 5 ori pe Mindru în echipa națională.

Să vă împărtășim un secret: Mindru minuieste bine condeiul și într-o zi va fi foarte posibil să-l întîlnim în rîndurile cronicarilor sportivi. Atunci să-l vedem pe portari!

NOU LA PRONOEXPRES!
SĂPTĂMÎNAL EXTRAGERI DUBLE

RAPID LIDER AL UNUI CLASAMENT DOMINAT DE ÎNCORDARE

Rapid — Progresul 1-0 (1-0)

Golul care a făcut din Rapid liderul campionatului: saltul lui Mindru este inul și mingea șutată de Dumitriu va ricoșa în poartă.

Foto: A. Neagu

Merită să comentăm mai întâi cuplajul de la București.

Nu numai pentru că, prin jocul rezultatelor de pe „23 August”, avem de așteptat un nou lider ci și pentru că, datorită — în primul rând — aceluiași rezultat, cinci echipe stau acum în frunte, „înghesuite” una-n alta, fiecare „la pîndă”, ca niște alergători aflați în primul pluton într-o cursă de 1.500 m., și separați de distanțe care-i fac să-și simtă unul altuia mișcarea ritmică a cotului sau răsuflarea în ceafă. Spectaculoasă turnură a luat — hotărît lucru — cursa titlului! Ce păcat însă că — cel puțin așa ne-au arătat-o aceste ultime două etape — spectacolul vine mai mult din contemplarea și dinamica prezumtivă a clasamentului decît de pe terenul de joc...

Rapid, este deci, noul lider. Locul întâi vine să răsplătească, de fapt și de drept, o performanță care, de regulă, în campionatul nostru înseamnă întotdeauna mult: o victorie în deplasare urmată de una într-un cuplaj inter-bucurestean. Realizînd acest „event”, Rapid culege roadele logice și se bucură — în plus — și de o circumstanță din cele mai fericite, cu previzibile urmări deosebit de favorabile pentru viitoarea sa evoluție: în etapa următoare joacă acasă cu a doua clasată. Este, desigur, prematur să ne lansăm în supoziții privind titlul pe acest an, n-o vom face, dar impresia noastră este că etapa de ieri (în contextul celei consumate duminică și a celei de la 26 martie) înseamnă mult, mult de tot.

Lider numai pentru 3 zile, Dinamo București a coborît pe locul 4, făcînd loc în față învingătoarei sale de ieri Steaua, care confirmă ascendența anunțată încă din ultimele etape ale returului! Dinamoviștii traversează o perioadă de debilitate ofensivă pe care o tulbură și mai mult forma submedie a lui Frățilă, încercările de sudare a unui cuplu de atacanți centrali.

În orice caz, părerea că lupta pentru titlul din acest an (abandonată, se pare, de Progresul) se va

decide între „cei trei mari” din Capitală prinde contur, chiar dacă elemente însemnate subliniază și tenacitatea celor doi intervenienți provinciali, Universitatea Craiova și Farul Constanța. Acestor două formații, ca și „out-sider”-ului piteștean (să nu uităm că echipa lui Dobrin e azi la numai două puncte de lider) le-ar trebui, credem noi, pentru a intra mai adînc în calcule, un succes sau două în deplasare.

Momentan, însă, ele ni se par mai puțin apte de a le obține, decît matricele echipei bucureștene. Și aceasta, pentru că în condițiile obișnuitei ascuțiri a luptei din a doua jumătate a campionatului punctele obținute pe teren străin capătă proporții.

De altfel, etapa de ieri vine cu o nouă confirmare a tezei. În provincie, cinci meciuri, cinci victorii ale gazdelor. În timp ce duminică trecută singurele formații care s-au întors din deplasare cu puncte au fost bucureștenele Rapid și Steaua.

Ieri, mai animate au fost meciurile din provincie. Bine au jucat mai ales Dinamo Pitești, Universitatea Craiova, Steagul roșu Brașov. Primele două din însiruirea noastră au obținut victorii concludente în timp ce brașovenii au realizat un

2-1 care capătă și mai mult sens prin circumstanța obținerii sale în dauna unui adversar direct în lupta pentru evitarea retrogradării Deocamdată, CSMS și Politehnica ocupă „locurile marii neliniști”, dar cine poate crede că „U”, UTA și Steagul roșu (toate cu cîte 13 puncte) au zile mai senine? Mai ales băieții lui Ploieșteanu care în următoarea etapă vor sta față în față, la București, cu „unsprezecele” dezlănțuit și avînd din nou în nări mirosul înălțimilor, al lui Constantin?

Situația cea mai precară o are, momentan, CSMS. Privind programul său următor, nici un ieșean, suporter al echipei, nu se poate lega în visuri prea optimiste: mai întâi Petroșeni... apoi acasă cu Rapid... Arad... acasă cu Universitatea Craiova... Progresul la București... acasă cu Dinamo București...

Dar am promis să nu ne aventurăm în calcule. Nici pentru titlu, nici pentru retrogradare.

Consemnînd „suspensul” general al clasamentului, să începem de azi să ne gîndim mai mult la meciul cu Franța. Cu campionatul vom avea destulă vreme să ne punem nervii la încercare.

Mai sînt încă zece etape...

Radu URZICEANU

RAPID—PROGRESUL 1-0 (1-0)

Neașteptat de anostă deschiderea de ieri de pe „23 August”!

Și dacă prima repriză a fost mai „acătării”, următoarele 45 de minute s-au desfășurat — în schimb — sub semnul plictisului, rapidiștii arătându-se interesați doar de menținerea rezultatului, iar cei de la Progresul schițând încercări de a obține o egalare în care — după cum se mișeau pe teren — se părea că nici ei nu cred cu prea multă convingere. Așa încît, una peste alta, meciul a constituit o decepție: nici calitate, nici dinamism, nici măcar luptă... Tot ce am reținut au fost câteva faze frumoase create de Dumitriu II (în fruntea cărora se situează „un-doi”-ul cu Neagu, urmat de cursa și șutul cu stingul, din care a marcat) și unele acțiuni ale celor de la Progresul în prima repriză, acțiuni de cîmp estompate însă de insuficiența unui atac care n-a reușit să înscrie nici din resursele sale, nici din... „colaborarea” cu apărătorii adversi. (Ne gîndim la mingea oferită de Răducanu lui Șoangher (min. 4), la cea pe care Dan i-a stopat-o apoi lui Oaidă, la marea ocazie din min. 42 a lui Șoangher).

Progresul a jucat ceva mai bine decît Rapid în prima parte, dar... ce folos! După pauză, feroviarii — cu toată debilitatea avansului de un gol — au făcut o partidă de așteptare, comodă, intu-

ind nu numai slăbiciunile cronice dar și resemnarea, slab mascată, a adversarului. Nivelul jocului a coborît și mai mult după eliminarea de pe teren a lui Matei și Motroc (care s-au lovit re-

A MARCAT: Dumitriu II (min. 25).

RAPID: Răducanu 6 — Lupescu 7, Motroc 6, Dan 5, Greavu 7 — Dinu 8, Jamschi 7 — Năsturescu 6, Dumitriu II 8, Neagu 7, Kraus 6 (din min. 70 Codreanu).

PROGRESUL: Mindru 6 — Ad. Constantinescu 7, Măndoiu 6, Pefeanu 6, Staicu 7 — Neacșu 6, Mașteuș 5 (din min. 61 Țărîlungă) — Oaidă 6, Matei 6, Mateianu 7, Șoangher 6.

ARBITRU: X. Haginicolaș (Grecia) 8.

ciproc). Singura fază care a mai înviat puțin finalul a fost cea din min. 81, cînd Neagu (promițător!) s-a strecurat printre apărătorii adversi și a ratat o ocazie rară, mărimea scorului fiind împiedicată în prima in-

stanță de Mindru și apoi de bară. Victoria feroviarilor apare meritată, dar nu pentru că ei ar fi fost superiori în joc ci pentru plusul de periculozitate pe care l-au prezentat incursiunile lor în careul advers, incursiuni impulsionate de Dinu și căroră Dumitriu II le-a dat mai multă culoare decît au avut toate atacurile Progresului, desfășurate monotone și după niște tipare demodate. Și meciul s-a încheiat într-un entuziasm rapidist avînd ca su-

I. GREAVU

port doar scorul și o afectare mai mult de circumstanță decît de fond, la Progresul, care — renunțînd definitiv la veleitățile afișate, în tur — face acum doar socotelile echipelor „de pluton”, cu punctaj călduț.

R. U.

Stadionul „23 August”.

Spectatori: circa 60.000.

Vreme rece și vînt.

Starea terenului — foarte bună pentru joc.

A marcat Dumitriu în min. 23.

De multă vreme, tribunele marelei stadion bucureștene nu au mai fost atît de populate ca la cuplajul de ieri. În ciuda frigului pătrunzător, amatorii de fotbal au umplut aproape toate sectoarele încă de la începerea partidei din deschidere: Rapid — Progresul. Cei care au înțrziat, totuși, au avut de ce să regrete, deoarece fazele de fotbal curat s-au consumat, cu precădere, în prima parte a meciului.

De fapt, una dintre caracteristicile principale ale întâlnirii Rapid — Progresul a constituit-o totema fizionomia total diferită, ca spectacol fotbalistic, a celor două reprize. Prima dintre ele a satisfăcut întru totul publicul spectator prin frumusețea și varietatea acțiunilor de atac, prin acuratețea și precizia jocului apărătorilor. În schimb, cea de-a doua repriză ne-a produs o vie dezamăgire prin calitatea slabă a jocului prestat atît de formația din str. Dr. Staicovici, cît și de aceea din Giulești.

Trăgînd unele învățăminte din lecția primită duminică pe stadionul Republicii, cînd cu greu a reușit să întorcă rezultatul în favoarea lor, echipierii Progresului au atacat dezînțuit încă din primele minute ale partidei, încercînd să obțină astfel avantajul moral și... material necesar. În această perioadă, ei au avut și cele mai clare ocazii de a înscrie, printre care și pe aceea din min. 3 cînd Șoangher și Matei s-au aflat singuri în fața porții rapide, dar Răducanu, printr-un

reflex uimitor, le-a „suflat” în ultimă instanță mingea aflată în picioarele lor.

Feroviarii s-au descurcat, însă, bine în apărare și au contratacat periculos, îndosebi prin cele două vîrfuri de atac, Dumitriu și Neagu, acesta din urmă confirmînd, în general, bunele impresii din etapa precedentă. La un astfel de contraatac, Neagu l-a deschis splendid pe Dumitriu și acesta, deși flankat de doi adversari, a sprintat cîțiva metri cu balonul, după care a șutat cu sete la poartă; mingea s-a lovit de muchea barei laterale și a ricoșat în plasă.

Acest gol a decis și soarta partidei. După înscrierea lui, înaintarea Rapidului a jucat din ce în ce mai șters, mai dezlinat, greu jocului fiind dus de compartimentul defensiv, căruia deseori i s-au alăturat și extremele. Giuleștenii au mai avut totuși o mare ocazie de gol în min. 80 cînd Neagu, scăpat singur în terenul advers, a tras de două ori consecutiv, prima dată mingea fiind respinsă de Mindru, iar a doua oară lovind bara, după ce fusese ușor deviată de același Mindru. Replica surprinzător de slabă a înaintașilor rapidiști în repriza secundă a permis jucătorilor de la Progresul să se mențină într-o ofensivă aproape continuă. Aceștia au atacat cu insistență, dar apărarea Rapidului a rezistat cu brio, luptînd cu energie pentru păstrarea minimului avantaj luat în prima parte a jocului.

În această ultimă parte a întâlnirii, jocul a luat și o accentuată notă de nervozitate, pe alocuri chiar de duritate, cum a fost de pildă altercația dintre Motroc și Matei, în min. 68, care a dus la eliminarea lor de pe teren.

Victoria Rapidului în partida de ieri este, după părerea noastră, meritată. Feroviarii au fost ceva mai lucizi decît adversarii lor în atac, iar în apărare s-au dovedit de netrecut.

RAPID: Răducanu 8 — Lupescu 8, Motroc 7, Dan 6, Greavu 7 — Dinu 6, Jamschi 5 — Năsturescu 8, Dumitriu 9, Neagu 8, Kraus 6 (min. 65 Codreanu).

PROGRESUL: Mindru 7 — Ad. Constantinescu 6, Măndoiu 7, Pefeanu 7, Staicu 6 — Neacșu 8, Mașteuș 6 (min. 61 Țărîlungă) — Oaidă 7, Mateianu 8, Matei 7, Șoangher 6.

Arbitrul grec X. Haginicolaș ★★★★★ a fluierat cam mult, ceea ce a dăunat cursivității jocului. După ceasurile noastre, el a indicat sfîrșitul partidei cu aproape două minute mai devreme.

CONSTANTIN FIRĂNESCU

Craiovenii au „abdicat“...

... DUPĂ CE S-AU BĂTUT ONORABIL

În partida cheie de la Petroșeni, Universitatea Craiova a aruncat în luptă toate forțele sale, cu o generozitate care o situează într-o categorie aparte față de «elanul scăzut» al celorlalte echipe studentești.

Pentru craioveni, jocul de la Petroșeni era... capital. Rezistența înversunată a echipei lui Cosmoc demonstrează că resursele ei sînt realmente mari în lupta care se dă în campionat.

În fotografia colaboratorului nostru Aurel Dula din Petroșeni, un nou atac al lui Martinovici (în alb) este stopat de apărarea olteană. Papuc se pregătește să prindă mingea, «protejat» de Mincă și Marin Marcel.

...Deocamdată, Universitatea Craiova a ratat posibilitatea de a obține primul punct în deplasare. «Maratoniștii» Jiului au stopat-o. Dar, oltenii nu renunță, în ciuda «abdicării» din ziua de 12 martie... Echipa care a obținut 5 puncte în deplasare (în tur) e hotărîtă să repete «suma» pînă în vară.

AL DOILEA K.O. AL CLUJENILOR

După punctul pierdut la Cluj, *in extremis*, cînd nu mai credea nici ...U.T.A., Universitatea a ratat un prilej unic de a-și reface «activul», și-așa modest, la București. Conducînd cu 1-0 pînă în minutul 76, clujenii au «izbit» să piardă cu 1-2. De ce?

Antrenorul Mladin a surprins foarte bine cauzele psihologice ale înfrîngerii.

«La 1-0 pentru noi, Progresul l-a pierdut pe Constantinescu, eliminat. Și, oricît ar părea de ciudat, acest moment a fost favorabil bucureștenilor, cu concursul larg al băieților mei. De ce? Au considerat în acel moment meciul încheiat. Progresul joacă în zece oameni — și-au spus ei — și e greu de presupus că va obține în cîteva minute ceea ce n-a obținut într-un meci întreg. Rezultatul. Un K.O. în trei minute... O lecție usturătoare. Ca toate lecțiile fotbalului.»

În fotografie: Atacă Progresul, în frunte cu «pivotul» său Peteanu, care îl șarjează pe Gaboraș. Cimpeanu (4) și Marcu așteaptă în poartă...

DINAMO LIDER PENTRU TREI ZILE

Cu 24 de ore înainte de consumarea duminicii nefaste a Universității Craiova, Dinamo București a cîștigat cu 2-0 partida cu Dinamo Pitești, după un joc anost. Atacurile dinamoviste, lipsite de nerv, au îngenuchiat în cele din urmă apărarea piteșteană. Să fi fost o menajare în vederea eternului derbi cu Steaua?

În fotografia noastră, noul cuplu tactic Ghergheli-Pircălab va trece ușor de «izolatul» Pop. Lansările lui Ghergheli pe extremă sînt tot mai mult un mijloc de atac al dinamoviștilor. Am prefera, însă, revenirea în formă a lui Pircălab, pentru «cursa» care i-a adus o binemeritată faimă.

în favoarea Rapidului

Cuplajul bucureștean și-a spus din nou cuvîntul. În 180 de minute de joc, Rapid a devenit lider, iar Dinamo a coborît pe locul 4. Steaua, cu o contabilitate înfloritoare în acest început de sezon (7 puncte din 8 posibile), a revenit în «lumea mare» a campionatului. Universitatea Craiova, după ce a pierdut de justete un punct la Petroșeni, a «refăcut» în trombă în jocul cu U.T.A., prinzînd «roata» Rapidului. Derbiul de astăzi este o confruntare decisivă pentru ambele echipe. Un eventual demaraj eficace al Rapidului ar desprinde echipa feroviară, plasînd-o bine în lupta pentru titlu.

În momentul de față, șase echipe sînt eșalonate pe 2 puncte, fiind angajate realmente în lupta pentru titlu. Mai mult decît atît, în grupul candidaților se află — prin ascensiune — și Petrolul.

Favoriții principali sînt în continuare primii trei bucureșteni. Următoarele două cuplaje vor fi hotărîtoare. De pe urma acestei lupte ...intestine ar putea să profite oltenii sau Farul, care au, cel puțin, cvasi-siguranța punctelor de acasă.

În preajma razelor lanternei se află echipele studentesti. Imposibilitatea unei

pregătiri riguroase îi frînează pe numeroșii jucători de valoare cuprinși în formațiile de la Cluj, Iași și Timișoara. Universitatea Craiova este o excepție doar în aparență. Majoritatea titularilor nu sînt studenți.

Campionatul din acest an e mai echilibrat ca oricînd. Să sperăm că ultimele 10 etape vor marca și o creștere valorică adecvată. Sezonul echipei naționale o cere.

În fotografii:

1. Steaua—Dinamo București 1—0. Sătmăreanu degajează, cu toată opoziția... arbitrului.

2. Rapid—Progresul 1—0. «Alertă» la poarta lui Răducanu. De la stînga la dreapta: Greavu (mască de Răducanu), Kraus, C. Dan, Oaidă, Șoangher și Lupescu.

RAPID LIDER DUPĂ 16 ETAPE

Apărarea Progresului n-a permis Rapidului să înscrie mai mult de un gol. Peteanu respinge în corner un atac pe care revelația echipei giuleștene, Neagu, nu l-a putut finaliza

Foto : D. LAZARESCU

CLASAMENTUL GENERAL

1. RAPID (3)	16	8	4	4	28-15	20
2. UNIVERSITATEA Craiova (4)	16	9	2	5	24-23	20
3. STEAUA București (5)	16	8	3	5	27-14	19
4. DINAMO București (1)	16	8	3	5	25-17	19
5. FARUL Constanța (2)	16	7	5	4	25-22	19
6. DINAMO Pitești (7)	16	9	0	7	26-23	18
7. PROGRESUL București (6)	16	7	3	6	15-14	17
8. PETROLUL Ploiești (9)	16	7	2	7	16-15	16
9. JiUL Petroșeni (8)	16	6	2	8	27-23	14
10. UNIVERSITATEA Cluj (12)	16	4	5	7	14-19	13
11. U. T. Arad (10)	16	3	7	6	17-23	13
12. ST. ROȘU Brașov (13)	16	5	3	8	21-28	13
13. C.S.M.S. (11)	16	4	4	8	19-39	12
14. POLITEHNICA Timișoara (14)	16	3	5	8	17-26	11

Spectatorii și-au reținut aplauzele

RAPID

Codreanu (23')

1 (1)

"U" Craiova

0

Ce nu face suporterul pentru a-și vedea echipa evoluind și a o încuraja! Duminică, giuleștenii, alături de alte mii de iubitori ai fotbalului din Capitală, au luat cu asalt tramvaiele, troleibuzurile, autobuzurile; în replica, peste două mii de craioveni au pornit cu trenul și pe gosea, în mașini, cu destinația: stadionul „23 August”-București. Era doar un meci derbi... Aveau să se înfrunte două echipe frunțate ale campionatului, a căror dispută promitea virtejuri de fotbal prin careurile de 16 m. și neconținute valuri emoționale în tribune. Spectatorii le doreau din toată inima și pe unele și pe altele. Apariția echipelor în tunelul stadionului le-a declanșat toate energiile. Au pus în funcțiune la unison vocile, au sunat din clopote și clopotele, au făcut să se înalte pancarte cu „Hai Rapid” și „Hai Universitatea”. Peste imensitatea stadionului plutea acel iz de meci mare, care face să vibreze și inima omului „picat” pentru prima oară în tribună.

Dar, vai, nu a fost nevoie de prea multă vreme pentru ca el să se lădăpăreze, ca un fum dus de vânt, făcând loc decepției generale. Tribunele au așteptat generoase ca acele prime minute de studiu în care se angajaseră Rapid și Universitatea Craiova să declanșeze spectacolul fotbalistic anticipat. Au „explodat” — cu excepția sectoarelor ocupate de suporterii craioveni — la golul înscris de Codreanu, care a încheiat splendidă acțiune a lui Dumitriu. Dar, până la sfârșit totul avea să decurgă greoi și anonim, singurele intervenții sonore ale publicului adresându-se...arbitrilor. Sfidind parcă nădejile suporterilor lor și ale celorlalți spectatori, ocupantele locurilor 1 și 2 nu și-au onorat cărțile de vizită pe care, până acum, ele și-au înscris merite incontestabile. Disputa lor a dat naștere multor momente dezagreabile, pe care nu le-au putut estompa nici dantelăriile lui Dumitriu (uneori reușite, alteori nu), nici puținele „numere” executate de Răducanu, portar dotat cu calități excepționale.

Majoritatea ostilităților s-au desfășurat între cele două careuri, în lung și-n lat, amintind de multe ori prin confuzie și aglomerație de jocul cu balonul oval. În această porțiune a terenului jucătorii giuleșteni și craioveni au făcut proba stării nervoase cu care au intrat pe gazon,

agitându-se de colo-colo, fără să închege ceva consistent, oferind mai degrabă imaginea unei ape tulburi ce nu se limpezea de loc. La opacitatea aceasta a partidei, formația craioveană a avut o contribuție mai mare. Soluția cu Sfirlogea aripă stînga, dar de fapt acționind și el în interiorul terenului, a redus capacitatea ofensivă a echipei, cu atât mai mult cu cât Deselnicu, menținut în prima linie, nu a reușit nici un moment să-l clatine pe Dan. Astfel că activitatea în teren a craiovenilor s-a limitat numai și numai la o angajare surdă pentru balon, nesustinută de intenții constructive decît arareori prin Strimbeanu. Fotbaliștii butureșteni, convinși repede că au în față o echipă plecată la drum fără busolă și surprinsă ea însăși de lipsurile pe care nu și le bănuia, s-au lăsat și ei purtați de același val, ținînd cu dinții doar de un singur atu, suficient, în condițiile date, pentru a le asigura păstrarea minimumului avantaj luat în minutul 23: inițiativa în joc. Așa s-a desfășurat meciul pînă la sfârșit, sub privirile înghețate ale unui public care de-abia înfinal și-a reamintit că de fapt venise să asiste la un SPECTACOL fotbalistic și a adresat celor două echipe niște aplauze sărace, mai mult de circumstanță, prea puține pentru un joc-derbi, suficiente însă pentru ce a fost.

Nicolae SOARE

Dumitriu II a fost reintrodus în lotul reprezentativ după ce, în urma refuzului U.E.F.A. de a fi adăugat pe lista celor „22” pentru meciul din toamna trecută cu Elveția, înaintașul rapidist a reîntrecut pe lista lotului olimpic.

Acum, datorită valorii și formei lui foarte bune, Dumitriu II, care între timp a cîștigat mult și în combativitate, după cum se constată din fotografia de mai jos, la poarta Universității Craiova, în meciul recent cîștigat la București cu 1-0 de Rapid) candidează cu multe șanse pentru un loc în echipa națională care va înfrîna reprezentativa Ciprului la București.

RAPID: Răducanu 7 — Lupescu 7, Motroc 7, Dan 7, Greavu 6 — Dinu 7, Jamaichi 6 — Năsturescu 6, Dumitriu 8, Neagu 7, Codreanu 8.

UNIVERSITATEA: Papuc 8 — Bitlan 5, Mincă 6, M. Marcel 7, Deliu 6 — Strimbeanu 6, Ivan 6 — Niță 7, Deselnicu 5, Oblemenco 6, Sfirlogea 5.

ARBITRU: N. Cursaru (Ploiești) 6

Un prim sfert de oră de tatonări, de studiu reciproc, fiecare dintre combatante încercînd în acest timp să afle „vădurile” de trecere către poarta celeilalte. Aceasta a fost singura perioadă în care pe teren a existat echilibru. După aceea, Rapidul s-a impus mai ușor decît arată acel unic gol înscris. Fotbaliștii din Giulești, superiori în toate compartimentele, au dat jocului un curs care nu a lăsat nici un dubiu asupra învingătorului.

Replika craiovenilor a avut consistență doar în ceea ce privește pregătirea fizică. În tot timpul meciului, ei nu au suferit pericolul la poarta lui Răducanu decît de trei ori. În rest, preocupările lor au fost mai mult de natură defensivă.

CODREANU (x) reia sigur, din apropiere, balonul centrat de Dumitriu Il și înscrie cu tot plonșonul portarului craiovean Papuc

Foto : D. LAZARESCU

Moment critic la poarta rapidiștilor! Oblemenco se proiectează în plasă, dar balonul a rămas undeva în fața lui Răducanu. Fotografie realizată cu teleobiectivul de D. LAZARESCU.

VA FI ACESTA — ÎN SFÎRȘIT — „ANUL RAPIDULUI“?

Incurajate de startul bun al giuleștenilor în acest sezon, voci din ce în ce mai numeroase spun că „în sfîrșit, anul acesta e anul Rapidului...”

Și adaugă: „Cînd începi să cîștigi cu 1-0 (Progresul, Universitatea Cluj), cînd scoți puncte în deplasare (UTA, 2-1) și cînd... alte echipe încep să joace pentru tine (Steaua cu Dinamo, apoi Steagul roșu cu Steaua) e semn bun...”. Lăsînd la o parte suportul doar parțial științific al calculului, trebuie să recunoaștem însă că suporterii Rapidului știu să se sprijine destul de bine pe elementele furnizate de practica directă a trecutelor campionate, pe care Dinamo București sau Petrolul le-au cîștigat exact într-un context similar celui care azi acționează pentru Rapid. Adăugînd la înfrîngerile Universității Craiova și Stelei, meciul născut de Dinamo București la Cluj, conturăm elementele de sprijin pentru afirmația că a 17-a etapă a campionatului a fost favorabilă Rapidului.

Dar, ce ne-a mai arătat această etapă?

Mai întîi subliniem detașarea Steagului roșu din plutonul guvernat de frîmintări și de teamă al codașelor, detașare marcată nu aștîr cifric (cu toate că 3 puncte față de CSMS și 2 puncte față de Poli, care joacă duminică la Craiova în timp ce brașovenii sînt gazde pentru „U” Cluj, înseamnă mult), cît valoric. Căci victoria de duminică n-a fost una din acelea după care... mulțumești hazardului că și-a pus mîna, din grămadă, tocmai pe capul tău, ci urmarea logică și concludivă a unui joc lucid, calm, bine construit. Și, la urma urmelor, de ce ne-ar surprinde atît victoria brașovenilor asupra „stelîștilor”, cînd, în tur, ei au învins și pe Dinamo, la București? Cît despre Steaua, de care ne ocupăm și în altă pagină a numărului de azi, ne rezumăm la a-i invita pe cititori să revadă nota din numărul nostru trecut, intitulată „Altă formă în 3 zile?”...

Intr-o lumină total opusă „steagarilor” — care, cu toate intemperiiile care-i bîntuie, rămîn o echipă cu posibilități, bine clădită, cu resurse tehnico-tactice apreciabile — au apărut studenții craioveni. Ei s-au prezentat din nou slab la un examen în Capitală și în loc să șteargă impresia celor două 1-4 cu Dinamo și Steaua au accentuat-o,

chiar dacă de data aceasta au pierdut doar cu 1-0. Să nu le fie cu supărare craiovenilor, dar zău că spectatorii bucureșteni sînt îndreptățiți să se întrebe cum a reușit echipa lor, pînă acum, să se mențină pe pozițiile fruntașe ale clasamentului? În orice caz, Cosmoc și băieții lui mai au un ultim „termen de apel”: etapa a 26-a, cînd vin din nou la București să joace cu Progresul.

Că echipele de reală valoare, rutinate, joacă bine în deplasare, ne-au probat-o în etapa de duminică Dinamo București și Petrolul, care au obținut, cu un calm și o siguranță senio-riale, rezultate de egalitate la Cluj și Arad, în fața unor echipe din periferia clasamentului, pentru care victoriile acasă au sensuri vitale dar care au trebuit să se plece în fața unor sentințe impuse de implacabilitatea diferenței valorice.

În legătură cu UTA, începe să ne pasioneze și pe noi „experiența” pe care o încearcă arădenii, aceea a rămîinerii în prima categorie fără... beneficiul terenului propriu. În acest campionat, după 17 etape, arădenii au cîștigat acasă un singur meci!

Au făcut, în schimb, o grămadă de meciuri nule, în dreptul lor fiind înscris pe coloana rezultatelor egale recordul de „specialitate” pînă la această oră: 8! Martori, duminică, la ultima performanță de acest gen a arădenilor, am găsit în tinerețea și in experiența atacului (Șchiopu, Jac, Popescu, Moș) una din explicații și am fost de acord cu suporterii textiliști care deplîng absența galgeterului lor de altă dată, Țirlea. După meciul cu Petrolul, arădenii nu păreau prea deprimați, gîndindu-se că simbată joacă cu Progresul în Capitală, unde aerul le prieste. Oricum, experiențele făcute de Rapid (0-0), Steaua (0-1) în acest campionat, de Dinamo (0-1) în campionatul trecut, sînt de natură a-i pune serios în gardă pe cei de la Progresul, acum, în preajma unei noi vizite a arădenilor în Capitală.

Și, fiindcă a venit vorba de Progresul, cîtă diferență între turul și returul aceleiași echipe! În tur, după 4 etape, echipa lui P. Moldoveanu avea 7 puncte; acum, după același număr de meciuri, are numai două... Oare numai la rămîinerea în prima categorie se rezumă aspirațiile echipei bucureștene? Oare

numai pentru aștî s-a întărit ea la începutul actualului campionat? (Se știe bine că Progresul n-a fost printre echipele cu partea cea mai mică la transferuri...). În orice caz, Progresul a început să coboare sensibil în clasament. Comoditatea ar trebui curmată.

La Pitești, schema comportărilor începe să se simplifice. Totul acasă, nimic în deplasare. Cum piteștenii n-au pînă acum nici un meci născut, aproape că sîntem tentați să pronosticăm numărul punctelor lor la sfîrșitul campionatului, adunînd la 18, produsul dintre 2 și numărul meciurilor pe care le mai au acasă. Do-
brine, nu găsești că e monoton? Ah, am uitat că tu, de două etape, nu mai joci în deplasare...

Echipele cele mai amenințate de retrogradare, Politehnica și CSMS, au schimbat locurile. Dacă timișorenii au speranțe mai bine conturate, ieșenii, în schimb, trebuie să facă adevărate vitejii pentru a îmblîzi un destin care, în acest an, se arată crud cu ei... Și cînd te gîndești că trebuie să înceapă tocmai cu Rapid!

Radu URZICEANU

1. C.S.M.S.—RAPID 2—2. Momentul golului 2, care a adus feroviarilor un punct foarte prețios în minutul 88. (Foto: S. Brașoveanu).

SUS : Lupescu a sărit deasupra unui buchet de jucători și a trimis mingea, cu capul, peste portarul C.S.M.S.-ului.

RAPID:

6 ETAPE FĂRĂ

ÎNFRÎNGERE

C.S.M.S.

Cuperman (min. 32),
Vornicu (min. 81)

2(1)

RAPID

Kraus (min. 75), Lupescu
(min. 88)

2(0)

C.S.M.S. : Constantinescu 6 — Pop 7, Ianul 6, Vornicu 5, Deleanu 5 — Ștefănescu 6, Humă 7 — Gălățeanu 5 (min. 82: Hrițcu), Lupescu 9, Cuperman 7, Incze IV 6.

RAPID : Răducanu 7 — Lupescu 7, Motroș 8, Dan 6, Greavu 6 — Dinu 6, Jamaichi 7 — Năsturescu 6, Dumitriu 7, Neagu 6 (min. 69: Kraus 7), Codreanu 6.

ARBITRU : Al. Toth (Oradea) 8.

Ieșenii asaltează de la început poarta feroviarilor. Lupulescu se „bate” cu tot sistemul defensiv rapidist. Gazdele confirmă repriza excelentă făcută cu o săptămână în urmă la Petroșeni. Rapid joacă prudent, poate prea prudent. În fața rămân pentru contraatacuri numai Dumitriu II și Neagu. C.S.M.S. „caută” cu insistență golul și-l obține ca urmare a unui fault comis de Dan asupra lui Lupulescu : Ștefănescu execută această lovitură, Lupescu respinge cu capul în picioarele lui Cuperman și acesta reia fulgerător în poartă. Repriza a II-a este extrem de disputată, palpitantă. Rapid „iese” la joc și egalează prin Kraus. Localnicii iau din nou conducerea prin Vornicu, în urma unei perioade de dominare, dar bucurătenii nu „depun armele” și Lupescu aduce egalarea, cu două minute înainte de final.

O ploaie mărunță, rece, pătrunzătoare, însoțită de rafale de vânt și lapoviță, s-a cernut aproape tot timpul deasupra stadionului din Dealul Copoului. A fost o duminică bacoviană pentru ieșeni, cărora nu le-au mai rămas de făcut decât niște calcule, mai mult sau mai puțin exacte, privind soarta echipei lor. În aceste ceasuri de restriște, și cu tot timpul nefavorabil, tot s-au mai găsit câteva mii de oameni care să vină la meciul cu Rapid, dacă nu mă înșel cei mai credincioși suporterai ai CSMS. Uzi până la piele, în poșida umbrelor și a „fiș-fiș”-urilor, tot au rămas neclintii până la fluierul final al partidei, încurajându-și fără rezerve echipa. E pozitiv un asemenea mod de comportament, e de înțeles dorința răminerii în categoria A, dar este de neînțeles atitudinea lipsită de politețe față de oaspeți, declanșată încă din perioada de încălzire a jucătorilor și continuată pe parcursul partidei.

Lăsind la o parte „amănuntul” acesta nedorit și revenind la partida în sine, merită de consemnat, în primul rând, evoluția în bine a gazdelor, ambiția lor de a înfrunța cu șanse pe lider în ciuda locului deținut în clasament și a bilanțului întâlnirilor din anii trecuți, evident favorabil Rapidului. Semnele „regăsirii” fotbalistilor ieșeni s-au făcut vizibile încă în partida cu Jiul la Petroșeni, iar duminică ele au fost confirmate. În ciuda poziției precare din clasament, CSMS-ul a jucat cu dezinvoltură, ca o echipă lipsită de griji. De data aceasta, jucătorii n-au mai comis greșeala de a-și irosi forțele în a

„căra” balonul pe clisa de noroi, ci au pasat în adâncime și în diagonală pe porțiunile unde, de bine, de rău, se putea juca și fotbal. Omul care a dat o asemenea orientare a fost Lupulescu, nervul central al echipei, în jurul căruia se închea nucleul de joc — Cuperman, Humă, Incze, Ștefănescu. Omniprezent în toate acțiunile, Lupulescu s-a dueltat cu tot sistemul defensiv al Rapidului, creînd unele breșe pe care însă nici Cuperman și nici Incze nu au avut forța necesară să le ducă la bun sfârșit (lipsa lui Stoicescu, bolnav, s-a resimțit).

Buna organizare a jocului ieșean, care a permis o ușoară superioritate în repriza I și dreptul la conducere pe tabela de marcaj, creșterea capacității de efort pe ansamblul echipei, restabilirea echilibrului moral, reliefează adevăratele posibilități ale formației CSMS și, de ce nu, și calitățile tinărului antrenor C. Laurențiu. Cine știe, miine, poimîne, vom mai vorbi de el! Păcat că acest început de reconsiderare a fotbalului ieșean n-a putut fi făcut ceva mai de timpuriu pentru că, la drept vorbind, valoarea jucătorilor nu este de locul 14.

Rapidul se aștepta la iureșul ieșean și nu și-a făcut nici un moment iluzia că „lanterna roșie” ar fi dispusă să încheie de pe acum socotelile cu campionatul. Așa se explică prudența cu care feroviarli au acționat în prima repriză, prudență întâlnită la orice formație care simte titlul aproape.

Jocul bucureștenilor nu a avut nimic spectaculos. Nici nu putea să aibă, din moment ce terenul era

EXTREMITĂȚILE

Rapid	18	9	5	4	31	—	17	23
Dinamo Buc.	18	9	4	5	26	—	17	22
Univ. Craiova	18	10	2	6	27	—	25	22
Farul	18	8	5	5	30	—	24	21
Dinamo Pit.	18	10	0	8	28	—	26	20
Steaua	18	8	3	7	27	—	17	19
Progresul	18	8	3	7	20	—	19	19
Jiul	18	8	2	8	32	—	23	18
Petrolul	18	7	3	8	16	—	16	17
Steagul roșu	18	7	3	8	23	—	28	17
Univ. Cluj	18	4	6	8	14	—	20	14
U.T.A.	18	3	8	7	17	—	27	14
Poli tehnica	18	4	5	9	21	—	30	13
C.S.M.S.	18	4	5	9	21	—	44	13

— Ție unul, mie unul!

aproape desfundat; dar el a purtat amprenta lucidității (mai ales în repriza a doua). Cred că aici trebuie căutat secretul succesului formației giuleștene care a făcut dovada, în ultimul timp, că nu mai este acea echipă lipsită de moral atunci când adversarul obține avantaj. Să recapitulăm puțin: în restanța cu Petrolul, Rapid a fost condus cu 1—0, însă în final a întors rezultatul în favoarea sa; în partida cu Farul au fost conduși cu 2—0 și apoi au egalat; la Arad au cîștigat ambele puncte, pentru ca acum la Iași să egaleze în min. 88. Se știe că duminică, în două rînduri, rapidiștii au fost conduși dar după fiecare gol primit, „11”-le feroviar s-a mobilizat energic (chiar și acest Kraus care „acasă” joacă timorat!), a pus stăpînire pe joc și printr-o circulație rapidă de jucători și balon a egalat în momentele în care adversarii nu întrevădeau asemenea întorsături dramatice.

Punctul „ciuplit” la Iași are fără discuție dimensiunile a două puncte cîștigate acasă și el califică Rapidul ca performeră a etapei.

Cu acest examen trecut cu bine, bucureștenii continuă să parcurgă o perioadă de succes pe care cîndva au mai parcurs-o: în 6 meciuri, unul fiind restanța — au acumulat 10 puncte, fără să înregistreze vreo înfrîngere. Rămîne ca întîlnirile viitoare să ne arate dacă Rapidul a învățat, în sfîrșit, să circule fără „blocări” pe linia I-a.

Stelian TRANDAFIRESCU

„Napolitanii din Giulești”

de Fănuș Neagu

Eu am cunoscut numai vreo treizeci (la Iași!) „dar noi sintem pe puțin cinci mii”, mi-a declarat profesorul de muzică, în vîrstă de 30 de ani, venit la Iași împreună cu patru prieteni — unul inginer, altul muncitor, al patrulea muncitor și funcționar (o să vedeți mai încolo cum vine asta) și cu un papagal, ca să-i susțină pe băieți. „Nu cu vorba, mi se explică, nici cu clopotul, nici cu piriitoarea pentru că în provincie nu merge, ăștia au firea aprinsă, ci cu prezența, atît. Și nici cu pasărea. O lăsam la un cunoscut ca să nu ne-o „confiște” adversarii”. Ingerul: „Băieții ne-au văzut, au schimbat o vorbă, știu că sintem aici, și asta-i de ajuns”.

Muncitorul-funcționar (25 de ani, solid, bonom, figură de actor angajat să joace rolul omului căruia-i ies toate pe dos): „Domnule, dacă le trimite Niki obiectul în halău, în prima repriză, la noapte, în tren, aprind patru lumînări și dau de po-

mană douăzeci de colaci de la Bolta rece”... Noi, tovarășe Neagu, îi zicem obiect, mingei și halău, plasei. Tatăl lui Niki, care stă în Crîngăși (mi se servește numele străzii, numărul casei, numele vecinilor, al ciinelui și mi se atrage totodată atenția că Giuleștiul nu are deschidere la Mare, precum Napoli, dar, mamă-mamă...) și are trei salcimi în curte (unul s-a uscat, se duce anul ăsta), a fost cel mai teribil dribleur, izbea mingea ca la biliard, cu efecte nemaipomenite — salcîm 1, salcîm 2, ocol pe după salcîm 3, și înapoi la picior. Dacă s-ar fi angajat la un circ, s-ar fi pricopsit, ar fi cîștigat „o luntre de bani” (de ce o luntre, n-am priceput și nici n-am întrebat). „Cînd ăsta era mic — imi e arătat un băiat de vreo 25 de ani, scund, negricios, pus tot timpul pe contraziceri — se suia pe gard și, de la 20

(Continuare
în pag. a V-a)

(Urmare din pag. I)

— 25 m (30 m precizează prietenul) tatăl lui Niki îl lovea cu mingea drept în frunte. De 12 ori la rînd”. Profesorul de muzică: „Niki, cu taică-su seamănă. Fiți atent, la Jiul, cînd juca acolo și Pavlovici, Niki a driblat toată apărarea adversă, conduceau cu 4-0, într-un meci de campionat, i-a semănat p-ăia pe drum, s-a oprit și i-a strigat lui Bazil Marian care era antrenorul lor: maistre, dă-mi un briceag, să-l dau băieților ăștia, să taie mingea și să se joace cu petecele. Auzi ce i-a dat în cap. Iar o dată a driblat, tot așa, patru inși, a pus mingea lingă tușa laterală, a ieșit doi pași afară și l-a întrebat pe nea Tinel: nea Tinele, diseară plecăm cu trenul de 10,27? Da mă, Emile, i-a zis, nea Tinel, am reținut locuri, du-te acum și dă-i-o lui Puiu (Ion Ionescu) printre, și Emil s-a dus, patru adversari după el să-l mănince, el tîrîș, cu ei spre poartă și odată se oprește și-i întreabă p-ăia: ce-aveți mă, nu vedeți că mingea e la Puiu? Da, o lăsase pe drum și fugise, așa, de șmecher, și ăia după el grămadă”. Eu: Și bineînțeles Puiu a dat gol.

Toți în cor: Puiu? Sigur că da. Păi cine-i cel mai mare șuteur? (unul singur). Puiu, la Cluj, în 1963, în repriza a II-a, minutul 17, la 2-0 pentru noi (altul, suprapunîndu-se: public nemaipomenit la Cluj, acolo poți să strigi ca pe stadioanele din București, nimeni nu-ți face nimic), Puiu, la o centrare a lui Năsturescu, a trimis, cu stîngul, prin răsucire, sus, la vinclu

(vinclu, mi se explică tarăși, este „paianjenul”).

Pe stradă, apoi la cafenea, apoi la meci, grupul cu autoritate nedezmîntită în materie de istoria echipei Rapid — imi povestește faze din meciuri jucate acum douăzeci de ani sau treizeci. După ora unsprezece, numărul lor crește, (au sosit cu trenul care pleacă din București la ora 6,45 încă vreo douăzeci de inși, printre care și un plutonier de miliție, căruia i se spune „comandantul”) și aud povești care sună așa: „în 1937, în primul mitan cu Ripensia, la Timișoara, minutul 25, cînd a început ploaia”...

În tot grupul, un singur cefe-rist, inginer, în vîrstă de 60 de ani — și nici un locuitor din Giulești (!)

Ingerul cel tînăr, prieten cu profesorul de muzică: „noi mergem la toate meciurile Rapidului, la Ploiești ca și la Timișoara. Din toți pe care-i vedeți aici, nimeni n-a lipsit niciodată... ba da, se corijează, Cornel a lipsit la Arad, acum”... Cornel, replică: „sîmbătă seara aveam 40 de grade, o timpită de gripă, duminică dimineața mă refăcusem, numai 38,3, am dat fuga să iau avionul, n-am găsit bilet, m-am rugat, am crut să mă agăț de aripă, ce mai, n-am avut noroc și m-a întors gripa”.

Eu, uluit: Și soțiile voastre ce zic?

Profesorul de muzică:

— Trei zile din săptămînă o duc la teatru și la film. Vinerea seara sint liber. Eu o întretin și pe mama. De luni și pînă vineri seara. Vineri seara o duc la o soră. I-am obișnuit și au ajuns să mă înțeleagă.

Bătrînul inginer — cefe-rist.

— Sint căsătorit de 37 de ani. Dacă n-a divorțat în timpul ăsta, vă dați seama, acum e prea tîrziu. Muncitorul-funcționar:

— De ce credeți că patima noastră se situează la un nivel mai jos decît aceea a pescuitului? Sau a vinătorilor, de pildă? Eu lipsesc duminica. În timpul săptămînii sint un soț model. Salariul de la uzină îl duc întreg acasă. Mi-am luat și fumătate de normă ca funcționar, ca să pot să-mi acopăr cheltuielile de deplasare.

Muncitorul de 26 de ani:

— Sofia mea iubește dansul. De cel puțin două ori pe săptămînă mergem împreună să dansăm.

Un singur caz nefericit. Mi se relatează cu glas stîns, așa cum sint povestite trădările. O nevas-tă, după doi ani de suferință, a pus piciorul în prag: ori eu, ori Rapidul, alege... Am ales Rapidul, nu mă iubea, iubirea cere înțelegere.

Grupul are în dotatie: clopote cu suport demontabil, clopotei, piriitori (peste iarnă, toate păstrate în vaselină) și un papagal, finut într-o colivie argintată. Papagalul, căutat anume ca să aibă cît mai multe pene vișinii (culoa-re-a Rapidului) a fost învîțat să strige: „Hai Rapidul”, „Hoții, hoții” (cînd unii arbitri umblă cu șoalda) și „campionii”. Din mai vom trece la lecția: „cam-pionii Europei”. Eu (insinuant): Sînteți siguri că veți lua campionatul?

Profesorul de muzică: Dom-nule, iartă-mă, vorbele dumitale sint bolovani. Eu am și compus imnul victoriei. Sintem campioni (după amiază, pe stadionul din Dealul Copoului, cînd Kraus a egalat, profesorul, lansîndu-se în strigăte: „campionii, campioni”, am făcut cunoștință cu niște bul-gări de ivoriu turnați în mine-rele a citeva umbrele).

Alt răspuns: îl luăm, iar pe urmă putem să ne ducem și-n C. Cînd l-om cîștiga, te rog să fii pe apoa-pe și să vezi.

În timpul meciului, cînd Du-mitriu II a încercat niște driblin-guri prelungite și nu i-au reușit, careva din grup l-a admonestat.

— Dinsul? am întrebat.

„Antidumitrist”, m-a lămurit omul cu papagalul. De un an și ceva, rapidiștii s-au împărțit în două tabere: dumitriști și anti-dumitriști. Dumitriștii se numesc și bomboniști după numele lui Bombonel, șeful lor, iar antidu-mitriștii, filoniști, după numele unuia Filon, adversar hotărît al driblingului. „Dar Niki, domnu-le, Niki e fantastic, eu l-am vă-zut și la Plovdiv, am fost în Bul-garia, în excursie, cînd am tras pentru finala balcanică”.

Dar „filonistul” se ține tare:

— Dacă țineți să rămînă Niki în formație, atunci să facem două echipe: una de salon și alta pentru jocuri în deplasare.

Baronului, cu dragoste
am pus în albul țesutului
28.8.1967

„NAPOLITANII DIN GIULEȘTI“

Situație încordată la poarta Rapidului: toți treizeci de inși își acoperă ochii cu palmele.

Cornel, cel care a lipsit de la Arad, îmi explică: eu, de trei ani, n-am văzut nici unul din golurile pe care le-a primit Rapidul. Când simt pericolul, închid ochii.

Seara, în gară, un puști de 18 ani — cel mai tânăr — se roagă de fata de la casa de bilete ca să capete supliment pentru accelerat. E refuzat. Cineva din asistență îl sfătuiește:

— Spune-i mă, o vorbă bună despre C.S.M.S. și, poate-o îndulcești?

— Păi, să-i spun. Auzi, domnișoara, Iașul a luat patru-s-patru de goluri în juma' de campionat, cit nu ia Rapidul în trei ani. La noi poți să pui flori în poartă, n-ajunge mingea să le rupă — dă-mi tichetul și-ți trimit o floare.

Căpătă un loc în picioare.

— Mulțumesc, spune, mă duc să mă culc sus, în piasă. Să mă sculați la Ploiești ca să-mi netezesc cutele. Hai, ziceți-mi o vorbă frumoasă, ca să visez că miercuri la Pitești am câștigat cu 5-0. Duceți-vă și vă uitați la Lupescu și Kraus (autorii golurilor în partida cu Iașul). Mă, ce băieți frumoși!

Și „napolitani” s-au suit în vagoane. Mai târziu i-am văzut pe Dumitriu II și pe Lupescu, ducându-se să-i salute și să le ureze noapte bună.

— La Craiova, îmi explică Dumitriu, s-au dat drept verii lui Sfirlogea, iar la Ploiești, „comandantul” a avut scilipiri de geniu: doi dintre ei se încurcaseră cu suporteri locali, și „comandantul”, văzînd că se îngroașă gluma, s-a ridicat, i-a înhățat de guler ca să-i dea afară de pe stadion și... i-a mutat la peluză.

Despre ceilalți napolitani, cu altă ocazie. Mi-au bătut invitație la o reuniune.

Răducanu, Codreanu, Niki Dumitriu și Kraus pe cînd își efectuau stagiul militar, fotografiați chiar în incinta stadionului Giulești

IN ORICE SITUAȚIE ION IONESCU RĂMÎNE PRIMEJDIOS!

RAPID	1 (0)
Ionescu (73')	
JIUL	0

RAPID: Răducanu 8 — Lupescu 9, Motroc 7, Dan 6, Greavu 6 — Dinu 6, Codreanu 5, (Jamaichi min. 46, 8) — Năsturescu 7, Dumitriu 7, Ionescu 8, Kraus 5 (Codreanu 8).

JIUL: Zamfir 7 — Dan 6, Pop 7, Stocker 8, Mihai 8 — Crăciun 7, (Toia min. 78), Sandu 7 — Martinovici 8, Irbardi 7, V. Ionescu 8, Peronescu 7.

ARBITRU: A. Pop — Oradea 9

Doa echi pe cu linii bine articulate s-au urmărit una pe alta, lucid, cu asprime și ardoare. Rețeaua de pase desfășurată de jucătorii oaspeți în cimpul din fața porții lui Răducanu — ingenioasă, fină — a determinat apariția unor momente favorabile, dar Martinovici a tras pe lângă sau peste poartă în min. 1, 14, 23, 32 și 47. Aspiratiile Rapidului apar mai consistente din min. 26, cind Dinu a șutat în bară. Restabilit, Ion Ionescu — „virtul” echipei bucureștene, infipt între Pop și Stocker — a înscris singurul gol al partidei în min. 73. Alte momente notabile: Codreanu în min. 50 trage puternic, Zamfir apără. Peronescu în min. 55 scăpat singur șutează dintr-un unghi fără perspectivă în loc să paseze. Dumitriu în min. 68 ratează de la 6 metri. Irbardi șutează excelent în min. 76, dar Răducanu apără. În ultimul sfert de oră bucureștenii domină clar, asemeni oaspeților, la începutul partidei. Victorie meritată milimetric.

BUCUREȘTI: Zamfir privește, parcă hipnotizat, balonul expedit pe neașteptate în plasă de Ion Ionescu
Foto: N. ALEXANDRU

Rapid, echipă cu destinul lui Sisif. An de an a urcat pe muntele Campionatului, dar nu i-a fost hărăzit vreodată să vadă cum arată lumea de pe piscul său cel mai înalt, la sfârșitul ultimei etape. S-a prăbușit mereu prin puținătatea sau uzura forțelor, tăria rivalilor, sau datorită unui anumit complex de care te pot contamina înfrîngerile succesive.

Pînă unde vor merge similitudinile anul acesta? Una peste alta, jocul echipei giuleștene nu s-a ameliorat într-atît încît să anuleze concurența. Dar se găsește într-un context extrem de favorabil.

Ce notații se impun după partida Rapidului cu Jiul? O experiență de 45 de minute nereușită (Codreanu mijlocas). O fi jucînd el ca extremă într-o accepțiune nouă (retras în fazele de apărare), dar transformat în mijlocas e obligat să-și arate toate limitele (minus de forță și detentă, joc de cap și atac de depozedare mediocre, orientare tactică precară în acest rol). Reintegrat în linia de înaintare după pauză — am văzut parcă alt jucător, indiscutabil în formă și în largul său. A contat mai mult decît Kraus în atac, iar Jamaichi a fost mult mai substanțial, mai productiv decît el în funcția de mijlocas. Începînd partida într-o formulă de echipă improprie, jocul giuleștenilor s-a dereglat și eforturile de redresare din repriza secundă au dat numai rezultate minime în ultimul sfert de ceas. Antrenorii V. Stănescu și V. Stănculescu (bănuți probabil cît sînt de frămîntați), ar trebui să se ferească de năstrușnicii.

Reintrarea lui Ion Ionescu s-a făcut resimțită pe tabela de marcaj, după o absență de aproape 30 de zile, perioadă în care accidentarea l-a obligat să asculte cu emoție, la radio, vești de la meciul Franța — România.

laculos în alți ani, când aritmetica clasamentului nu-i era favorabilă. Greu penetrabilă altădată, linia de fundași a devenit o sită cu ochiuri largi mai ales în jumătatea stângă (Greavu, Dan), prin care s-au strecurat cu finețe Martinovici, V. Ionescu și Peronescu. Iar în atac circulația de balon, combinațiile în doi și trei jucători, construite iute și surprinzătoare ca direcție, în trecut, apar acum mai rar. Se strică multă „materie primă” pînă se reușește ceva. Deseori împotriva Jiului s-au aruncat mingile în fața porții în mod simplist, obligînd să lupte cu niște apărători înalți,

înaintași micuți de statură. Le-a scăzut gustul, știința și răbdarea pentru pregătirea acțiunilor decisive. Și dacă lui Ionescu, omul pentru care fotbalul are o singură rațiune — înscrierea golului — nu i-ar fi venit ideea să șuteze dintr-o poziție nefirească (înge-

nunchiat aproape), rapidiștii ar fi trebuit să se declare mulțumiți și cu un singur punct. Există totuși un element de progres. Linia de fundași urcă repede în fazele de atac, împiedicînd scizăuna echipei și abandonarea unei zone mari, greu de controlat de către

în atac, fundașii nu se mai retrag precipitat, reculează întreaga echipă. Grupată, compactă, ea stăpînește mai economic porțiunea din teren pe care se poartă jocul. Astfel se evită suprasolicitatea extremelor și mijlocașilor, cai de bătaie în sezoanele trecute, cînd uzura lor determina înfrîngerea echipei spre sfîrșitul campionatului. Acum forțele fizice și morale ale giuleștenilor par prin comparație mai puțin consumate.

Dacă e să stabilim cu scrupulozitate, cîntărind toate detaliile, meritele echipei Jiul în acest campionat, ele ni se par mult mai mari decît cele exprimate de locul 10 ocupat în clasament. Ce reputație are această echipă? Joacă întotdeauna spectaculos, deschis, sportiv. Cînd evoluează vîi la sigur, ai ce să vezi, are ce să-ți placă. A înscris 32 de goluri, cînd alte echipe avînd înaintași cu firmă și-au făcut din careul de 16 m un soi de zid al plingerii în fața căruia se lamentează împotriva apărărilor aglomerate. Realizează cea mai îndrăcită circulație de balon și de jucători din toată categoria A. Are patru înaintași rapizi, subțili, capabili să fenteze orice apărător izolat, iscusiți în combinații. Echipa are niște automatisme tactice, care nu sufocă gustul pentru improvizații, prezent la toți înaintașii. Ele se traduc prin includerea fundașilor laterali în linia mediană pe timpul atacului și prin retragerea lui Peronescu alături de Libardi, Sandu și Crăciun în timpul defensivei, astfel încît se realizează o masivă și permanentă concentrare de jucători în mijlocul cîmpului de joc, punct de răscruce între atac și apărare.

Două întrebări cu același subiect: în numele cărei inerii, extreme ca Martinovici și Peronescu n-au fost chemate la nici unul dintre loturile reprezentative atîta timp cît nu s-a ajuns la soluția rezonabilă pe aceste posturi? Cum a fost posibil ca jucători așa de înzestrați să rămînă cvasi anonimi pînă la vîrsta actuală (27 și 29 de ani), cînd de mulți ani sensibilitatea profesională a antrenorilor ar fi trebuit să-i depisteze și să-i scoată la lumină?

Romulus BALABAN

RAPID - JIUL

Ei cu... revelația, noi cu punctele!

Cuplul rapidist la... lucru!

Meciul de fotbal Rapid — Dinamo, care urmează să se desfășoare miine în Capitală, este așteptat de iubitorii acestui sport cu un interes enorm. Alți jucătorii de la Rapid, cît și cei de la Dinamo și-au încheiat pregătirile în vederea întîlnirii de pe stadionul „23 August”. Cu toate acestea cei doi valoroși înaintași ai Rapidului, Emil Dumitriu și Ion Ionescu, continuă să fie preocupați de probleme... tactice.

O vizită făcînd la locuința lui Dumitriu ne-a rezervat o imagine inedită: cei doi vecini, buni prieteni, de altfel, studiau cu interes noi scheme de atac pe care le vor dezvălui doar duminică pe gazonul verde al stadionului. Tot atunci, vom vedea însă și replica dinamoviștilor...

BUCUREȘTI: Luptă aeriană pentru minge, între Adamache și Ion Ionescu. Năftănăilă privește îngrijorat deznodămîntul ei

ACEASTĂ PRIMĂVARĂ NU VA FI UITATĂ

Voinea înscrie golul victoriei echipei Steaua în meciul cu Dinamo București, punându-și formația în cursă pentru titlu și ajutând, deocamdată, indirect, pe Rapid să devină lider

Foto : S. BRAȘOVEANU

Va fi acesta –
în sfârșit –
„anul Rapidului“?

**RAPID LIDER
DUPĂ 16 ETAPE**

Steaua învinsă pe teren propriu ! Golul brașoveanului GYORFI (x) i-a stopat, deocamdată, pe bucureșteni din cursa pentru titlu

Foto : S. BRAȘOVEANU

BRAȘOV : Datcu a pierdut orice speranță. Mingea suțată puternic de Pescaru se va duce în plasă. În clipa următoare, pe întregul stadion va izbucni marele cor al bucuriei brașovene.

Foto :
Petre COZIA

În ultimele minute ale meciului cu Steaua, Mateianu — deși accidentat — a înscris golul egalizator: 2-2! În fotografia foto-reporterului N. ALEXANDRU, portarul Haidu plonjează disperat, dar... inutil.

Mateianu a executat precis lovitura de la 11 metri, marcând unicul gol al meciului Progresul — Dinamo

Foto : S. BRAȘOVEANU

Iată o dovadă a ambiției cu care rapidistii și-au apărat poarta. Deși fiecare atacant advers e marcat, doi apărători stau și pe linia porții...

Foto: D. LAZARESCU

PRIMĂVARA ASTA... N-O VA UITA GIULEȘTIUL!

Oricum, giuleștenii nu vor uita primăvara asta. Chiar dacă, prin absurd, Rapid ar mai pierde titlul.

Sau, cu atât mai mult, atunci.
Radu URZICEANU

Bună primăvară, pentru Rapid!

Speranțele „suspinaților” giuleșteni (așa am scris! n-a apărut, din greșală, „p” în loc de „i”!) după un titlu de campion, care să încununeze „of-uri de o jumătate de secol, au încolțit o dată cu frunzele teiului din geamul meu, la 12 martie: când Rapid cîștiga la Arad! Când mugurii și-au scos căpșoare verzi, Rapid a bătut în cuplaj interbucureștean, pe Progresul. A mai crescut apoi frunza, Rapid a bătut și pe Craiova. Acum, frunza teiului e foaie tină și viguroasă, se desfată în îmbrățișarea vîntului cald și-n sărutul soarelui de aprilie, Rapid a bătut și pe Dinamo! E primăvară bine; primăvară plină, patetică și Rapid merge spre titlul de campion...

Ei, nu! De astă dată, NU celor mai sceptici dintre sceptici.

Niciodată luna mai n-a fost atât de năzdrăvană încît...

Frunza teiului din geamul meu n-a pălit niciodată în mai.

Cum a fost duminică, cu Dinamo, se știe. De pe stadion, de la radio, de la televiziune, din ziarele de luni și — cu savoare și... culoare locală — de la Fănuș Neagu și Ion Băieșu....

Așa că nouă ne mai rămîne destul de puțin de spus cititorilor care — eventual — ne-au așteptat.

Vom începe cu enunțarea paradoxului cel mai autentic, în formă, dar care ascunde ideea cea mai reală, cea mai riguros verificată în practica fotbalului: **campionatele nu se cîștigă făcînd spectacol, ci jucînd „la campionat”**. Așa a jucat Rapid în acest retur, așa și-a jucat șansa și duminică. Și a cîștigat meciul, chiar dacă n-a avut realizări de joc la nivelul dorit. (Pentru că, deși Dinamo — Rapid era derbiul cuplajului, sub raportul satisfacțiilor spec-

tulare participarea celor doi principali pretendenți la titlu a fost eclipsată de uvertură.) N-am plecat însă nemulțumiți de derbi, pentru că el a corespuns sub raportul dinamismului, al echilibrului înclăștării întrecerii sportive; iar pe alocuri am aplaudat „ariile” lui Dumitriu II sau Nunweiler VI. Este de datoria noastră să remarcăm aici meritele echipei învinse care — deși lipsită de aportul a doi din cei mai buni jucători, „omul de la mijloc”

— Octavian Popescu și „numărul 1 din atac” — Pircălab — a dat virtualilor campioni o replică prin care și-a onorat participarea la derbiul campionatului. Dinamo și-a jucat bine unica sa șansă în acest derbi: aceea a victoriei, ea fiind echipa care a atacat mai mult (raport de cornere 10—3 pentru echipa din Șoseaua Ștefan cel Mare) și care a căutat mai mult poarta (14 șuturi față de

10 ale lui Rapid, în repriza secundă raportul fiind 7—3). Cum Grozea, Nuțu, Daniel Ene n-au maturitatea necesară, iar Frățilă evoluează în continuare șters, Dinamo n-a putut însă fructifica, n-a putut bate apărarea fermă, grupată, a feroviarilor. Cu atacul său cel mai bun, ale cărui resurse au fost duminică amplificate de verva lui Dumitriu II, Rapid a reușit — în schimb — nu numai să marcheze de două ori dar să mai scoată la iveală și în alte ocazii insuficientul rodaj al lui Dinu sau riscurile pozițiilor avansate ale lui Nunweiler III care — prin forța celor 3 puncte avans cu care Rapid aborda jocul — nu mai putea juca „libero”.

Legat de acest derbi, îmi vin în minte cuvintele nu știu cui, care vorbea despre necesitatea ca o echipă, care se vrea mare, să aibă în atacul său un om „care să poată cîștiga meciul”,

o personalitate, un jucător care să se detașeze la un moment dat, din orice tipare, să iasă din atmosferă și să dea sau să creeze golul. Ei bine cred că Rapid îl are pe acest om. Meritele întregii echipe ceferiste în jocul cu Dinamo sînt evidente (să nu uităm cum au luptat apărătorii, cît au alergat Dinu și Jamaichi, ce „cursă lungă” și la ce turație au avut de executat cele două pistoane marginale numite Codreanu și Năsturescu), dar să ne închipuim jocul de duminică a lui Rapid fără două momente: zvîcnirea lui Dumitriu II din minutul 37, „stîngul” său care l-a învins pe Datcu și cursa din repriza a doua — în care fundașul central advers n-a mai avut nici posibilitatea de a-l opri prin fault — încheiată cu centrarea transformată în gol de Năsturescu.

Ce cusururi a avut meciul?

Că n-a fost un recital fotbalistic? Nu spun că e normal să fie așa, dar — cîstit vorbind — cam așa sînt toate meciurile în care se joacă un campionat, în care știi că se valo-

rifică definitiv sau se spulberă eforturile unui an.

Că Rapidul a închis jocul în repriza a doua și a dat mingea în aut?

Care echipă, conducînd cu 1—0 într-un meci la sfîrșitul căruia îi surd cinci puncte avans pe drumul titlului, n-ar face la fel?

Că au fost multe faulturi?

Asta da! Cele 33 (16 Dinamo, 17 Rapid) comise duminică nu sînt o notă bună pentru cele două echipe.

Că arbitrajul a lăsat de dorit?

Da, și asta! Ba, dacă ne gîndim bine, cu arbitrajul putea fi și mai rău. Au reparat-o însă tot... Ionescu și Dumitriu II, în interval de 7 minute.

Mult, așteptatul derby bucureștean, Dinamo — Rapid, s-a încheiat cu victoria giuleștenilor. Jocul nu s-a ridicat însă decât pe alocuri la valoarea unui derby. Încă din momentele în care cele două echipe s-au aliniat pentru începerea partidei, n-au trecut neobservate absențele din formația dinamovistă, absențe justificate de antrenori prin indisponibilități mai vechi și altele mai noi (accidentarea lui O. Popescu) și introducerea lui Nunweiler III. (și el accidentat) în echipă. Privind și atacul dinamovist în noua lui înfățișare, era firească îngrijorarea suporterilor echipei din Șoseaua Ștefan cel Mare. Nu aceleași semne de întrebare și le puneau simpatizanții Rapidului, deoarece favoriții lor se prezentau cu echipa completă. În asemenea condiții, rezultatul cu care s-a încheiat partida este cât se poate de normal. Prin victoria de ieri Rapid și-a mărit considerabil șansele de a cuceri — în sfârșit — titlul de campioană a țării, principala ei urmăritoare, Dinamo, pierzând, credem, cursa.

Dar iată cum s-a desfășurat jocul. În primele minute mingea s-a aflat deopotrivă în posesia celor două echipe. Dar, mai incisiv la poartă păreau să fie dinamoviștii și în special atacanții Grozea și Frățilă care au și ratat de altfel ocazii favorabile în minutele 4 și 5. La rîndul lor, chiar dacă ajungeau mai anevoios în apropierea careului lui Datcu, giuleștenii trăgeau periculos. Abia spre mijlocul primei reprize rapidiștii au început să construiască atacuri mai spectaculoase, folosind pasa scurtă — între Dinu, Dumitriu și Ionescu — fapt care i-a pus în situații clare de a marca. O asemenea fază s-a petrecut în minutul 30, dar șutul lui Ionescu a întâlnit bara. Și... numai după un minut Ionescu trage din nou în bară. Numai că de astă dată dintr-o situație inadmisibilă, ratînd o lovitură de la 11 metri! Minutele care au urmat au fost și cele mai frumoase din acest meci. Replica dinamoviștilor a fost promptă, atacurile lor s-au succedat cu mai multă repeziciune. În tot acest timp apărarea Rapidului a intervenit prompt, detașându-se în special Motroc. Primul gol al meciului l-a înscris Dumitriu în min. 37, printr-un șut magistral de la aproximativ 18 m. Nu numai golul marcat trebuie însă relevat, ci și întreaga acțiune care l-a precedat, la înscriere contribuind Dinu, Năsturescu, Ionescu care l-au pregătit la un contraatac fulgerător, cînd pe linia ultimilor apărători dinamoviști nu mai rămăsese decât Nunweiler III.

Repriza a doua nu a adus nimic deosebit în ce privește spectacolul fotbalistic. Dimpotrivă, arbitrul a fost nevoit să intervină din ce în ce mai des, întrerupînd jocul din cauza numeroaselor faulturi ce s-au comis de ambele părți. Deși conduceau cu 1—0, rapidiștii acționau insuficient de sigur, practicau un joc lateral, static, de păstrare a mingii. În momentele acelea Rapid se îndrepta spre titlu și părea mulțumit de rezultat. Dinamoviștii au fost totuși la un pas de a egala în min. 57, cînd un șut a lui Nuțu a fost respins prin plonjon, cu capul, de pe linia porții de către... Motroc. Dar meciul nu se terminase.

LIDERUL A CUCERIT DOUA PUNCTE „MARI”

Rapid — Dinamo 2-0

CULESE DIN CABINE

Iată cîteva scurte declarații după meciul Rapid — Dinamo:

Nunweiler III: Dacă eram în plenitudinea forțelor jucam altfel. Am intrat pe teren accidentat. Rapid a meritat victoria. A fost mai bun, a luptat mai mult. Sînt semne că anul acesta e anul giuleștenilor.

Nunweiler VI: Dumitriu II a dus echipa Rapidului la victorie. L-am și felicitat. Face niște „chestii” de te uilește! Nouă ne-a lipsit omul care dă goluri.

Frățilă: Dacă la 0—0, în primele minute ale reprizei I. Grozea lovește bine balonul, dacă Motroc nu intervine miraculos cînd golul devenise inevitabil, dacă... ce mai încoa și încolo, așa e în fotbal!

Angelo Niculescu (antrenor): Ne-a învins inteligența de joc a lui Dumitriu și Ionescu și capacitatea de luptă și voință a celor două extreme, Năsturescu și Coșdreașu. Toți s-au „bătut” să scoată un rezultat bun. E meritul lor.

Dumitriu II: Ionescu m-a scuturit excelent la primul gol. Probabil că Datcu s-a așteptat să complice lucrurile. Dar prea bine primisem pasa ca să mai amîn șutul. Pe dinamoviști i-am învins cu propriile lor arme folosite în trecut. Radu Nunweiler a fost excepțional!

Dinu: Formidabil Datcu! Le vede pe toate. N-am crezut că va fi acolo unde am trimis mingea. În meciul cu Jiul pe Zamfir l-a salvat bara. Dinamovistul însă și-a arătat clasa.

Motroc: La Iași, Lupescu a salvat de pe linia porții. Acum mi-a venit mie rîndul. Lăsînd gluma de-o parte, zău că e aproape imposibil să crezi că se poate evita un asemenea gol ca și făcut. Unii spun că asta se numește șansă. Nu-i contrazic, dar eu zic că pe deasupra mai îți trebuie și un anumit exercițiu.

Valentin Stănescu (antrenor): În ansamblu sînt mulțumit de echipă. Acum jucătorii manifestă mai multă seriozitate în teren, au mai multă încredere în forțele lor. Poate și pentru faptul că ne-am „fript” de cîteva ori. Fără, am trecut și de acest hop, dar mai sînt încă multe altele. Să nu ne pripim!

O nouă „scîlpire” a lui Dumitriu avea să ducă la înscrierea celui de-al doilea gol. Pornit în cursă pe partea stîngă a terenului, Dumitriu a driblat tot ce i-a ieșit în cale și în fața porții a pasat lui Năsturescu — venit mult din urmă — care a înscris fulgerător. La 2—0, în min. 62, meciul a fost jucat. Păcat însă că pînă la sfîrșit nu am asistat, așa cum am mai spus, la un joc ceva mai spectaculos, deși erau create condiții pentru un fotbal mai bun. În schimb, am fost martorii unor faulturi și al unor intervenții antifotbal (mingi trimise în înaltul cerului și în tribune etc.) în care au excelat unii dintre jucători.

Arbitrul grec Kitsoukalis Anthonios a avut de condus un meci foarte greu. Nota noastră:

★★★★

CRISTIAN MANTU

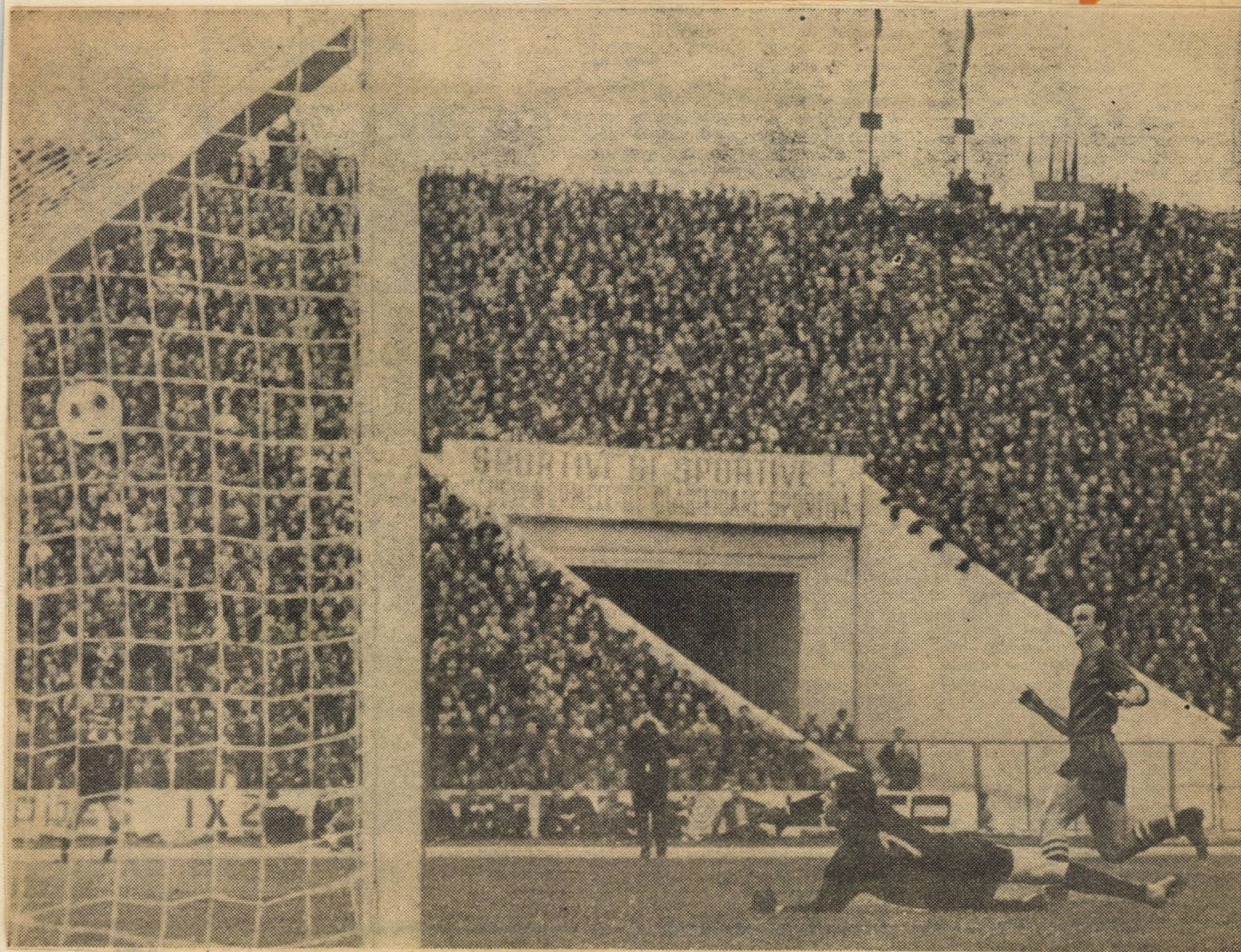

Nunweiler VI (tricou alb) cel mai bun jucător dinamovist, îl felicită pe cel mai bun rapidist, Dumitriu II, îmbrățișându-l.

Rapid a câștigat derbiul

Duminică, Rapid a întrecut cu 2-0 pe Dinamo București și a luat un avans hotărâtor în fruntea clasamentului.

Fotografia alăturată, realizată de fotoreporterul A. NEAGU, reprezintă golul al doilea marcat de Năsturescu.

MAI POT FI AJUNȘI RAPIDIȘTII?...

- Liderul a câștigat derbiul cu armele... adversarului
- „Duelul” continuă indirect
- Nici o clarificare în zona retrogradării ● Elemente pozitive în jocul unor echipe

RAPID

Dumitriu (37'), Năsturescu (62')

2 (1)

DINAMO București

0

RAPID: Răducanu 7 — Lupescu 7, Motroc 7, Dan 6, Greavu 7 — Dinu 8, Jamaischi 7, Năsturescu 7, Dumitriu 8, Ionescu 7, Codreanu 7.

DINAMO: Datcu 6 — Popa 8, Nunweiller III 7, Dinu 6, Ștefan 7 — Ghergheli 7, Nunweiller VI 8 — Grozea 7, Nuțu 5, Frățilă 6, Haidu 5 (min. 73: Daniel Ene 6).

ARBITRU: Antonios Kitsoukalis (Grecia) 5.

Jocul a început cu o scurtă perioadă de studiu, după care Dinamo a preluat inițiativa, ratând câteva ocazii de a marca. După jumătatea reprizei, Rapid atacă mai insistent și în min. 30 beneficiază de un 11 m pe care Ionescu îl ratează, suțind în bară. Șapte minute mai târziu, Dumitriu II deschide scorul, la un contraatac. În a doua parte a jocului, superioritatea teritorială a fost de partea dinamoviștilor. Ei au avut ocazii de gol (Grozea, Nuțu), dar au ratat egalarea. În schimb, Rapid — care a jucat foarte economic — a fructificat un contraatac purtat de Dumitriu II, pe aripa stînga și terminat cu o centrare preluată fulgerător, sub bară, de Năsturescu. Pînă la sfîrșit, domină mai mult Dinamo, iar Rapid răspunde cu acțiuni surprinzătoare, dar nu destul de susținute numeric, așa încît scorul rămîne nemodificat.

Dominată de tradiționalele derbiuri bucurestene, dintre care unul (Rapid—Dinamo) constituia în același timp și derbiul campionatului, decisiv pentru viitoarea evoluție a luptei care vizează cucerirea titlului național și, implicit, a dreptului de participare la „Cupa campionilor europeni”, etapa a XX-a n-a înșelat așteptările. A fost dinamică, de mare luptă, cu rezultate așteptate dar și nescontate, cu efecte poate decisive pentru configurația viitoare a clasamentului: într-un cuvânt, o etapă pasionantă, care a justificat interesul manifestat la intrarea returului în a doua sa jumătate, în „sprintul final”, cum se spune.

Bilanțul este cunoscut: patru meciuri nule și trei victorii pe teren propriu, scoruri în majoritate strânse, 19 goluri înscrise și... o primă clarificare în ce privește primul loc.

Câștigând derbiul și a 34-a sa înținare cu Dinamo, care — deși n-a putut prezenta cea mai bună formație — s-a dovedit o parteneră demnă pentru un derbi de campionat, Rapid s-a distanțat la 4 puncte de a doua clasată, Universitatea Craiova și la 5 de plutonul celor trei echipe (printre care și Dinamo) cu același număr de puncte (22).

Mai poate pierde Rapid primul loc? Are vreunul dintre urmăritorii săi șanse să-l mai ajungă? Iată întrebări ce și le pun acum iubitorii fotbalului și în primul rând susținătorii feroviarilor, care-și amintesc că echipa din Giulești a mai fost, în campionatul trecut, într-o asemenea situație, extrem de favorabilă, și pînă la urmă a câștigat... Petrolul.

Se pare însă, că de data aceasta nu vom asista la reeditarea spectaculoasei răsturnări de anul trecut. Sînt cel puțin două elemente care pledează în acest sens.

Rapid a obținut victoria asupra lui Dinamo folosind maniera de joc... dinamovistă din edițiile campionatului cucerite de echipa din Șos. Ștefan cel Mare: joc ordonat și prudent în apărare, cu ieșiri organizate dar rapide în contraatac, fie prin Ionescu, fie prin Dumitriu. De altfel, cele două goluri au fost marcate în urma unor astfel de acțiuni. Cu alte cuvinte, rapidiștii au învins cu... armele dinamoviștilor. Așa au jucat, sprijiniți pe o pregătire corespunzătoare, toate partidele din retur, în care au știut sau să-și apere avantajul minim luat sau să remonteze (victoria asupra Petrolului, egalarea la Iași). E de presupus, deci, că Rapid va ști să-și impună și de acum înainte jocul simplificat, dar eficient.

Al doilea element se găsește în programul viitoarelor șase etape. Din acest program se poate vedea ușor că el avantajează sau dezavantajează în egală măsură și pe Rapid și pe următoarele trei clasate. În continuarea returului, Rapid, Universitatea Craiova și Steaua au câte 3 jocuri acasă, iar Dinamo 4. Un calcul sumăr însă, arată că Rapidului îi vor fi suficiente 8 puncte din cele 12 posibile pentru a-și asigura titlul, pentru că totalul maxim de puncte pe care-l pot realiza urmăritorii săi este de 35 Universitatea Craiova și 34 Steaua și Dinamo. Dar aceste 3 echipe trebuie să câștige toate cele 6 partide pe care le mai au de susținut, ceea ce evident este mult mai

greu decît realizarea de către Rapid a celor opt puncte necesare din 6 jocuri.

Asadar, împrejurări favorabile unui „an al Rapidului”, echipă neînvinsă de la 19 februarie. „Duelul” însă nu s-a încheiat. De acum încolo el se va desfășura indirect. O primă tentativă a urmăritorilor se va produce la 30 aprilie, cînd primele trei clasate vor juca în deplasare, iar Dinamo acasă.

★

Cuplajul bucurestean a corespuns în mare măsură. Meciul „vedetă” a oferit, datorită „mizei” importante, un spectacol de mare luptă, în care jucătorii de la Rapid și Dinamo au făcut risipă de efort fizic și nervos, dar au și creat multe momente de fotbal spectaculos. Din punct de vedere calitativ însă, derbiul putea oferi mai mult. Așa cum a făcut cealaltă întâlnire inter-bucuresteană, Steaua—Progresul, în care am reținut o factură tehnică superioară. Elementul pozitiv l-a constituit jocul deschis, pătuns de o accentuată preocupare pentru ofensivă. De o factură bună a fost și întâlnirea Petrolul—Steagul roșu, iar Jiul și Universitatea Craiova trebuie menționate pentru același interes manifestat față de practicarea unui fotbal mai curat. La acest fapt îmbucurător, subliniat tocmai de o etapă cu caracter decisiv, se cuvine adăugată și eficacitatea sportivă sub toate aspectele: construcția fazelor, dezvoltarea lor tactică și finalizarea. Numărul fazelor de atac, al finalizărilor și a golurilor (19) a fost mai mare în comparație cu etapele de pînă acum.

★

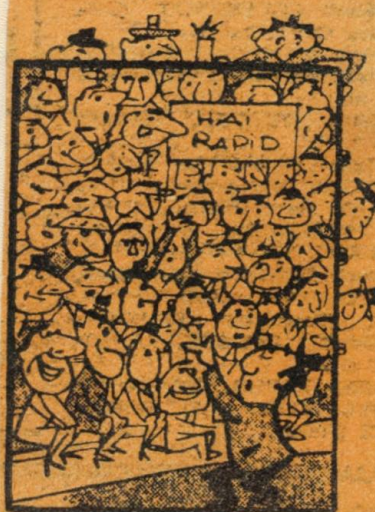
Jocurile de duminică au ridicat și unele probleme de arbitraj. Pe cele care se referă la arbitrii noștri le comentăm într-un alt material din această pagină. Aici ne vom limita la sublinierea a două aspecte ale arbitrajului prestat de

un oaspe, Kitsoukaliș (Grecia), care — spre surprinderea noastră — a comis două erori care au atras atenția în mod special, provocînd comentarii în tribune și printre specialiști.

Este vorba, în primul rînd, despre un presupus henț în careu, la Nunweiller III, sancționat cu o lovitură de la 11 m. Fundașul central dinamovist interceptase mingea cu pieptul și deci nu a comis nici o infracțiune. A doua greșeală a decurs din prima. Ion Ionescu a executat penaltiul, dar a trimis mingea în bară de unde a revenit în teren. Ionescu a atins-o din nou, deci a JUCAT-O A DOUA OARĂ. Arbitrul n-a sesizat infracțiunea și a lăsat jocul să continue. Noroc însă, că Codreanu a reluat pe lingă poartă.

Este clar că astfel de erori pot foarte ușor schimba cursul unui meci și chiar rezultatul lui și ele surprind cu alt mai mult cu cît aparțin unui arbitru invitat de peste hotare, față de care pretențiile sînt dacă nu mai mari, cel puțin aceleași ca față de arbitrii noștri.

Record de spectatori pe „23 August”

Nu mai aveți un loc și pentru mine?...

Tradiție...

Dumitriu II: Și acum, cinci minute, variații din „Giselle”, pentru galerie.

Stadion „23 August”, teren bun, spectatori 60 000.

Au marcat: Dumitriu II (min. 37) și Năsturescu (min. 62).

DINAMO BUCUREȘTI: Datcu 7 — Popa 8, Nunweiller III 8, Dinu 7, Ștefan 7 — Ghergheli 6, Nunweiller VI 7 — Grozea 6, Nuțu 5, Frățilă 6, Haidu 5 (din min. 73 Ene Daniel).

RAPID: Răducanu 7 — Lupescu 7, Motroc 8, C. Dan 7, Greavu 7 — Dinu 9, Jamaischi 7 — Năsturescu 7, Dumitriu 8, Ionescu 7, Codreanu 7

Rapid și-a mărit serios șansele la titlu

RAPID - DINAMO 2-0

Un derbi de
MARE LUPTĂ
cu un epilog de
MARE SPORTIVITATE

PROTAGONIȘTI:

**DUMITRIU II și
NUNWEILLER VI**

11. — Minutul 90. Din nou bucurie în «tribuna Rapidului». Pentru a cîta oară? Se pare, însă, că de data aceasta, feroviarii sînt mai aproape ca oricînd de titlul pentru care s-au bătut decenii în șir...

DERBIUL...

S-a vorbit mult despre derbiul **RAPID-DINAMO BUCUREȘTI (2—0)**, care pare să fi decis soarta luptei pentru titlu. A fost un meci de mare tensiune, cu două echipe angajate «sută la sută». Esteții fotbalului vechi l-au calificat drept un meci slab. Nu pot fi de acord cu un asemenea calificativ. Așa cum pictura nu poate rămîne la Poussin, fotbalul nu poate rămîne la... austrieci. Coeficientul de frumusețe al fotbalului de astăzi nu mai poate fi stabilit cu șablonul paselor doar elegante sau al preluărilor doar fluente. Asprimea luptei pentru puncte, care a devenit o realitate — aș spune — mondială, este, în fond, un element obiectiv în dezvoltarea fotbalului. Lamentările după fotbalul pastoral de altă dată nu pot contribui la nimic. Dimpotrivă, căutarea frumosului în plusuldevirilite (cărui a se supun, tot mai mult, pînă și tehnicieni puri ca Dumitriu sau Nunweiller VI) înseamnă a-ți cultiva ochiul pentru un spectacol care este — realmente în evoluție.

Să renunțăm, deci, la tabieturi și... bătrînețe...

Și-acum, să urmărim derbiul, așa cum l-a «văzut» foto-reporterul nostru **PAUL ROMOSAN**.

1. — Liderul apare pe teren. În față, cuplul de elită Ionescu — Dumitriu, condus parcă de antrenorul Victor Stănculescu (în mijloc).

2. — Arbitrul grec Antonios Kitsoukalis pune lucrurile la punct înaintea fluierului de începere. Nelu Nunweiller pare jenat de contribuția excesivă a degetelor pentru stabilirea unui limbaj comun.

IOAN CHIRILĂ

4. — Minutul 30. Penalți! Arbitrul grec este inflexibil. Ghergheli, resemnat, a adus mingea. Ionescu se pregătește de... gol.

5. — Șut! Bară! Suporterii feroviarilor sînt convinși că «blestemul» care îi însoțește de 40 de ani își manifestă din nou puterea....

6. — Mingea revenită din bara ajunge din nou în picioarele lui Ionescu, care (cunoscînd regulamentul) ezită să o reia, fiind în ofsaid. Arbitrul, totuși, nu fluieră. Pericolul e îndepărtat. Grozea (7) jubilează.

ampionatul a intrat în linie dreaptă
APID a luat un avans probabil decisiv în
a cu următorii săi. Legenda pare să se
libere...

NIVERSITATEA Craiova, mai generoasă ca
ind, a cedat 3 puncte clujenilor și ieșenilor.
în de oboselă.

TEAUA, egalată de un... rănit (Metalenu).
Unușă să se caute formula.

NAMC încurești, fără aportul liniei ofensive.
A apărarea te greșeli. Nimic mai firesc.

Re
nu co
de o
schit
D.
poze
greșe
că po
că...
Re

Intrîngerea...
presel francez

7. — Gol! 2—0! Demarajul lui Dumitriu pe aripa stîngă
s-a încheiat cu o pasă ideală și Năsturescu a concretizat
fără dificultate.

JIUL—DINAMO PITESTI 4—0, MARTINOVICI

cu?
te duel la
poliției la
de nimic.
Insa apă-
urile. Prin
ele) dintre
turind ceva
sa furi forță
bica, dacă
trebuie să
în schimb,
e forță, cu

nd că asta
meu, de
stii, însă,

ului, Du-
mul pentru
ediei nu
prezeceles
jocul cu
ren și li ve

le... răscrucă. Se impune un nou
le rezervor al talenteilor din regi-
e.

L dorește să termine în prima parte
Sii. Cu buna organizare a jocului
posibil.

DINAMO Pitești dă semne de oboseală. Poate
Cupa Tîrgurilor, poate turneele. Hai Piteștiul!

3. — A început meciul. În prim plan, trei dintre cei mai
buni jucători ai derbiului: Dumitriu (la balon), Jamaichi
și Nunweiller VI. Jamaichi nu-și poate masca admirația față
de fantezia dinamică a lui Dumitriu.

3

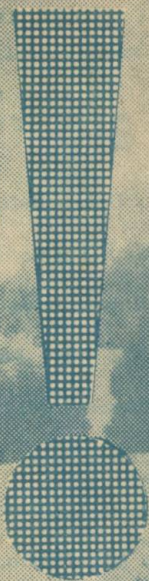

9. — Ion Ionescu în duel cu Dinu. Golgheterul campio-
natului n-a înscris niciun gol în «derbi», ba mai mult, a
ratat și un «11 m», dar a muncit mult pentru victoria echipei
feroviare. De altfel, acțiunea primului gol a purtat amprenta
de finețe a «stilului Ionescu». În sfîrșit, Dumitriu a fost
«servit» de Ionescu!...

9

NU
UITATI!

ÎN EXCURSII

PRODUSELE
LACTATE

PE TERENURILE DE SPORT

Consumul zilnic de PRODUSE LACTATE
contribuie la întărirea organismului, la obținerea de rezultate valoroase în sport!

Program editat de Întreprinderea de exploatare a bazelor sportive

Tiparul: I. P. Informația - c. 8223

PREȚUL 1 LEU

CAMPIONATUL EUROPEI

BUCUREȘTI 23 APRILIE 1967

ROMÂNIA — CIPRU

STADIONUL „23 AUGUST” ORA 16,30

Înainte fluierului de începere

Astăzi, în cadrul Campionatului Europei, reprezentativa de fotbal a țării noastre întâlnește echipa națională a Ciprului. Ca orice meci cu miză, el stârnește interes în rândurile iubitorilor fotbalului, rezultatul partidei putând să constituie un pas înainte pe drumul calificării în grupa noastră, în care avem ca principală adversară puternica echipă a Italiei.

Acest pas trebuie să-l facem, înainte de toate, obținând victoria. Și, desigur, pe teren propriu, toate șansele sînt de partea noastră. Cu toate acestea sîntem siguri că fotbalistii noștri nu vor privi meciul de astăzi prin prisma victoriei raportate la Nicosia. Este știut doar că, la fotbal, un meci nu seamănă cu altul și că nu trebuie să luăm drept „lege” un rezultat sau altul. Cu alte cuvinte, cel mai greu meci poate deveni un meci fără probleme, după cum întâlnirea în aparență fără pericole îți poate da de furcă.

Dar nu este vorba numai de lupta pentru victorie. Fotbaliștii noștri — și încurajările publicului le poate ușura această sarcină — trebuie să dea acestei victorii dimensiuni cît mai mari pentru ca la nevoie, să avem un cuvînt de spus în problema golaverajului.

Așa trebuie privit meciul cu Cipru, atît de jucători cît și de spectatori.

Din toată inima: succes, băieți!

Fotbalul cipriot în 10 puncte

1. Federația de fotbal a fost înființată în 1934 și s-a afiliat la F.I.F.A. în 1941.
2. Primul campionat a fost organizat în 1934/35 și a fost cucerit de clubul Trust Nicosia.
3. Din 1936/37 a luat ființă Cupa Ciprului. Primul care și-a înscris numele pe lista câștigătorilor: clubul Apoel Nicosia.
4. În ultimii patru ani echipele campioane au fost: Anorthosis în 1963 și 1964, Apoel în 1965 și Omonia în 1966.
5. Din 1963/64 formațiile cipriote au început să participe la cupele europene. În „C.C.E.”, Anorthosis, Apoel și Omonia au fost eliminate din primul tur de Partizan Belgrad (în 1963/64 cu 3—0 și 3—1), Werder Bremen (în 1965/66 cu 5—0 și 5—0) și München (în 1966/67 cu 8—0 și 2—1). În „Cupa cupelor”, ele au înregistrat următoarele rezultate: Spartak Praga—Anorthosis 10—0 și 6—0 în 1964/65; Olimpiakos Pireu—Omonia 1—0 și 1—1 în 1965/66; Standard Liège—Apoel 5—1 și 1—0 în 1966/67.
6. În anul 1965, în evidența Uniunii Europene de Fotbal (U.E.F.A.) erau înregistrate 24 de cluburi cipriote cu 36 de echipe și 6798 jucători.
7. Echipa reprezentativă a Ciprului și-a inaugurat activitatea pe plan internațional în anul 1949. Primul meci s-a încheiat cu 3—1 pentru Izrael, la Tel Aviv.
8. În campionatul mondial a evoluat de două ori. În 1960, în preliminarii, a fost eliminată de Izrael cu 1—1 și 6—1. Iar în 1965, tot în preliminarii, a fost învinsă de R. F. a Germaniei cu 5—0 și 6—0, și de Suedia cu 3—0 și 5—0.
9. Cîteva rezultate din meciuri amicale: Cipru—Izrael 1—1, Cipru—Grecia 3—1, Cipru—Liban 2—0, toate la Nicosia.
10. Antrenorul echipei naționale este fostul internațional sovietic Igor Netto.

Înainte cu 6 etape de a cunoaște echipa campioană

Cine cu cine mai are de jucat

RAPID: cu Dinamo Pitești (d); Steagul roșu (a); Universitatea Cluj (d); Steaua (a) Politehnica (a); Petrolul (d);
UNIVERSITATEA CRAIOVA: cu Steagul roșu (d); Dinamo Pitești (a); Steaua (a) Petrolul (d); Farul (a); Progresul (d);
STEAGUL ROȘU: cu U.T.A. (d); Universitatea Cluj (a); Universitatea Craiova (d); Rapid (d) Petrolul (a); Farul (d);
DINAMO BUCUREȘTI: cu Politehnica (a); C.S.M.S. (d); Farul (a); Progresul (d) Jiul (d); U.T.A. (a);
FARUL: cu Jiul (a); Politehnica (d); Dinamo București (d); C.S.M.S. (a); Universitatea Craiova (d); Steaua (a);
JIUL: cu Farul (d); U.T.A. (a); Progresul (d); Universitatea Cluj (a); Dinamo București (a); Politehnica (d);
PETROLUL: cu Universitatea Cluj (d); Progresul (a); Dinamo-Pitești (d); Universitatea Craiova (a); Steaua (d); Rapid (a);
PROGRESUL: cu C.S.M.S. (a); Petrolul (d); Jiul (a); Dinamo București (a); Steagul roșu (d); Universitatea Craiova (a);
DINAMO PITEȘTI: cu Rapid (a); Universitatea Craiova (d); Petrolul (a); Steagul roșu (d); U.T.A. (d); Universitatea Cluj (a);
STEAGUL ROȘU: cu Universitatea Craiova (a); Rapid (d); U.T.A. (d); Dinamo Pitești (a); Progresul (a); C.S.M.S. (d);
U.T.A.: cu Steaua (a); Jiul (d); Steagul roșu (a); Politehnica (d); Dinamo Pitești (a); Dinamo București (d);
UNIVERSITATEA CLUJ: cu Petrolul (a); Steaua (d); Rapid (a); Jiul (d); C.S.M.S. (a); Dinamo Pitești (d);
POLITEHNICA: cu Dinamo București (d); Farul (a); C.S.M.S. (d); U.T.A. (a); Rapid (d); Jiul (a);
C.S.M.S.: cu Progresul (d); Dinamo București (a); Politehnica (a); Farul (d); Universitatea Cluj (d); Steagul roșu (a).

Caleidoscop extern

● Giacomo Facchetti (27 de selecționări în echipa Italiei) a deținut pentru a 4-a oară funcția de căpitan al „squadrrei azzurri” în meciul cu Portugalia.

● Știați că, în Spania, pentru a nu exista nici un fel de suspiciune, arbitrii meciurilor din prima divizie sînt desemnați prin tragere la sorți?

● Din nou, Hellenio Herrera va trebui să plătească o amendă destul de importantă

— 500 000 de lire — pentru că și-a exprimat prin presă o serie de păreri în legătură cu arbitrajul din meciul Inter-Roma.

● Real Madrid este în căutare de jucători. O primă propunere — 1 milion de pesetas — a fost făcută echipei Tenerifei pentru tânărul Barrios, căpitanul echipei de juniori a Spaniei.

● Mexicul se va prezenta la J.O. din 1968 și la campionatul mondial de fotbal din

1970, cu 9 stadioane cu o capacitate de minimum 25 000 de locuri fiecare. Cel mai mare este stadionul „Azteca” din Ciudad de Mexico (2 279 metri altitudine), care are 105 000 locuri. Construcția lui costă 20 de milioane de dolari.

● Accidentați, Coluna și Torres vor fi indisponibili pînă în luna iulie. În asemenea condițiuni, echipa Portugaliei are toate motivele să fie îngrijorată de apropiatul meci cu Suedia, la Stockholm, în cadrul „Campionatului European”.

Campionatul Europei dintr-o privire

Întâlnirea dintre reprezentativele României și Ciprului este a 31-a din seria celor 90 pe care le prevăd grupele (8 la număr) preliminarilor campionatului Europei. Să vedem cum se prezintă la ora actuală situația în cele opt grupe.

GRUPA I. — Una din grupele dificile în care — până la urmă — lupta pentru primul loc se va da între Spania și Cehoslovacia (aceasta din urmă n-a intrat încă în joc).

Rezultate: Irlanda — Spania 0-0, Irlanda — Turcia 2-1, Spania — Irlanda 2-0, Turcia — Spania 0-0, Turcia — Irlanda 2-1.

CLASAMENTUL

1. Spania	3 1 2 0 3:0 4
2. Turcia	3 1 1 1 3:3 3
3. Irlanda	4 1 1 2 3:5 3
4. Cehoslovacia	0 0 0 0 0:0 0

Programul viitor: 21. V. Irlanda — Cehoslovacia; 31. V. Spania — Turcia; 18. VI. Turcia — Cehoslovacia; 1. X. Cehoslovacia — Spania; 22. X. Spania — Cehoslovacia; 15. XI. Cehoslovacia — Turcia; 22. XI. Cehoslovacia — Irlanda.

GRUPA II. — Nici în această grupă nu s-a ușurat „lucrurile”. Portugalia Suedia (autoarea primei surprize) și Bulgaria emit pretenții la primul loc.

Rezultate: Bulgaria — Norvegia 4-2, Portugalia — Suedia 1-2.

CLASAMENTUL

1. Bulgaria	1 1 0 0 4:2 2
2. Suedia	1 1 0 0 2:1 2
3. Portugalia	1 0 0 1 1:2 0
4. Norvegia	1 0 0 1 2:4 0

Programul: 1. VI. Suedia — Portugalia; 3. VI. Norvegia — Portugalia; 15. VI. Suedia — Bulgaria; 28. VI. Norvegia — Bulgaria; 3. IX. Norvegia — Suedia; 5. XI. Suedia — Norvegia; 12. XI. Bulgaria — Suedia; 12. XI. Portugalia — Norvegia.

GRUPA III. — Aici, favorită este reprezentativa U.R.S.S., Finlanda și Grecia, nu-i pot periclitiza șansele, iar Austria — care de mult nu mai joacă rolul din trecut în fotbalul internațional — se va mulțumi cu postura de „outsider”.

Rezultate: Finlanda — Austria 0-0, Grecia — Finlanda 2-1.

CLASAMENTUL

1. Grecia	1 1 0 0 2:1 2
2. Austria	1 0 1 0 0:0 1
3. Finlanda	2 0 1 1 1:2 1
4. U.R.S.S.	0 0 0 0 0:0 0

Programul: 23. IV. Grecia — Austria; 10. V. Finlanda — Grecia; 11. VI. U.R.S.S. — Austria; 16. VII. U.R.S.S. — Grecia; 30. VIII. U.R.S.S. — Finlanda; 6. IX. Finlanda — U.R.S.S.; 24. IX. Austria — Finlanda; 15. X. Austria — U.R.S.S.; 31. X. Grecia — U.R.S.S.; 5. XI. Austria — Grecia.

GRUPA IV. — Lupta pentru primul loc, nu mai încapă discuție, se va da între echipele R.F. a Germaniei și Iugoslaviei. Șansele acestora din urmă vor putea fi măsurate la 3 mai.

Rezultate: R. F. a Germaniei — Albania 6-0.

CLASAMENTUL

1. R.F. a Germaniei	1 1 0 0 6:0 2
2. Iugoslavia	0 0 0 0 0:0 0
3. Albania	1 0 0 1 0:6 0

Programul: 3. V. Iugoslavia — R.F. a Germaniei; 14. V. Albania — Iugoslavia; 8. X. R. F. a Germaniei — Iugoslavia; 12. XI. Iugoslavia — Albania; 17. XII. Albania — R.F. a Germaniei.

GRUPA V. — Reprezentativa Ungariei a luat o opțiune: 3 puncte în 2 jocuri. Totuși, are parteneri dificili în R.D. Germană și Olanda.

Rezultate: Olanda — Ungaria 2-2; Ungaria — Danemarca 6-0; Olanda — Danemarca 2-0; R. D. Germană — Olanda 4-3.

CLASAMENTUL

1. Ungaria	2 1 1 0 8:2 3
2. Olanda	3 1 1 1 7:6 3
3. R. D. Germană	1 1 0 0 4:3 2
4. Danemarca	2 0 0 2 0:8 0

Programul: 10. V. Ungaria — Olanda; 24. V. Danemarca — Ungaria; 4. VI. Danemarca — R. D. Germană; 13. IX. Olanda — R. D. Germană; 27. IX. Ungaria — R. D. Germană; 4. X. Danemarca — Olanda; 11. X. R. D. Germană — Danemarca; 29. X. R. D. Germană — Ungaria.

GRUPA VII. — „Bătălie” pasionantă între Belgia, Franța și Polonia, care va fi decisă nu numai de meciurile directe, ci și de cele indirecte. Pentru moment, Belgia pare să aibă cele mai multe șanse.

Rezultate: Polonia — Luxemburg 4-0, Franța — Polonia 2-1, Belgia — Franța 2-1, Luxemburg — Franța 0-3, Luxemburg — Belgia 0-5, Luxemburg — Polonia 0-0.

CLASAMENTUL

1. Belgia	2 2 0 0 7:1 4
2. Franța	3 2 0 1 6:3 4
3. Polonia	3 1 1 1 5:2 3
4. Luxemburg	4 0 1 3 0:12 1

Programul: 21. V. Polonia — Belgia; 17. IX. Polonia — Franța; 8. X. Belgia — Polonia; 28. X. Franța — Belgia; 22. XI. Belgia — Luxemburg; 2. XII. Franța — Luxemburg.

GRUPA VIII. — O altă grupă foarte puternică, în care — totuși — primul loc va fi decis între echipele Angliei și Scoției.

Rezultate: Irlanda de Nord — Anglia 3-2, Tara Gallor — Scoția 1-1, Anglia — Tara Gallor 5-1, Scoția — Irlanda de Nord 2-1, Irlanda de Nord — Tara Gallor 0-0, Anglia — Scoția 2-3.

CLASAMENTUL

1. Scoția	3 2 1 0 6:4 5
2. Anglia	3 2 0 1 9:4 4
3. Tara Gallor	3 0 2 1 2:6 2
4. Irlanda de Nord	3 0 1 2 1:4 1

Programul: 21. X. Tara Gallor — Anglia; 21. X. Irlanda de Nord — Scoția; 15. XI. Scoția — Tara Gallor; 15. XI. Anglia — Irlanda de Nord; 7. II. 1968 Tara Gallor — Irlanda de Nord; 24. II. 1968 Scoția — Anglia.

Vi-i prezentăm pe:

Ilie Oană

29 de ani numele lui Ilie Oană a fost legat de cel al echipei al cărei jucător și apoi antrenor avea să-i fie până la trecerea sa în munca de mare răspundere de antrenor federal.

Echipa despre care vorbeam la începutul acestor rânduri și-a schimbat de câteva ori numele. S-a numit, la început, Juventus, apoi Distribuția, Partizanul, Energia, Flacăra și... Petrolul. Ceea ce nu și-a schimbat a fost antrenorul. Dar, nici acesta nu s-a gândit că ar putea fi și antrenorul altei echipe decât a aceleia la care s-a afirmat ca jucător cu 25-30 de ani în urmă.

Ca fotbalist, Ilie Oană a trăit satisfacția de a fi selecționat de 5 ori în echipa națională, pe postul de aripă dreaptă. Desigur că, acum, silueta lui Ilie Oană nu vă sugerează pe aceea aripă zveltă și bătaioasă, care în duelerile aeriene îi „sufla” mingea cu capul lui Albu, marele nostru fundaș de acum 3 decenii, dar cei mai în vîrstă își amintesc cu plăcere de jucătorul Oană, o extremă rapidă, eficientă. Apoi, ca antrenor, avea să-și conducă echipa, Petrolul, spre titlul de campioană, doi ani la rând: 1957-1958 și 1958-1959.

Ilie Oană are acum 49 de ani. El desfășoară o muncă neobosită, străduindu-se să răspundă dorinței iubitorilor de fotbal de a vedea echipa națională obținând cit mai multe și mai importante succese. Este ceea ce vrea și Oană. Dar nu e totdeauna ușor să rezolvi o ecuație cu atâtea necunoscute cum este fotbalul. Rezultatele din anii din urmă ne dau însă dreptul să fim optimiști...

Ștefan Covaci

Obişnuiți, în ultimii ani, cu numele lui Ștefan Covaci atunci cînd este vorba de treburile echipei naționale, de care acesta răspunde împreună cu Ilie Oană, mulți au vrut să știe care din „Covaci” care s-au afirmat de-a lungul anilor în fotbalul nostru este actualul antrenor federal.

„Investigațiile” au mers pînă la Covaci I (pe acesta l-a chemat însă Nicolae) care a jucat la C.A.O., alături de Glanczman, Bodola, Cociș și Ronay. „Piști” Covaci este fratele acestuia, s-a născut la Timișoara (unde a și debutat în fotbal: la C.A.T.) și a fost, de asemenea, un valoros jucător de fotbal. Legitimările sale atestă acest lucru: la C.A.O., la Charleroi (Belgia) etc. Ultimul popas, ca jucător activ, l-a făcut la Universitatea Cluj, unde a jucat pînă în anul 1953, devenind apoi antrenorul echipei.

Ștefan Covaci are 47 de ani. El știe că în această profesiune cunoștințele pe care le-a acumulat ieri sînt mai puțin valoroase decît cele pe care și le însușește astăzi și mai ales decît cele pe care și le va apropia mîine. De aceea, citește mereu, caută să dezlege tainele fără număr ale acestui sport atît de iubit. El este un bun pedagog, apreciat pentru competența cu care își exercită sarcina de lector la cursurile de antrenori.

Un „cuplu“ de 23 de goluri: DUMITRIU (9), I. JONESCU, (14 goluri, în campionat). Miine? (R.S.R.- Cipru).

Sp. pop.

22. IV. 1967

23. IV. 1967

R.S.R.- Cipru:

7-0

Dumitriu - 3

Ionescu 2

Hădăreanu 1

Lucescu 1

● RADU NUNWEILLER: „Niki (Dumitriu II) a devenit mai agresiv decât un fundaș. Nu te mai poți „lipi“ de el. Și-n plus, are o fentă de șopirlă și o reacție de aparat de fotografiat.“

Sp. pop. / 22. IV.

1967

Golul șapte. Autorul său — I. Ionescu — își „rezervă“ plăcerea de a scoate balonul din poartă

R.S.R.-Cipru - 7-0. - (23. IV. 67). Foto: A. Neagu

Dumitriu a fost cel mai bun jucător al meciului de fotbal România - Cipru, 7-0 (citiți amănunte în pag. a IV-a)

DUMITRIU II: A fost jucătorul cel mai bun din atac. A pasat excelent, a luat acțiuni pe cont propriu, a șutat mult la poartă, a înscris 3 goluri, a folosit toată gama driblingului și fentelor și în plus s-a dovedit a fi un bun coordonator. Pe scurt, rapidistul, jucând cu seriozitate, a confirmat încrederea ce i s-a acordat, de a fi rechemat în echipa națională, și forma bună în care se află.

RAPID: Răducanu 7 — Lupescu 7, Motroc 7, Dan 7, Greavu 6 — Dinu 6, Jamaïschii 8 — Năsturescu 7, Dumitriu II 8, Ionescu 6, Codreanu 6.

STEAGUL ROȘU: Adamache 7 — Ivănescu 6, Jenei 7, Alecu 7, Campo 5 — Pescaru 7, Năftănăilă 7 — Necula 5, Goran 5 (din min. 74 Selimesi), Gane 5, Györfi 5.

ARBITRU: N. Rainea (Birlad) 7.

În prima repriză a acestei partide nimic deosebit de consemnat. Cu excepția minutelor 12, când Györfi atace puternic în... genunchiul lui Răducanu ieșit din poartă pentru micșorarea unghiului, 16 și 31 când Ionescu și Dumitriu suturează slab. Rapidiștii fac eforturi deosebite pentru a refăce acțiunile de atac destrămate, fie din greșeli proprii, fie de intervențiile sigure ale apărării aglomerate ale echipei oaspe. Stegarii pasează enorm de mult, minute întregi, chiar în jumătatea lor de teren, fără a încerca să „perforeze” sistemul defensiv feroviar. În repriza secundă Rapid atacă cu mai multă insistență și cu mai multă claritate. Golul „plutește” în aer, dar Codreanu (min. 57) și Ionescu (min. 61) ratează. În min. 65 Dumitriu II e gata să sutureze în gol, dar e trântit în careu fără ca arbitrul să acorde penalti. În min. 72 același Dumitriu înscrie fulgerător dintr-o pasă excelentă de la Jamaïschii. Finalul partidei găsește pe Rapid în permanentă ofensivă.

Ca de la cer la pământ...

...Așa s-au deosebit între ele cele două reprize ale meciului de la Pitești. Jocul a fost, la început, „darnic ca un prinț venețian”, pentru ca după pauză (mai exact după ce au egalat gazdele) să devină nervos, încordat, urit, iar finalul partidei să degenereze într-un spectacol de-a dreptul penibil.

De aceea, fie-ne permis ca, de data aceasta, să ne ocupăm mai puțin de jocul propriu-zis și să ne oprim asupra unor considerațiuni cu caracter mai general.

Mai întâi, o apreciere asupra rezultatului. EGALITATEA CONSEMNAȚĂ PE TABELA DE MARCAJ LA SFÎRȘITUL CELOR 90 DE MINUTE NI SE PARE ECHITABILĂ. Desfășurarea partidei însă le-a pus pe fiecare din cele două echipe, pe rînd, în postura de a rezolva meciul în favoarea sa, de o manieră indiscutabilă.

Piteștenii au dominat autoritar în prima repriză și puteau conduce, încă din primul sfert de oră, cu un 3-0 care — probabil — ar fi făcut din restul jocului o formalitate. În minutul 2 Naghi a ratat din 6 m., în min. 8 bara l-a salvat pe Răducanu la șutul lui Ioachim Popescu, iar în min. 10, Turcan, singur cu balonul, a alunecat în careu și n-a putut fructifica.

La rîndul lor, rapidiștii — deși în acest meci s-au prezentat nesatisfăcător — au trecut și ei, în ultimele minute pe lingă o victorie pe care piteștenii n-ar fi putut-o contesta decît sub raport... sentimental. În minutul 83, la scorul de 2-1, stabilit de Năsturescu cu un minut mai înainte, Rapid a ratat o ocazie extraordinară de gol, prin Ionescu și Kraus în aceeași fază. Făcînd 3-1, feroviarul n-ar mai fi scăpat victoria și, mai mult ca sigur, partida n-ar fi ajuns la

deznodămîntul atît de discutat în această săptămînă.

Dar, cum valențele celor două ipoteze de mai sus n-au fost saturate, lucrurile au mers spre complicare.

Conduși cu 1-0, prin golul marcat de Dumitriu din pasa lui Jamaïschii, piteștenii au egalat imediat după pauză. Acest gol a redeschis lupta pentru victorie dar,

DINAMO PITEȘTI — RAPID 2-2 (6-1).

AU MARCAT: Dumitriu II (min. 21), Prepurgel (min. 59), Năsturescu (min. 82), Naghi, din 11 m. (min. 89).

DINAMO PITEȘTI: Coman 7, — I. Popescu 9, Barbu 7, I. Stelian 7, David 6 — Tîrcovnicu 7, Dobrin 8 — Radu 6 (din min. 59 C. Ionescu 6), Naghi 6, Turcan 5 (din min. 59 Radu), Prepurgel 7.

RAPID: Răducanu 8 — Lupescu 7, Motroc 8, Dan 5, Greavu 6 — Jamaïschii 6, Codreanu 6 — Năsturescu 6, Dumitriu II 7, Ionescu 6, Kraus 6.

ARBITRU: G. Pop (Brașov) — 4.

din păcate, a încordat și mai mult nervii jucătorilor. Pe acest fond de supraexcitare nervoasă s-a plantat și nesiguranța arbitrului Gavrilă Pop. Faulturile au început să abunde (peste 40 în întreg jocul!), protestele la arbitru, imbrîncelile, tragerea de timp au degradat spectacolul sportiv.

După părerea noastră, responsabilitatea pentru cele petrecute la Pitești revine arbitrului Gavrilă Pop și unora dintre jucătorii de la Rapid.

UNDE A GREȘIT, DUPA NOI, ARBITRUL:

1. În minutul 28, Radu a fost

faultat în careu dar infracțiunea a fost trecută cu vederea.

2. În repriza a doua, la scorul de 1-1, Ion Ionescu a marcat un gol valabil, dar — la semnalizarea de la tușă — acest gol a fost anulat.

3. Tot la scorul de 1-1, Năsturescu a fost faultat în careu, fără a se acorda lovitura de la 11 metri.

În legătură cu faza golului al doilea al lui Dinamo Pitești, credem că arbitrul a procedat regulamentar. El a fluierat faultul comis asupra lui Ilie Stelian, apoi — la cîteva fracțiuni de secundă — piteștenii au marcat. Golul nu putea fi acordat, deoarece jocul era oprit. În acel moment, Lui Gavrilă Pop i se poate reproșa cel mult o oarecare lipsă de spirit de orientare, în sensul că ar fi fost mai bine, poate, să aștepte puțin pentru a vedea rezultatul imediat al fazei și apoi să fluiera infracțiunea.

În orice caz, urmările ar fi fost mult mai neplăcute dacă — să zi-

cem — Naghi n-ar fi transformat lovitura de la 11 m.

ȘI ACUM, UNDE AU GREȘIT, DUPA NOI, RAPIDIȘTII:

1. În repriza a doua, după 1-1, au făcut „anti-joc”, unele ieșiri ale lui C. Dan, fiind de-a dreptul sfidătoare.

2. La faza golului al doilea piteștean au protestat de o manieră care a întrecut limitele tolerabile, bruscînd și insultînd pe arbitru, busculîndu-se cu jucătorii piteșteni și chiar ei între ei. Cei mai „pasionați”, s-au arătat Dan, Năsturescu și Jamaïschii. În schimb foarte frumos s-au comportat Motroc și Ionescu. Pozitiv aportul antrenorilor V. Stănescu și V. Stănculescu la potolirea spiritelor înfierbîntate.

Ca unii care am apreciat în mod deosebit rezultatele Rapidului în acest campionat, am avut dîmnică o deziluzie. Nu e plăcut să-i vezi pe virtualii campioni ai țării comportîndu-se de o manieră care nu le onorează veleitățile. Rapidiștii trebuie să învețe că A FI CAMPIONI NU ÎNSEAMNĂ DOAR A AVEA „N” PUNCTE MAI MULT CA ALTE ECHIBE CI ȘI A TE COMPORTA, PE TEREN, CU DISTINCȚIA UNEI ECHIBE CAMPIONANE.

★

În orice caz, cele aproape 5 minute de întrerupere a jocului de la Pitești au lăsat o impresie regretabilă. Arbitrajul ca și comportarea unor jucători în acest meci, vor fi — desigur — analizate de F.R.F. cu seriozitate maximă. În acest încordat final de campionat, lucrurile nu trebuie tratate cu ușurință.

De altfel, după meci, observatorul federal Ilie Oană a și propus unele prime măsuri. Spiritul sportiv și de echitate le așteaptă și pe celelalte...

Radu URZICEANU

Înconjurat de Dan, Răducanu și Motroc, piteșteanul Naghi

nu poate fructifica centrarea

LA JUDECATĂ...

„Pe rol” sînt trecute apoi incidente din finalul jocului Dinamo Pitești — Rapid. Dan arbo-rează o mină întunecată, Jamaischi zimbește candid, dar își frămîntă nervos miinile. Greavu pare hotărît să dezvăluie o mare taină, Răducanu se leagănă ușor cînd pe un picior cînd pe celălalt, Ilie Stelian ascultă calm, C. Ionescu privește din cînd în cînd la Răducanu. Se expun faptele de la dosar, apoi se cer părerile jucătorilor.

Jamaischi : „Am plins de neaz la acel 11 m., dar altceva nu am făcut. Nu m-am tăvălit pe jos și n-am lovit pe nimeni”.

Greavu : „În timpul jocului, arbitrul Pop Gavrilă mi-a declarat că el este groparul nostru (!?) și că nu vom putea cîștiga. I-am cerut în repetate rînduri să nu-și bată joc de munca noastră. Remarcă atitudinea deosebit de corectă a jucătorilor de la Dinamo Pitești, manifestată în timpul finalului partidei”.

Dan : „I-am spus arbitrului că dacă nu conduce jocul corect, îl string de gît. După cum vedeți, eu nu m-am ținut de cuvînt (sic) în schimb el nu a fost corect. Nu l-am faultat pe Ilie Stelian la faza din care s-a dictat 11 m.”.

Răducanu : „Nu l-am lovit pe C. Ionescu. L-am împins... într-un mod amical, cum obișnuiesc eu. Nici nu aveam de ce s-o fac”.

C. Ionescu : „L-am rugat pe Răducanu să se ducă în poartă și el m-a atins ușor cu piciorul. N-a fost nimic grav”.

Ilie Stelian : „La faza care a declanșat incidentele, Dan m-a faultat”.

Și aici, **PIESELE DE LA DOSAR AU INFIRMAT SAU AU ÎNTĂRIT MULTE DIN CELE RELATATE DE JUCĂTORI**. C. Ionescu și Răducanu, buni „amici” în fața comisiei, pe teren s-au insultat reciproc; Jamaischi nu a fost nici el sincer, Năsturescu și-a dat drumul nervilor etc. etc. **DIN CONCLUZIILE COMISIEI S-A DESPRINS CĂ SINGURII JUCĂTORI DE LA RAPID CARE AU AVUT O ATITUDINE DISCIPLINATĂ, ÎNCERCÎND SĂ-ȘI TEMPEREZE COLEGII, AU FOST MOTROC ȘI I. IONESCU**. Ei au fost, de altfel, singurii care nu au luat nici o sancțiune din partea federației. Grăitor, nu?

IMPLACABIL SPRE TITLU

Nu mai e nici o îndoială. E aproape cert că rapidiștii nu vor scăpa ocazia de a îmbrăca, anul acesta, tricoul de campioni ai țării, după care au rîvnit mai bine de cîteva decenii înaintașii lor. Fiecare etapă, cu punctele ei, este calculată matematic. „Pasența” le-a ieșit la fix.

Cine știe ce sărbători mari vor avea loc în acele zile în jurul „cutiei” de lingă Podul Grand? Suporterii discută multe și de toate. Pregătesc steagurile alb-vișinii, lozincile, panourile pe care vor purta fotografiile „idolilor” lor. Acum, acești oameni sînt cuprinși de o euforie generală, despre care s-ar putea scrie fără exagerare, o duzină de reportaje pe pagina întâi, așa, cu poante și cu întimplări inedite. În peisajul Giuleștiului există însă și o excepție: „unsprezecele” feroviar! Echipa este lucidă, nici o urmă de beție de pe urma succesului care o așteaptă. Nimeni nu-și permite încă luxul să-și spună: „Gata, s-a terminat! Sistem campioni!”. Aceasta explică în mare măsură fenomenul Rapidului. Dar nu numai atât ci și starea de încleștare, de maximă încordare a întregii echipe, prezentă și în partida cu Steagul roșu, formație care în retur a renăscut ca pasărea Phoenix din propria-i cenușă.

Cineva spunea că rapidiștii, pe măsură ce se apropie de finalul competiției, cheltuiesc în fiecare etapă atîta energie nervoasă cît pentru un întreg campionat. Poate comparația e cam deplasată, dar un pic de adevăr tot există. S-a văzut clar după modul cum au acționat ei în teren, duminică, pînă la deschiderea scorului.

Brașovenii s-au apărât decis, au pasat foarte mult și bine la mijlocul terenului pentru a toca nervii partenerului de joc și a accentua starea lor de crispare. Și-au plimbat adversarul de colo pînă colo dar (ce folos!) n-au avut curajul să se ducă prea mult înainte pentru a păstra intacte „tranșeele” de apărare. Ei n-au făcut altceva decît să ne reliefeze marile posibilități tehnice pe care le au, bineînțeles, cu prețul unui eșec, întrucît o asemenea tactică nu dă întotdeauna roade dacă nu ești și ofensiv. Ceea ce s-a și întimplat. Rapid a cîștigat cu 1-0 în urma golului imparabil „semnat” de Dumitriu II. Un scor la limită (putea să fie mai mare) obținut cu greu, dar pe deplin meritat.

Meritat pentru că, înainte de toate, întreaga echipă s-a mobilizat în momentele cele mai dificile pentru a repara ceea ce inițial unul sau altul greșea. Ca-n legenda meșterului Manole! A greșit Ionescu de cîteva ori, Dumitriu, Codreanu și Dinu însă, ca la o comandă, sub

oarte spectaculos, și pînă acum fără nici un pas greșit, goloul Rapidului din acest retur spre titlu. Un titlu sinonim (de decenii) cu... fata morgană, al cărui mir — pentru că a existat, într-adevăr, un mit al inaccesibilității titlului pentru „11”-le giuleștean — își arată și acum, cînd mulți vorbesc la modul „virtuali campioni”, colții. Nu mai departe decît duminică,

înainte de meciul cu Steagul roșu, băieții lui Valentin Stănescu și Victor Stănculescu erau nervoși, unii chiar palizi, așteptînd cu inexplicabilă (pentru noi) emoție meciul cu brașovenii. Unul dintre conducătorii echipei ne-a oferit cheia acestei stări psihologice: „Există și acum „magi” care le spun băieților că orice ar face, tot nu iau campionatul, că oricum vor „claca” înainte de finis. De aceea îi vedeți atît de inhibați”.

Pe terenul de joc, reflexul acesta de inhibiție s-a exprimat pregnant mai ales în prima parte a meciului. Adăugîndu-se și dezinvoltura brașovenilor, care au abordat partida ca pe un joc demonstrativ (terminînd-o însă, din păcate, într-un total anonim), am văzut Rapidul într-o luptă surdă, crispată, stingace, care abia în ultimele 20 de minute a căpătat un orizont clar și o respirație sănătoasă.

R A P I D LA PATRU PASI DE... INFINIT

Dumitriu II a marcat golul Rapidului

...ca o albină

bagheta lui Jamaischi (poate cel mai bun jucător de pe teren — cu un minus din cauza nervilor) feroviarilor au însălat „da capo” acțiunile lor de atac: sigur, periculos și fără înflorituri.

Într-un cuvînt, toată echipa a muncit fără menajamente, fapt care valorează mai mult decît cele două puncte:

S. TRANDAFIRESCU

● Dumitriu II despre Jamaischi:

„Jami” a fost cel mai bun din 22. Mi-a dat o pasă „à la Corso”. (n.n. — pasă din care Dumitriu a marcat golul).

● După meciul cu Steagul roșu, cîteva sute de rapidiști au condus autobuzul Rapidului, „la pas” (în stilul marșului triumfal din „Aida”) pînă la poarta stadionului „23 August”.

Rapid, în „Cupa Campionilor“?

În fiecare an, luna mai oferă prilejul de a constata creșterea prestigiului celor trei mari întreceri europene intercluburi. Este luna încheșărilor decisive, mereu mai dramatice și mai interesante, culminând cu partidele finale care desemnează cuceritorii trofeelor. Din păcate, publicul nostru urmărește glacial, de la „distanță“, fazele concluzive, nu datorită depărțării, ci fiindcă afectiv nu este apropiat de echipele competitive.

Sub orice nume s-au prezentat de-a lungul tuturor edițiilor formațiile române, ele au avut mereu o purtare mediocră, unele scipiri pe teren propriu dovedindu-se pînă la urmă înțiplătoare și neconcludente. Și nici nu putea fi altfel! Legea nescrisă a întrecerilor despre care vorbim spune că, indiferent de norocul sorților, mai devreme sau mai târziu, adversarii ce barează drumul sînt cluburi puternice, cu mare și continuă capacitate de selecție a jucătorilor, cu un lot de rezerviști apropiați de nivelul vedetelor titulare, echipe călîte în atmosfera aspră a unui campionat serios și rutinate din cauza unei bogate activități internaționale proprii.

Cu trei etape înaintea încheierii campionatului, avînd trei puncte avans și un golaveraj superior, Rapidul deține în miinile sale șansele prime ale cîștigării fundamentalei întreceri fotbalistice. Să presupunem deci că Rapidul va fi acela care ne va reprezenta în „Cupa Campionilor“ și să întrebăm, așa cum întrebam în primăverile trecute despre Dinamo sau Petrolul, dacă popularul club bucurestean va ridica cu cîteva grade nivelul performanței românești în cadrul competiției europene.

Mai întîi campionatul național care seamănă pe alocuri cu o întrecere de selecție necesară diferitelor loturi și în cadrul căruia principalele cluburi nu se pot prezenta optim pentru că o bună perioadă de timp le lipsesc de la pregătirile normale o serie de titulari, nu a oferit Rapidului condiții de creștere a potențialului de joc superioare aceluia avute în trecut de Petrolul sau Dinamo. Campionatul a rămas ca valoare și regularitate la cheremul aceleiași orientări și în treacăt remarcăm iar că o asemenea situație nu ajută ci, dimpotrivă, dăunează însăși loturilor reprezentative.

Aceasta din punctul de vedere al „călirii“ echinelor pe plan intern. Cît privește activitatea internațională a cluburilor noastre, lucrurile sînt și mai simple! Calendarul internațional al formațiilor noastre frunțase (excluzînd meci-

rile oficiale) se apropie de cifra zero! Așa se face că niciuna dintre echipele de club ca echipă integrală, nu dobindește experiență internațională! În plus, un mare număr de fotbaliști sînt deliberat lipsiți de o asemenea practică. Și să ne mai mirăm apoi de numărul mic și de slaba calitate a „internaționalilor“ noștri!

Mai rămîne să abordăm pe scurt problemele selecției formației de bază și a rezerviștilor valoroși. Nu vrem să intrăm în discuție cu Valentin Stănescu dacă Răducanu are sau nu are talent, sau dacă X și Y dintre jucători corespund cerințelor „Cupei Campionilor“. Este o treabă de competență sa și ar fi bine să rămînă așa. Dar, ca impresie generală, putem spune totuși că Rapid, valoric, nu se deosebește de Petrolul sau Dinamo anilor trecuți, că prezintă o formație pestriță, cu suficiente „găuri“, că performanța internă nu-i conferă automat, cum n-a conferit precedentilor campioni, virtuți internaționale. Cît privește „rezerviștii“, sîntem de părere că, în împrejurări similare, și Rapidul s-ar trezi în situația Petrolului de a prezenta mijlocași pe Munteanu — Pal, tocmai în meciul decisiv cu Liverpool!

Submediocrele comportări în competițiile europene intercluburi se datorează și unor carențe fundamentale din fotbalul nostru. Vrem ca într-adevăr Rapidul sau indiferent cum s-ar numi campionul, să aducă satisfacții suporturilor române? Atunci să ne aruncăm privirile critice asupra stării cluburilor debile, asupra campionatului în mare parte dereglat, asupra relațiilor dintre cluburi și jucători, asupra raporturilor Federației — cluburi, dar mai ales asupra acestui decisiv însă, deocamdată, neprecizat și fantomatic „regulament de transferări“.

Așteptăm deci de la Federația de fotbal măsurile de structură capabile să creeze baza pentru performanța echipelor de club românești. Și dorim desigur ca intențiile, proiectele celor responsabili să fie supuse cunoștinței și discuției opiniei publice sportive.

V. MIRONESCU

P.S. Lamentabilul eșec de la Zürich dă o notă și mai acută problemelor ridicate mai sus. Iar ridicarea, neplăcută însă utilă, a vîlului falsității, țesut asupra situației din fotbal ne îndeamnă să cerem acum analiza și măsurile cuvenite, nu Federației ci direct conducerii U.C.F.S.!

„U“ Cluj

Adam (min. 55 și 79)

2 (0)

RAPID

0

UNIVERSITATEA: Ringheanu 7 — Szöke 7, Pexa 7, Anca 7, Cimpeanu 7 — Neșu 7, Oprea 7 — Marcu 6, Ivansuc 7, Adam 3, Uifăleanu 5 (din min. 77 Mustetea).

RAPID: Răducanu 5 — Lupescu 5, Motroc 6, Dan 7, Greavu 6 — Dinu 5, Jammaischi 4 — Neagu 5, Dumitriu 8 (din min. 41 Kraus 5), Ion Ionescu 4, Codreanu 4.

ARBITRU: D. Rumiantsev (Bulgaria) 8.

Animatie mare pe stadionul din Cluj. Prima oară stadionul plin în acest campionat, șansa ultimă pentru Universitatea de a mai rămîne în categoria A. Dorința realizată în a doua parte a întîlnirii, cînd, mai decisă, echipa locală a profitat de pasivitatea jocului rapidist în atac, a dominat și a reușit să deschidă scorul, exultînd de bucurie, pentru ca apoi să-l majoreze și definitivizeze la 2-0.

Aspectul jocului a fost interesant prin prisma dorinței arzătoare a clujenilor de a cîștiga. Aceștia, scăpați de o primă repriză în care Rapid a avut două mari ocazii de gol ratate de Ion Ionescu și de pericolul pe care-l reprezenta Dumitriu II (accidentat și înlocuit în min. 41), au dobindit un elan puternic și au obținut, în fapt, o victorie meritată. Liderii campionatului și prezumtivi campioni s-au comportat foarte slab.

CLUJ. La un atac al Universității Cluj, portarul rapidist Răducanu intervine cu succes

Foto: V. COJOCARU

Elanul a învins tehnica!

Universitatea Cluj — Rapid 2-0 (0-0)

CLUJ, 14 (prin telefon, de la trimisul nostru).

UNIVERSITATEA: Ringheanu 7 — Szöke 7, Pexa 6, Anca 6, Cîmpeanu 6 — Neșu 7, Oprea 7 — Marcu 7, Ivansuc 6, Adam 6, Uifăleanu 5 (Mustătea, min. 77).

RAPID: Răducanu 6 — Lupescu 6, Motroc 6, Dan 6, Greavu 6 — Dinu 5, Jamaischi 4 — Neagu 4, Dumitriu 7 (Kraus, min. 41, 6), Ionescu 5, Codreanu 4.

Arbitru: D. Rumianțev (Bulgaria) ★★★★★

Spectatori: 19 140 plătitori + 6 000 copii gratuit.

★
Universitatea s-a regăsit „studentește”, în ceasul al 12-lea, cînd nu mai avea nici o cale de apel. A fost o victorie a elanului furibund, deseori cu „ochii legați”, dar — oricum — o victorie care reaprinde speranțele în cadrul echipei de „greierași” ai Clujului. Coincidența face ca această victorie, salutară, să... coincidă cu prima înfrîngere a liderului în retur. Setea de echilibru a campionatului și-a tăiat din nou partea leului.

Jocul a avut un scurt prolog, în care crainicul stadionului a urât bun venit „viitorilor campioni”, fără a uita să menționeze însă că „astăzi Universitatea nu poate pierde!”

Partida începe cu asalturile clujenilor. Liderul, vădit crispat, acuză prea mult povara punctelor puse în joc. Studenții vor să obțină lovitura decisivă din start, dar se lansează în acțiuni mult

prea riscante, care permit apărării feroviare să se regrupeze. Demarajele lui Ivansuc și Adam se încheie cu pierderea mingii în extremis.

După acest prim sfert de oră „furios”, Rapid reușește să tempereze jocul timp de 10 minute. Vor fi — de altfel — singurele 10 minute demne de un lider. La capătul acestei perioade, Jamaischi pătrunde, îl găsește pe Ionescu, dar șutul acestuia întâlnește bara. În minutul următor, Dumitriu taie răsufarea tribunelor printr-un sprint cu fente care îi „culcă” pe Oprea și pe Anca. La capătul cursei, el îi trece balonul lui Ionescu, dar acesta, probabil pentru prima oară în cariera lui, renunță la șut — avea golul în picior — și îi pasează lui Codreanu, blocat pînă la urmă de Szöke. Și cu aceasta Rapid și-a încheiat, practic, partitura...

Ratarea unei asemenea mari ocazii dă aripă studenților. Ei atacă mereu, dar șuturile sînt imprecise (Marcu, Szöke, Oprea). Cu un minut înainte de sfîrșitul primei reprize, Răducanu confirmă starea de surescitare a liderului, degajînd superficial în picioarele lui Marcu. Masivul extrem dreapta clujean ratează, însă, trimiterea mingii în plasă.

După pauză, Rapid dă vizibile semne de oboseală. Absența lui Dumitriu (care a început jocul cu glezna umflată și s-a reaccidentat) este decisivă. Feroviarul lasă efectiv impresia unei orches-

tre fără dirijor. Dinu și Jamaischi greșesc pasele, convinși parcă de faptul că nu au cui pasa, Ionescu preia greoi, Codreanu nu este niciodată pe fază, Neagu se autoizolează pe extremă, jucînd pe o zecime din zona lui Năsturescu, iar apărarea întîrzie degajările, căutînd prea mult culoarul de... creație.

În aceste condiții, studenții își dau seama că a venit momentul loviturii de grație. Și atacă! Neșu schimbă jocul de la Marcu la Uifăleanu, Szöke se intercalează în atac. Dar, Ivansuc și Adam se lipesc prea mult de adversari, fiind deposezați cu destulă ușurință.

În min. 55 cade golul: **Marcu intră pe centru, prelungește la Adam și golgeterul campionatului '64-'65 șutează sec, în colțul sting: 1-0.** Riposta feroviarilor e palidă, în jocul lor apărînd un element nou: centrarea pe sus, pe care au abandonat-o de cîțiva ani. Bineînțeles că Ionescu nu poate face nimic la altitudinea perechii Pexa-Anca, iar încercările de pătrundere ale lui Kraus sînt doar inimoase.

În plină dominare clujeană, Ionescu are o ocazie rarismă de a egala — pe contraatac — dar ratează preluarea și Ringheanu „scoate”.

În min. 79 Adam consacră victoria echipei sale, reluînd în plasă — de pe dreapta — o lungă centrare a lui Cîmpeanu făcută peste întreaga apărare rapidistă.

În ultimele 10 minute ambele echipe așteaptă... vestiarul, ceea ce nu-l împiedică pe Anca să „înghețe” tribunele, în min. 87, cînd a fost gata-gata să înscrie în propria-i poartă.

Universitatea a obținut o victorie meritată. Elanul a învins tehnica paralizată parcă de oboseala nervoasă!

IOAN CHIRILA

Obsesia Rapidului

Cîrculă printre suporterii rapidiști zvonul stupid că echipa lor preferată ar fi manifestat bunăvoință în joc față de Universitatea în meciul pierdut de sefa clasamentului la Cluj cu 0-2. Cine a fost în Cluj, cît de cît alături de echipa bucuresteană, știe însă cît de neîntemeiată și de ilară poate fi o asemenea bănuială.

Prezumtivii campioni manifestau din toată ființa lor dorința de a estiga acest joc și aveau o teamă atît de mare de înfrîngere încît aș putea afirma că nici o dată nu i-am văzut așa de speriați. Aflați la cîțiva pași de împlinirea visului lor, rapidiștii știau că de jocul de la Cluj depindea dacă vor trăi ultimele trei etape de campioni ca în rai sau ca în iad, dacă vor avea liniște sau se vor chinuși pînă vor săruta tricourile de campioni. Obsesia aceasta atinsese culmea în orele dinaintea partidei de la Cluj și intensitatea ei s-a dovedit că nu fusese întîmplătoare. După cum s-a desfășurat jocul, a reieșit cu claritate faptul că echipa Rapid nu s-a știut stăpîni pe forțele ei de pînă în trecutul apropiat.

În întîlnirea de la Cluj, Rapid a manifestat o scădere evidentă a forței colective de joc, s-a demoralizat după marea ocazie de a deschide scorul, ratată de Ion Ionescu, a rămas parcă fără punct de sprijin după ce Dumitriu II a trebuit să părăsească terenul în min. 41. Fără Năsturescu, fără Dumitriu, cu un Ion

Ionescu în evidentă descreștere de formă și forță, cu un Codreanu, palidă expresie a unui energie titirez, cu un Jamaischi dezorientat și un Dinu binevoitor, dar aproape nimic în plus, este lesne de înțeles că, în a doua parte a meciului, Rapid putea spera doar ca jucătorii Universității să nu înscrie. Dar, aceștia au înscris deoarece presiunea lor a fost ajutată de o anemică strădanie și de neputința jocului în atac al rapidiștilor care pierdeau cu ușurință mingea, fără ca ei să se replieze, să ajute apărarea. În acest mod, greutatea susținerii atacurilor repetate ale studenților clujeni a revenit fundasilor și aceștia presați au greșit de două ori. O dată, derutați de Jamaischi care a lăsat mingea lui Adam și acesta a sutat necerutător cu spișul bocaneului, a doua oară o eroare colectivă de plasament și mingea a ajuns la același Adam care a înscris de la 4-5 metri.

Iată că, așa cum spune proverbul, rapidiștii „n-au scăpat de ceea ce le era frică”, capotînd în fața unei echipe, a Universității Cluj, fără altceva în plus în joc decît pînă acum, în afara unei dorințe manifestate prin multă risipă de energie, de a obține printr-o victorie o bază de plecare pentru o eventuală salvare de la retrogradare. Au cuce-

rit două puncte uriașe, satisfacînd astfel emoționanta dorință a unui stadion arhiplin de a cunoaște la fața locului viitorul amorului lor sportiv.

LIDERUL CLASAMENTULUI DIN NOU AMENINȚAT

Rapidul: — Ce facem? Ne asaltează din nou podul.

Cîțiva clujeni spuneau cu multă sinceritate rapidiștilor la plecare: „Nu fii supărați, vă rugăm. Și așa veți lua campionatul”. De fapt, toți rapidiștii aflați la Cluj, jucători, antrenori, conducători și cei cîțiva suporterii care întovărășesc credincioși echipa întotdeauna, își puneau cu amărăciune întrebarea dacă nu cumva eșecul de pe malul Someșului le va îndepărta visul drag.

Zvicnirea giuleșteanului **Neagu** este tardivă și **Suciu** va menține pînă în final scorul alb

Foto: P. COZIA

Rapid și Steaua s-au „exprimat” confuz

Ne-a plăcut echipamentul celor două echipe, aerul lor cochet, satisfacție de care cluburile din categoria A ne frustrează de mult, indiferente la nevoia de desfășurare cromatică a spectatorilor. Alte satisfacții: jocul cu destulă substanță al lui Jenei și Constantin, vivacitatea lui Voinea (vlăguit, în ultimii doi ani), ascendența lui Creiniceanu, câteva eșecuri marca — Dumitriu, (va rămâne etalon în fotbalul nostru pentru generațiile viitoare) și, de asemenea, ne-a plăcut tinărul Neagu, alura, cursele lui verticale pe portă, capacitatea sa de jucător-tirbușon. Lista satisfacțiilor e scurtă și cuprinde minore realizări dacă ne gîndim la rangul echipelor și la miza jocului. O atmosferă de confuzie tactică, un pal de apatie au purtat pe majoritatea jucătorilor de la un minut la altul, de la o poartă la cealaltă. Steaua are cîțiva fotbalști ieșiți din formă de un an și mai bine: Negrea, Sorin Avram, D. Popescu, Petescu, Hălmăgeanu, Voinea (ultimul abia ieri a reînceput să zvicnească).

Tehnicienii echipei au încercat în ultimele luni remedierea acestei uzuri premature. Rezultate mici și intermitente. Și jucătorii și antrenorii sînt afectați de „îmbătrînirea” mușchilor și reflexelor la numai 24—25 de ani. Și să reținem că cei mai mulți dintre ei nu fac parte din categoria firilor abuzive. Rapidistii sînt prinși în mîngîșina tracului. Ei luptă nu numai cu 13 formații adverse, ci și cu un destin tors de aproape 50 de ani din firul superstiției. Se pare că vor fi campioni. Și noi dorim acest lucru (nu din exces de simpatie; atașamentul cronicarului de o echipă ar echivala cu nedreptățirea altor zeci). Dar Rapid — campioană ar fi, prin ineditul faptei, unicul, puținul farmec pe care l-ar presăra această vară peste un campionat trist și monoton ca un pămînt de cretă. Echipele noastre s-au ali-

niat la polul mediocrității. Rapid va cîștiga probabil campionatul după un sezon cînd joacă mult mai slab decît în alți ani. Atunci îl pierde cu o senină resemnare fiindcă existau una sau două formații foarte bune, pe cînd Rapid atîngea doar cota unei echipe bune.

Nu vrem să atenuăm meritele virtualilor campioni. Să învingi după 26 de etape e la fel de greu indiferent că ești Cezar printre generali, sau un caporal printre soldași. Di-

luarea valorilor a făcut pe Steaua și Petrolul să coboare în clasament sub Universitatea Craiova și Farul, deși unii au susținut falsa teorie a „noului val” care ar fi acoperit, chipurile, vechile piscuri fotbalistice din țara noastră.

Iată de ce dezastrul de la Zürich trebuie pus într-o oarecare măsură pe seama carențelor de fond ale fotbalului nostru.

CLASAMENTUL INTERBUCUREȘTEAN

1. RAPID	6	3	2	1	8-3	8
2. Dinamo	6	3	1	2	7-5	7
3. Steaua	6	1	3	2	4-7	5
4. Progresul	6	1	2	3	4-8	4

Două mostre de stîlcire a fair-play-ului, acea noblețe cerută sportivului față de rivalul său și de legile jocului, ce aparține în toate sensurile de educație, de gradul intelectualizării, de umanism. Răducanu l-a făcut „una cu pămîntul” pe Creiniceanu printr-o intervenție copiată din junglă, iar Neagu și Dinu s-au repezit la tușier cerîndu-i să le admită un gol ilegal și deci o victorie furată.

Romulus BALABAN

RAPID

0

STEAUA

0

RAPID: Răducanu 7 — Lupescu 8, Motroc 7, Dan 7, Greavu 6 — Dinu 8, Jamaischi 6 — Năsturescu 6, Dumitriu 7, Ionescu 5 (min. 76: Neagu 8), Codreanu 7.

STEAUA: Suciu 8 — Petescu 6, Jenei 8, Hălmăgeanu 7, Sătmăreanu 6 — Negrea 7, D. Popescu 7 — S. Avram 5, Constantin 7, Voinea 7, Creiniceanu 7.

ARBITRU: Wacław Majdan (R.P. Polonă) 8.

Meci cu faze puțin interesante. Steaua și-a împărțit efectivul în părți inegale (6—7 jucători permanent în apărare). Rapid a încercat să realizeze alternativ superioritate numerică în ofensivă și în apărare. Dar, atacul n-a știut să utilizeze „omul în plus”.

Voinea a făcut o cursă irezistibilă și a șutat violent în bară în min. 46. Codreanu a lovit și el bara în min. 58. Răducanu are o intervenție brutală împotriva lui Creiniceanu, ajuns singur cu balonul la marginea careului. Ultimele 16 minute au fost dominate de personalitatea lui Neagu. Exploziv, perforant, a avut ocazii din pasele lui Jamaischi și Năsturescu, în minutele 87 și 88. Lupescu a centrat din afară la golul anulat pe bună dreptate. Nici o echipă nu merita să piardă sau să cîștige.

RAPID: Răducanu 8 — Lupescu 8, Motoc 6, Dan 6, Greavu 6 — Dinu 6, Jammaischi 5 — Năsturescu 6, Dumitriu 6, Ionescu 5, Codreanu 5.

POLITEHNICA: P. Popa 8 — Bodrojan 7, Răcelescu 7, Lereter 8, Rotaru 5 — Mihailă 6, Petrovici 6 — Cotormani 5 (min. 66: Popanică 6), Mureșan 6, Surdan 7, Regep 6

ARBITRU: Al. Alexa (Rm. Vilcea) 7.

La început, tatonări de o parte și de alta. Primul șut, al timișorenilor (min. 10) era să însemne și deschiderea scorului: autor Mureșan, alături. Portarii intervin cu succes pentru a opri acțiuni ușoare însă. Echipete stăpinesc pe rând mijlocul terenului. În min. 24, primul atac mai consistent al Rapidului și primul gol: mingea trece de la Jammaischi la Dumitriu, apoi la Ionescu, un „cap” plasat și DUMITRIU înscrie după o scurtă cursă. Pînă la pauză, atacul rapidist mai ratează câteva ocazii, iar cel al oaspetilor dovedește lipsă de forță. La reluare, jocul este mai viot, mai legat. Politehnica combină frumos, dar inefficace. În schimb, Rapid — jucînd cu intermitență — își creează totuși situații favorabile, dar Ionescu sau Dumitriu nu fructifică. Rapid reușește, însă, să majoreze scorul după un corner și dintr-o situație care nu anunța golul: Jammaischi, primind de la Codreanu, centrează, Dumitriu pasează, iar IONESCU reia în plasă printr-o „foarfecă”: 2-0.

RAPID

2 (1)

POLITEHNICA

0

Dumitriu (min. 24), Ionescu (min. 80)

Fază din meciul Rapid — Politehnica Timișoara. Dumitriu îl câștigă un duel pentru balon cu Lereter. Deși n-a jucat în meciurile de verificare de ieri, sperăm să-l vedem în meciul

cu Italia și să ne aducă împreună cu întreaga echipă națională, satisfacția dorită de toți iubitorii fotbalului, victoria.

Foto: Petre COZIA

BUCUREȘTI: Ion Ionescu (căzut la pământ) a executat o foarfecă peste cap și a trimis mingea peste portarul Popa, care se întinde inutil, încercând să împiedice golul.

LA ÎNTÎLNIREA LUI „1” CU „14”

Inaintea meciului care opunea pe lider ultimei clasate, atmosfera era difuză la cele două vestiare. De o parte, „ciracii” lui Valentin Stănescu — în plină cursă spre titlu — așteptau cu teamă jocul. „Timișorenii” — spuneau ei — n-au ce pierde în acest meci. De cealaltă parte, studenții de la Politehnica priveau cu calm și hotărâre, în același timp, confruntarea care urma să înceapă. „Ne apărăm șansele pînă la sfîrșit” — ne-a spus antrenorul Reuter.

Poate că această diferență de stare de spirit explică jocul oferit și în care diferența — normală — dintre cei doi „poli” ai clasamentului a fost estompată, comportarea diferită a unor echipe cu aspirații la fel de diferite, de altfel ca și pretențiile față de ele.

Descătușată de obsesia punctelor, formația timișoreană (una din cele mai tinere — media de vîrstă 24 ani — și cu multe nume care acum „își croiesc drum”) și-a văzut de joc, a construit de foarte multe ori acțiuni frumoase, dovedind capacități tehnice și tactice și făcînd pe mulți iubitori ai fotbalului să regrete retrogradarea acestei echipe, în plină formare, tocmai în momentul în care — pentru a se realiza mai bine — ar mai fi avut nevoie de un stagiu de un an în categoria A. Politehnica dispune de mulți jucători talentați, cu care a format un ansamblu destul de sudat, dar resimte o lînsă esențială: forța de atac. Bazată mai mult pe Surdan, ofensiva este prea anemică și cade ușor pradă unei apărări masive, cum s-a întîmplat duminică.

Rezistența studenților timișoreni nu-i prima și nici principala explicație sau cauză a comportării, sub așteptări, a liderului în acest pasionant final de campionat. Echipa Rapidului dă semne de oboseală, unui jucător manifestă un accentuat grad de uzură (Codreanu, Jambaschi, Năsturescu), alții se „remarcă” prin randament scăzut (Ionescu, Dumitriu) au ratat acțiuni prin greșeli personale care au dovedit lipsă de concentrare și s-au jucat cu ocaziile tocmai cînd golaverajul poate fi decisiv. Toate acestea, care au subliniat „eclipsa” de formă a liderului, au făcut ca partida cu Politehnica, totuși mai

vicioasă și mai bună decît „vedeta” cuplajului, să satisfacă numai parțial și — de ce să n-o spunem? —

mai mult datorită fotbalistilor timișoreni.

În ajunul încheierii campionatului, pentru rapidiști se pune problema stringerii rîndurilor, a unui ultim efort — fizic și nervos — în sprintul final pentru a intra în posesia unui titlu rîcnit de atîta amar de vreme și care se află doar la cîțiva pași de ei...

Petre GAȚU

Ion Ionescu: Și dacă nu se poate să marchez normal, sînt nevoit s-o fac așa!

TIAN SAMOILA

PREOCUPAREA CEA MARE...

— A SAPTĂMÎNII !

PENULTIMA ETAPĂ

SPORTUL popular

RAPID

SCHIMBAREA TRICOURILOR DE CAMPIONI...

PLOIEȘTI, 11 (prin telefon, de la trimisul nostru). — Meciul s-a terminat de aproape o jumătate de oră, dar de aici, din biroul de unde scriu aceste rânduri, aud neîntreputa manifestare a miilor de suporteri ce și-au întovărit echipa la acest meci care putea să însemne totul sau nimic.

Mărturisesc că și eu înțeleg dezlănțuirea aceasta asemănătoare unui torent. O jumătate de secol au așteptat oamenii aceștia clipa în care echipa lor le va împlini visul de-o viață. Și ei și-a căpătat ființa în această după-amiază ploieșteană. Sortii au decis ca în această întâlnire să se afle față în față prezentul și viitorul, deținătorii tricourilor de campioni și eventualii lor purtători. După 90 de minute de joc, deși nu au fost învinși, ploieștenii au trebuit să predea tricourile rapidiștilor.

Ce s-a întâmplat în aceste 90 de minute, atât de grele pentru jucătorii giuleșteni, atât de apăsătoare pentru suporterii lor, aceste 90 de minute „desfășurate pe toate fețele” întreaga săptămână trecută? O mulțime de lucruri și aproape nimic nou. Afirmatia pare să cuprindă în ea două părți care se exclud una pe alta, dar... asta este realitatea. Jocul de astăzi, de aici, a fost o reproducere în mic a întregii activități din campionatul acesta, în celelalte două campionate pierdute... Ca întotdeauna apărarea și-a făcut datoria, angajându-se într-o dispută totală cu adversarul, nescăpând nici o clipă de parta. Și tot ca întotdeauna ea a avut momente de „răcire” în creșterea meciului ar fi putut fi ecisă. Să reamintim: min. 5: Ioldoveanu e la 8 m de poartă.

Motroc pare hipnotizat de situație și îl privește cum șutează. Dan intervine în ultima clipă și salvează în corner; min. 40: Roman pleacă singur spre poartă și totul pare pierdut. Chiar și țignirea lui Răducanu pare zadarnică. Dar mingea șutată de Roman trece pe sus, peste bara transversală. Și a mai

Petrolul

Rapid

0

0

fost un moment, în min. 68, care a făcut ca o fracțiune de secundă să se oprească inimile rapidiștilor din tribune și de pe teren. Dan a trimis o minge „acasă” pe care Răducanu abia a putut-o împiedica să nu intre în plasă. O dată la 50 de ani, Rapid a avut însă o șansă și nici una din aceste situații nu i-a fost fatală. Șansa acestui meci și-a avut însă făuritorii ei, unii dintre aceștia — Dinu, Jamaischi, Năsturescu, Codreanu — care au alergat până la epuizare, jucând la sacrificiu. Toată stima mea pentru ei, pentru spiritul lor de devotament față de cauza echipei. Dinu, Jamaischi și Codreanu au alcătuit o linie de mijloc sufocantă pentru intențiile de acțiune ale adversarilor, reducând aproape la zero activitatea liniei adverse Iuhas, Badea și Dragomir. Badea, în special, n-a contat în echipa sa în acest meci. Chiar și un junior ar fi dat mai mult. Dar, dacă în ceea ce privește asigurarea spațiului eforturile lui Dinu, Jamaischi și Codreanu au fost încununată de succes, în atac ele nu s-au văzut realizate și din motivul că Dumitriu și Ion Ionescu

au dat un randament scăzut. Singurul atacant periculos a fost Năsturescu, din piciorul lui plecând acțiunile cele mai primejdioase inițiate de rapidiști: min. 46 — centrare perfectă, dar Ion Ionescu și Codreanu ratează intervenția; min. 60 — centrare înapoi în apropierea porții dar Dumitriu șutează slab și Sfetcu reține. În afară de aceste două situații, bucureștenii au mai avut doar de două ori posibilitatea de a deschide scorul: min. 74 — Jamaischi a șutat spre poartă, dar mingea s-a lovit de gheata lui Năsturescu și a ieșit afară; Sfetcu fusese prins pe picior greșit; min. 80 — Ionescu a executat un număr special — „foarfecă”, mingea trecând milimetric pe lângă colțul lung al porții.

Ploieștenii și-au onorat prezența în această partidă jucând decontractat, realizând cîteva faze de mare efect, printre care cea din min. 38 cînd, pornită de la Pahonțu, mingea a trecut pe la Iuhas, Dragomir, Moldoveanu, Mocanu, oprindu-se în brațele lui Răducanu. A fost o fază care a amintit de vremurile bune, din urmă cu doi ani, ale echipei.

O remarcă pentru Moldoveanu, în mare revenire de formă, și sublinieri pentru Roman și Opreșan.

A arbitrat A. Stavrev (Bulgaria) ★★★★★

PETROLUL: Sfetcu 7 — Pal 7, Pahonțu 7, Florea 7, Mocanu 6 — Iuhas 6, Dragomir 6 — Opreșan 7, Roman 7, Badea 4, Moldoveanu 8.

RAPID: Răducanu 8 — Lupescu 7, Motroc 7, Dan 8, Greavu 7 — Dinu 8, Jamaischi 8 — Năsturescu 8, Dumitriu 6, Ion Ionescu 6, Codreanu 8.

VALENTIN PAUNESCU

● La sfîrșitul meciului Petrolul — Rapid, maestrul emerit al sportului Gh. Pahonțu a fost primul care a venit să-i felicite pe noii campioni: „Bravo băieți, ați meritat cu prisosință să cîștigați campionatul, vă felicit!” le-a spus el rapidiștilor.

● Arbitrul A. Stavrev (Bulgaria) s-a achitat perfect de pronosticată sarcină grea a conducerii partidei Petrolul — Rapid. Este în primul rînd meritul său, dar trebuie remarcată și atitudinea celor două echipe care nu i-au pus nici un fel de probleme de ordin disciplinar.

● „Cei doi Popești” (Adrian și Marian) au adus în „Cetatea banelor” ceva din școala nouă a Rapidului, proprie celor mai recente produse ale ei (vezi cazurile Dumitriu, Neagu etc.). Dacă ne gîndim că și Oblemenco a trecut pe la pepiniera formației din Giulești, constatăm că noua campioană are, indirect, o contribuție la clădirea actualei formații a Universității Craiova, una dintre puținele echipe generatoare de satisfacții în ediția recent încheiată

0 FOTOGRAFIE CARE S-A LĂSAT MULT TIMP AȘTEPTATĂ

În fine, 11-le feroviar a depășit toate obstacolele ivite de-a lungul celor 26 de etape și și-a văzut împlinit visul: **cucerirea titlului de campion național**. Ni s-a răpit un subiect care tindea să devină tradițional la fiecare început de sezon fotbalistic: „Va cucerii Rapidul anul acesta titlul de campion?” Și,

iată că avem prilejul să-i felicităm din toată inima pe noii performeri.

De la stînga la dreapta (în picioare): **Lupescu, Motroc, Codreanu, Răducanu, C. Dan, Dinu**; jos: **Năsturescu, Dumitriu, Ion Ionescu, Jamaichi, Greavu** (căpitanul echipei).

Rînduri la sfîrșitul unei ediții de campionat

(Urmare din pag. 1)

S-a pus punct și ediției a 49-a a campionatului categoriei A. Pe lista de onoare a primei categorii și-a înscris numele o nouă formație: **RAPID BUCUREȘTI**.

Izbînda fotbaliștilor giuleșteni — după aproape o jumătate de secol de încercări! — a fost sărbătorită cu un entuziasm fără margini. Cei mai zeloși dintre susținători s-au ținut de promisiune, parcurgînd „per pedes apostolorum” distanța Ploiești—București. Sacrificiu, devotament, dar încă și... un mic simbol al suferinței îndurate de ei și în această ediție. Marșul triumfului îl

cunoștea însă (tot simbolic) vestita Cale a Griviței: numeroși suporteri din vecinătatea Giuleștiului se scurgeau dinspre Podul Grant spre Gara de Nord, făcînd „joncțiunea” cu cei care însoțiseră echipa la Ploiești și care acum erau aduși „acasă” pe calea ferată. Plouați, răgușiți, dar, în sfîrșit, fericiți... În fața Hotelului Nord, a fost — păstrînd, firește, proporțiile — aproape la fel ca în aceea neuitată seară a finalei campionatului mondial, cînd la Royal Garden Hotel erau sărbătoriți băieții lui Ramsey. (Și Anglia, țara fotbalului, a așteptat zeci de ani acel succes de răsunet). Precum Ball,

Bobby Charlton, Hurst, Hunt și Peeters, erau duși pe umeri, acum, **Dumitriu, Greavu, C. Dan** și toți ceilalți purtători ai tricourilor alb-vișinii.

Nu ne-am propus aici să facem o analiză profundă a evoluției rapidiștilor în campionatul abia încheiat. Dar o încercare de a schița organizarea jocului lor ne trimite la următoarea formulă: 1-4-2-4 (în situațiile de atac), 1-4-4-2 (în momentele de apărare). Rolul celor doi cărași care au pendulat pe o mare zonă a terenului l-au jucat **Codreanu și Năsturescu**. Amîndoi au depus un volum

G. NICOLAESCU

(Continuare în pag. a 3-a)

de muncă impresionant (mai mulți ani în sir) din care cauză unele scăderi de randament în jumătatea a doua a întrecerii afară firești. Îndeosebi la Codreanu, un jucător mai firav și lipsit de forță, calitate fizică de bază. Mai putem remarca că linia de fundași a Rapidului a acționat pe principiul „acoperirii”, că feroviarii au avut în formație un coordonator de clasă, în persoana lui **Dumitriu**. Cum spuneam, în rîndurile de față nu urmărim o analiză detaliată. Este totuși de presupus că — în scopul unei bune reprezentări a fotbalului românesc în „Cupa campionilor europeni” — antrenorii **Valentin Stănescu și Victor Stănculescu** vor aduce oarecare retușuri ideii de joc, venind, poate, cu ceva nou, mai potrivit cu *posibilitățile actuale* ale echipei și, mai ales, cu cerințele.

★

Ce se poate spune, tot în puține cuvinte, despre următorii liderului? În pofida finisului puternic, **dinamoviștii bucureșteni** n-au reușit, în final, decît să refacă din handi-cap. Motivul eșecului? Lipsa oricărei stabilități în formula atacului, precum și o oarecare rigiditate în îndeplinirea concepției de joc: „beton” fluid, cu contraatac ca act reflex. Abia în ultimele evoluții echipa a încercat executarea mai elastică, mai creatoare a „partiturii”. Și nu în timpător, în fața acțiunilor mai variate, bazate pe mai multă imaginație în liniile mijlocașilor și înaintașilor, adversarii dinamoviștilor din ultimele etape s-au găsit în fața

unor probleme mai greu de rezolvat.

În sfîrșit, toată stima noastră pentru comportarea în această ediție a „provincialelor” **Universitatea Craiova și Farul Constanța**, echipe care în trecutul campionat au avut ca deviză rămînerea printre formațiile de primă categorie. Muncind cu pricepere și seriozitate, iată că antrenorii **Robert Cosmoc și Virgil Mărdărescu** au cules roadele așteptate, ocupînd cu echipele lor locuri în partea superioară a clasamentului. Înaintea unor

garnituri (Steaua, Steagul roșu, Petrolul) alcătuite din nume ceva mai sonore...

O satisfacție în plus pentru **Robert Cosmoc**: înaintașul său central, **Oblemenco**, a încheiat pe primul loc în clasamentul golgeterilor, justificînd și prin aceasta introducerea sa în lotul lărgit pentru meciul cu reprezentativa Italiei. Calitățile cu care este înzestrat tinărul jucător craiovean îl anunță capabil de noi progrese...

DUMINICĂ

11

IUNIE

FOTBAL = RAPID = campioană

RAPID
CEL MIC
A DEVENIT
CEL MARE

CAMPIONATUL DE FOTBAL-

CATEGORIA A - 1966-1967

1966-1967	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14
1. RAPID		1-2 2-0	0-1 1-0	1-1 2-2	3-0 0-0	2-1 0-2	1-2 1-0	1-0 1-0	3-1 0-0	1-1 1-0	0-0 2-1	2-1 2-2	8-1 2-2	0-1 2-0
2. DINAMO	2-1 0-2		4-1 1-1	1-2 5-2	1-1 0-1	4-0 0-0	0-1 0-1	1-0 3-0	0-3 1-0	2-0 2-0	0-0 1-1	3-1 2-0	2-1 0-0	2-4 1-0
3. U-CRAIOVA	1-0 0-1	1-4 1-1		1-4 3-0	1-4 3-0	1-0 0-0	3-2 0-1	3-2 1-2	1-0 1-2	1-0 2-2	1-1 4-1	1-2 1-0	1-0 1-2	2-0 3-1
4. FARUL	1-1 2-2	2-1 2-5	4-1 0-3		0-5 1-0	2-1 0-1	3-1 3-0	0-0 2-1	1-0 0-2	1-3 5-1	2-2 0-0	2-0 0-1	1-3 2-0	1-1 1-1
5. STEAUA	0-3 0-0	1-1 1-0	4-1 0-3	5-0 0-1		0-1 4-1	0-0 0-1	2-1 0-2	1-0 1-1	0-1 2-2	0-1 1-3	0-1 1-0	7-1 2-0	3-2 1-1
6. U-CLUJ	1-2 2-0	0-4 0-0	0-1 0-0	1-2 1-0	1-0 1-4		1-0 0-1	2-2 1-0	0-1 5-2	0-1 1-2	0-0 1-1	2-0 4-2	2-2 2-0	1-1 2-2
7. ST. ROSU	2-1 0-1	1-0 1-0	2-3 1-0	1-3 0-4	0-0 1-0	0-1 1-0		0-7 2-0	2-2 1-1	0-1 2-0	0-1 1-5	3-4 1-1	5-0 1-1	1-1 2-1
8. JIUL	0-1 0-1	0-1 0-3	2-3 2-1	0-0 1-2	1-2 2-0	2-2 0-1	7-0 0-2		3-1 0-2	2-1 1-1	2-0 1-0	2-4 4-0	1-3 3-0	3-1 2-1
9. PETROLUL	1-3 0-0	3-0 0-1	0-1 2-1	0-1 2-0	0-1 1-1	1-0 2-5	2-2 1-1	1-3 2-0		2-1 1-2	2-1 0-0	1-0 0-0	0-0 0-1	0-1 1-0
10. PROGRESUL	1-1 0-1	0-2 0-2	0-1 2-2	3-1 1-5	1-0 2-2	1-0 2-1	1-0 0-2	1-2 1-7	1-2 2-1		1-1 4-0	1-0 0-1	1-1 1-2	1-0 1-3
11. U.T.A.	0-0 1-2	0-0 1-1	1-1 1-4	2-2 0-0	1-0 3-1	0-0 1-1	1-0 5-1	0-2 0-1	1-2 0-0	1-1 0-4		1-3 2-1	1-3 1-0	5-2 2-4
12. DINAMO P.	1-2 2-2	1-3 0-2	2-1 0-1	0-2 1-0	1-0 0-1	0-2 2-4	4-3 1-1	4-2 0-4	0-1 0-0	0-1 1-0	3-1 1-2		2-1 5-2	2-0 1-3
13. C.S.M.S.	1-8 2-2	1-2 0-0	0-1 2-1	3-1 0-2	1-7 0-2	2-2 0-2	0-5 1-1	3-1 0-3	0-0 1-0	1-1 2-1	3-1 0-1	1-2 2-5		1-1 4-1
14. POLITEHNICA	1-0 0-2	4-2 0-1	0-2 1-3	1-1 1-1	2-3 1-1	1-1 2-2	1-1 1-2	1-3 1-2	1-0 0-1	0-1 3-1	2-5 4-2	0-2 3-1	1-1 1-4	

CLASAMENTUL INTERBUCUREȘTEAN

1. RAPID	6	3	2	1	8-3	8
2. Dinamo	6	3	1	2	7-5	7
3. Steaua	6	1	3	2	4-7	5
4. Progresul	6	1	2	3	4-8	4

TURUL 1966-67

1. UNIVERSITATEA Craiova
2. DINAMO București
3. FARUL Constanța
4. RAPID București
5. PROGRESUL București
6. STEAUA București
7. DINAMO Pitești
8. JIUL Petroșeni
9. PETROLUL Ploiești
10. U.T. Arad
11. UNIVERSITATEA Cluj
12. POLITEHNICA TIMIȘOARA
13. C.S.M.S. Iași
14. STEAGUL ROȘU Brașov

13	8	1	4	18-19	17
13	7	2	4	22-15	16
13	6	4	3	20-19	16
13	6	3	4	23-12	15
13	6	3	4	13-11	15
13	6	2	5	23-13	14
13	7	0	6	20-19	14
13	5	2	6	25-18	12
13	5	2	6	13-14	12
13	3	6	4	14-16	12
13	3	4	6	11-16	10
13	3	4	6	15-22	10
13	3	4	6	16-32	10
13	3	3	7	17-24	9

ACASA

6	6	0	0	10-4	12
8	6	1	1	16-5	13
7	5	2	0	13-5	12
8	5	2	1	20-7	12
8	5	1	2	9-6	11
8	4	1	3	15-10	9
7	6	0	1	17-10	12
6	4	1	1	15-4	9
6	4	1	1	7-2	9
7	1	5	1	9-8	7
6	3	1	2	6-4	7
7	3	3	1	9-7	9
7	3	2	2	13-15	8
6	2	2	2	10-7	6

DEPLASARE

7	2	1	4	8-15	5
5	1	1	3	6-10	3
6	1	2	3	7-14	4
5	1	1	3	3-5	3
5	1	2	2	4-5	4
5	2	1	2	8-3	5
6	1	0	5	3-9	2
7	1	1	5	10-14	3
7	1	1	5	6-12	3
6	2	1	3	5-8	5
7	0	3	4	5-12	3
6	0	1	5	6-15	1
6	0	2	4	3-17	2
7	1	1	5	7-17	3

CLASAMENTUL RETURULUI

12	7	4	1	16-9	18
12	7	2	3	13-12	16
12	6	3	3	15-7	15
12	5	4	3	16-12	14
12	5	2	5	18-11	12
12	4	4	4	12-12	12
12	4	4	4	13-14	12
12	5	1	6	14-13	11
12	4	3	5	17-17	11
12	4	3	5	16-19	11
12	4	2	6	13-20	10
12	3	3	6	17-21	9
12	3	3	6	12-18	9
12	3	2	7	14-21	8

iuleșteni au încă regretul finalului slab lui. Idolii lor au, însă, prilejul de a spulsa regret, turnând, în cupa campionatului Cupei...

IOAN CHIRILĂ

FINAL

ÎN AL 49-lea CAMPIONAT

Chiar anul acesta se vor împlini trei decenii și jumătate de când numele Rapidului a apărut pentru prima oară între acelea ale echipelor din prima divizie. Atâția ani s-au scurs și unsprezecelele feroviar n-a fost înghițit de anonim, ci, dimpotrivă, a rămas cu fermitate printre echipele cu firmă ale fotbalului românesc. El și-a făcut o specialitate necontestată din meciurile de cupă monopolizând victoria finală în competiția k.o. din perioada 1936—1942.

Răminea însă campionatul. Un vis transformat într-un coșmar cu cît anii treceau și titlul ocolea — în ultimul moment — sau făcea bezele cu mult înainte de sfîrșit feroviarilor. Și ce figuri celebre au îmbrăcat tricourile Rapidului în aceste trei decenii și jumătate și, odată cu ele, dorința de a răzbuna nereușita predecesorilor: Boblea, Atila, Wetzer II, Ujlaki, Petrică, Rădulescu, Rafinski, Vintilă, Barátky, Bogdan, Auer, Sipos, Filote, Marian, Andrei Rădulescu, Lungu, Ghiurițan... Dar locul 1 nu poposea niciodată în Giulești cu toate că edițiile în care formația rapidistă juca cu brio rolul de secundă n-au fost puține. Rămîne de pomîna acel campionat 1949 cînd I.T.A. a luat titlul fiindcă primise cu șase goluri mai puțin; Rapidul acumulasе același număr de puncte și termina tot pe acest, în fond, merituos loc doi, devenit însă decepționant pentru ea. De asemenea, și seria de trei consecutive poziții de „vice” din edițiile 1963/64; 1964/65 și 1965/66. Cîte echipe nu s-ar fi prăbușit cînd — campionat de campionat — te po-ticești lingă lider! Amintiți-vă că perioadele cînd Rapidul conducea cu 3, cu 4, ba și cu 5 puncte în aceste întreceri, pierdute uneori pe potou, pă-reau că trimit, în sfîrșit, titlul spre Podul Grant. Dar, ți-ai găsit! Rapidul făcea ce făcea și... dădea drum liber fie lui Dinamo, fie Petrolului. Cîne a spus că supporterii feroviarilor sînt oamenii cu nervii cei mai tari dintre simpatizanții echipelor noastre de A n-a greșit. Dar, adăugăm noi, orice neurolog v-ar asigura că un antrenament cum le-a oferit echipa lor — campioană a decepțiilor — nici nu s-ar fi putut solda cu un alt efect...

A venit și acest campionat. Rapidul părea resemnată. În tur, n-o găsim niciodată pe primul plan. În toate cele 13 etape, feroviarii apar o singură dată pe locul doi și... plonjează apoi din nou spre jumătatea clasamentului. Sfîrșitul primei părți îi găsește pe locul șase; un loc al celor mai calme aspirații. Era o falsă impresie fiindcă de la 26 februarie, Giuleștiul începea ofensiva. Mai întîi printr-o operație de tatonare, de disimulată reținere, concretizată prin ascensiune moderată, dar — apoi — lansată cu toată forța motoarelor. Seara de 15 martie (etapa nr. 16) îi instalează lideri pe rapidiști și mulți spun că originea victoriei finale s-ar afla nu în succesul pe care giuleștenii îl repurtaseră în acea zi asupra Progresului, ci în partida de cu o săptămînă mai înainte, aceea cu U.T.A., terminată cu o victorie pe stadionul din Arad. Ce a urmat apoi? Un șir de întîlniri „tip campionat” care catapultează echipa antrenată de Valentin Stănescu și Victor Stănculescu la cinci puncte de secunda sa, Dinamo București, în seara lui 22 mai. Dar Rapidul „se regăsește”... Și-acum vine perioada care a salvat campionatul, dar nu-mai din punct de vedere al luptei pentru titlu. Să nu fi fost ea, apoi acest campionat — care și-a legat soarta de acel 1—7 de la Zürich — chiar că nu ne-ar fi rămas cu nimic în minte!

„Momentul Rapid.” începe să se producă în scena campionatului după replici bine știute. Din pătaniile anterioare. 14 mai: Dinamo se apropie la trei puncte... 28 mai: Dinamo mai are numai două puncte de recuperat... 4 iunie: cele două puncte sînt tot două, deci campionatul se joacă în ultima etapă!

Cele 90 de minute s-au consumat, pentru feroviar, cu prologul și epilogul dominate de accente vecine cu dramatismul, așa cum puteți desprinde din rîndurile consacrate expediției la Ploiești, inserate tot în această pagină. Cele 90 de minute au trecut și Rapidul și-a menținut diferența de două puncte față de singura ei rivală din acest campionat, Dinamo București,

35 de ani de campionate, uneori și de campionate de categoria B, au fost necesare pentru ca Rapidul să aibă, în sfîrșit, două puncte mai mult decît formația clasată pe locul doi într-un clasament final al celei mai de seamă întreceri interne a fotbalului nostru.

Această victorie a răbdării, a nedescurajării își găsește justificarea pentru ediția în care a fost realizată prin aceea că Rapidul s-a arătat cea mai constantă, cea mai dornică, cea mai setoasă de gloria campioanei, dintre toate competitorile. Feroviarii au realizat performanța care se identifică — pentru ei — cu însăși rațiunea de a mai lupta în campionat, printr-un joc evident reorganizat, mai realist, aplicînd ceva din lecția campioanelor care au întrecut-o mai recent sau mai de demult. Contribuției fără menajamente a tuturor jucătorilor i se adaugă pasiunea, demnă chiar de un fotbalist activ, cu care s-au angajat spre a-și duce elevii la victoria deplină antrenorii Valentin Stănescu și Victor Stănculescu — permanent sfătuiți, cu experiența, competența și seriozitatea recunos-

cute, de reputatul tehnician Emerich Vogl. Să nu-i uităm nici pe cei ce au asistat formația, pornind cu conducerea clubului și a secției, și citindu-i pe cei care au făcut-o direct, dr. F. Ilea și masorul G. Oargă.

O minimă datorie a sportivității ne obligă să nu ometem din aceste prime slove închinăte învingătorilor și pe cei care i-au urmat, în imediata apropiere, la terminarea cursei de 2340 de minute. Dinamo București, formație experimentată, solidă, are meritul de a fi dat — prin finisul declanșat — savoare unui final de campionat ce se anunța anost, iar Universitatea Craiova de a se fi depășit pe ea însăși prin vigoarea și dorința mereu prospete de a se impune.

ULTIMA ETAPĂ VĂZUTĂ DE Neagu RĂDULESCU

CAMPIOANA

— În fine! După aproape o jumătate de secol!

SĂRBĂTOAREA

11

junie 1967. O dată care va figura la loc de onoare în istoria celor aproape 50 de ani de existență a unui dintre cele mai vechi și mai populare cluburi din țara noastră — Rapid București. Generația lui Dan, Dumitriu, Ionescu, Răducanu et comp., a împlinit, în sfârșit, un vis pe care înaintașii lor l-au ținut fără să-l termine niciodată, aproape în fiecare ediție a campionatului de fotbal al României.

Pentru a ajunge fericiți la stația „terminus”, Rapidul și suporterii săi au trecut prin nenumărate friguri și emoții. Ultima etapă a pus pe jaratic pe toți simpatizanții alb-vișliilor. Trenul special 5201, plecat din București duminică la amiază, cu o garnitură de 14 vagoane pline până la refuz, coloana de mașini sosită la Ploiești cu câteva ore înaintea începerii meciului cu Petrolul, alte sute de rapidiști veniți din toate colțurile țării cu diferite mijloace de locomotie, aveau să dea orașului „aurului negru” acea extraordinară ambianță proprie confruntărilor de neuitat.

...Stadionul Petrolul, orele 15.30. Deși „meciul campionatului” va începe abia peste două ore, în tribune nu mai încapă un ac. Din cind în cind, „insule rapidiste” repetă pe voci și instrumente pentru marea premieră.

...Moment inedit cu câteva minute înainte de începerea partidei. Artista poporului Ioana Radu, campioana românelor noastre, își arată afinitatea pentru echipa Rapid, într-o caldă îmbrățișare dată lui Motroc.

...A început jocul. Tempo foarte rapid. Aproape că nu observăm cind trec minutele. Prima repriză este punctată de un dramatic „suspense”: în minutul 40, Roman scapă singur în fața lui Răducanu. Uriașul portar rapidist iese „să-l sperie”. Roman îl lovează, dar lovează și poarta... Repriza a doua are un început „gri”. Echipele par mulțumite cu acest „draw”. Doi rapidiști produc însă emoții la ambele porți. Dan la poarta Rapidului, în min. 68, cind trimite prea energic o minge „acasă” și Răducanu scapă pentru o clipă balonul din mină; Ion Ionescu la poarta lui Sfetcu — min. 80 — cind rapidistul execută o fofarfecă de mare spectacol peste cap dar și (milimeetric) peste poartă. Acestea sînt cele trei mari momente ale partidei. La sfârșitul meciului, explozivă galerie rapidistă a rupt toate zăgăzurile. Trei suporterii — Popovici Vavila (profesor de muzică), Ion Nasta (inginer) și Ion Chiru (dispecer la Ministerul Industriei Ușoare) — oferă giuleștenilor o cupă de cristal alb-vișlie ca și culorile echipei lor favorite.

La cabine, tricourile se moaie în lacrimi... Jucătorii și antrenorii pling, rid, se îmbrățișează. Rapidul a cîștigat, după decenii de luptă, campionatul chiar în orașul campionilor.

„UN AUTOBUZ NUMIT ÎMPLINIRE”

...Autobuzul „TV” nr. 31-B-1150. De 30 de minute, acest autobuz obișnuit a căpătat o notorietate aparte. Este autobuzul echipei Rapid care acum o jumătate de ceas — la 11 iunie 1967, orele 19 și 18 minute — a devenit campioana României. Transformat ad-hoc în autobuz alegoric, cu sute de suporterii agățați ciorchine de scară, de ferestre (de orice), cu alți cocoțați pe acoperișul lui, vehiculul își așteaptă pasagerii. Aceștia apar — într-o postură „aeriană”, purtați pe brațe și pasai pe sus, ca la volei, pînă la autobuz — într-un vacarm... interst, zeci de piriori, tobe și talângi unindu-și sunetele într-un cor asurzitor.

...Orele 20.15. Autobuzul începe „manevrele de dislocare” din chingile entuziastei mase de iubitori ai Rapidului care, pe alocuri, i-au îndoit tabla...

...Orele 20.30. În sfârșit, autobuzul a reușit să demareze. Înapoi spre București! Împreună cu titlul. Adică împreună cu VISUL. Aplauze, batiste fluturate salută pe străzile Ploieștilui echipa campioană.

...Autobuzul rulează cu 80 km la oră pe varianta Buftea. Iată însă că la cîțiva kilometri de Ploiești îl așteaptă o barieră. Toată lumea coboară jos pentru a se fo-

tografia. Trece trenul. Este acceleratul București — Arad. Mecanicul trenului, care-i recunoaște pe jucătorii rapidiști, îi salută pe campioni prin trei fluturări de locomotivă.

...Autobuzul își continuă drumul. S-a lăsat întunericul și plouă mărunț. Jucătorii cîntă „Mulți ani trăiască” antrenorilor Valentin Stănescu și Victor Stănculescu, suporterilor lor. După un timp, liniștea cuprinde pe toți. Fiecare rămîne singur cu gîndurile și emoțiile lui care, evident, mai stăruie în ființa lor după această după-amiază de neuitat. Facem un tur de echipă. Unii au foarte multe să ne spună,

Artista poporului Ioana Radu, campioana românelor noastre, și-a dovedit, pe stadionul din Ploiești, marea sa simpatie pentru echipa Rapid.
Foto: S. BRAȘOVEANU

alții abia găsesc câteva cuvinte care exprimă și ele mult.

NASTURESCU: „Cred că la ora asta soția mea este ființa cea mai fericită. Mare rapidistă, înainte chiar de a mă cunoaște (pe cuvînt!), ea s-a bucurat mai mult ca oricine de succesul nostru cu alți mai mult cu cit peste două luni va naște (sper) un al treilea rapidist. Acestor două ființe dragi le închin titlul pe care l-am cucerit noi astăzi la Ploiești”.

CODREANU: „De copil am visat ca echipa mea favorită, Rapidul, să cucerească campionatul. N-aș fi crezut niciodată că eu am să contribuie direct la aducerea titlului în Giulești. Cind am văzut însă, la pregătirea jocului, că lui nea Tinel (n.n. Valentin Stănescu) îi jucau ochii în lacrimi, am știut că de pe stadionul ploieștean noi nu putem ieși decît campioni”.

JAMAISCHI: „Azi noapte am visat că Petrolul ne-a bătut cu 3-1 iar Dinamo a cîștigat cu 3-0. M-am trezit lac de transpirație. Mai mare fericire ca cea pe care o trăiesc astăzi nu poate exista”.

ION IONESCU: „Ziua căsătoriei și ziua de astăzi sînt cele mai fericite zile din viața mea. Să știți însă că atunci cind l-am văzut pe Roman singur în fața lui Răducanu n-am mai crezut că-mă să mai apuc această A DOUA ZI”.

DUMITRIU: „Eu azi n-am avut emoții. Simțeam că va fi ZIUA NOASTRĂ. Jucătorii din apărare au luptat extraordinar și m-am dat seama că nu putem primi gol. La magistrala fofarfecă a lui Puiu (n.n. Ionescu) am crezut că s-a terminat campionatul dar a trebuit să rezistăm pînă în minutul 90”.

GEORGESCU: „Cit de bine i-am înțeles azi pe înflăcărații noștri suporterii. Am tremurat 90 de minute iar la șutul lui Roman mi s-a oprit respirația. Deși n-am jucat azi, mă simt omul cel mai fericit”.

LUPESCU: „Nu-mi vine să cred că am luat campionatul. Pur și

simplu nu-mi vine să cred. Acest titlu care a fost ani de zile pentru noi „fata morgana” este în sfârșit al nostru? Cluștește-mă Jami să nu cred că visez”.

RADUCANU: „În ultimele cinci minute îmi venea să-i strig lui nea Tinel să mă schimbe. Pînă atunci n-am avut nici o emoție dar din clipa aceea am început să simt că mi se taie picioarele”.

KRAUS: „Azi este a doua zi de naștere pentru noi”.

DAN: „Am cîștigat un foarte greu război psihologic. Înclin această victorie minunatălor noștri suporterii care sînt alături de noi și la bine și la rău”.

MOTROC: „Treii mari evenimente marchează anul 1967 pentru mine: 1) Voi fi în curînd tată; 2) Am cîștigat campionatul; 3) Sintem la un pas de Cupă și poate cine știe...”

GREAVU: „Am jucat ultimele 30 de minute cu un nod în gît. Fiecare minut care ne apropia de titlu mi se părea fără sfîrșit. Această jumătate de oră a fost cel mai greu examen din viața mea”.

ANDREI: „Echipa noastră a luptat extraordinar pentru acest titlu. Îl merităm. Vom căuta să ne arătăm demni de el”.

VICTOR STĂNCULESCU: „Am făcut drumul București — Ploiești azi noapte în „mars”, în jurul camerei. De zece ani de cind am îmbrățișat cariera de antrenor, azi am ajuns la concluzia că munca și sacrificiile sînt într-o zi răsplătite”.

VALENTIN STĂNESCU: „De patru nopți n-am dormit. În fiecare noapte m-am culcat pe la ora unu, m-am zvîrcolit pînă la ora trei, iar de la această oră m-am dus, ca să mă liniștesc, să pescuiesc... Acest ultim meci a fost pentru mine un coșmar. Ce am azi în suflet? O singură dată am mai trăit clipele de acum: cind s-a născut fiul meu Mugurel. Ce n-au făcut echipele Rapid cu mari individualități ale timpului au reușit acești băieți admirabili cu suflet de aur”.

EMERICH VOGL (Consilier tehnic al echipei): „Echipa noastră a spulberat azi un mit. Am satisfacția să constat că jucătorii noștri au depășit faza „talentelor care incintă” ajungînd elemente cu maturitate, pe care poți, în sfârșit, conta”.

PODUL GRANT — PODUL ÎNVINGĂTORILOR

O manifestație de simpatie, contagioasă și originală în felul său, s-a repetat la proporții de masă la „cartierul general” al echipei — în Giulești. Numai cind n-a trecut duminică seară peste Podul Grant, podul învingătorilor, cum îi spun de-acum încolo suporterii Rapidului, nu-și poate inchipui cum s-au pregătit „napolitani” din Giulești pentru triumfala întoarcere.

Ghirlande de trandafiri roșii îmbrățișau colosul de metal de peste calea ferată, bătrînul ceas, locul de rendez-vous al celor care vin la stadion, chioșcul de ziare, teatrul Giulești...

De o parte și de alta, o mulțime imensă de oameni, aceiași oameni care au fost alături de echipă și în ceasuri grele, de-a lungul altor ediții ale campionatului, au așteptat timp de câteva ore în ploaie echipa favorită. Pe o mare pancartă, purtată de niște tineri de la o școală profesională, un entuziast scrisese: „Bun venit fahirilor! Acum vrem și Cupa!”.

Probabil că nici cel mai iscusit regizor de cinema n-ar fi putut să pună la punct o asemenea scenă care merita cu prisosință imortalizarea pe peliculă.

După aproape două ore de așteptare, mulțimea s-a risipit fără a avea satisfacția de a-și felicita favoriții, pentru că, din păcate, conducerea clubului n-a găsit de cuvință să aducă echipa în mijlocul acestei mase entuziaste de susținători. S-au găsit însă unii care i-ar fi căutat și în fundul pămîntului pentru a-i ovaciona. Tirziu, către miezul nopții, prin fire nevăzute, dar cunoscute numai de acei care iubesc cu adevărat fotbalul, cîteva sute de oameni i-au reperat pe rapidiști la „Hotel Nord” ciocnind paharul victoriei. Îmbrățișări și urări de noi succese au fost adresate „Realului” Giulești.

Oamenii aceștia, care au trăit ziua de duminică în frigurile pămîtase ale incertitudinilor și speranțelor, sărbătoreau acum împreună cu idoli lor, „Anul Rapidului”.

Stelian TRANDAFIRESCU
Marius POPESCU

RAPIDULUI

prețioase, prin golul marcat de **Puiu Ionescu** în min. 41. Etapa ea însăși a fost una foarte dramatică, marcând victorii pentru **Craiova la Cluj-Napoca** (1-0 cu „U”) și pentru **Steagul roșu la București** (1-0 cu... **Dinamo**, gol marcat din 11 m de **Ivănescu**, penalty acordat de arbitru orădean **Al. Toth**). La **Pitești**, **Steaua** cunoștea prima înfrângere (0-1 cu **Dinamo**), iar la **Constanța** „**Guță**” **Iancu** marca pentru **Farul** și **Petrolul** trebuia să se recunoască din nou învinsă.

VII. Dinamo-Rapid 2-1 (1-1). Din nou obișnuitul — pe atunci! — „cuplaj bucureștean”, aducând aproape 80 000 de spectatori la cel mai mare stadion al țării. Mai întâi **Progresul** a învins, desigur surprinzător, pe **Steaua** cu 1-0, iar în „vedetă” cele două goluri ale lui **Titi Frățilă** (min. 26 și 73) au purtat victoria în Ștefan cel Mare. Dinu, accidentat, a fost schimbat cu **Codreanu** în min. 25, ultimul marcând doar 12 minute mai târziu golul de onoare al rapidiștilor. La centru a „oficiat” **Aurică Bentu**, un alt arbitru care urca de la un meci la altul, într-o carieră cu adevărat strălucită. La **Arad**, **Farul Constanța**, supranumită și „echipa elefanților”, reușește 2-2 cu **U.T.A.**

VIII. Rapid-Dinamo Pitești 2-1 (0-0). Victorie dificilă, pauză grea pentru elevii antrenorului **Valentin Stănescu**, pe care acesta i-a certat, tunind și fulgerind cu vocea sa de bas. În chiar primul minut de la reluare **Dumitriu** deschide însă scorul, iar **Jamaischi** îl măjorează în min. 73. Zece minute mai târziu piteștenii reduc din handicap prin golul lui **Țiriacovnicu**, ultimele opt minute disputându-se la mare tensiune. Surpriză, **U.T.A.** câștigă la **București** în fața **Stelei** (gol Tr. Popescu, min. 27)! **Poli Timișoara** învinge pe **Dinamo** cu 4-2, iar **Farul** mai scoate un punct în deplasare. 0-0 la **Petroșani**.

IX. Steagul roșu-Rapid 2-1 (0-1). După golul lui **Ionescu** (min. 24) se părea că jocul curge în favoarea **Rapidului**, **Brașovenii** vor egala însă în min. 78 prin **Goran**, iar apoi, cu largul concurs al arbitru constănean **Zaharia Drăghici**, vor înscrie golul victoriei în min. 87, autor **Gane**. Totuși, necazul nu-i chiar așa de mare, fiindcă la **Pitești**, **Dinamo** învinge liderul clasamentului, **Universitatea Craiova** prin cele două goluri ale lui **Țurcanu**, iar **Steaua** pierde la **Cluj-Napoca**. După ce învinsese pe **Steaua** la **București**, **U.T.A.** pierde pe teren propriu, 0-2, cu **Jiul**!

X. Rapid-„U” Cluj-Napoca 2-1 (1-0). Pentru prima oară în campionatul de referință, **Andrei** ia locul lui **Răducanu** în poarta rapidiștilor. **Dinu** și **Jamaischi** formează linia de mijloc. Spre sfârșitul meciului, în locul lui **Codreanu** apare foarte tânărul **Neagu**. Cele 2 goluri sînt „semnate” de **Nicki Dumitriu** (min. 11 și 48). La **Brașov**, **U.T.A.** bate pe **Steagul roșu** cu 1-0!! Ce să mai înțelegi din fotbal?! La **București**, după 0-1, **Soo** înscrie de 4 ori pentru **Steaua** și bucureștii câștigă detașat meciul cu **Universitatea Craiova**, iar la **Constanța** **Farul** câștigă cu 2-1 în fața lui **Dinamo**.

XI. Rapid-Steaua 3-0 (1-0). Numai **Răducanu**, înlocuit cu **Andrei**, lipsește din ceea ce se va numi în curînd „formația standard” a echipei **Rapid**. Meciul, arbitrat de sibianul **C. Nițescu**, n-a avut decît o primă repriză echilibrată, după care jucătorii giuleșteni s-au dezlănțuit. Toate cele trei goluri sînt opera lui **Ionescu** (min. 7, 47 și 83), care conducea astfel detașat în clasamentul golgeterilor. **Craiova** învinge **Petrolul** cu 1-0, **Farul** pierde la **Iasi** (3-1 pentru **C.S.M.S.**), iar **Dinamo** bate **Progresul** cu 2-0.

ISTORIA UNUI TITLU... IN 11 EPISOADE

5

● Rapid — Petrolul, la București, pe stadionul „23 August”

XII. Politehnica Timișoara-Rapid 1-0 (1-0). Doar 4 zile au despărțit pe „una caldă” de „alta rece”. **Timișorenii**, aflați în mare nevoie de puncte, câștigă prin golul lui **Surdan** (min. 31). **Răducanu** ia locul lui **Andrei** (min. 80) și **Neagu** pe cel al lui **Dumitriu** (min. 85). La **Ploiești**, **Petrolul** se arată foarte oboșită după 3 meciuri (exemplare!) cu **F. C. Liverpool** în **Cupa campionilor** și pierde cu 1-0 în

fața **Stelei**. La **Constanța**, în derbyul etapei, **Farul** învinge cu 4-1 pe **Dinamo**, trei din cele patru goluri ale localnicilor fiind înscrise de **Guță Iancu**!

XIII. Rapid-Petrolul 3-1 (0-1). Oaspeții deschid scorul în min. 25, printr-un șut formidabil de la 35 de metri al fundașului **Moceanu**. Imediat după pauză egalează însă **Jamaischi**, iar în min. 49 **Ionescu** aduce avantajul de partea feroviarilor. Ultimul gol e marcat de **Dumitriu** (min. 78) și el consfințește victoria pe deplin meritată a echipei condusă de **Valentin Stănescu** și **Victor Stănculescu**. Ultima etapă a turului, disputată la 29 noiembrie, avea să aducă schimbarea liderului, **Farul Constanța** fiind învinsă net la **București**, de **Steaua**: 5-0! Tot cu 5-0 bate **Steagul roșu** pe **C.S.M.S.**, în timp ce **Dinamo** smulge un 0-0 la **Arad**, contra **U.T.A.**-ei, o specialistă a pierderii de puncte pe terenul propriu...

Astfel, la încheierea meciurilor din turul campionatului 1966-1967, clasamentul arăta în felul următor:

1. Universitatea Craiova	13	8	1	4	18-19	17
2. Dinamo Buc.	13	7	2	4	22-15	16
3. Farul	13	6	4	3	20-19	16
4. Rapid	13	6	3	4	23-12	15
5. Progresul	13	6	3	4	13-11	15

urmau **Steaua** și **Dinamo Pitești** — 14 puncte, **Jiul** și **Petrolul** — 12 p., **U.T.A.** — 11 p., „**U**” **Cluj**, „**Poli**” **Timișoara** și **C.S.M.S. Iasi** — câte 10, iar ultimul loc **Steagul roșu** — 9 p.

ISTORIA UNUI TITLU... IN 11 EPISOADE

6

● Bentu, Motroc, Stănculescu

Returul, meciuri de foc

Așadar, înaintea reluării campionatului, **Rapidul** se afla la două puncte distanță de un lider, **Univ. Craiova**, ce posedă golaveraj negativ! Lupta pentru titlu se anunța extrem de îndrăgățată, nu mai puțin de 7 echipe fiind înșirate pe spațiul a doar trei puncte. În pauza de iarnă, cele mai optimiste declarații le făcea însă antrenorul **Farului**,

Gil Mărdărescu, care promitea constănțenilor aducerea primului titlu de campioni pe malul mării. Să recunoaștem că primele etape ale returului (care a debutat la 26 februarie 1967) i-au dat într-un fel dreptate. Nu însă și mai departe, fiindcă **Rapidul** se afla, după o pregătire de iarnă foarte bună, în cel mai bun an al său!

XIV. Rapid-Farul 2-2 (0-1). Formației constănțene i se mai spunea la acea vreme și „echipa elefanților”, ea grupînd o mulțime de jucători aflați spre sfârșitul carierei, dar a căror valoare fusese de mult stabilită și cu ajutorul căror antrenorul **Mărdărescu** încerca să dea lovitură: Au condus cu 2-0 la **București** (după ce la **Constanța**, în tur, abia obținuseră o egalitate!), golurile fiind marcate de **Tufan** în minutul 42 și 60... Victoria ar fi însemnat pentru **Farul** trecerea pe primul loc al clasamentului, dat fiind că la **Craiova**, **Dinamo** și **Universitatea** încheiau partida lor la egalitate, 1-1. Ultimele 30 de minute au aparținut însă net echipei feroviare, care a izbutit în cele din urmă să egaleze grație punctelor semnate de **Dinu** (min. 66) și **Năsturescu** (min. 82). E meciul în care apare pentru prima oară fundașul **Costea**, care îl înlocuiește pentru câteva minute pe **Lupescu** și în care, a cîta oară?, arbitru **Cornel Nițescu** aduce din nou ghinion giuleștenilor... În alt meci, **Steaua** învinge pe **C.S.M.S. Iasi** cu 2-0.

XV. U.T.A.-Rapid 1-2 (0-2). Victorie extrem de prețioasă, care lansează echipa feroviară spre titlu. Să nu uităm că, deși „specialistă” în pierderea de puncte pe teren propriu, **U.T.A.** se va salva totuși pînă la urmă de la retrogradare! Înaintarea **Rapidului** a fost, de data aceasta, **Năsturescu**, **Dumitriu**, **Neagu**, **Kraus**. **Neagu** devenea astfel

pentru prima oară titular, înlocuindu-l pe **Puiu Ionescu**, accidentat. **Nicolae Răinea** a arbitrat la centru, și el a validat golurile marcate de **Dumitriu** (min. 21) și **Neagu** (min. 35), arădenii reducând handicapul prin **Meșcas** (min. 64). **Farul** învinge însă cu 3-0 pe **Steagul roșu** (două goluri **Ologu**) și e la egalitate cu noul lider, **Dinamo**. Universitatea Craiova fiind învinsă cu 2-1 la **Petroșani**.

XVI. Rapid—Progresul 1-0 (1-0). Meci arbitrat de un „cavaler al fluierului” din Grecia: **X. Haginicolau**. Sint circa 80 000 de spectatori pe „23 August”, în ciuda vremii foarte rece, cu vînt tăios. **Nicki Dumitriu** marchează în minutul 23 dintr-o pasă excelentă a lui **Neagu**. Repriza secundă e dominată net de **Progresul**, dar apărarea **Rapidului** rezistă. **Codreanu** își reia locul în min. 65, înlocuindu-l pe **Kraus**. În același „cuplaj”, **Steaua—Dinamo 1-0**. **Farul** pierde cu 1-0 la Cluj-Napoca, dar Craiova învinge cu 4-1 (două goluri **Oblemenco**) pe **U.T.A.** și redevine lideră.

XVII. Rapid—Universitatea Craiova 1-0 (1-0). Meci greu, victorie la limită, dar feroviarul vor deveni astfel, pentru prima oară în campionatul respectiv, lideri ai clasamentului! Unicul gol îi aparține lui **Codreanu** (min. 23). **Neagu** joacă în continuare în centrul liniei de atac, alături de **Dumitriu**. La Constanța, **Farul** îi administrează **Progresului** un sever 5-1 prin trei goluri semnate de **Manolache** și două de **lancu**. **Dinamo** termină la egalitate în deplasare, 0-0, cu „U” Cluj-Napoca, iar la București **Steagul roșu** produce surpriza campionatului, învingînd cu 1-0 pe **Steaua** (gol marcat de **Gyorfli**, în min. 83)...

XVIII. C.S.M.S. Iași—Rapid 2-2 (1-0). Dornici de revanșă după umilitoarea înfringere din turul campionatului, ieșenii au luptat mult pentru victorie, care le-a și suris la un moment dat. **Cuperman** a deschis scorul (min. 32), bucureștii au egalat tirziu (**Kraus**, min. 75), apoi ieșenii au luat din nou conducerea prin golul lui **Vornicu** (min. 81). Arbitrul orădean **Al. Toth** începuse deja să se cam uite la ceas, cînd la un corner fundașul **Lupescu** plasează o excelentă lovitură de cap și obține pentru a doua oară egalarea (min. 88)! **Tînărul Neagu** n-a mai dat deplină satisfacție, el fiind înlocuit pe parcursul celei de-a doua reprize de **Kraus**, schimbare inspirată a lui **V. Stănescu**, acesta marcînd la numai 6 minute după intrarea în teren. **Steaua** pierde la **Petroșani** cu 2-0. **Farul** are aceeași soartă la **Pitești** (0-1 cu **Dinamo**), însă **Oblemeco** marchează de două ori și **Universitatea Craiova** cîștigă cu 3-1 meciul cu „**Poli**” **Timișoara**.

XIX. Rapid—Jiul 1-0 (0-0). Etapă foarte grea pentru fruntașele clamentului: **Farul** pierde cu 2-0 la **Ploiești**, **Dinamo** cu 1-0 la **Brașov** (**Steagul roșu** e pusă pe fapte mari în returul campionatului!), iar **Universitatea Craiova** nu poate marca în poarta lui „U” **Cluj-Napoca**, deși joacă pe teren propriu: 0-0. Nici **Rapidul** nu e deloc lipsită de emoții în meciul cu **Jiul**, echipă care reușește să păstreze imaculată tabela de marcaj pînă în minutul 73. Unicul gol al meciului va fi marcat însă de **Puiu Ionescu**, reîntors după 4 etape lipsă din formația feroviară.

ISTORIA UNUI TITLU... IN 11 EPISOADE

8

● Neagu inscrie gol lui Coman

XX. Rapid—Dinamo 2-0 (1-0). Socotit pe bună dreptate „derbyul campionatului”, meciul a atras din nou pe „23 August” un adevărat puhoi de oameni. **Rapid** a jucat în formația sa obișnuită. La **Dinamo** juca un tînăr de numai 19 ani, venit de la **Tirgoviște**, aflat abia la a doua partidă în prima divizie a țării: **Cornel Dinu**! Alături de **Dinu**, mult mai experimentatul **Nelu Nunweiler**, ceea ce însă nu-l împiedică deloc pe **Nicki Dumitriu** să marcheze un gol superb în mi-

nutul 37, luînd conducerea pentru **Rapid**. Al doilea gol al feroviarilor îl marchează **Năsturescu** (min. 62), „tifosii” rapidiști fiind de acum în al noulea cer... De remarcat că un alt arbitru grec a condus partida: **A. Kitsoukalis**! **Craiova** pierde la **Iași** (1-2), **Farul** cedează un punct pe teren propriu **U.T.A.-ei** (0-0), iar **Steaua** și **Progresul** termină la egalitate, 2-2. Mai poate opri cineva **Rapidul** din drumul spre titlu de campion?!

XXI. Dinamo Pitești—Rapid 2-2 (0-1). Cît de aproape au fost giuleștenii de victorie în acest meci! Ei au condus cu 1-0 la pauză (gol marcat de **Dumitriu** în min. 21), apoi piteștenii au egalat prin **Prepurgel** (min. 50), însă **Năsturescu** (min. 82) a adus din nou avantajul de partea echipei sale. Arbitrul brașovean **Gavrilă Pop** n-a fost însă de acord cu scorul stabilit în acel moment pe tabela de marcaj el dictînd în penultimul minut de joc un penalty gratuit în favoare: gazdelor, pe care **Micki Naghi** îl transformă cu siguranță: 2-2! Cînd **Dinu** accidentat, **Rapidul** l-a introdus pe **Kraus** pe aripa stîngă, iar **Codreanu** a trecut la mijlocul terenului, pe un post deloc obișnuit lui dar de care s-a achitat mai mult decît mulțumitor... La **Brașov**, **Steagul roșu** învinge și pe **Universitatea Craiova** (1-0), iar la **București** ieșenii cîștigă surprinzător (2-1) în fața **Progresului**!

XXII. Rapid—Steagul roșu 1-0 (0-0). Intrată în teren în formația de acum „standard”, echipa giuleșteană s-a chinuit destul de mult pînă a izbutit să înfrîngă dîrza rezistență brașoveană. Ocazii la

ISTORIA UNUI TITLU... IN 11 EPISOADE

9

poarta oaspeților au fost numeroase, însă **Adamache** a făcut adevărate minuni. În cele din urmă el a trebuit să se recunoască învins, golul lui **Nicki Dumitriu** (min. 72) avînd totodată darul de a consolida poziția **Rapidului** pe primul loc al clasamentului. Cînd arbitrul **Răinea** a fluierat sfîrșitul meciului, suporterii rapidiști cunoșteau de acum de la radio, celelalte rezultate ale etapei: „**Poli**” **Timișoara—Farul** 1-1, **C.S.M.S. Iași—Dinamo** 0-0, **Petrolul—Progresul** 1-2 (!), dar lucrul cel mai important era că echipa din **Giulești** se afla la al noulea meci fără înfringere, în nouă meciuri susținute de la începutul returului!

XIII. „U” Cluj-Napoca—Rapid 2-0 (0-0). Etapa a 10-a returului a adus însă prima înfringere în tabăra rapidistă, în urma golurilor marcate de **Mihai Adam** (min. 55 și 79). Dar seria **Rapidului** rămînea memorabilă, cu 6 victorii și 3 meciuri nule (toate încheiate cu scorul de 2-2!), 14 goluri marcate și numai 7 permise, 15 puncte la rînd adunate în clasament din 18 posibile — pînă la meciul cu „U”, în care **Dumitriu** a trebuit să părăsească terenul, accidentat în min. 41, fiind înlocuit cu **Viorel Kraus**. Așadar, în primăvara anului 1967 **Rapidul** a rămas neînvins de la 26 februarie la 14 mai, adică două luni și jumătate! La **Craiova**, **Universitatea** cîștigă cu 3-0 meciul cu **Steaua**, iar la **București** **Dinamo** zdrobea ultimele speranțe ale **Farului**, învingînd cu 5-2, dar după o primă repriză perfect egală, încheiată cu scorul de 2-2...

XXIV. Rapid—Steaua 0-0. În primul meci al „cuplajului” de la stadionul „23 August”, **Dinamo** învinsese **Progresul** cu 2-0 și aștepta cu sufletul la gură un eventual pas greșit din partea giuleștenilor. Iar nu s-a produs decît pe jumătate, **Steaua** smulgînd un punct **Rapidului** contrar cursului jocului. **Puiu Ionescu** a fost schimbat în min. 76 de **Neagu**, dar poarta militarilor a rămas neatinsă. Meciul a fost condus de un arbitru polonez de renume: **W. Majdan**. La **Ploiești** venea rînd **Universității Craiova** să piardă ultimul tren în lupta pentru titlu: **Petrolul** învingînd cu 2-1.

XXV. Rapid—„Poli” Timișoara 2-0 (1-0). În fața unei echipe pe care numai o victorie la **București** o putea scăpa de la retrogradare, **Rapidul** a cîștigat lejer, prin punctele marcate de **Dumitriu** (min. 24) și **Ionescu** (min. 80). Cu numai o etapă înainte de sfîrșitul calculului punctelor și al golaverajului pasionase întreaga noastră suflară fotbalistică, dar mai cu seamă pe suporterii **Rapidului** și ai lui **Dinamo**, singurele echipe care mai puteau lupta pentru titlu. **Dinamo** viștii aveau în primul rînd nevoie de o victorie la **Petroșani** și ei aș obținut-o, **Jiul cedînd** cu 0-3!! Așadar, **Dinamo** reușise un final în forță, fiind neînvinsă de 5 etape (de la meciul cu... **Rapid**), timp în care a adunat 9 puncte din patru victorii și un egal la **Iași**. După victoria în fața timișorenilor, **Rapid** păstra totuși un avans de două puncte în clasament și o diferență superioară cu 3 goluri la golaveraj. În alt meci, la **Craiova**, **Universitatea—Farul** 3-0...

Ion Ionescu
și Bebe Năsturescu

XXVI. Petrolul—Rapid 0—0. Ziua de 11 iunie 1967 va rămâne de neșters în inima zecilor de mii de suporteri rapidiști din toată țara! Despre momentele de mare euforie de la Ploiești, după încheierea meciului care aducea primul titlu în Giulești, sau despre adevărata manifestație de pe Podul Grant și din piața Gării de Nord, în seara aceleiași zile, s-a mai scris de multe ori, nu le mai comentăm. N-am vrea însă să uităm momentele care au precedat meciurile ultimei etape a campionatului, în care tensiunea ajunsese la maximum. **Dinamo** spera încă să câștige titlul (cu adevărat la... potou!), recuperând întreg handicapul într-o singură etapă. Dacă **Rapid** pierdea cu 1—0 la Ploiești, iar **Dinamo** câștiga la o diferență de două goluri me-

ciul cu **U.T.A.**, disputat pe teren propriu de altfel, echipa din Șoseaua Ștefan cel Mare ar fi trecut pe primul loc al clasamentului, câștigând titlul de campioană la egalitate de golaveraj, dar cu un număr superior de victorii în favoarea sa (14 față de 13)! La o diferență mai mare de goluri între meciuri, desigur urma să decidă direct golaverajul... Fotbalul n-a ținut însă seama de aceste calcule, titlul revenind echipei care se arătase cu adevărat cea mai bună pe parcursul celor 26 de etape ale campionatului 1966—1967: **Rapid București**! Giuleștenii au reușit un foarte frumos egal la Ploiești în fața fostei campioane a țării, în timp ce **Dinamo** se vedea egalată în ultimul minut de joc de **U.T.A.**, prin golul lui **Șchiopu**! Meciurile au fost conduse de doi arbitri bulgari, V. Starev la Ploiești și T. Gherov la București... Pentru locurile următoare: **Farul—Steaua 1—0** și **Progresul—Univ. Craiova 2—2**. Iată acum clasamentul final:

1. RAPID BUCUREȘTI	26	13	8	5	39—21	34
2. Dinamo	26	13	6	7	38—23	32
3. Univ. Craiova	26	13	4	9	38—32	30
4. Farul Constanța	26	11	7	8	38—36	29
5. Steaua	26	10	6	10	36—28	26

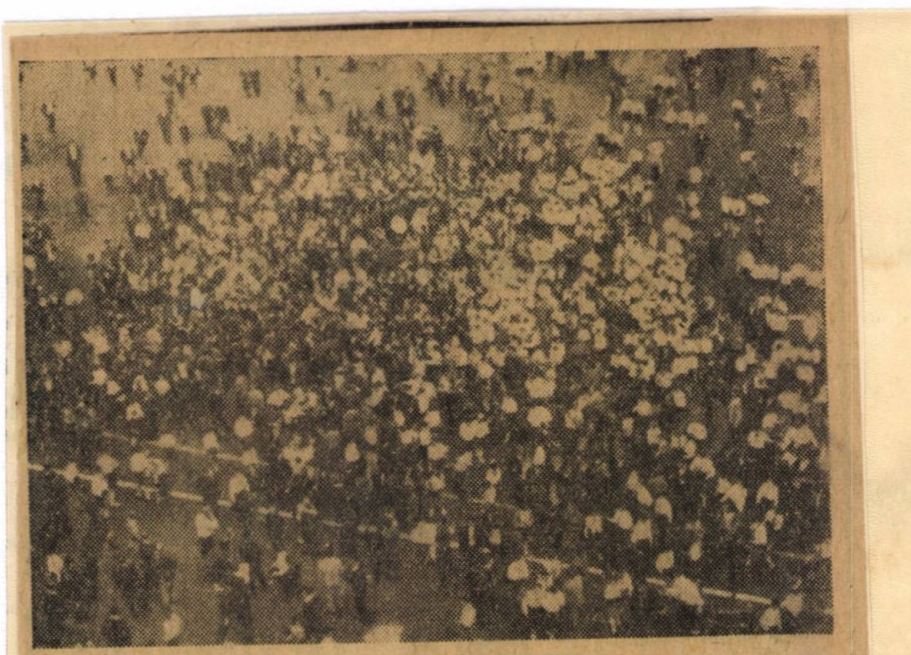
urmau „U” Cluj-Napoca și Steagul roșu — 26 de puncte, Jiul și Petrolul — 25, Progresul și U.T.A. — 24, Dinamo Pitești — 23, C.S.M.S. Iași — 21 și „Poli” Timișoara — 19.

11 iunie 1967 — Bucuria strict rapidistă a unor suporteri...

Documentar realizat de Dumitru Graur

Rapidul a încheiat așadar pe primul loc în clasament, având cea mai bună apărare a campionatului și a doua înaintare (după Jiul, cu 41 de goluri la activ). Golgeter a devenit Oblemenco — 17 goluri, urmat de Florea Voinea — 16 și Puiu Ionescu — 15 (dintre care 4 din 11 metri). Nicki Dumitriu a marcat, la rîndul său, 12 goluri, în vreme ce ceilalți jucători rapidiști n-au avut niciunul peste 4 goluri marcate. Cu un total de 29 de goluri împreună (aproape 70 la sută din totalul punctelor înscrise în contul echipei **Rapid**!), **Dumitriu** și **Ionescu** dovedeau limpede că formează cu adevărat un cuplu de excepție în fotbalul nostru. Intorcîndu-ne la campionat, care a trimis Iașul și Timișoara în divizia secundă, trebuie remarcat saltul deosebit al Steagului roșu în retur (15 puncte, față de numai 7 în tur!), echipă care astfel a urcat de pe ultimul loc în clasament pînă pe poziția a 7-a. Și astfel, lua sfîrșit un campionat extrem de frămîntat, cu o mulțime de surprize pentru cele mai multe dintre participante, întrecere în care **Rapid** a dovedit, în fapt, mai ales constanță, lucru atît de necesar într-o dispută întinsă pe aproape un an de zile. Poate că echipa feroviară a reușit meciuri mai spectaculoase, mai valoroase din punct vedere tehnic în edițiile precedente ale campionatului, însă în cel din toamna anului 1966 și primăvara lui 1967 a avut mai multă constanță, adunînd 15 puncte în tur și 19 într-un retur de forță, în care n-a pierdut decît o singură partidă, cea de la Cluj-Napoca. Constănță care, s-o recunoaștem deschis, nu-i este deloc proprie unei echipe ca Rapid... Dar, dacă n-ar fi astfel, poate că nu s-ar mai numi **RAPID**!

N-au trecut nici 60 de secunde de la încheierea meciului de fotbal Petrolul — Rapid (0—0), disputat ieri la Ploiești în cadrul categoriei A, și sute dintre freneticii susținători ai rapidiștilor și-au înconjurat idolii, purtîndu-i pe brațe, de

bucurie că au câștigat pentru întâia oară în istoria clubului feroviar bucureștean titlul național.

„INFORMATIA”. 12.06.67

DE CE ȚIN CU RAPID

Rapid nu-i echipă de fotbal
Rapid este noapte și zi
Rapid e o stare de spirit,
Rapid e un mod de a fi.

Rapid e refuzul stagnării
Rapid nu-i căruță de blegi,
Rapid este neconformismul
Rapid e că poți să alegi.

Rapid e istoria simplă,
Rapid este dreptul la nu,
Rapid e puterea mulțimii,
Rapid este eu, el și tu.

Rapid nu-i iubire comodă,
Rapid e un club de săraci,
Rapid e o stea populară,
Rapid nu-ți dă dreptul să taci.

Rapid este geniul cel ieftin
Și pacea modestului blid,
De-aceia și astăzi și miine
Eu țin cu cei mulți: Hai Rapid!

1
2
3
4
5
6
7
8
9
10
11
12
13
14
15
16
17
18
19
20
21
22
23
24
25
26
27
28
29
30
31
32
33
34
35
36
37
38
39
40
41
42
43
44
45
46
47
48
49
50
51
52
53
54
55
56
57
58
59
60
61
62
63
64
65
66
67
68
69
70
71
72
73
74
75
76
77
78
79
80
81
82
83
84
85
86
87
88
89
90
91
92
93
94
95
96
97
98
99
100

ECHIPA RAPID CAMPIOANĂ LA FOTBAL

Ionescu (nr. 9) și Dumitriu II privesc pasa cu capul dintre Florea și Pahonțu
(Fază din meciul Petrolul — Rapid)

Foto : R. Costin

...Cupa marți bucurii

Plin de emoții (pentru Rapid) și de speranțe (pentru Dinamo București) a fost acest final al campionatului de fotbal ! Ce n-au putut clarifica meciurile din 25 de etape a rămas să hotărască — pe linia de sosire — etapa ultimă a popularei competiții. Ieri, toți iubitorii fotbalului și-au concentrat atenția spre două partide : Petrolul-Rapid și Dinamo București-U.T.A., care, de fapt, erau în măsură să dea răspunsul și la întrebarea : cine vor fi campionii ? În acest „dialog la distanță” dintre lideri și urmăritorii lor, avansul de două puncte al rapidiștilor s-a dovedit până la urmă hotărâtor.

...Ieri, stadionul din Ploiești s-a dovedit neîncăpător ; miilor de localnici, veniți să vadă „meciul campionatului”, li s-au adăugat alte mii de bucureșteni, suporteri rapidiști sosiți pentru a-i încuraja la ultimul lor asalt pe „prezumtivii campioni”.

Vrînd să infirmare parcă toate supozițiile, cum că nu-și vor apăra șansele cu seriozitate, fotbalistii ploieșteni au imprimat jocului un caracter ofensiv, periculos pentru poarta rapidiștilor. Răducanu a fost solicitat serios, ca la un veritabil examen de definitivat pentru echipa reprezentativă. Trebuie spus, de altfel, că el a rezistat cu brio asalturilor repetate ale ploieștenilor. Cum era firesc, rapidiștii — cu o

apărare întărită, din rîndul căreia s-au remarcat Dan, Motroc, Dinu — au ripostat prin contraatacuri fulgerătoare, pe dreapta sau pe stînga, cursele lui Năsturescu și ale lui Codreanu surprinzînd descoperită apărarea adversă. Dumitriu II și Ionescu au participat și ei la ofensivă, dar rolul principal — acela de a marca — nu și l-au putut îndeplini ; Pahonțu, Florea, Mocanu nu i-au lăsat nici să răsuflă. Pînă la urmă, cum desigur la această oră toți iubitorii fotbalului știu, scorul a rămas alb. Pentru rapidiști aceasta a fost sinonim cu cîștigarea titlului, căci principalii lor rivali, dinamoviștii bucureșteni, deși au jucat pe propriul lor teren, n-au putut obține decît un rezultat egal (1-1) cu U.T.A.

În pragul sărbătoririi unei jumătăți de secol de la înființare, clubul Rapid și suporterii săi își văd — în sfîrșit — echipa de fotbal laureată cu titlul de campioană. Succesul fotbalistilor giuleșteni, meritat întru totul, se datorește în primul rînd pregătirii tehnice mai bune, ca și evoluției relativ constante din retur, cînd, după cum se știe, au avut la un moment dat un avans de 5 puncte ! În ultimele etape, e drept, poziția de lideri le-a fost din ce în ce mai amenințată, dar — spre deosebire de campionatele imediat precedente — rapidiștii nu și-au pier-

dut calmul ; prin rezultatul egal de ieri, obținut chiar în fața și pe terenul campionilor de anul trecut, au dovedit că sînt capabili de succese tot mai mari. Sperăm ca participarea în „Cupa campionilor europeni” — în care vor fi înscrși de drept — să însemne un prilej de afirmare a clubului lor, a fotbalului nostru deci, și pe plan internațional. Echipei antrenată de Valentin Stănescu și Victor Stănculescu, (al cărei „unsprezece” ieri, la Ploiești, a fost următorul : Răducanu — Lupescu, Motroc, Dan, Greavu — Dinu, Jamaischi — Năsturescu, Dumitriu II, Ionescu, Codreanu), i se cuvin felicitări pentru cucerirea mult invidiatului, dar totodată plin de obligații titlu de campioană.

Ion DUMITRIU

TRICOURILE DE CAMPIONI AU LUAT, ÎN ȘFÎRȘIT, DRUMUL GIULEȘTIULUI

După o suită de ratări, uneori chiar pe linia de sosire, echipa Rapid și-a văzut împlinit visul, cucerind titlul de campioană la fotbal. Duminică, la Ploiești, rapidiștii au obținut acea egalitate care le era suficientă — indiferent de ce făcea Dinamo la București — pentru ca tricourile de campioni să ia, în sfârșit, drumul Giuleștiului. Actul final nu a fost lipsit de tensiune și dramatism, de momente grele pentru proaspeții campioni, supuși unei presiuni permanente de ofensiva ploieșteană. Au fost situații critice la poarta lui Răducanu, au fost situații când totul părea că se va năruși în acest ultim ceas al stagiunii. Rapidistii au găsit însă în această înclăstare decisivă resursele fizice și morale necesare depășirii momentelor de grea cumpănă, și printr-o mare risipă de energie, printr-o dăruire totală, ce s-a făcut simțită mai ales la jucătorii din apărare, a încheiat merituos o activitate de un an de zile. În aceste zile când antrenorii și jucătorii trăiesc clipe de mare bucurie, au datoria de a reflecta mai mult la acele deficiențe ce s-au făcut remarcate în jocul echipei, deficiențe care nu sînt proprii numai echipei giuleștene ci fotbalului nostru în general. Pentru că Rapid, ca echipă campioană, are datoria

de a depune eforturi sporite pentru a-și îmbunătăți substanțial calitatea jocului în vederea unei prezențe active în „Cupa campionilor”.

Reflecții și preocupări asemănătoare se cer însă și din partea tuturor celorlalte echipe. Pauza competițională ce intervine acum pînă la sfârșitul lunii august, cînd începe o nouă ediție de campionat, trebuie folosită, pe toată linia, pentru luarea unor măsuri concrete care să ducă la crearea celui climat favorabil unei activități competente, plină de răspunderi, o activitate care să ne dea certitudinea că fotbalul românesc va depăși nivelul mediocru în care se zbate de mai multă vreme.

(ziarul «Sportul popular»-Ion Băieșu)

«Am fost și eu la Ploiești. Meciul puteam să-l văd la televizor, dar nu meciul mă interesa în primul rand, ci galeria giuleșteană. În fruntea acesteia se afla, dacă nu știți, cunoscuta cântăreață Ioana Radu (foto) care, la Ploiești a intrat în teren și l-a sărutat pe Motroc pe amândoi obraji, ca să știe toată lumea de partea cui cântă inima ei de olteancă... Iar cînd arbitrul a fluierat sfârșitul meciului, cerul s-a prăbușit deasupra stadionului. Nici o forță din lume nu mai era atunci în stare să-i oprească pe giuleșteni să nu năvălească pe teren. S-au dus acolo să plângă cu toții, să plângă cu Dan Coe în brațe, au smuls tricourile de pe jucători, le-au rupt în bucăți împărțindu-le între ei.

MUNCA

Duminica în care Rapidul a intrat în istorie...

de ION BĂIEȘU

Duminică, Rapidul a încheiat una dintre cele mai palpitate și mai dramatice aventuri din istoria fotbalului românesc. După terminarea meciului de la Ploiești, jucătorii, antrenorii și suporterii echipei plingeau în hohote. Nu era un plîns de bucurie ci descărcarea unei încălcări nervoase trecute dincolo de limitele omenescului, căci întreaga suflare rapidistă a trăit pînă la paroxism emoțiile acestui final de campionat.

Meciul l-ați văzut cu toții. Nimic în plus nu pot să vă spun. Pot să vă povestesc însă cîte ceva despre suporterii Rapidului.

Et in Arcadia ego! Am fost și eu la Ploiești! Meciul puteam să-l văd la televizor, dar nu meciul mă interesa în primul rînd, ci galeria giuleșteană. Vroiam să văd la fața locului cum vor trăi acești oameni ziua în care Rapidul urma să intre în istorie ca o mare învingătoare sau ca o mare înfrîntă.

Și am văzut.

Un tren special a revărsat în Ploiești la orele prînzului cîteva mii de suporterii. Am intrat printre ei. Și am văzut pe chipurile lor că Rapidul avea să învingă.

Au pornit încofonati pe străzile orașului scandînd numele echipei, sunînd din clopote, fluturînd stegulețele cu emblema clubului. Ploieștiul răsuna de glasurile lor, întreaga populație ieșise la ferestre și în balcoane, amuzată sau scandalizată. O, mă gîndeam, dacă ar vedea nenea Iancu Caragiale scena aceasta! Cu ce imensă plăcere ar descri-o! În sfîrșit, după ce au traversat orașul, suflătistii din Giulești s-au îndreptat spre stadion și au ocupat în tribune pozițiile cele mai bune. După care au început să strige. Și n-au mai încetat pînă la sfîrșitul meciului. Parcă numai ei erau pe tot stadionul. Copii, tineri, bătrîni, bărbați și femei, elevi, muncitori și funcționari — toți cei a căror inimă bate pentru Rapid erau acolo, la Ploiești, și nici acum, la ree, nu am curajul să-mi imaginez ce proporții catastrofale ar fi

luat durerea lor în cazul unui eșec.

Dar iată că a început meciul și timp de 90 de minute singele acestor oameni a înghețat în vene și în artere. Am văzut oameni care își puneau minile la ochi cînd se apropiau petrolistii de poarta lui Răducanu. Căci cine își imaginează că Petrolul a luat meciul cu Rapid ca pe o distracție, se înșală. Moldoveanu, Dragomir și Mocanu au făcut tot ce le-a stat în putință ca să aducă pînă în pragul infarctului galeria rapidistă. (În fruntea acestora se află, dacă nu știți, cunoscuta cîntăreață Ioana Radu, care, la Ploiești, a intrat pe teren și l-a sărutat pe Motroc pe amîndoi obraji, ca să știe toată lumea de partea cui „cîntă” inima ei de olteancă...). De cîteva ori mînea plecat nemiloasă spre plasa porții echipei din Giulești și dacă ea n-a ajuns totuși acolo, asta s-a întîmplat pentru că pe linia de fund au existat cei cinci eroi ai apărării rapidiste: Dan Coe, Motroc, Greavu, Lupescu și Răducanu. Dacă Răducanu a sugrumat cu minile lui de uriaș cel puțin două pericole mortale, Dan și Motroc au dus în spinare povara uriașă a acestui meci de importanță capitală pentru clubul din Giulești. L-am văzut pe Dan ridicîndu-se în aer pînă la înălțimi incredibile sau alunecînd pe iarba ca un tăvălug și m-am convins încă o dată că băiatul acesta poartă un nume pe care îl vom rosti cu respect mulți ani de acum înainte. Toți ochii galeriei rapidiste îl priveau în acele clipe ca

pe un dumnezeu. Soarta echipei, soarta lor era în minile lui. Dacă Dan Coe rezistă, Rapidul cîștigă! Fiecare clipă era smulsă parcă din carnea acelor oameni, fiecare pocnitură a mînei răsuna dureros în inimile lor.

Iar cînd arbitrul a sunat sfîrșitul meciului, cerul s-a prăbușit asupra stadionului. Nici o forță din lume nu mai era atunci în stare să-i oprească pe giuleșteni să nu năvălească pe stadion. Ei s-au dus acolo, pe gazon, cu toții, să plîngă cu Dan Coe în brațe, au smuls tricourile de pe jucători, le-au rupt în bucăți, împărțindu-și peticele între ei. Mult timp după terminarea meciului, ei au ținut stadionul din Ploiești sub ocupație, nu le venea să plece de pe locul acela sfînt, pe care echipa lor intrase în istorie.

Noaptea, cînd au ajuns în București, au pornit pe Calea Grîviței cîntînd, s-au oprit la Podul Grant și l-au împodobit cu steagurile Rapidului și cu lozinci, au mers pe stadionul Giulești și au manifestat, apoi s-au adunat aproape de miezul nopții în fața restaurantului „Nord” unde jucătorii Rapidului luau masa cu soțiile și prietenii. Afară ploua, dar ei n-au vrut să plece nici în ruptul capului de acolo pînă cînd nu au venit printre ei Dan Coe și Dumitriu ca să-i vadă, să-i pipăie, să-i mîngie, să-i sărute, să stea de vorbă cu ei, să le promită că vor lua și Cupa!

Dar pînă unde poate ajunge dragostea fanatică a suporterilor Rapidului vorbesc aceste două întîmplări pe care le-am trăit la întoarcerea de la Ploiești.

Seara, pe la ora zece, undeva pe șoseaua națională, trei oameni ședeau în ploaie, uzi pînă la piele, așteptînd. Așteptau autobuzul care transporta echipa Rapid spre București. Vroiau neapărat să întîlnească echipa și erau decise să stea acolo chiar și pînă dimineața. Vroiau să le facă lui Ion Ionescu și Dumitriu cîte un cadou. Care era cadoul pe care vroiau să li-l facă? N-o să mă credeți! Butonii de la cămașă! Dar butonii nu erau niște butoni obișnuiți, pentru că aveau pe ei încrustate chipurile lui Ionescu și Dumitriu. De două ore așteptau oamenii aceștia în ploaie și pentru gestul acesta m-am simțit dator să le iau numele și să le scriu aici: Radu Nicolae, Trușescu Gheorghe și Cîmpeanu Ion.

Tot pe șoseaua națională am întîlnit un tînar care ne-a făcut semn să-l luăm în mașină. Am oprit și l-am luat. Era suporter al Rapidului și venea de la meci. Cînd a coborît, s-a scuzat că nu are bani la el, dar, ca să ne răsplătească, totuși, pentru gestul nostru, a scos din portmoneu, din despărțitura în care ținea fotografiile copiilor și soției, un petec de pînză roșie, l-a rupt cu dinții și ne-a dat jumătate din el. Era o bucată din tricoul lui Dumitriu II!

Iată ce face fotbalul din oameni!

„Secretele“ victoriei

povestite de Dan Coe și Motroc

Ieri, la prînz, am primit la redacție vizita lui Dan Coe și a lui Motroc. Cei doi „eroi ai Giuleștiului“ au reconstituit împreună, la propunerea noastră, istoria cuceririi titlului de campioni.

Dan Coe: Acum, după ce totul s-a terminat, văd totul mai limpede și pot să judec echipa „la rece“. Am cîștigat greu, enorm de greu, titlul de campioni. N-am avut nici un meci ușor. Am trecut printr-un crîncen război al nervilor, și victoria noastră se datorește în bună măsură faptului că noi, toți, și eu în primul rînd, am învățat să ne stăpînim, să ne ținem nervii în frîu.

Motroc: Ideea de a deveni campioni, ca să zic așa, ne-a venit la Arad, cînd am învins pe U.T.A. cu 2-1. Atunci ne-am făcut noi, în secret, următorul plan: cîștigăm campionatul, cu condiția să învingem toate echipele bucureștene și în primul rînd pe Dinamo, adică pretendentă principală. Și planul ne-a reușit. Dintr-o victorie asupra lui Dinamo am scos patru puncte.

Dan Coe: Meciurile cele mai grele le-am avut cu echipele cele mai slabe. De ce? În primul rînd pentru că aceste echipe sînt foarte ambițioase. Ce zic ele: chiar dacă retrogradăm cel puțin să învingem liderul. În al doilea rînd, noi jucăm crîpați cu astfel de echipe. Pe mine, un înaintaș slab mă derutează mai mult decît un jucător bun.

Motroc: Aceasta este poartă și calitatea noastră cea mai de pret. Sîntem foarte uniți între noi, foarte legați sufletește unul de altul și, toți la un loc, de club. Iată, avem rezerve care n-au jucat anul acesta aproape deloc. Dar nici unul n-ar vrea să plece la alt club nici în ruptul capului.

Dan Coe: Meritul e în primul rînd al antrenorilor. Cuplul Valentin Stănescu — Victor Stănculescu se înțelege bine, se completează perfect unul pe celălalt. Ei au făcut două lucruri de valoare: au știut să aplice la condițiile noastre sistemul 4-2-4 și au pus accent pe

jocul bazat pe cupluri: Ionescu-Dumitriu, Dan Coe-Motroc etc.

Motroc: Echipa, la ora actuală, este bine încheată dar trebuie, totuși îmbunătățită pe viitor. De patru ani la noi s-au schimbat doar trei băieți. Campionatul l-am cîștigat doar 11 jucători.

Dan Coe: Ne așteaptă în continuare cîteva meciuri grele. În primul rînd vrem să cîștigăm Cupa cu orice preț. Sîntem direct interesați. Dacă o cîștigăm, șase băieți din echipă îndeplinesc condițiile pentru titlul de „maestru al sportului“. Apoi meciul naționalului cu Italia. Dacă voi juca, sper să fac un meci frumos. Mi-ar plăcea însă să joc în acest meci împreună cu Motroc. Cu el mă înțeleg perfect, ne cunoaștem pasul ne dublăm bine. Motroc e un jucător foarte constant în ultima vreme, forma atinsă de el este remarcabilă. Cred că selecționerii ar trebui să reflecteze asupra acestei idei.

Motroc: Sîntem fericiți că am cîștigat campionatul. Eram obligați să-l cîștigăm. Eram obligați față de suporterii noștri care au fost a-

lături de noi și la bucurie și la necaz.

Dan Coe: Trebuie să vă mărturisesc că am avut zilele acestea cîteva dovezi de simpatie din partea suporterilor care m-au emoționat extraordinar. Cîneva, de pildă, mi-a scris că a dat numele meu copilului său, ca semn al dragostei pe care mi-o poartă. Duminică seara cînd am venit de la Ploiești, toți locatarii din blocul meu și din blocurile vecine au ieșit la ferestre și în balcoane și m-au aplaudat, mi-au scandat numele. Pentru oamenii aceștia sînt în stare să-mi dau și ultima picătură de energie cînd mă aflu pe teren. Inima mea va fi întotdeauna alături de inima lor caldă și generoasă.

Motroc: Un ultim cuvînt. Dați-mi voie să mulțumesc pe această cale și soțiilor noastre pentru grija și înțelegerea pe care ne-au dovedit-o în acest campionat. Nu exagerez cînd spun că ele sînt coautoare ale victoriei noastre.

Dan Coe: Motroc așteaptă în curînd un copil.

Motroc: Nu un copil. Un băiat!

Succes!

REFLECȚII

Spectatorul de fotbal posedă, fără îndoială, un deosebit simț al anticipării. Numai așa se explică anonimatul în care s-a desfășurat cuplajul de pe „23 August“. Două meciuri nule... din toate punctele de vedere.

Frătîlă! Și dă aere de „vedetă“ neînțeleasă. Imparte sfaturi, își ceartă coechipierii, mă rog, dă lecții de fotbal în dreapta și în stînga de parcă ar fi atins culmea perfecțiunii în cunoașterea acestui sport. El, care a lenevit tot timpul pe centru, răfind cele mai mari ocazii ale formației din care face parte. O fi înțeles totuși tilcul scoaterii lui de pe teren, motivul pentru care antrenorii l-au preferat pînă la urmă pe tîndărul Nuțu? Dacă nu, atunci cu atît mai rău pentru

fostul centru înaintaș al echipei naționale.

10... 5... 3... 2... 1 minut și... o explozie de bucurie pe „23 August“. În tribune, „observatorii“ Giuleștiului își vedeau împlinit un vis ce durase aproape 50 de ani. Meciul Dinamo București-U.T.A., din care mai erau de disputat 9 minute, își pierduse orice importanță pentru ei...

Duminică seara a fost sărbătoare în Gara de Nord. Trenurile de după ora 20 au sosit... vesele. Se cînta, se închinau ode zeului fotbal. Satisfăcuți, mulți rapidiști au luat drumul către Podul Grant. Cu torțe aprinse, ca după o mare victorie.

M. ALECU

Scînteia tineretului

RAPID —

*campioană
republicană
la fotbal*

De pe stadion pînă la cabine campionii — iată-l pe tenacele Dan — au fost purtați pe brațe...

Bucuria se manifestă, uneori, și prin plîns: priviți-l pe Valentin Stănescu și vă veți convinge

DIN CULISE

• 8 000 de giuleșteni, sosiți la Ploiești cu trenurile, cu autobuzele și mașinile — se spune că și pe jos, în grupuri mari — și-au ocupat locurile în tribune cu 2—3 ore înainte de începerea meciului. Evident, ei au sosit la locul „bătăliei” cu întregul lor arsenal de trimbiți, tălângi, pîrîitori, moșare etc. Adevărați... napolitani.

• După fluierul final — ah ce greu a venit! — publicul — evident giuleștean — a năvălit pe stadion și i-a purtat pe brațe pe antrenorii și ju-

cători rapidiști. Normal, nu? Ei între ei, jucători și antrenori, nu-și puteau stăpîni plîsul. Dan și V. Stănescu, îmbrățișați... plîngeau în hohote.

• Singurul jucător petrolist care a venit în cabină la campioni să-și felicite, a fost Dridea Il. Il felicităm pentru gest.

• ...Autobuzul cu campionii a plecat spre casă. Un grup de „microbiști” însă, și nu era mai mic de 500 de persoane, „încarmat” cu lozinci și fanioanele clubului,

a făcut un „miting” ad-hoc în centrul Ploieștiului. Pe panouri lozinci ca aceasta: „Rapid — campioană, fără milă și pomană”.

• În București campionii, Dumitriu, Dan, Ilie Greavu, Răducanu și toți ceilalți opriseră autobuzul în fața restaurantului... Feroviarul și au intrat să bea o bere. În grădină, sub o ploaie care cernea apăsător, rapidiștii închinau în cinstea victoriei. Apoi în semn de simbol, au turnat bere, într-o cupă de cristal — „Cupa victoriei” și au băut pe rînd...

V. CĂBULEA

Sîmbătă, cînd s-a luat hotărîrea în redacție ca eu să scriu despre meciul de la Ploiești și Dan Deșliu despre cel din București, Dan Deșliu mi-a zis: „Dragă Fani, soarta mea e să scriu despre campioni” și mi-a oferit o țigară Viceroy (pricepeți unde bătea!) pe care, însă, eu am refuzat-o cu un gest de prinț. Gurile rele spun că, totuși, zîmbeam puțin cam strîmb. Nu e adevărat. Eu știam că Rapidul va cîștiga titlul. Știam de la Titi Grămadă, șeful galeriei giuleștene și de la „omul cu papagalul”. Titi Grămadă mă sunase la telefon în ceasul prim al dimineții: „Domnule, pe cuvîntul meu de onoare că vom fi campioni”, iar către amiază „omul cu papagalul”, tot la telefon, îmi spusese: „gata, nu mai am nici o îndoială, acum un ceas am trimis-o pe mama să aprindă o luminare la biserica din colț și înăuntru era un mort; înțelegeți? — mortul aduce noroc”. Asemenea garanții, să recunoaștem, erau de natură să liniștească și spiritul cel mai pesimist. Și, secondat de fotoreporterul nostru, Vasile Ranga, am luat drumul spre Ploiești — mulțumesc din inimă acelei părți din public care m-a întîmpinat, și pe mine și pe Băieșu, cu prelungi și ascuțite fluierături; promitem să ne revanșăm pe măsură — și primul lucru pe care l-am făcut, a fost să-i iau o declarație lui Valentin Stănescu. „De o săptămînă, mi-a zis el, dorm numai între 1 și 3 noaptea”.

Meciul. În clipa cînd arbitrul bulgar Stavrev (excelent, totdeauna în apropierea fazei) a fluierat începutul acestei partide care a zguduit cartierul Gării de Nord, cîntăreața Ioana Radu s-a

dus la tușă și l-a sărutat pe Motroc și i-a zis: „Nu ieșiți de-aici decît cu titlul, altfel...” Și cei 11 ai Realului au pornit lupta, avînd

(„Avem comandate alte unsprezece cupe, una pentru fiecare jucător, și la poarta stadionului Giulești vom ridica unsprezece

ȘI SE VOR ÎNĂLȚA BUSTURI DE MARMURĂ ÎN GIULEȘTI...

Fănuș Neagu

un stadion întreg împotriva (de ce? n-am înțeles) și un adversar hotărît să mănince nori și flăcări iar pe ici, pe colo și puțină carne de om. Meci de uzură (mai ales al nervilor), jucat pe viață și pe moarte, meci în care I. Ionescu a reușit una din cele mai frumoase execuții tehnice din cariera lui, în care Greavu a fost cel mai bun om de pe teren, iar Dan a muncit cît zece și n-a făcut nici un fault! „Cele mai lungi 90 de minute — mi-a declarat Jamaichi, dar la capătul lor...”.

La capătul lor, sute de bucureșteni au invadat terenul și i-au purtat pe brațe pe cîștigători. Profesorul de muzică și „omul cu papagalul” i-au pus în mîini lui Dumitriu o cupă de cristal în valoare de 3 000 lei.

busturi din marmură”). După 90 de minute, în vestiar Dumitriu II (cel mai mare talent al Giuleștiului), Kraus, Lupescu și Dinu

plîngeau ca niște copii. Codreanu și Năsturescu se îmbrățișau, Dan și Motroc dansau, iar Greavu cînta. Singur, masivul portar

Răducanu (eroul ultimelor partide ale Realului) sta într-un colț și fuma, gata parcă s-o ia din nou de la început.

Iar artistul emerit Colea Răutu, care de atîția ani e prezent la fiecare meci al gărărilor, fi privea pe băieți și zîmbea, și afară, la porțile stadionului, sutele de giuleșteni, cu făclii în mîini, dansau Zorba-Grecul. Clopote, și chitare, și trompete, și convoiul „napolitanilor” înaintînd spre gară în pași de dans — un spectacol care a început la Ploiești și continuă în București și care se va încheia abia la sfîrșitul acestei săptămîni cînd Nicu Constantin („Împreună cu microbiștii Horia și Radu și toți cei din teatru care iubesc Rapidul, și să-l văd eu pe ăla de zice nu”) invită pe toată lumea la un mare carnaval.

La întoarcerea de la Ploiești autobuzul Rapidului a fost ținut la o barieră cîteva minute. „Ultima în drum spre Cupă, mi-a zis Dan, căci altfel vom discuta noi acum cu Steaua. Sînt sigur că într-o zi ai să începi un articol așa: în anul cînd Rapid a cîștigat și campionatul și Cupa”.

Felicitîndu-i pe noii campioni și vărsînd încă o lacrimă de cîrmă pentru cei plecați în divizia care nu cunoaște mila, închei promîindu-vă un nou reportaj despre „napolitani”. Dar mai înainte de asta, o cronică de la Bacău, cu Tească, cu Dutan și Rugiubei.

Bucuria victoriei

Noaptea visurilor noastre!

Duminică, spre seară, în inima Giuleștiului. Învingătorii campaniei '66-'67 sînt așteptați cu emoție de cei care au dus, ani de zile, povara grea a „așteptărilor”.

Trebuia să vedeți Gran-tul, în seara aceea, cu în-fățișarea sa... triumfală. Pe cînd la Ploiești flui-erul final consfințea vic-toria definitivă a Rapi-dului, masivul de fier era luat cu asalt: pe cel mai înalt „catarg” al său era înălțat steagul Rapidului. Apoi, fiecare braț de fier a fost împurpurat cu o eșarfă. Pe jos s-au presă-rat flori să amintească contemporanilor primirea făcute eroilor antici. În-vingătorii aveau să fie a-clamați, purtați pe brațe, asigurați că sînt... cei mai mari jucători ai tutu-ror timpurilor, ai tuturor locurilor.

★

Suna de miezul nopții. Piața Gării de Nord era o mare de oameni. În noaptea asta, toate dru-murile duc aici. Pe aici vor trece eroii spre sala toastului. Întreg arsenalul rapidist — tobe, trîmbițe, trompete — așteaptă sem-nalul. Copiii stau gata să desfacă pancartele. Cîțiva bătrîni au adus torțe. At-mosferă de așteptare în-cordată.

★

Unu, după miezul nopții. Vreo 500 de oameni ma-sați în fața „Cartierului general” (Hotel Nord) scan-dează numele jucătorilor preferați, chemîndu-i la rampă.

— Dane, trebuie să le vorbești!

Mai emoționat decît în fața lui Eusebio, Dan în-cepe primul său toast. În-tensitatea momentului îi inspiră: „Dacă ați ști cît sînt de fericit că prin strădanțiile mele și ale co-legilor v-am putut face fericiti pe dumneavoastră”.

Cuvintele (ca în prover-bul cu pasărea) l-au... pierdut. L-a răpit mulți-mea și nu l-a redat de-cît tîrziu și pe un „schimb greu”: Emil Dumitru... Străngut de emoție, ido-lul Giuleștiului n-a reușit să spună decît: „Iată deci că sîntem...”, fiindcă o galerie masivă îi fură ul-timul cuvînt, scandîndu-l cu frenezie: „Cam-pi-oni, cam-pi-oni”. De 47 de ani, un mare cartier al Bucu-reștiului, zeci de mii de oameni coplesita de pova-ra atîtor deziluzii, aștep-tau această clipă! Și acum o gustă din plin!

★

Intrarea a... orului Victor Stănculescu e făcu-tă pe fundalul „Vrem și cupa”. Și, deși e noaptea de aur, fruntea pedago-gului prinde o cută. Medi-tează la acel: „Vox populi...” Și îl caută, cu gîndul, pe Valentin Stă-nescu...

★

Și iată momentul toas-tului. Emoția străbate pînă și inimile reci și „obiective” ale colegilor mei. Îi înțeleg: deși sînt vechi în meseria conde-lui n-au avut ocazia să treacă vreodată — în ma-terie de Rapid — din tă-rîmul anticipărilor în cel al certitudinii. Dar iată că acum formulează un titlu de cronică, mai pro-zaic decît oricare altul,

dar emoționant pentru că e scris pentru prima dată: „Rapid, campioana Ro-mâniei”.

...În capul mesei, vete-ranul Ștefan Filote își pregătește discursul. Va vorbi desigur, despre „Im-portanța rezultatului”. Dar, privind ochii copiilor pe care i-a crescut lîngă sine, izbucnește deodată cu efu-ziune: „Vă mulțumesc că m-ați adus să trăiesc clipa pe care mi-am dorit-o toată viața”.

★

Către zidul Vajnicii su-porteri nu au somn. Pre-gătesc un plan de acți-une pentru zilele ce vor urma. Caută febril răs-puns cîtorva întrebări: cum trebuie făcută primi-rea campionilor pe stadi-oul Giulești, pe ce dis-tanță vor fi așternute co-voare, cum va fi construit carul alegoric pe care vor fi purtați eroii?...

...Pe cînd o victorie, la fel sărbătorită, care să nu fie însă numai a Giu-leștiului?

NUȘA MUSCELEANU

P.S. În ultimul moment ne-a parvenit un nou exemplu de... rapidism: autorul și interpretul prin-cipal al spectacolului „Ca în filme”, Ciupi Rădules-cu, și-a adăugat la numele său numele echipei adul-te, astfel că pe viitoarele afișe va fi trecut Ciupi Rădulescu-Rapid.

— De cînd m-am înce-put cariera artistică, am așteptat clipa aceasta, în speranța că atunci va în-cepe adevărata mea con-sacrare. Numele de Rapid mă va ajuta la aceasta — a spus, zîmbind, Ciupi Ră-dulescu.

L

SPORT

UF...

La drept vorbind performanța săptămânii a obținut-o **Dinamo**, dar la rugby unde cincisprezecele din Ștefan cel Mare a realizat o performanță de mare răsunet. Imprejurările le cunoașteți, specialiștii și-au spus cuvântul, noi nu putem decât să aplaudăm și să salutăm revirimentul sportului cu balonul oval în care am avut și, să sperăm, vom mai avea succese. Dragi Campioni ai Europei, vă felicit din toată inima și, o dată aceste zise, dați-mi voie să trec dincolo, că nu mai pot.

Așadar faimoasele vaci grase ale belșugului trec la ora asta în pas simbolic peste covoarele așternute, zice-se pe podeaua de asfalt a Podului Grant! A vrut Dumnezeu și cu gărarii după o aproximativă jumătate de secol! Să ne fie de bine! Duminică seara, începînd de pe stadionul din Ploiești și terminînd în fața **Hotelului Nord** s-a dansat Samba ca pe Giulești. Nici ploaia, nici vremea cișalie a acestui iunie contorsionat ca un amor neașteptat nu au răcit entuziasmul suferitorilor. Băieții **Realului** au cucerit titlul de campioni ai țării. Ghinioanele tradiționale au fost alungate de rugile băbești ale lui Fănuș Neagu, la care a mai pus un umăr și vajnicul Guță Băieșu, însoțit de binecuvîntările lui C. Chiriță și, de ce nu, și de oftaturile subsemnatului, bănuț de multă vreme de boală feroviară la subsolul inimii. S-o recunoaștem: am dorit cu toții ca Dumitriu și ceilalți să-și ducă echipa în Edenul clasamentului. Pe ecranul televizorului s-au văzut doar puține lucruri. La Ploiești s-a jucat disperat. Atît de disperat încît Dan Coe, cu inima lui cit un județ, era cit pe aci să realizeze ceea ce ploieștenii nici nu doreau, nici nu au reușit în cele din urmă. Noroc de Răducanu, în zi mare, noroc de... noroc, altfel cine știe ce bucluc se mai întimpla și de data asta. Pentru că la București, așa cum și-a dat seama fiecare, ceasurile au fost date în urmă cu un sfert de oră și mieluselul arădan fusese pregătit pentru jertfă. În minutul 3 (după ceasurile întîrziate ale Capitalei) U.T.A. avea în portbagaj un gol și nu era mare lucru să mai primească atît cît era necesar. Numai că și în Capitala Petrolului fazele erau precum cuvintele lui Tudor Argezi. Mă gîndeam la multe lucruri, îmi aminteam de cazul Boc și îmi spuneam că toate pe lume se plătesc... Unde mai pui jocul excelent al gărarii, sacrificiul lui Jamaiki, cel ce nu ne plăcea deloc în ultima vreme. Dumitriu II pe care fanaticii l-au sărbătorit peste foarte părea tare resemnat și noi iar ne-am zis că el are mult talent, dar suflă deloc. Și într-o împrejurare ca asta, dacă **Rapidulețul** ar fi pierdut, merita, pe cuvînt de onoare, să fie linsat!

Pe măsură ce vremea se scurgea și noi cu ceasurile în mînă simțeam că ne îmbolnăvim de inimă, privind cînd la ecranul de sticlă, cînd la minutare, la București pe 23 August se înregistra o apatie suspectă. **Dinamo** parcă înțelegînd de unde i se trage răul nu făcea nimic ca să merite galonul suprem. Totul se desfășura ca într-o dramă modernă bazată pe suspensul exasperării. Drapelele feroviare cărate în sin, nu fuseseră scoase, trîmbițele încă nu răsunaseră a victorie! În sfîrșit, binecuvîntatul minut 90 de la Ploiești. Valentin Stănescu a început să plîngă, tricourile giuleștenilor au fost făcute ferfeniță, 5000 de microbiști au invadat terenul și au început să strige. La București, operă bufă: U.T.A. egalează, ca într-un bun scenariu pe temă sportivă. Cartea se jucase.

Bravo **Rapidulețule**, bravo **Dinamo**, bravo **Petrolul**, bravo, de ce nu, U.T.A.! A urmat banchetul de la **Feroviarul**, corurile celor o mie de bravi de pe Grivita care urau la mulți ani dragilor lor reprezentanți. Era frumos, era ceva sublim în aer. Mă gîndeam ca mulți alții că și acest public al **Realului** care umblă în mase pe jos, urmînd echipa, ar merita o răsplată frumoasă. Clubul feroviar ar trebui să găsească ceva. Și poate va găsi. În zorii zilei următoare în jurul Podului Grant încă plutea aburul triumfului. Cum se va fi scris istoria acestui campionat, cum nu, el răsplătește după ani și ani munca unui colectiv harnic și entuziast. Să ne bucurăm cu toții, să le urăm băieților să ia și **Cupa**, nu de altceva, dar dacă e bal, bal să fie.

Cu dragoste, al vostru,

EUGEN BARBU

Imagine surprinsă la Ploiești, după terminarea meciului care avea să rezolve chinuitoarea întrebare a **Rapidului**: „A fi sau a nu fi... campioni?” Și iată explozia de bucurie a suporterilor echipei din Giulești...

UNA PE SĂPTĂMÎNA

de NEAGU RĂDULESCU

— Auzi? În fine am luat campionatul noi rapidiști!
— Ce zici, că plouă?
— Nu, n-a plouat cu goluri, dar am luat campionatul!

INFORMAȚIA

SPORT SPORT SPORT

După aproape patru decenii de speranțe..

RAPID—campioana țării la fotbal

• Dinamo București și Universitatea Craiova pe locurile următoare • C.S.M.S. Iași și Politehnica Timișoara în categoria B • Despărțire de întrecerea nr. 1 a fotbalului
pînă la 13 august...

Nici în editia cînd a condus cu destulă autoritate, nici în campionatul care i-a dat, uneori, și cinci puncte avantaj, RAPID n-a fost lipsită de emoția cuceririi titlului, a acestei performanțe pe care o visează de peste 30 de campionate și de aproape patru decenii. A trebuit să așteptăm și ULTIMELE 90 DE MINUTE SPRE A STABILI CĂ TITLUL MERGE ÎN SFÎRSIT ÎN GIULEȘTI. Echipa feroviară, antrenată de VALENTIN STĂNESCU și VICTOR STĂNCULESCU, cucerește meritat primul său campionat din îndelungată carieră, fiindcă în această destul de nesatisfăcătoare editie a fost totuși cea mai constantă și mai dornică de a realiza victoria finală. Iată-i pe cei 18 jucători care au contribuit la atingerea ei (în paranteză, numărul de jocuri la care au participat): Răducanu (23), Andrei (3) — portari; Lupescu (26), Motroc (25), Dan (26), Greavu (25), Ștefan (3), Costea

(1) — fundași; Dinu (23), Jambaschi (21), Georgescu (6) — mijlocasi; Năsturescu (25), Dumitriu (26), Ionescu (22), Codreanu (23), Mitroi (3), Kraus (12), Neagu (8).

Cea mai redutabilă adversară a feroviarilor a fost DINAMO BUCUREȘTI (antrenori: TRAIAN IONESCU și ANGELO NICULESCU), care a avut un puternic finis, terminînd la două puncte de campioni. Remarcabilă a fost și comportarea clasatei pe locul trei — UNIVERSITATEA CRAIOVA — (antrenori: ROBERT COSMOC și GHEORGHE NUTESCU), care realizează astfel un „record personal”. Au retrogradat în campionatul secund C.S.M.S. Iași și Politehnica Timișoara.

Reîntîlnirea cu campionatul categoriei A este fixată pentru ziua de 13 august, cînd începe editia 1967/1968.

CARICATURA ZILEI

de Neagu Rădulescu

— Poștiți, poștiți! Astăzi șeful aprobă tot! Nu refuză nimic!

N-au trecut nici 60 de secunde de la încheierea meciului de fotbal Petrolul — Rapid (0—0), disputat ieri la Ploiești în cadrul categoriei A, și sute dintre freneticii susținători ai rapidiștilor și-au înconjurat idolii, purtîndu-i pe brațe, de

bucurie că au cîștigat pentru întia oară în istoria clubului feroviar bucureștean titlul național.

...ȘI LA PLOIEȘTI

SETEA DE GLORIE...

Nu știm cât de visat a fost de decenii titlul suprem de către fostele generații ale Rapidului și ce tumult a produs dorința lui cu ani în urmă. Bănuim, însă, că a fost întotdeauna tot atât de mult visat ca și azi, de vreme ce, ieri, antrenorul Em. Vogl, consilierul actual al echipei Rapid, de obicei calm ca o statuie, plîngea în cabină, după meci, alături de Valentin Stănescu, Filote și toată echipa.

Ce emoționantă descărcare nervoasă, ce tablou rar pentru cei puțini prezenți pe culoarul cabinelor din stadionul Ploiești! Toată echipa plîngea de fericire, în timp ce afară citeva mii de bucureșteni le cîntau, fără ca ei să audă: „La mulți ani...!”

Setea de glorie a foștilor și actualilor fotbaliști de la Rapid a fost, în sfîrșit, potolită. Ieri, zeci de mii de suporterai ai rapidiștilor, declarați sau anonimi, s-au îmbrățișat și au băut din Cupa victoriei. Această sete de glorie, nesecată ani de-a rândul, în pofida atîtor disperate situații, a impresionat parcă în ajunul întîlnirii de ieri, de la Ploiești, și pe cei mai înverșunați adversari sportivi ai rapidiștilor. Chiar dacă posibilitatea ca Rapid să piardă și în acest an titlul era numai de 5 la sută, ea exista, și pentru acest motiv stadionul din Ploiești a fost arhiplin, televiziunea a transmis partida în direct, iar radioul s-a menținut „pe Ploiești” aproximativ 70 de minute din emisie.

La Ploiești ar fi trebuit să fie semnalul loviturii de teatru. Petrolul să învingă la limită, și apoi Dinamo București să ciștige la scor pentru ca 5 000 de suporterai rapidiști să se înapoieze pe jos la București în semn de penitență!

Dar n-a fost așa. Rapid a avut grijă mai întîi de toate să nu primească gol. Și-a întărit mult apărarea, și-a slăbit înaintarea. Codreanu a jucat mijlocas, Dumitriu II n-a mai coordonat, Ion Ionescu a fugit pe extremă. Și Rapid n-a șutat decît o singură dată pe poartă: în min. 80, Ion Ionescu. Atît. Dar, în schimb, aproape toți și-au apărât poarta ca lei. Au fost în pericol de 2-3 ori, dar Răducanu, ca o panteră, n-a lăsat nimic să treacă. Nici atunci cînd, buimăciți, apărătorii lui erau să-i înscrie gol.

A fost un meci jucat de rapidiști cu sufletul la gură, aproape fără respirație. N-a fost o partidă de rang de campioni, dar a fost o pagină sportivă emoționantă în fața căreia, pînă în cele din urmă, ne-am inclinat cu toții.

De patru ani, 18 jucătorii, doi antrenori, un club întreg și citeva mii de suporterai, au fost aproape de titlu. Locul doi, locul trei, dar nici o dată pe primul loc! Iată-i acum pe podium, pe toți, cu visul împlinit, beți de fericire, după un campionat în care au oțtat, au transpirat, au tremurat, dar, pînă în cele din urmă, au învins. Au ciștigat cel de-al 49-lea campionat al țării.

Fără luptă, nu-i cunună!

Dacă rapidiștii păstrau cele cinci

puncte avans de acum citeva etape, acest sfîrșit de campionat era de-a dreptul anost, iar satisfacția rapidiștilor, probabil, mai mică. Lupta cu Dinamo București a necesitat eforturi pînă la epuizare și dacă meciul cu Petrolul n-a fost un mare spectacol în teren, ultima fază a întrecerii acestor două mari rivale sportive, transmisă pe canalele undelor și televizoarelor, a captivat o țară întreagă. Din acest punct de vedere, Rapid a ciștigat mai mult decît un campionat.

Comentariile categoriei A de fotbal: Dan Olteanu și Eftimie Ionescu

UN MOMENT
AȘTEPTAT
ZECI DE ANI...

RAPID CAMPIONANĂ

VICTOR STANCULESCU
antrenor secund

O VICTORIE
A TENACITĂȚII
ȘI ENTUZIASMULUI

VALENTIN STĂNESCU
antrenor principal

Răducanu

Lupescu

Motroc

C. Dan

Greavu

Dinu

Jămașchi

Năsturescu

Dumitriu II

I. Ionescu

Codreanu

Andrei

Georgescu

Kraus

Neagu

„Zborul” învingătorilor : Motroc e purtat pe brațe.

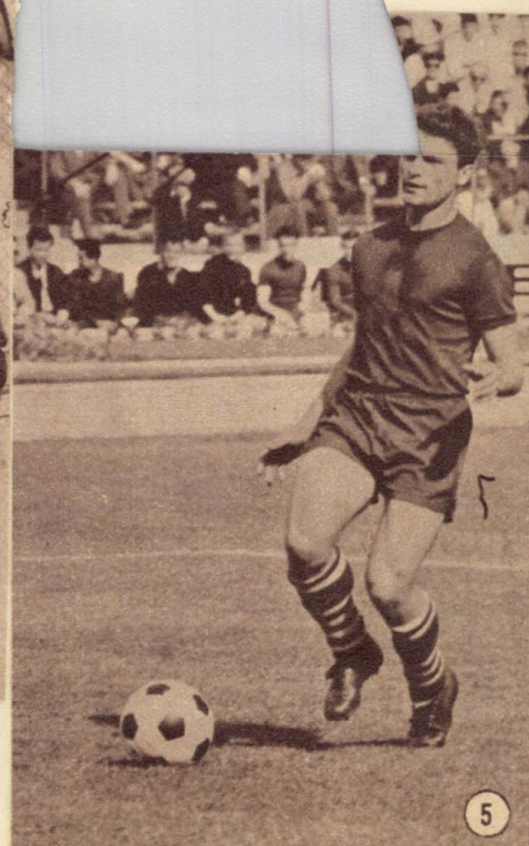
Foto : Petre COZIA

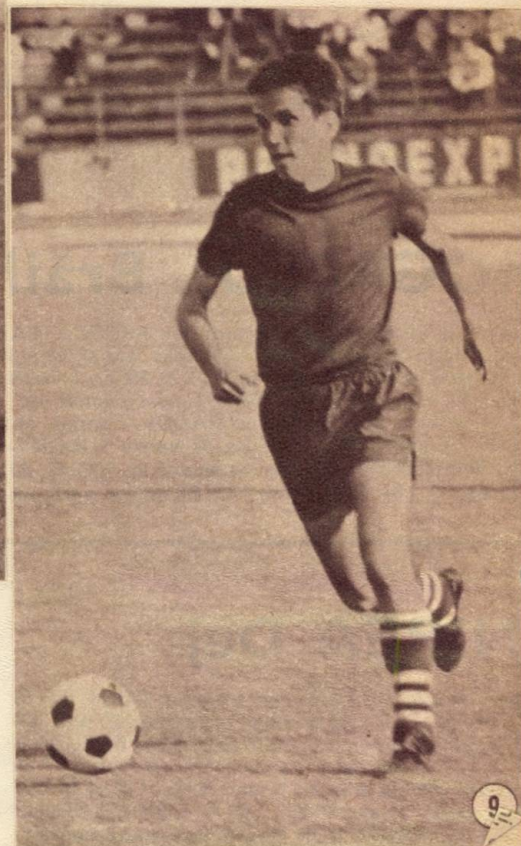
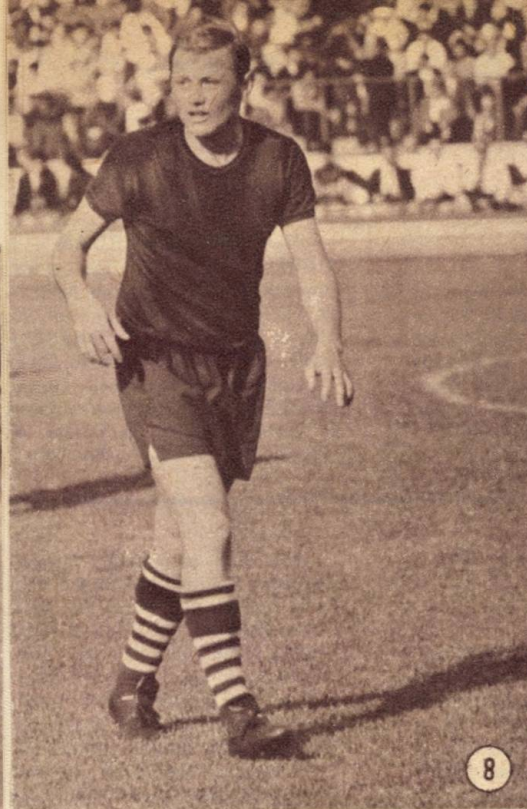

Unul dintre cele mai pasionante dueluri ale meciului de la Ploiești a fost cel dintre Năsturescu și Moceanu

CAMPIONII

1. RĂDUCANU Necula
2. LUPESCU Nicolae
3. MOTROC Ion
4. COE Dan
5. GREAVU Ilie
6. NĂSTURESCU Constantin
7. DINU Constantin
8. JAMAISCHI Constantin
9. CODREANU Teofil
10. DUMITRIU Emil
11. IONESCU Ion

CAMPIONII, VĂZUȚI DE NEAGU RĂDULESCU :

De la stînga spre dreapta: Răducanu, Greavu, Andrei, Motroc, Lupescu, C. Dan, Dinu, Codreanu, Ionescu, Jamaïschî, Dumitriu, Kraus, Georgescu, Neagu, Năsturescu, Valentin Stănescu, Victor Stănculescu, Emerich Vogl

SĂ ASCULTĂM POVESTEA RAPIDULUI...

Așadar, RAPID ! Pentru prima dată titlul de campioană a României la fotbal a poposit în Giulești, pe... malurile podului Grant. Felicitări campionilor și urări pentru rezultate cât mai frumoase în „Cupa campionilor europeni” ! Dar să vedem care a fost drumul parcurs în ultimii ani de Rapid. Ne-am adresat — se putea altcuiva ? — antrenorului principal Valentin Stănescu. Am vrut să-i punem cîteva întrebări. N-a fost nevoie. Timp de aproape două ore „Tinel” mi-a depănat povestea Rapidului, a echipei cu cei mai mulți și mai entuziaști suporteri, care, în sfîrșit, după 47 de ani de așteptare, a gustat din cupa victoriei.

Să ascultăm această poveste.

„TRĂIM UN VIS?”

„De cîteva zile am impresia, și eu și jucătorii, că trăim un vis, că, parcă... sîntem tot secunzi ! Dar mereu vine cîte ceva, ne strînge mîna, ne îmbrățișează, ne felicită PENTRU TITLU ! Sîntem campioni ! Mare lucru ! Prea am fost mereu pe locul II. Și în „Sportul popular” a apărut lista... eșecurilor noastre de pînă acum. Mereu II, II, II... Ajunsese

o obsesie. Am secondat toate echipele din țară, începînd cu Ripensia !

În 63/64, cu 33 p., ne-am clasat pe locul II, după Dinamo București. A fost anul în care eram cel mai sigur că nu vom pierde campionatul. Am cîștigat la un moment dat 8 jocuri consecutiv, timp în care am marcat 18 goluri fără să primim vreunul. De aceea, la 14 iunie 1964 — cum aș putea uita vreodată ziua cînd...

...A APĂRUT GALAȚIUL !

Meciul cu Siderurgistul, echipă care lupta pentru „un loc sub soare”, s-a dovedit foarte dificil pentru noi. Și am fost învinși cu 1-0. La al nouălea joc, „seria” noastră n-a mai tinut. Începusem să am îndoieli asupra capacității echipei. În schimb, după trei zile, la Belgrad, România învingea echipa olimpică a Iugoslaviei cu 2-1, în formația noastră jucînd toți rapidiștii mei ! Puteam să nu mă încred, mai departe, în băieți, cu toate că meciul pierdut la Galați ne-a costat campionatul ?

În 64/65, cu 37 p., eram tot pe locul II și tot după Dinamo. 14 etape echipa nu a cunoscut înfrîngerea ! În a 15-a am pierdut cu 4-1 la Brașov. Și din nou a zburat titlul în „Ștefan cel Mare”. De fiecare dată toată lumea ne vedea campioni și capotam cînd te așteptai mai puțin. Așa a fost și atunci cînd titlul a revenit Petrolului. Tot timpul, cursă de urmărire Rapid-Petrolul. Cînd eram aproape siguri, din nou Galatiul, cu Siderurgistul lui, ne-a făcut de rușine, de data asta chiar în București, învingîndu-ne cu 2-1 !

66/67, al 49-lea campionat al țării. La începutul lui am declarat presi că :

NU MAI ȚINTIM TITLUL !

Perfect adevărat. După ce trei ani te împotmolești la mal, vrînd-nevrînd începi să ai „complexe”. Oamenii sîntem ! Și atunci, împreună cu Ciogli-baci (n.r. consilierul tehnic al echipei, Emerich Vogl) și cu Victor (n.r. Stănculescu, antrenorul secund) am hotărît ca prima noastră grijă să fie, de data asta, să jucăm bine. Și pentru a reuși, s-a lucrat mai mult ca altădată la îmbunătățirea organizării jocului și la punerea la punct a pregătirii jucătorilor.

Dorința de a cîștiga campionatul ne-a venit, ca să zic așa, pe drum. Mai precis, după meciul de la Arad (n.r. în etapa a XV-a, la 12 martie) cînd am învins pe U.T.A. cu 2-1. Ne-am dat seama că dacă în următoarele cinci etape vom reuși 9-10 puncte, putem veni pe locul întâi. Și așa a fost : în etapa a XX-a aveam patru puncte avans față de craioveni.

Aveam însă și experiența campionatului anterior cînd, la un moment dat, cinci puncte ne despărțeau de Petrolul și, totuși, am pierdut. Ce s-a întimplat în acest retur ? Pentru a da răspunsul mă întorc înapoi cu cîteva ani cînd Rapid, echipa caracterizată printr-un ridicat grad de pregătire tehnică, a reușit — în cadrul sistemului său de joc — meciuri frumoase și, unele, chiar de mare spectacol. În vremea aceea, de dragul spectacolului, unii jucători (mă gîndesc în special la Dumitriu), uitau... să cîștige, să marcheze adică, și titlul își găsea alt sediu. Anul acesta, văzînd că tricourile de campioni ne surînd din nou, am renunțat cu toții, antrenori și jucători, la jocul bazat mai mult pe spectacol decît pe rezultat și am trecut la unul mai economic, în care accentul a fost pus pe întărirea apărării. Extremele au fost mult retrase, iar mijlocașii și atacanții au căutat să speculeze orice situație de gol creată. Totodată, am „cîștigat” un jucător care ne-a fost de mare folos în acest retur : Dumitriu. Zic „l-am cîștigat” pentru că el s-a maturizat, a luptat mai mult ca altădată și, mai presus de toate, a marcat goluri (pînă în această primăvară, cuplul Dumitriu-Ionescu, care are la bază o bună tehnicitate și o perfectă înțelegere, avea un singur realizator : Ionescu). În echipă, Niki a primit rolul de coordonator. Și astfel,

IATĂ-NE CAMPIONI !

Da, sîntem campioni ! Revin mereu la această idee. Care au fost calitățile a căror sumă ne-a urcat în virful piramidei ? Desigur, cele tehnico-tactice, în primul rînd. Apoi, cele psihice. Nu e ușor ca patru ani la rînd să lupți cu încăpăținare pentru același țel, pentru realizarea unui vis care aci se apropia, aci se îndepărta de noi. Nu vreau să le uit nici pe cele fizice. Dar cred că mai mult decît orice au contat dragostea pentru clubul unde au învîșat fot-

bal, dăruirea totală a tuturor celor 18 fotbaliști folosiți, dar mai ales a celor din echipa standard, care joacă împreună cam de cînd am venit antrenor la Rapid. Și dacă uneori calitatea fotbalului nostru n-a fost la înălțimea unei formații ce aspiră la titlu, cred că aceasta se datorește — totuși — stării psiho-nervoase a jucătorilor, care doreau să cîștige, în sfîrșit, acest titlu. Dovada cea mai mare au făcut-o în meciurile cheie ale campionatului, cele cu Dinamo București, cu Steaua, cu Petrolul. În această primăvară, în cele 14 meciuri de campionat (inclusiv cel cu Petrolul din tur, disputat în februarie) și în cele trei de cupă, Rapid n-a pierdut decît o dată, la Cluj, în fața Universității.

Cu toate că, la un moment dat, au existat jucători cu o forță mai slabă, nu i-am scos din formație, ci am căutat să-i readucem în forma care i-a consacrat. Exemplele cele mai elocvente : Dan, Greavu, Codreanu, Jamaïschî, Ionescu.

SÎNT MULȚUMIT,

extrem de mulțumit de comportarea fotbaliștilor mei, care au făcut dovada că s-au maturizat într-adevăr. Să reușit ca individualitățile valoroase pe care le avem să se subordoneze și să se încadreze total în concepția de joc a echipei. Acest retur a evidențiat două elemente tinere, portarul Necula Răducanu și atacantul Alexandru Neagu. Cu o pregătire și mai serioasă și cu acordul lor total (mă refer la viața extrasportivă), ei vor deveni, cred, jucători de bază nu numai ai Rapidului, ci și ai loturilor reprezentative.

Nu vreau să fac altă remarcă privind comportarea individuală a jucătorilor. Aproape fiecare a avut perioade mai bune sau mai slabe în acest campionat. Meritul câștigării titlului este al tuturor, în egală măsură. Atunci când unii, cum v-am spus, n-au avut forma cea mai bună,

ceilalți au luptat cu puteri înecite căutând să suplinească și sarcinile de joc ale celor ce nu-și puteau aduce tot aportul.

Vreau să mulțumesc din toată inima colaboratorilor mei, antrenorului emerit Emerich Vogl și prof. Victor Stănculescu, pentru abnegația și dragostea cu care m-au ajutat, alcătuind împreună un colectiv sudat, care a reușit ca, în sfârșit, să descrețească frunțile suporterilor noștri.

Sînt profund impresionat de dragostea cu care cei mai înflăcărați suporteri ai noștri ne-au susținut pe parcursul acestui campionat, totul culminînd cu acele manifestări de neuitat de pe stadionul din Ploiești și de la București, pe Calea Griviței, la stadionul Giulești, la Gara de Nord.

Cîștigînd campionatul,

DATORIILE ȘI OBLIGAȚIILE
noastre sînt mult mai mari ca pînă acum. Avem de apărut un titlu. În plus, avem dorința fermă ca în „Cupa campionilor europeni” să reușim mai mult decît au făcut pînă acum celelalte echipe românești. Aceasta ne obligă pe noi, tehnicienii, pe jucători, ca și pe ceilalți factori care ne înconjoară, să facem totul pentru realizarea acestui țel, să contribuim la mult așteptata redresare a fotbalului nostru.

Închei, rugîndu-vă să mai avem o discuție după consumarea etapelor ce mai sînt de disputat în „Cupa României”, cupă pe care — sincer vă spun — dorim, alături de jucătorii și suporterii, să stea anul acesta în vitrina clubului Rapid.

MIRCEA TUDORAN

CARTEA DE VIZITĂ A ANTRENORILOR...

VALENTIN STĂNESCU, născut la 28 noiembrie 1922. A debutat la Olimpia București, unde a jucat între 1933—1942; a mai jucat la Sportul Studentesc București (1942—1946), Carmen București (1946—1947) și Rapid București (1947—1953). Cariera de antrenor și-a început-o la echipa M.C.F. (1953—1958). A antrenat apoi Unirea Focșani (1958—1959), Metalul Tîrgoviște (1959—1963) și, din 1963, Rapid București. De 5 ori internațional A.

VICTOR STĂNCULESCU, născut la 2 iulie 1934, absolvent I.C.F. între 1957—1962 profesor la Șc. sp. nr. 2 București și antrenor la echipa de fotbal a școlii. Din 1962 — la Rapid.

...ȘI A JUCĂTORILOR

RĂDUCANU Necula: născut la 10.V.1946, de 9 ori internațional în echipa de tineret; **LUPEȘCU** Nicolae: 17.XII.1940, 1 A, 1 B, 14 T, 4 J; **MOTROC** Ion: 14.II.1937, 2 A, 9 T, 8 J; **COE** Dan: 8.IX.1941, 2 A, 3 T, 1 J; **GREAVU** Ilie: 19.VII.1937, 22 A, 4 T, 2 J; **DINU** Constantin: 14.V.1943, 1 A, 13 T, 4 J; **JAMAIȘCHI** Constantin: 10.II.1945, 1 B, 13 T, 6 J; **NĂSTURESCU** Constantin: 2.X.1940, 2 A, 9 T, 8 J; **DUMITRIU** Emil: 5.XI.1942, 5 A, 12 T, 7 J; **IONESCU** Ion: 5.IV.1938, 16 A, 2 T; **CODREANU** Teofil: 1.II.1941, 2 A, 12 T, 4 J; **ANDREI** Marin: 22.X.1940, 4 A, 1 B, 6 T, 4 J; **ȘTEFAN** Vasile: 23.X.1948, 1 B, 1 T, 7 J; **COSTEA** Savu: 17.VI.1947; **MITROI** Paul: 7.VII.1947; **GEORGESCU** Nicolae: 1.I.1936, 18 A, 2 B, 4 T, 9 J; **KRAUS** Viorel: 5.III.1940, 2 T; **NEAGU** Alexandru: 19.XII.1948, 6 J.

FORMAȚIA STANDARD

Răducanu (24) — Lupescu (26), Motroc (25), C. Dan (26), Greavu (25) — Dinu (23), Jamaishi (21) — Năsturescu (25), Dumitriu II (26), Ion Ionescu (22), Codreanu (23).
Au mai jucat: Andrei (4), Ștefan (3), Costea (1), Mitroi (3), N. Georgescu (6), Kraus (12), Neagu (8).
În paranteze — numărul de meciuri în care jucătorii au îmbrăcat, în acest campionat, tricoul Rapidului.

GOLGETERII RAPIDULUI

15 GOLURI: Ion Ionescu — 4 din penalti.
12 GOLURI: Dumitriu II.
3 GOLURI: Năsturescu.
2 GOLURI: Jamaishi, Codreanu, Kraus.
1 GOL: Dinu, Neagu, Lupescu.

CAMPIOANELE DE FOTBAL ALE ȚĂRII

1) 1909/10 F. C. Olimpia București	26) 1937/38 Ripensia Timișoara
2) 1910/11 F. C. Olimpia București	27) 1938/39 Venus București
3) 1911/12 F. C. United Ploiești	28) 1939/40 Venus București
4) 1912/13 C. A. Colentina București	29) 1940/41 Unirea Tricolor București
5) 1913/14 C. A. Colentina București	1941/42 nedisputat
6) 1914/15 S.R.A. București	30) 1946/47 I.T.A. Arad
7) 1915/16 Prahova Ploiești	31) 1947/48 I.T.A. Arad
1916/17 nedisputat	32) 1948/49 I.C.O. Oradea
8) 1919/20 Venus București	33) 1949/50 Flamura roșie Arad
9) 1920/21 Venus București	34) 1951 C.C.A. București
10) 1921/22 Chinezul Timișoara	35) 1952 C.C.A. București
11) 1922/23 Chinezul Timișoara	36) 1953 C.C.A. București
12) 1923/24 Chinezul Timișoara	37) 1954 Flamura roșie Arad
13) 1924/25 Chinezul Timișoara	38) 1955 Dinamo București
14) 1925/26 Chinezul Timișoara	39) 1956 C.C.A. București
15) 1926/27 Chinezul Timișoara	40) 1957/58 Petrolul Ploiești
16) 1927/28 C. S. Coltea Brașov	41) 1958/59 Petrolul Ploiești
17) 1928/29 Venus București	42) 1959/60 C.C.A. București
18) 1929/30 Juventus București	43) 1960/61 Steaua București
19) 1930/31 U.D.R. Reșița	44) 1961/62 Dinamo București
20) 1931/32 Venus București	45) 1962/63 Dinamo București
21) 1932/33 Ripensia Timișoara	46) 1963/64 Dinamo București
22) 1933/34 Venus București	47) 1964/65 Dinamo București
23) 1934/35 Ripensia Timișoara	48) 1965/66 Petrolul Ploiești
24) 1935/36 Ripensia Timișoara	49) 1966/67 Rapid București
25) 1936/37 Venus București	

A IEȘIT CAMPION RAPIDUL!

Ziarele: „După aproape 50 de ani de activitate echipa Rapid a reușit să devină campioană la fotbal”.

Îmi spunea cîndva bunicul, cu un glas plin de tristețe:

— Am avut și eu, nepoate, o dorință-n tinerețe,

Una doar și totuși asta n-a putut să se-implinească...

— Oii fi vrînd mata ca lumea să nu mai... îmbătrînească!

— Da de unde! Imposibil! Alta-a fost dorința mea,

Și doar am trăit în anii cînd aveai, zău, ce vedea:

Apăruseră — avionul, Stan și Bran, motocicletă,

Aparatele de radio, bunicuța ta, Georgeta,

Se-nvăța de-acum în școală ce-i atomul, ce e vidul,

Doar un lucru n-apăruse: campion în „A” — Rapidul!...

Azi, bunicul (ca și tata) e mai vesel, dă din ochi,

Bate într-un lemn și zice „Să nu fie de deochi!”...

— Bunicuțule, ce-i asta? Te mai ții de... superstiții?

— Da de unde! Bat așa, doar... Fac și eu niște-exerciții!

— Totuși ai ceva pe suflet. Haide, spune-mi și... te fuc!

— Cînd mai iese iar Rapidul?... C-alți 50 de ani... n-apuc!

NELU MARIAN — Iași —

FORESTA (ȘI NU RAPID) ÎN FINALA CUPEI, CU STEAUA

● Campioana eliminată de ocupanta locului 6 în categoria C!

● Steaua — victorie comodă în fața C. F. R.-ului din Timișoara

Iată-ne, așadar, și la capătul ultimei competiții a sezonului. Duminică, la București — așa cum cere tradiția — se va consuma ultimul act al „Cupei României”, finala, după care cortina se va lăsa peste sezonul oficial 1966/67.

În cursă spre trofeul mult dorit au mai rămas două dintre cele 3398 de echipe participante:

STEAUA — o fostă campioană și ultima deținătoare a cupei și FORESTA FĂLTICENI, marea revelație a cupei, care a reușit în partida de ieri răsunătoarea performanță de a elimina pe campioana țării. Este pentru prima oară în istoria finalelor „Cupei României” când o echipă din categoria C se califică până în ultimul act

al competiției. Un merit al unsprezecelui din Fălticeni, dar și o notă proastă pentru deținătoarea titlului de campioană care n-a fost capabilă să demonstreze diferența de două categorii competiționale. Steaua, în schimb, a reușit o victorie clară în fața lui C.F.R. Timișoara.

BACĂU

Cum a fost eliminată echipa campioană?

Convinși că întâlnirea semifinală dintre deținătoarea oficială a primului loc în ierarhia fotbalistică a țării și o modestă formație de categoria C nu va fi altceva decât un fel de supliciu pentru Foresta, înainte de va-

primul ordin. Urmărindu-i pe dezorientați rapidiști m-am gândit la perspectivele lor, deloc roze, în „Cupa campionilor europeni”.

Nicolae SOARE

N.R. Surprinde prezența lui Dan în echipa Rapidului, deși se anunțase că — dată fiind abaterea de la disciplină, săvârșită în lotul reprezentativ — el nu va fi folosit.

LA BACAU (Stadionul „23 August”):
FORESTA FĂLTICENI—RAPID BUCUREȘTI
1-0 (1-0)!!!

A marcat: Oltan (min. 2).

Arbitru: N. Rainca (Birlad) — bun.

FORESTA: Tacamas—Fodor, Iuhas, Ghimo, Pavel (min. 46: Ioniță) — Halas, Constantin — Oltan, Lutac, Benik, Nae Ion.

RAPID: Răducanu—Lupescu, Motroc, Dan, Greavu—Dinu, Jamaischi—Năsturescu (min. 56: Kraus), Dumitriu, I. Ionescu, Codreanu.

canță, la care singură s-a supus „îndrăznind” să elimine până acum, printre altele, două formații de categoria A, iubitorii fotbalului din Bacău s-au prezentat în număr mic la stadion. Numai că, cei care au luat loc în tribune nu vor uita curând senzaționala răsturnare de pronosticuri din istoria „Cupei României”: Foresta Fălticeni a părăsit terenul în ovațiile spectatorilor, purtată pe brațe de băcăuanii entuziasmați de comportarea autsailerului. În acest timp, campionii țării porneau spre vestiare cu capul în jos, nebăgați în seamă, deprimăți.

Spre surprinderea noastră, a tuturor acelor prezenți la meci, Foresta Fălticeni a fost echipa care a stăpinit fricile meciului, impunându-se în fața campioanei prin calm, dezinvoltură în joc, spirit de luptă și voință. Dar divizionara C a adus în teren și arme mai subtile, din arsenalul obișnuit echipelor de valoare superioară. Jucătorii din Fălticeni au folosit mai bine decât bucuștenii contraatacurile simple, directe, din care — fără exagerare — ei mai puteau înscrie încă cel puțin două goluri.

Dar, pe cit de îmbucurătoare erau constatările privind pe Foresta, pe atât de deprimante erau cele vizând campioana. Ea n-a fost capabilă să străpungă măcar odată apărarea unei echipe care, oricât ar fi depășit media valorii ei, reprezintă un adversar fără posibilități de

Carențe tactice de neînțelese pentru o echipă campioană

La sfârșitul semifinalei de la Bacău, publicul, căruiă întotdeauna îi plac surprizele, îi purta pe brațe pe învingători. Cu cită ambiție luptaseră aceștia! În acest timp, campionii, pierduți pe undeva prin mulțimea de pe teren, cu capetele plecate, căutau... drumul cel mai scurt spre cabine. Pentru jucători a fost o situație penibilă. Mă gândesc la Dumitriu, Năsturescu, Ionescu, Codreanu, Dinu și Jamaischi. Apărătorilor nu aveam ce să le impunăm, fiindcă Motroc, Lupescu, Dan și Greavu au făcut totul — în limitele sportivității — ca echipa lor să câștige. Mijlocașii și înaintașii aveau însă toate motivele să lase privirile în jos, să roșească. Lăsând la o parte rezultatul, considerăm necesar să ne oprim asupra manierei de joc a acestei formații care deține titlul de campioană a țării.

Fără îndoială că actualul sezon i-a solicitat din plin pe rapidiști. Finalul campionatului (deși a fost un campionat de valoare mediocră), cu atâtea semne de întrebare asupra învingătorului, a diminuat capacitatea fizică a echipei. Dar în meciul cu Foresta nu aceasta a fost slăbiciunea Rapidului, fiindcă echipa, mai ales în final, a dominat. Pentru toți cei prezenți, surprinzătoare au fost carențele de ordin tactic. De necrezut: o formație din prima categorie (campioana țării, nu alta) n-a știut să se impună în fața unei modeste echipe de categoria C. Ce s-a întâmplat? Foresta s-a înghesuit în propriul careu mai mult de 50 de minute, s-a apărut cu 6-7 jucători și a pus accentul pe contraatac. Uneori a tras de timp, iar unii jucători au aruncat mingea în tușă și au plăcut ca la rugbi. În aceste condiții bucuștenii continuau să dea și ei o mână de ajutor la înghesuiala din careul Forestei. Toată lumea, și înaintașii și mijlocașii, căuta să străpungă defensiva adversă prin acțiuni individuale, prin centru. Imposibil. Pătrunderile pe extreme erau rarități. Dumitriu nu știa de Ionescu, iar Ionescu de Dumitriu, astfel că cele două virfuri s-au pierdut în aglomerația din careu. Oare nu mai știu rapidiștii să paseze, să-și „desfacă” adversarul, mai ales când acesta — cu puține excepții, Gumeo, Holas și Oltan — este deficițar la capitolul tehnic. Noi credem că da, deși Năsturescu, cam ironic — asta-i culmea — ne spune ieri dimineață că aceasta este... valoarea echipei. Dacă ar fi s-o luăm în serios, situația e tragică. Adeverul e că nimeni n-a încercat (putem afirma că nici n-a vrut) să facă un lucru bun, să iasă din anonimat și din impas.

Rapidul a fost eliminat din Cupă când nimeni nu se aștepta.

Sperăm însă că din acest joc unii componenți ai săi au tras concluzia că mai au mult de muncă și de învățat, că vor trebui să dovedească mai multă modestie. Ce facem? Vine „Cupa campionilor europeni”.

CONSTANTIN ALEXE

P.S. Era să uităm. Citeva dintre ultimele rezultate obținute de Foresta Fălticeni în categoria C: Metalul Rădăuți — Foresta 4-0; Metalul Buzău — Foresta 5-1; Textila Buhuși — Foresta 8-1! Fără comentarii.

O FINALĂ FĂRĂ FINALĂ

SCURTĂ a fost sărbătoarea Rapidului. Cincizeci de ani a așteptat Rapidul să cîștige campionatul și au fost de ajuns cîteva zile pentru ca peste această performanță mult visată să se aștearnă ridicolul și uitarea. O campioană care a fost învinsă de o echipă de divizia C nu se prea poate spune că e cu adevărat campioană. După ce ai fost întrecut de Foresta-Fălticeni, învinsa cu 1—8 a temutei Textila-Buhuși, nimic nu mai are nici un haz. Chiar și sărbătoarea triumfului capătă ceva jalnic. În mod cu totul inutil, antrenorul Valentin Stănescu a vărsat lacrimi de bucurie... Tot e bine însă că entuziaștii nu s-au grăbit să-i ridice o statuie lui Dumitriu II, acum ar fi trebuit dărimată, altă bătaie de cap. Problema devine ceva mai gravă cînd ne gîndim că Rapidul, Rapidulețul, cum gingaș îl numesc unii, ne va reprezenta în cupa campionilor europeni. Cum însă nici celelalte echipe n-au avut viață lungă în această dură competiție, o să ne consolăm cum ne-am mai consolat și altădată. Acel 1—7 cu Elveția are meritul că ne face apți de a privi cu liniște orice dezastru. Ceva mai rău decît asta nu cred că se mai poate întîmpla. În orice caz, atît acel 1—7 cu Elveția cît și prezența unei echipe de categoria C în finala cupei, ne dau o măsură exactă a situației fotbalului.

De fapt, a fost o finală fără finală. Că nu se poate numi finală de cupă

odihnitorul meci de antrenament dintre Steaua și Foresta-Fălticeni. Foresta-Fălticeni s-a prezentat ca o victimă sigură, și oricît am fi ispițiți să credem în surprize și răsturnări, era clar că de data aceasta bunul simț va avea cîștig de cauză. Cu toate păcatele ei, Steaua e o echipă mai puțin capricioasă decît Rapidul, capabilă să-și impună superioritatea... Am văzut la lucru echipa din Fălticeni și n-am înțeles cum de-a reușit să-ntreacă atîtea echipe din categoria A. Foresta-Fălticeni s-a prezentat ca o echipă tipică de categoria C, cu mijloace tehnice rudimentare, dezorientată și înfricoșată deși nu i se poate pune la îndoială ambiția și dorința de a ieși basma curată din aventura din care, cu voia sau fără voia ei, a intrat. De fapt, Foresta-Fălticeni n-are nici o vină c-a ajuns în finală, de vină sînt echipele de categoria A care au tratat această competiție cu dezinteres sau și-au privit adversarii cu nejustificată și ridiculă trufie. Oricum, prezența Forestei-Fălticeni în finală rămîne, dincolo de pitorescul întîmplării, o performanță de care se va mai vorbi...

Se poate spune c-am avut finala pe care am meritat-o. La un asemenea fotbal, asemenea finală. Să felicităm Steaua fiindcă a învins atît de categoric o echipă din divizia C? Eu știu ce să spun? Hai s-o felicităm...

Teodor Mazilu

SPORT

Nu vă grăbiți cu statuile!

DE multă vreme, în jurul Rapidului s-a țesut o pînză de mitologie și tandrete. Chiar în vremurile de bejenie, echipa era alintată: Rapid, Rapidulețul... Orgolioșii o comparau cu cele mai strălucite formații din lume, mîngîind-o cu denumirea de „Realul din Giulești”. Dumitriu II, dacă e bal, bal să fie, era decretat „Pele al Giuleștilui”. În puține cuvinte, Rapid e o echipă îndrăgită, care se bucură de entuziasmul unor spectatori fanatici. Galeria giuleșteană ocupă și ea un loc cu totul special, „napolitani din Giulești” remarcîndu-se printr-un devotament cumplit.

Și în legătură cu actuala ediție a campionatului s-a scris o întreagă literatură în legătură cu situația Rapidului. Va reuși, în sfîrșit, Rapidul să cîștige campionatul? Au apărut cu acest prilej declarații optimiste, neliniști dramatice și chiar figuri de stil ca, de pildă, „Rapidul la primul semnal”.

În sfîrșit, după 50 de ani de încercări și speranțe, Rapidul și-a văzut visul cu ochii. A cîștigat campionatul, și trebuie să spunem că l-a cîștigat pe merit. Chiar dacă n-a fost o ediție strălucită, chiar dacă peste acest campionat planează umbra dezastrului de la Zürich, Rapid a fost echipa cea mai bună, cea mai hotărîtă să cîștige titlul. Așa că merită toate felicitările, deși lacrimile lui Dan Coe, sincere și justificate, n-au reușit să ne facă să uităm insuccesul din Elveția. Desigur, Dan Coe n-are nici o vină, el a luptat în această partidă cu exemplară energie, dar nici noi n-avem nici o vină. Fosta campioană Petrolul, care a devenit pe nesimțite o echipă stearsă, a dat totuși o replică destul de dîră. Dacă ar fi reușit să smulgă

Rapidului campionatul, ea și-ar fi oferit o palidă și inutilă consolare. Mai bine că n-a fost așa.

Victoria Rapidului în campionat a prilejuit scene dintre cele mai dramatice. Antrenorul Valentin Stănescu plîngea ca un copil... Suflete de gheață, așteptăm să plîngem cînd Rapid va reuși o comportare meritorie în Cupa campionilor europeni. Sperăm ca Rapid să fie prima noastră echipă care să participe cu adevărat la această competiție, să nu facă un simplu voiaj. Tîrîrea și tehnicitatea echipei îndreptătesc un anume optimism.

Cineva vehicula ideea că jucătorilor Rapidului, actualii campioni, ar trebui să li se ridice statuile... În mintea cuiva există deci posibilitatea să ne trezim dimineața în fața bustului lui Năsturescu sau a statuii lui Jamaiski. Există primejdia ca pînă și Kraus să ne privească din marmură cu ochii reci ai eternității. Există deci posibilitatea să stabilim viitoarele noastre întîlniri, în preajma statuii lui Ion Ionescu. Cu tot respectul pentru victoria Rapidului, problema statuilor de marmură nu mi se pare de strictă actualitate. Cred că nu-i nici o nenorocire dacă se mai așteaptă puțin pînă vom ridica un bust lui Codreanu. Nu cred că treaba fotbalului nostru e să ridice busturi de marmură jucătorilor; încă mai e vreme pentru așa ceva.

Felicităm încă o dată Rapidul, însă sfătuiți simpatizanții să nu se grăbească cu înălțarea busturilor de marmură.

Nu vă grăbiți cu statuile!

Teodor Mazilu

**SĂ NU TE SUPERI
DACĂ PLÎNG...**

STATUILE SÎNT DE CHIRPICI

de Fănuș Neagu

Miercuri seara, un locuitor al Giuleștiului mi-a adus acasă o călimară în formă de tun: „ia-o și uită că i-ai lăudat și spune-i lui Valentin Stănescu și băieților lui să nu mai treacă podul Grant după asfințitul soarelui...”.

Joi dimineața, la ora 6, un telefon: „domnule, eu ce fac, cum mă mai duc la serviciu?” Peste două ore, în biroul meu de la Casa Scintei, a intrat un tipograf, m-a privit lung, a clătinat din cap și mi-a spus: „ieri, cînd Oltan a trimis mingea în poarta lui Răducanu, am aruncat tranzistorul în lacul Herăstrău. Trebuie să pun mîna pe Jamaischi sau pe Dumitriu să-i trimit să mi-l scoată”.

Am încercat, cu telefonul, să dau de urma, fie a lui Valentin Stănescu, fie a unuia dintre jucători. „Vitejii” de peste Grant, despre care aflu c-au ținut-o numai într-un zăiafet după cîștigarea campionatului, sînt acum de negăsit. Ion Băiesu susține că au luat-o razna peste miriște și se tot duc. Mare minune dacă n-om auzi că s-au regăsit cu toții la o stîină, într-un fund de pădure, unde beau țuică și infulecă brînză. Eu? Eu ce să vă spun? Vă spun că era absolut imposibil ca Rapidul să nu-și dea-n petec. Pentru el, Foresta din Fălticeni nici nu exista. Dan Coe și Ion Ionescu mînceau flăcări, Motroc înghițea găleți cu jăratec, și cu toții de la mic la mare salivau de plăcere la gîndul că se vor întîlni în finală cu Steaua pe care jurau s-o facă bucăți-bucățele. După cîștigarea campionatului, toată lumea de la Rapid a intrat cu capul în nori. La o sedință cu ziariștii am atras atenția președintelui clubului, că băieții în tricouri vișinii nu mai vor să știe de nimeni și nimic, că publicul din Giulești îi ametește și-i îmbrobodește. „Nici-o grijă, mi s-a răspuns, știm noi să-i strunim”.

Socotesc că Rapidul trebuie sancționat fără menajamente și fără întîrziere. E rușinos să asistăm la nesfîrșit la cele mai haotice răsturnări. Mi se răspunde: asta e marfa, cu asta lucrăm. Dar cine i-a format în felul acesta pe jucători? Dumneavoastră, cei vreo cincisprezece antrenori federali și dumneavoastră, cei de la cluburi. Ce-ați crescut, aia aveți, așa că isprăviți să mă aruncați vina

pe nu știu cine. Sînteți principalii răspunzători de nivelul dezastruos al fotbalului nostru. De-atîtea ori v-ați îmbătat cu apă rece și ați aruncat cu praf în ochii publicului, încît mi-e lehamite să mai povestesc.

Fotbalul românesc, aflat în greu impas, poate fi redresat cu o condiție: să fie trimiși acasă toți cei care au dovedit că nu se pricep și-n locul lor să fie chemați oameni cu dragoste de muncă, iubitori pătimași ai acestui sport. Altfel nu vom face nimic. A venit timpul să-i luăm la rînd pe federalii din Vasile Conta și să-i întrebăm: dumneata ce-ai realizat în ultimii zece ani? Eu, personal pot să enumăr pe nerăsuflăte cinci nume care vor da din colț în

colț și nu vor deschide gura. Să fie risipită o dată, pentru Dumnezeu, această armată de băgători de seamă care s-au autointitulat pompos: specialiști. Echipa de elevi care în urmă cu doi ani a cîștigat campionatul școlar al orașului București a fost antrenată de... o profesoară de educație fizică. Spuneți-mi vă rog cîți din „specialiștii” din Vasile Conta se pot mindri cu performanța acestei femei?!

Felicitări Forestei din Fălticeni pentru eliminarea a rînduri-rînduri de „vedete”. (Atenție, tovarășe Lengheriu, vor apare curînd, venind dinspre Rădășeni, dar mai ales dinspre București, racolerii!). Sincere felicitări și echipei Steaua — una din foarte puținele formații care nu-și permit să se joace de-a baba oarba cu mingea. Îi doresc din suflet succes în finală.

Răducanu: „Asta e...”

● RAPIDIȘTII trăiesc o perioadă de amare reflecții. Slaba comportare de la Bacău și eliminarea lor din Cupă de către Foresta Fălticeni, imediat după cucerirea campionatului, nu pot fi uitate cu una-cu două. Și se gîndesc, cu tristețe, că pentru a doua oară un fost feroviar le joacă un asemenea renghiu. În ediția 1960-61 a Cupei, antrenorul echipei Arieșul Turda (care a învins în finală pe Rapid cu 2-1) era Ștefan Wetzer fost jucător la C.F.R. București. Acum, antrenor al Forestei Fălticeni este Josif Lengheriu — fost fundeș în echipa Rapidului...

CUPA ROMÂNIEI

„VÎNTULE, NEBUNULE...!”

Ca-n melodia cîntată de Sergiu Cioiu, vîntul și-a făcut de cap pe stadionul 1 Mai din Brăila, la meciul Progresul — Rapid. Tăios și rece, insistent și pătrunzător, vîntul s-a opus condițiilor excelente de joc. După 90 de minute, cîștigători cu 1—0, rapidiștii nu aveau de ce să fie mulțumiți. Nu arătaseră aproape nimic din faima lor. Prevenind parcă dojana ce-i aștepta, spuneau, ieșind de pe teren: „Ce vînt groaznic!”

Dar același vînt, vînt nebun, e adevărat, bătuse și pentru adversari. S-a întîmplat însă ceva foarte interesant și supărător pentru Rapid. În prima repriză, acest vînt a fost de partea Progresului și totuși Rapid, dintr-o acțiune singulară, a înscris golul victoriei și atît, căci în rest a jucat la întîmplare, cu pase aeriene, nepotrivite, din care mingea pleca la: adrese nedorite. Aproximativ 9000 de oameni din tribune și-au pus întrebarea dacă atunci cînd Rapid va juca în atac cu vîntul din spate, vor mai putea ține socoteala golurilor înscrise de oaspeți în a doua repriză?

Și Rapid n-a mai marcat fiindcă tocmai Progresul a știut să joace așa cum trebuia împotriva vîntului, cu pase pe jos, scurte, organizat, făcînd o partidă după care merita cel puțin să egaleze. În schimb, Rapid a continuat același joc din prima repriză, fără nici o idee conducătoare, reclamînd intervențiile repetate ale antrenorului V. Stănescu, rămase și ele fără rezultat nu numai din cauza rafalelor vîntului...

Iată de ce declarația jucătorului rapidist Ion Ionescu, apărută în această pagină, este nesinceră, lipsită de autocritică, de respect pentru adversarii săi, e drept de categorie inferioară, dar care s-au străduit să fie la înălțimea reputațiilor lor adversari. Zadarnic însă, fiindcă aceștia nu au avut în față un asemenea etalon. În special, Ion Ionescu, selecționat cu două zile înainte pentru echipa națională, nu s-a străduit să arate la Brăila că prețuiește reîntrarea în lotul reprezentativ. Și ca el au mai fost în etapa de Cupă de duminică și alții, în meciul de la Brăila și în alte jocuri.

Andrei NEGRESCU

ION IONESCU (Progresul Brăila — Rapid 0—1): Am avut meciul la discreție. După o repriză în care am jucat bine și am înscris, nu ne-am mai „omorît cu firea” ca să majorăm scorul. Poate din comoditate, poate datorită faptului că adversarii

noștri n-au mai ieșit din propria jumătate de teren și nu ne-au pus nici un fel de problemă.

«GREAVU: Ne-am multumit cu 1—0. Acesta-i adevărul.

Cu acest gol s-a calificat Rapid la Brăila. În singura breșă „gen Rapid”, după un schimb de pase între Ion Ionescu și Kraus, mingea a ajuns la Năsturescu pe care-l vedeți șutînd și... gol!

Foto: PETRE COZIA

RAPID, „ÎN PLIMBARE”

Pentru fotbalistii Rapidului meciul susținut în compania Minerului Lupeni constituia un semn de întrebare. Resimțind urmele eforturilor depuse la Iași și alinând o formație fără Dan și Dinu — ambii accidentați — și fără Neagu, component al lotului UEFA Rapid a intrat în teren cu toate semafoarele aprinse. A început meciul prudent, dar nu a fost nevoie decât de 5—6 minute pentru a-și da seama că raportul de forțe îi este net favorabil. Din acel moment și până la sfârșit partida i-a aparținut în totalitate. Rar ne-a fost dat să vedem un dezechilibru

valoric atât de mare între o echipă de categoria A și una de B.

RAPID — MINERUL LUPENI 6-0 (4-0)

RAPID: Răducanu (min. 46 Andrei) — Costea, Lupescu, Motroc (min. 46 Georgescu), Greavu — Jamaischi, Georgescu (min. 46 Codreanu) — Năsturescu, Dumitriu, Kraus (min. 46 Ion Ionescu), Codreanu (min. 46 Kraus).

MINERUL LUPENI: Lopețci — Pralea, Pal, Popescu, Ambrus — Foca, Vlad — Cotroază, Sima, Macavei (min. 46 Cărare), Soptereanu.

STADION: 1 Mai Pitești.

TEREN bun. TIMP noros.

ARBITRU: N. Barna (Tirăveni).

AUTORII GOLURILOR: Kraus (min. 12, 19, 49), Năsturescu (min. 22), Dumitriu (min. 36), Ion Ionescu (min. 80).

Dacă și în fotbal ar fi existat decizia de „învingători prin inferioritatea adversarului” negreșit că aceasta ar fi trebuit să fie și hotărârea arbitrilor, după numai o jumătate de oră de joc. A fost 6—0, putea fi foarte bine 12—0... În atari condiții, un comentariu mai amplu nu-și mai are rostul. În schimb meciul a relevat câteva elemente singulare ce se impun a fi consemnate:

a) Reintrarea lui Ion Ionescu, autor al ultimului gol;

b) În repriza a doua, Georgescu a jucat fundă central și Codreanu mijlocă stînga, ambii dînd satisfacție;

c) Dumitriu II a încîntat din nou spectatorii printr-o „expresie” tehnică ieșită din comun.

N. S.

RAPID A TRECUT DE MINERUL ÎN PRIMA REPRIZĂ 3-0 (3-0)

Rapid a jucat acest meci, economic, a marcat atât cît i-a fost necesar să obțină o victorie confortabilă. Dar spectacolul? Căci cele câteva mii de spectatori timișoreni, care veniseră să vadă fotbal de calitate (și cred că acesta era sensul lozincii de la tribuna a doua: „Hai, Rapid!”) au fost dezamăgiți.

Spectacolul așteptat a rezultat doar din fazele în care giuleștenii au înscris cele 3 goluri și al cărui interpret principal a fost Dumitriu II. Astfel, la deschiderea scorului (min. 28) acesta a recuperat o minge la mijlocul terenului, a condus-o pînă la marginea careului și acolo a deschis „ca la carte” pe CODREANU, intercalat în atac și rămas complet liber. Un șut — formal-

tate — de la 5 m. și... 1—0. Abia este repusă mingea la centru și din deschiderea aceluiași Dumitriu, NASTURESU se lansează într-o cursă prelungită, îl pierde pe drum pe Czako și... 2—0!

Și pentru a se revanșa (min. 43), extrema rapidistă îl deschide pe sus, în careu, pe DUMITRIU și acesta reia din vole, fără să ezite, trimițînd mingea cu un șut sec în poarta lui Moritz: 3—0! La toate aceste acțiuni, apărarea băimăreană a fost spectaculoasă.

Scor clar, victorie asigurată, iată bilanțul primei reprize. Și rapidiștii, menajîndu-și vîdit forțele în vederea meciurilor ulterioare, încheie astfel socotelile doar după 45 de minute, mulțumindu-se în repriza secundă să răspundă din cînd

în cînd cu cîteva curse spectaculoase (Dumitriu II și Năsturescu) pentru a amîni băimărenilor că ei conduc în clasamentul categoriei A și... în meciul de azi. Și „secunzii” din B, cumițiți repede, n-au încercat decât arareori să devină îndrăzneți, timiditatea mediocrității caracterizîndu-le evoluția. Or, să recunoaștem, este prea puțin pentru o aspirantă la un dublet îndrăzneț: calificarea în etapele finale ale Cupei și în categoria A!

RAPID: Răducanu 8 (min. 75 Andrei 8) — Lupescu 8, Motroc 7, Dan 6, Costea 7 — Jamaischi 6, Codreanu 8 — Năsturescu 8, Dumitriu II 8, Ionescu 6, Kraus 6 (min. 75 Georgescu 6).

MINERUL BAIA MARE: Moritz 7 (min. 46 Bay 7) — Vaida 7, Donca 6, Ujvari 6, Czako 6 — Kromely 8, Pinzaru 6 — Miculaș 7, Drăgan 5, Sasu 6, Silaghi 8.

ARBITRU: Traian Cruceanu (Arad) — 9.

Paul SLĂVESCU

...ȘI LA PLOIEȘTI

SETEA DE GLORIE...

Nu știm cât de visat a fost de decenii titlul suprem de către fostele generații ale Rapidului și ce tumult a produs dorința lui cu ani în urmă. Bănuim, însă, că a fost întotdeauna tot atât de mult visat ca și azi, de vreme ce, ieri, antrenorul Em. Vogl, consilierul actual al echipei Rapid, de obicei calm ca o statuie, plingea în cabine, după meci, alături de Valentin Stănescu, Filote și toată echipa.

Ce emoționantă descărcare nervoasă, ce tablou rar pentru cei puțini prezenți pe culoarul cabinelor din stadionul Ploiești! Toată echipa plingea de fericire, în timp ce afară citeva mii de bucureșteni le cîntau, fără ca ei să audă: „La mulți ani...!”

Setea de glorie a foștilor și actualilor fotbaliști de la Rapid a fost, în sfîrșit, potolită. Ieri, zeci de mii de suporterai ai rapidiștilor, declarați sau anonimi, s-au îmbrățișat și au băut din Cupa victoriei. Această sete de glorie, nesecată ani de-a rîndul, în pofida atîtor disperate situații, a impresionat parcă în ajunul întîlnirii de ieri, de la Ploiești, și pe cei mai înverșunați adversari sportivi ai rapidiștilor. Chiar dacă posibilitatea ca Rapid să piardă și în acest an titlul era numai de 5 la sută, ea exista, și pentru acest motiv stadionul din Ploiești a fost arhiplin, televiziunea a transmis partida în direct, iar radioul s-a menținut „pe Ploiești” aproximativ 70 de minute din emisie.

La Ploiești ar fi trebuit să fie semnalul loviturii de teatru. Petrolul să învingă la limită, și apoi Dinamo București să cîștige la scor pentru ca 5 000 de suporterai rapidiști să se inapoieze pe jos la București în semn de penitență!

Dar n-a fost așa. Rapid a avut grijă mai întîi de toate să nu primească gol. Și-a întărit mult apărarea, și-a slăbit înaintarea. Codreanu a jucat mijlocas, Dumitriu II n-a mai coordonat, Ion Ionescu a fugit pe extremă. Și Rapid n-a șutat decît o singură dată pe poartă: în min. 80, Ion Ionescu. Atît. Dar, în schimb, aproape toți și-au apărat poarta ca lei. Au fost în pericol de 2-3 ori, dar Răducanu, ca o panteră, n-a lăsat nimic să treacă. Nici atunci cînd, buimăciți, apărătorii lui erau să-i înscrie gol.

A fost un meci jucat de rapidiști cu sufletul la gură, aproape fără respirație. N-a fost o partidă de rang de campioni, dar a fost o pagină sportivă emoționantă în fața căreia, pînă în cele din urmă, ne-am inclinat cu toții.

De patru ani, 18 jucători, doi antrenori, un club întreg și citeva mii de suporterai, au fost aproape de titlu. Locul doi, locul trei, dar nici o dată pe primul loc! Iată-i acum pe podium, pe toți, cu visul împlinit, beți de fericire, după un campionat în care au oflat, au transpirat, au tremurat, dar, pînă în cele din urmă, au învins. Au cîștigat cel de-al 49-lea campionat al țării.

Fără luptă, nu-i cunună!

Dacă rapidiștii păstrau cele cinci

puncte avans de acum citeva etape, acest sfîrșit de campionat era de-a dreptul anost, iar satisfacția rapidiștilor, probabil, mai mică. Lupta cu Dinamo București a necesitat eforturi pînă la epuizare și dacă meciul cu Petrolul n-a fost un mare spectacol în teren, ultima fază a întrecerii acestor două mari rivale sportive, transmisă pe canalele undelor și televizoarelor, a captivat o țară întreagă. Din acest punct de vedere, Rapid a cîștigat mai mult decît un campionat.

Comentariile categoriei A de fotbal: Dan Olteanu și Eftimie Ionescu

RAPIDUL A AJUNS ÎN STAȚIA DE AUR!

Răducanu

Greavu

C. Dan

„Sc. Pionierilor”

Cu multe secole în urmă, adolescentul care a avut ideea să lovească cu piciorul ceva care semăna a minge s-o fi gândit că ghemotocul acela avea să zboare de-a dreptul în istorie, producând eroi și legende? Voleiul e mai dinamic, atletismul se laudă cu torsuri și bicepși exemplari, aviatorii sportivi ne taie respirația — și, totuși, sportul cel mai răspândit rămîne fotbalul. Poate unde aici efortul colectiv al jucătorilor are legi mai subtile, poate unde fiecare dintre noi, lovind cindva o minge, îi urmărește pe fotbalistii celebri cu credința secretă că și el ar fi putut evolua la fel... Iată de ce pe un Pele l-am

luptă de treizeci și mai bine de ani, să cucerească invidiatul titlu. Doi ani la rînd, 1964—1965 și 1965—1966 au fost la un pas de marele succes... dar în ultima clipă s-a întîmplat ceva, o scădere de formă, o eroare de tactică, o doză de oboseală, și ceferiștii au trebuit să se mulțumească cu locul 2. Anul acesta însă este „Anul Rapidului”. Din 26 de meciuri, au pierdut numai 5. Cel mai greu pare să fi fost ultimul, la Ploiești, cu Petrolul, deoarece, știți foarte bine, Dinamo, la numai 2 puncte în urmă și cu golaverajul în creștere, iuca la aceeași oră „acasă”, cu U.T.A. Rapidul avea nevoie de cel puțin un punct pentru a se asigura, dar în fața lui era campiona de anul trecut, această solidă și tehnică echipă care e Petrolul. Cu calm și cu un efort uriaș, rapidiștii și-au apărât șansele. Au jucat foarte bine apărătorii, ajutați substanțial de mijlocași și chiar de neastîmpăratele extreme Năsturescu și Codreanu. Lingă „stilpul apărării” C. Dan, în providențială revenire de formă, a mai apărut un „stilp”, ba chiar o „fortăreață” — portarul Răducanu. De fapt, întreaga echipă, pe care o vedeți alături, în fotografie, a dovedit o admirabilă voință. Mai adăugăm numele altor jucători care n-au evoluat în meciul de la Ploiești, dar au avut prilejul să contribuie, de-a lungul campionatului, la mersul Rapidului spre „stația de aur” a locului 1: portarul Andrei, mijlocasul Georgescu — cel cu șut formidabil — înaintașii Kraus și Neagu.

ape fără vreme ce ei celebri-domeniu, fata unui ist, ne-am mpătul. În a oare că piră mai abela de ai puțin la ogaritmî? ră la per-generală orice me-incredin-ev, care gularitate le ore de ptpămină, entru stu-il care o-enul de entat fot-t un lu-cine a campio-esăvirșit. e parti-dar a-orter nu iturile e-la un mpionat l-cii noas-sint, în

clipa de față, perfect edificați. Ei au aflat că **RAPID-București**, supranumit de glumeji „Real-Giulești” sau „echipa fahiri-lor” a reușit, după o

lată acum clasa-mentul final al campionatului României la fotbal, ediția 1966-1967 :

Năsturescu

Codreanu

I. Ionescu

Dumitriu II

1. RAPID BUCUREȘTI	26	13	8	5	39—21	34
2. Dinamo București	26	13	8	7	38—23	32
3. Univ. Craiova	26	13	4	9	38—32	30
4. Farul Constanța	26	11	7	8	38—36	29
5. Steaua București	26	10	6	10	36—28	26
6. Universitatea Cluj	26	9	8	9	31—30	26
7. Steagul roșu Brașov	26	10	6	10	31—37	26
8. Jiul Petroșeni	26	11	3	12	41—32	25
9. Petrolul Ploiești	26	9	7	10	25—26	25
10. Progresul București	26	9	6	11	29—34	24
11. U.T. Arad	26	7	10	9	31—36	24
12. Dinamo Pitești	26	10	3	13	34—41	23
13. C.S.M.S. Iași	26	7	7	12	30—53	21
14. Politehnica Timișoara	26	6	7	13	33—45	19

11 IUN. 1967

VAGON NR. 7	LOC NR. 68
AUTOCAR NR.	
HOTEL	CAMERA NR.
RESTAURANT	

BILET de INTRARE
Seria 587
TRIBUNA B
2217
E 217
 OCUPATI LOCUL INDICAT PE BILET

9136
C. F. R.
BILET
 de
CONTROL
 Prețul 0,50 Lei
 J. ☐
 pentru
BULETINUL
 No. ☐
 Cla. ☐
9136

II NASTURESCU
 DINU
 LUPESCU
 Din tricoul Nr. 6, al lui
 Dan Coe, după meciul de la
 Ploiești... (tricoul tricoul de
 câștigat - din nota "Repetitiv")
 Ploiești - 11. VI 1967. -

FOTOBAL
 CATEGORIA **A**

PETROLUL - RAPID
 PLOIEȘTI BUCUREȘTI

STADIONUL „PETROLUL”
 Duminică 11 Iunie 1967 — ora 17,30

Clubul Sportiv „PETROLUL” Ploiești

Fotomontaj 11 iunie 1967 Ploiești. Câștigarea titlului de campioană națională.

In fotografii :

- Valentin Stănescu
- Nicki Dumitriu
- Puiu Ionescu

Acum, sigur că oricare suporter rapidist știe pe dinafară ce s-a petrecut în campionatul 1966/1967, ba chiar și copiii lui știu probabil la fel de bine. Din păcate, să fim sinceri, nici nu e chiar așa de greu — asta fiindcă echipa din Giulești n-a izbutit să aducă — până acum, desigur ! — decât un singur titlu de campioană în vitrina clubului. Fără îndoială, timpul nu-i încă pierdut ! Mai puțin însă știu, sau își aduc aminte cu exactitate, cum s-a desfășurat propriu-zis întrecerea celor mai bune divizionare A în anul amintit, care au fost momentele cele mai dramatice și care era contextul real al fotbalului românesc la acea vreme, atâtea și atâtea amănunte care la urma urmei pot „scăpa” până și celui mai fanatic suporter, după aproape 15 ani de la întâmplările reale pe care vi le vom povesti mai jos. Sperăm desigur să vă facem o plăcere, aducându-vă aminte, rememorând odată cu dumneavoastră un meci sau altul din campionatul 1966—67, scoțind la iveală o întreagă arhivă sentimentală — iar faptul că o facem tocmai acum, când Rapidul se zbate iarăși pentru un loc sub soarele primei divizii, nu e chiar pură întâmplare. În fine, să trecem efectiv la depănarea fusului cu povești frumoase pentru copii mari.

Mai întâi, așa cum se cere, fixarea momentului în care se situează povestea noastră adevărată. Rapidul venea după trei ani consecutivi, hai să le zicem de... semisucces, locul 2 în trei campionate unul după altul. În 1964 câștigase Dinamo, în 1965 titlul și-l adjudecase tot echipa din Șoseana Ștefan cel Mare, iar în 1966 pe primul loc la sfârșitul campionatului venise Petrolul. Rapidul rămăsese mereu cu locul al doilea și cu... mențiunile speciale, așa cum spunea la vremea aceea Ștefan Covaci, care acorda o astfel de mențiune onorantă clubului giuleștean, pentru meciurile ediției precedente : „Echipa Rapid a făcut o bună propagandă fotbalului în rândul maselor de spectatori, într-un moment în care publicul se cam îndepărtase de tribunele stadioanelor”. Să nu uităm însă că în campionatul precedent Ion Ionescu câștigase titlul de golgheter, înscriind 24 de goluri în 30 de etape. Oricum, la 21 august s-a dat startul în noua ediție.

ISTORIA UNUI TITLU... IN 11 EPISOADE

2

Turul.

O primă opțiune pentru titlu

I. Farul Constanța—Rapid 1—1 (0—0). Doar 12 minute i-ar mai fi trebuit echipei giuleștene pentru ca să câștige pe malul mării. Ionescu a deschis scorul în min. 65, însă gazdele au egalat printr-un penalty acordat ușor de arbitru ploieștean M. Vasiliu și transformat de fundașul central Tilvescu în min. 78. — Petrolul, campioană „en titre”, pierde surprinzător la Timișoara. În rest, Jiul bate pe Steagul roșu cu 7—0 (Casandra 3 goluri), dar bomba zilei se petrece la Iași, unde Steaua zdrobește literalmente noua promovată, C.S.M.S. Scor : 1—7 (0—2), meci în care Florea Voinea înscrie 5 goluri !

II. Rapid—U.T.A. 0—0. Meci arbitrat de severul Cornel Nițescu arbitru sibian aflat la apogeul carierei sale. El a anulat dealtfel două goluri echipei feroviare, dar se poate spune că arădenii au meritat punctul, ei bătându-se exemplar pentru fiecare minge. La Rapid au reintrat Motroc și Jamaischi, dar fără succesul așteptat. În același timp Farul și Dinamo câștigă în deplasare : 3—1 la Brașov și tot 3—1 la Pitești. Învingă, așa cum am văzut în etapa precedentă cu 7—1 C.S.M.S. Iași reușește un miraculos 0—0 chiar la Ploiești, în „fielul” campioanei ! D-ale fotbalului...

III. Rapid—Progresul 1—1 (1—1). Al treilea meci egal consecutiv pentru echipa giuleșteană, care a luat astfel un start ce nu anunța nici un fel de urmeze. Matteuță a deschis scorul pentru Progresul (min 15), iar Ionescu a egalat din penalty, în min. 34. În același „cuplaj”, disputat pe stadionul „23 August”, Steaua și Dinamo încheie meciul lor cu scor identic, 1—1, iar la Petroșani, Petrolul gustă încă o dată din cupa înfringerii, Jiul învingând cu 3—1.

IV. Universitatea Craiova—Rapid 1—0 (1—0). Prima victorie echipei din Craiova asupra Rapidului, de la promovarea sa în divizia A. Gazdele nu prea și-au ales armele pentru obținerea ei, Bitla și Marin Marcel jucând destul de dur în apărarea gazdelor. Unicul gol al partidei a fost marcat din 11 metri de Oblemenco („refuzatul Rapidului...”), dar faza care l-a precedat merită a fi reamintită. Ea s-a petrecut în minutul 22, când la un atac al Universității Nelu Oblemenco a rămas întins pe gazon, simulind penalty-ul. Tinărul, pe atunci, arbitru Nicolae Răinea nu s-a lăsat însă înșelat, faza a continuat, rapidiștii au degajat balonul și totul părea să se fi încheiat însă, pe când jocul se petrecea la mijlocul terenului, Răducănu, energetician craiovean să se ridice de jos stringându-l nițel și de gât, așa ca să-l învețe minte pentru altă dată. Răinea vede bine „faza”, fluieră și acordă penalty spre stupefarea tuturor, mai cu seamă a jucătorilor bucureșteni, dar decizia sa are suficientă acoperire regulamentară. Tot Oblemenco transformă, Rapidul domină a doua repriză, însă nu va mai putea obține egalarea... La Brașov, Steagul roșu și Steaua termină la egalitate 0—0.

ISTORIA UNUI TITLU... IN 11 EPISOADE

3

In fotografii :

- Nicki Dumitriu și maseurul Oargă ● Valentin Stănescu

V. Rapid—C.S.M.S. Iași 8—1 (1—0). Simpaticul Mircea Constantinescu, portarul echipei ieșene, a încasat la București opt goluri, deși aproape o oră de joc partida se arătase destul de echilibrată. În prima repriză a marcat Ionescu (min. 26), și tot el a deschis seria celorlalte șapte goluri ale festivalului rapidist, marcând în minutele 54 și 57, ultimul din 11 metri. Două minute mai târziu a înscris Dumitriu, iar în min. 70 Puiu Ionescu a marcat din nou din penalty. La 5—0 ieșenii au redus scorul prin virful de atac Lache Stoicescu (min. 72), dar în minutul imediat următor Nicki Dumitriu înșiră pe drum toți adversarii ieșiți în cale, inclusiv portarul, și marchează în poarta goală : 6—1. Va mai înscrie Kraus (care luase locul lui Codreanu), iar în penultimul minut Ionescu marchează al cincilea gol al său și totodată ultimul al partidei. Șugubeții susțineau că arbitru brașovean Petre Badea ar fi pierdut socoteala la un moment dat, uitând un gol sau două, însă cei cu adevărat obiectivi își aduceau aminte de barele porții ieșene, care-l salvaseră pe Mircea Constantinescu de la un dezastru și mai mare... În aceeași etapă, la Ploiești, Petrolul învingea pe Dinamo cu 3—0 (toate golurile marcate de Dridea), iar Universitatea Craiova câștiga, cu 2—0, la Timișoara, anunțând un sezon foarte bun.

VI. Jiul Petroșani—Rapid 0—1 (0—1). Deși fără Greavu, Jamaischi și Codreanu (cu linia de mijloc Dinu — Georgescu), Rapidul izbutește să se impună la Petroșani, câștigând două puncte extrem de

